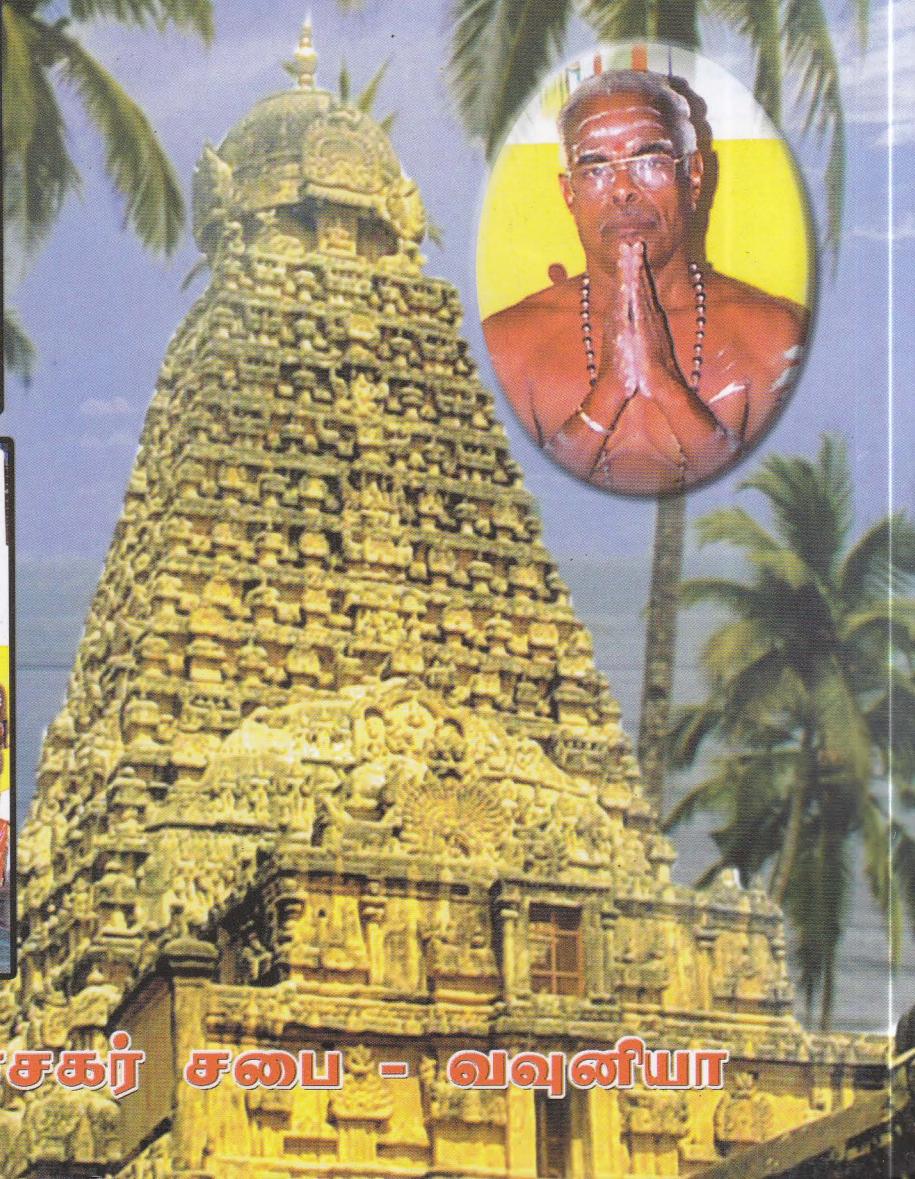
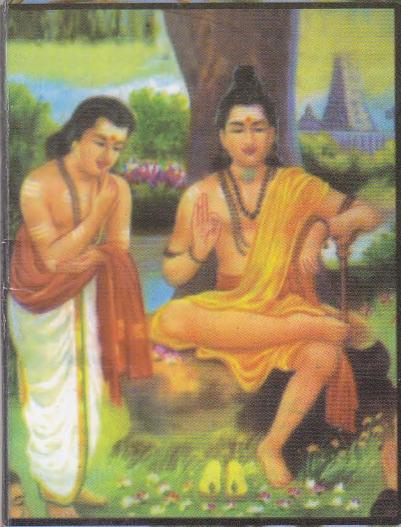

திருவாசகத் தேன்

(திருவாசகச் செல்வர் வாதவூரின் பாதசேகரன், ஈழத்துச் சிவத்தொண்டன், பெரிய புராண மாமனிதர், சேவை அரசு இறையணிச் செம்மல் வை.செ.தேவராசா அவர்களின் 500வது திருவாசக முற்றோதல்கள் நிறைவு நினைவு மலர்)

மணிவாசகர் சபை - வவுனியா

திருவாசகத் தேவி

(திருவாசகச் செல்வர், வாதவூரின் பாத சேகரன், ஈழத்துச் சீவதொண்டன், பெரியபுராண மாமனிதர், சேவை அரசு, இறைபணிச் செம்மல் கவ.செ.தேவராசா அவர்களின் 500 திருவாசக முற்றோதல்கள் நிறைவு நினைவு மலர்)

மஸ்ராச்சரியர்.

தமிழ்மணி அகாங்கன்.

வெளியீடு:

மனவாசகர் சபை - வடுதலூர்.

-2007-

மணிவரசகர் சபை ~ வழனியர்.

காப்பாளர்கள்.

சிவநூல்.முத்து.ஜெயந்தி நாதக் குருக்கள்
சிவநூல்.ந.ராஜாராம் குருக்கள்
சிவநூல்.க.கந்தசாமிக் குருக்கள்
சிவநூல்.நா.கண்முகரெத்தினக் குருக்கள்

தலைவர்.

இறைபணிச் செம்மல்.வை.செ.தேவராசா

உடதலைவர் திரு.க.ஜயம்பிள்ளை

சொயலாளர்.

திருமதி.புவனநாயகி ஜயம்பிள்ளை.

பொருளாளர்.

சிவநூல்.க.சிவராசாக் குருக்கள்.

நீர்வாக சபை உறுப்பினர்கள்.

திரு.ஆ.தியாகராசா.
திரு.மா.மார்க்கண்டு.
செல்வி.யோகலக்கமி சோமசுந்தரம்.
திருமதி.பி.கந்தரவிங்கம்.
திரு.க.தில்லை நாதன்.
திரு.செ.இரங்கநாததேசிகர்.
திரு.வே.குணநாயகம்.
திரு.து.மாரிமுத்து.
திரு.க.கு.லேந்திரன்.
திரு.க.ஆறுமுகம்.

திருவாசக முற்றோதல்
மனிவாசகர் சபை-
MANIVASAGAR SABAI-V

வெ.செ.தேவராசா

மனைவியுடன்

காசி யாத்திரையில்

நுழை வரயிலில்.....

இத் “திருவாசகத் தேன்” மலரை முகர்வதற்கு முன் உங்களோடு ஒரிரு நிமிடங்கள் உரையாட விரும்புகிறேன்.

இறைபணிச் செம்மல் வை.செ.தேவராசா அவர்களின் 500 திருவாசக முற்றோதல்களின் நிறைவு நினைவாக இத் “திருவாசகத் தேன்” மலர் வெளிவருகின்றது.

வவுனியா மணிவாசகர் சபை அதன் தலைவர் இறைபணிச் செம்மல் அவர்களின் 250 திருவாசக முற்றோதல்களின் நிறைவு நினைவாக இம்மலரை வெளியிட நினைத்து ஏற்பாடுகளைச் செய்தது. இச்சபையின் செயலாளர் திருமதிபுவனநாயகி ஜயமினிளை அவர்கள் பெருமுயற்சி செய்தார்.

ஓராண்டுக்கு மேலாக நிறைவேறாமல் இருந்த இப்பணி என்னிடம் விடப்பட்டது. பல்வேறு வேலைகளுக்குள் முழுகிக்கிடந்த நான், மறுக்க முடியாமல் இப்பணியை ஏற்றுக் கொண்டேன். இறைபணிச் செம்மல் அவர்கள் எனக்கு மிகவும் வேண்டியவர். எனக்கு என் துறைசார்ந்த முன்னேற்றத்துக்கு மட்டுமன்றி என் வாழ்வின் முன்னேற்றத்திற்கும் உதவிய பெருந்தாக.

அத்தோடு, திருவாசக முற்றோதல் பணி மட்டுமன்றி மற்றும் பல்வேறு சமயப் பணிகளிலும் அவரோடு இனைந்து பணியாற்றும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டியது. கத்தானந்த இந்து இளைஞர் சங்கம், இந்து மாமன்றம், கோவிர்குளம் சிவன் கோவில், கந்தகவாமி கோவில் என அவர் பணியாற்றிய, பணியாற்றும் இடங்களில் நானும் அவரோடு இனைந்து பணியாற்றியிருக்கிறேன். பணியாற்றுகிறேன்.

திருவாசக முற்றோதலைத் தொடர்ந்து திருவாசகப் பெருமைப்பறி பல ஆலயங்களில் அவரின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கச் சொற் பொழிவாற்றியிருக்கிறேன். கந்தபுராணம், திருவாதவூரடிகள் புராணம் முதலான புராணங்களுக்கு நான் உரை சொல்லும் போது இறைபணிச் செம்மல் அவர்கள் உடனிருந்து இராகத்தோடு வாசித்துள்ளார்கள்.

சிவதெறிப் புரவஸ்.சி.ஈ.இராமஸ்வாமி அவர்கள் இந்து மாமன்றத் தலைவராக இருந்த போது இந்துமாமன்றம் மாநந்தநோறும் நடாத்திய ஆண்மீப் பெளர்ணமி விழாக்களில் தொடர்ந்து கலந்து கொண்டு உரையாற்றியிருக்கிறேன். அப்போது இறைபணிச் செம்மல் அவர்கள் இந்துமாமன்றச் செயலாளராக இருந்தார்.

இத்தகைய தொடர்புகளோடு திருவாசகத்தில் எனக்கிருக்கும் பெரு விரும்பும் இப்பணியை மேற்கொள்ளத் தூண்டியது. கடினமான பணிதான். எனது பல்வேறு வேலைகளுக்குள் இந்தப் பணியை மேற்கொண்டதால் விரைவாக இப்பணியை நிறைவு செய்ய முடியவில்லை.

இம்மலரின் சரவைகளை ஓப்பிட்டுப் பார்த்து உதவிய பண்டிதை செல்வி.யோகலட்சுமி கோமகந்தரம் அவர்களுக்கு என் நன்றிகள் உரியன்.

இம் மலருக்கு ஆசிகள் வாழ்த்துக்கள் வழங்கியோர்க்கும், கட்டுரைகள் தந்த பெரியோருக்கும், இந்நாலை அழகுற அச்சிட்டுத் தந்த ஜெய்னிகா அச்சகத்தார்களுக்கும் குறிப்பாக அதன் உரிமையாளர் திரு.செ.தார்மாத்தினம் அவர்களுக்கும் என் நன்றிகள். அட்டைப்படத்தை அமைத்துத் தந்த மல்ரிவிஷன் அச்சகத்தார்க்கும் நன்றிகள்.

மற்றும், இம்மலர் வெளிவர உதவிய நல்லுள்ளங்களுக்கும் என் நன்றிகள் உரியன்.

“காந்தி போற்றி ஏந்தை அடி போற்றி”

அன்புள்ளி,
அக்ளாஸ்கன்.

வவுனியர் மணிவாசகர் சபைச் செயலரளரின் சிந்தனையிலிருந்து.

வவுனியா மணிவாசக சபை, வவுனியாவில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட நன்றாள் 28-01-2002 ம் திகதி. தொடர்புக்கு நடைபெற்றுக் கொண்டதை அடியொற்றியும், ஒவ்வொரு முற்றோதல் நிகழ்விலும் பல புதிய உறுப்பினர்கள் சேர்ந்து கொண்டு ஆரம்பம் முதல் முடிவுவரை திருவாசகத்தைப் பாடிப் பரவியமையாலும், இம்முற்றோதலுக்கு ஒரு சபையை ஏற்படுத்துவதன் மூலம், பல சைவ அன்பர்களை இணைத்துக் கொள்ளவும். அதன் மூலம் பல சமய அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளை ஏற்படுத்தி சமூகத்தில் இந்து சமய விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தவாம் என்ற உயர்ந்த நோக்கத்தைக் கொண்டே. வவுனியாவில் மணிவாசக சபை உருவாகியது.

இன்னொரு வகையிற் கூறுவதானால் மணிவாசகசபையின் ஆரம்பப் புள்ளி 1987ம் ஆண்டு வவுனியா சுத்தானந்த இந்து இளைஞர் சங்கத்தில் தொடங்கி பல கோயில்களிலும், பாட-சாலைகளிலும், சமய மன்றங்களிலும். ஆதரவு பெற்று 28-01-2002ல் சபையாக உரு வெடுத்தது எனவாம். சிறிது பின்னோட்கீ திருவாசகமுற்றோதல் நிகழ்வைக் கவனித்தோமானால். 1987ம் ஆண்டிலிருந்து முக்கியம் பெறுபவர்களாக திருவாளர்கள் த-நல்லதம் பி அவர்கள் (கோயிற்குளம்) திருவாசகச் செல்வர் இறைபணிக் செம்மல் வை.செ.தேவராசா அவர்கள் ஆதியாகராசா அவர்கள். (நயினை நாகபூஷணி அம்பாள் தேவஸ்தாந்த தலைவர்) தமிழ்மணி அகாங்கன் அவர்கள் (ஆசிரியர் வவுனியா த.ம.ம வித்தியாலயம்) ந.செல்லையா (மாமடு) அவர்கள். பிரம்மஸ்தூபிபாலச்சந்திரக் குருக்கள் (வவுனியா கந்தசாமி கோயில்) அவர்கள் போன்றோர். கால் பதித்துள்ளமையை அறிய முடிகிறது.

அந்த வகையில் இறைபணிக் செம்மல், திருவாசகச் செல்வர் உயர்திருவை.செ.தேவராசா அவர்களின் 500வது திருவாசக முற்றோதல். இவ்வாண்டு 11-02-2007ம் திகதி. வவுனியா சிந்தாமணி விநாயகர் ஆலயத்தில், வவுனியா அந்தணர் ஓன்றியத் தலைவர் சிவாஸ்ரீ முத்து ஜெயந்தி நாதக் குருக்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது. இந் நிகழ்வின் சிறப்பம்சமாகவே. இம்மலரையும், திருவாசக ஒலிப் பேழையையும் வெளியிடுவதில் மணிவாசகர் சபை நிறைவு கொள்கிறது.

வவுனியா சுத்தானந்த இந்து இளைஞர் சங்க மண்டபத்தில். முன்னாள் சங்கத் தலைவர் திரு.தநல்லதம்பி (கோயிற்குளம்) அவர்களின் தலைமையில் 1987ம் ஆண்டு. திரு.வை.செ.தேவராசா (திருவாசகச் செல்வர், இறைபணிக் செம்மல்) அவர்கள் ஆரம்பித்த திருவாசக முற்றோதல். சுத்தானந்த இந்து இளைஞர் சங்கத்தின் மூலம் பல கிராமங்களுக்கு அடியார்களை அழைத்துக் கொண்டு, விஸ்தரிக்கப்பட்டமைக்கு அவரே காரணி எனவாம். இவ்வரிய சிவப்பணிக்கு தமிழ்மணி அகாங்கன் (நா.தர்மராஜா) அவர்களும். வவுனியா கொந்தக்காரன் குளம் திரு.இராகாசா அண்ணர் அவர்களும். திரு.நாபர்குணம் அவர்களும். இன்னும் பலரும். பெரும் உதவிகளையும், எல்லா இடங்களிலும் கொண்டு பாடியும், சொற்பொழி வாற்றியும் சிறப்பித்தமையை அறிந்திருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்லாது. திரு.வை.செ.தேவராசா அவர்கள். திருவாசக முற்றோதலை தனது பெரிய பணியாக பற்றோடு பல அடியார்களையும் கேர்த்து பல அலுவலகங்களிலும், பாட-சாலைகளிலும் சங்கங்களிலும் செய்த போது நானும் பல தடவைகளில் கலந்து பாடியிருக்கிறேன். இதன் காரணமாகவே. எனக்கு “திருவாசகத்தில்” என்னை அறியாத ஈர்ப்பு ஏற்பட்டது.

திருவாசகத் தேன்

திரு.வை.செ.தேவராசா ஜியா அவர்கள் ஒரு வர்த்தகராக இருந்தும். தனது வேலைகளுடன் மேலதிகமாகச் சமயப்பணிகளையும். சமூகப் பணிகளையும். அரசியற் பணிகளையும் செய்து வருவதை நான் அறிவேன். திருவாசக முற்றோதலை அவர். தானே முழுமையாக முற்றோதாமற் போனாலும் திருவாசக முற்றோதல் நிகழும் இடங்களெல்லாம் சென்று பாடுவதை அவதானித்திருக்கிறேன். அவரின் பெரு விருப்பின் கரணமாக வவுனியாவில் இப்போது சுமார் இரு நூறுக்கும் மேற்பட்ட ஆண். பெண் ஆகிய இரு பாலாரும். திருவாசகத்தைப் பிழையறப் பாடும் பாக்கியம் பெற்றுள்ளார்கள் எனலாம்.

திரு.வை.செ.தேவராசா அவர்கள். வவுனியாவில் மட்டுமல்லது. கொழும்பு. கண்டி. யாழ்ப்பாணம். மன்னார். மூல்லைத்தீவு. இந்தியாவில் தமிழ்நாடு (சிதம்பரம். திருவண்ணாமலை) போன்ற இடங்களுக்கும் சென்று திருவாசகத்தை முற்றோதல் செய்துள்ளார். வெளிப்படையாகக் கூறப்போனால். இப்பணியில் இவர் ஒரு வரலாற்று நாயகன் என்றால் மிகையாகாது. வேறு எங்கும். வவுனியாவில் நடைபெறுவதைப் போன்று. திருவாசக முற்றோதல்கள் நடைபெறுவதாகவோ அல்லது நடைபெற்றதாகவோ நான் அறியவில்லை. அவர் திருவாசகம் பாடும் போது கல்லும் கணியும். பொருஞ்சுந்து பாடுவதிலும். சுருதியோடு கூடிய பண்ணிற் பாடுவதிலும் அவர்க்கு அவரே நிகர்.

இவ்வாறான அடிப்படையில் மினிரும் ஒருவரை பாராட்டுதலும். போற்றுதலும் சாலவும் பொருந்தும் என்பது தெளிவு. அப்பணியை செய்வதில் மணிவாசக சபையின் நிர்வாக உறுப்பினர்களான திரு.க.ஜியம்பிள்ளை (இளைப்பாறிய பிரதேச செயலாளர்) அவர்களதும். செல்வி.யோகலட்சுமி சோமகந்தரம் (பண்டிதை. இளைப்பாறிய ஆசிரியை, வவுனியா தமிழ்மகா வித்தியாலயம்) அவர்களதும் பணி பாராட்டுக்குரியது. திருவாசகத் தேன் மலரை. தமிழ்மணி அகளங்கள் (நா.தர்மராஜா) அவர்கள் மிகவும் சிறப்பாக வடிவமைத்துள்ளார். அவருக்கும். மலரை கண்ணிப் பதிவு செய்த ஜெய்னிகா அச்சகத் தினருக்கம் மணிவாசக சபையின் சார்பில் நன்றி கூறுகின்றேன்.

மலரைப் பொலிவாக்க. ஆசிச் செய்திகளையும். வாழ்த்துச் செய்திகளையும். கட்டுரைகளையும் தந்துதவிய பேராளர்களுக்கும். அறிஞர்களுக்கும் அன்புடன் நன்றி கூறுவதில் நிறைவு கொள்கிறேன்.

ஒலிப் பேழையை மிக அருமையாகப் பதிவுசெய்து. வடிவமைத்துத் தந்த வவுனியா “ஆராதனா” ஒலிப் பதிவு நிலையத்தினருக்கும். மணிவாசகர் சபையின் சார்பில் நன்றிகளைத் தெரிவிப்பதில் நிறைவு கொள்கிறேன்.

மேலாக. ஒலிப் பேழையை பதிவு செய்ய முன்னர். பாடகர் களுக்கு அனுசரணையாகவும். ஆலோசகர்களாகவும். உதவிய உயர் திருபொன். தெய்வேந்திரன். ஜியா (இளைப்பாறிய விரிவுரையாளர்) அவர்களுக்கம். திருமதி.இந்திராணி சண்முகவிங்கம் (உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளர் - சங்கீதம்) அவர்களுக்கும். திருமதி.மனோ கனகரத்தினம். இசை ஆசிரியை (வவுதமிழ்மகா வித்தியாலயம்) அவர்களுக்கம். மணிவாசகர் சபை சார்பில் உளம் நிறைந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

நன்றி

திருமதி.புவனநாயகி ஜயம்பிள்ளை.

செயலாளர்.

மணிவாசகர் சபை

வவுனியா

உள்ளே.....

பக்கம்

01)	நூழைவாயிலில்....	III
02)	மணிவாசகர் சபைச் செயலாளர்	IV
03)	உள்ளடக்கம்	VI
04)	500வது திருவாசக முற்றோதல்	VIII
05)	பிரம்மழீ இ.பாலச்சந்திரக் குருக்களின் ஆசியுரை	01
06)	சீவழீ.மு.க.கந்தசாமிக் குருக்களின் ஆசியுரை	02
07)	சீவழீ.கி.சோமசுந்தரக் குருக்களின் ஆசியுரை	04
08)	சீவக்கொழுந்து சீவம் அவர்களின் ஆசியுரை	05
09)	செல்வி.தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் ஆசியுரை	07
10)	வவுனியா அரச அதிபரின் வாழ்த்துரை	08
11)	திரு.எஸ்.தீல்லை நடராஜா அவர்களின் வாழ்த்துரை	09
12)	திரு.க.பரமேஸ்வரன் அவர்களின் வாழ்த்துரை	10
13)	வவுனியா பிரதேச செயலாளரின் வாழ்த்துரை	11
14)	கோவீற்குளம் அகிலாண்டேஸ்வரர் ஆசியுரை	12
15)	ஸ்ரீ சிந்தாமணி வீநாயகர் ஆசியுரை	13
16)	ஷூதி வீநாயகர் ஷூலயம் வாழ்த்துரை	14
17)	சீவத்திரு.கா.ஷு.தியாகராசா அவர்களின் வாழ்த்துரை	15
18)	குடியிருப்பு சீத்திவீநாயகர் ஆசியுரை	17
19)	குருமன்காடு ஸ்ரீ காளி அம்மன் வாழ்த்துரை	18
20)	குருமன்காடு ஸ்ரீ வீநாயகர் வாழ்த்துரை	19
21)	கரப்பங்காடு வரசித்தி வீநாயகர் ஆசியுரை	22
22)	வவுனியா ஸ்ரீ கந்தசுவாமி கோவில் வாழ்த்துரை	24
23)	திரு.நா.சேனாத்திராசா அவர்களின் வாழ்த்துரை	25
24)	திரு.சி.ஏ.கிராமஸ்வாமி அவர்களின் வாழ்த்துரை	26

திருவாசகத் தேர்வு	
25) குருமன்காடு மாதர் கிராம அபிவிருத்தி	வாழ்த்துரை 27
26) அரியான் பொய்கை அவர்களின் வாழ்த்துரை	28
27) செல்வி.கி.கலையமுதா அவர்களின் வாழ்த்துரை	29
28) செல்வி.கி.மதியரசு அவர்களின் வாழ்த்துரை	30
29) திரு.கி.இ.தயகுமார் அவர்களின் வாழ்த்துரை	31
30) கண்டாவளைக் கவர்யாயர் அவர்களின் வாழ்த்துக்கவி	32
31) திருவாசகச் சீர்	திரு.க.நாகேஸ்வரன் அவர்கள் 33
32) இறைபணிசெம்மலின்	தமிழ்மணி அகளங்கன் 36
33) கடந்தகால	திரு.வெ.செ.தேவராசா 39
34) தேன் தமிழ்த் திருவாசகம் முல்லைமணி	45
35) திருவாசகத் தேன் துளிகள். பொன் தெய்வேந்திரன்	51
36) பாவைப்பாட்டு	தமிழ்மணி அகளங்கன் 55
37) மட்கலம் நிகர்க்கும்	நயினை ஆ.தியாகராசா 60
38) மாணிக்கவாசகர் - அரியான் பொய்கை	63
39) புறம் புறம் திரிந்த	க.ஜெயம்பிள்ளை 74
40) பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகள்	செல்வி.யோகா.சோமசுந்தரம் 77
41) அமுது அமுது	திரு.மு.செல்லையா 84
42) மனுக்குலத்தின் பக்குவநிலை	திரு.க.ஸ்ரீகணேசன் 87
43) திருவாசகப் பெருமை	எஸ்.தெய்வேந்திரம் 89
44) திருவாசக முற்றோதல்கள் ஆசி, வாழ்த்து	91
45) திரு.சி.சரவணமுத்து	99
46) 160ஆவது திருவாசக முற்றோதல்	101
47) பொதுச்சபை உறுப்பினர்கள்	118

500வது திருவாசக முற்றோதல்

திருவாசக முற்றோதலில் ஆள்மீத உவகாதனவைய அடைய உள்ள வவுனியா இந்துமா மன்றத் தலைவரும். வவுனியா மன்றமாகத் தலைவரும். திருக்கேத்தலைத் திருப்பள்ளிக்கை உட்புதைகளும். கோவில்குளம் அகிலாண்டெல்லவர் ஆஸ நிர்வாக உறுப்பினரும். அவிவ இலக்கை கமாதான நெவாஜுமாகிய

திருப்பணி செம்மல், திருவாசகச் செல்வர்
தைவ. செ. தேவராசா - J.P. அவர்கள்
500வது திருவாசக முற்றோதல் நிகழ்வை நடாத்த உள்ளார்.

ஒடம் :- வவுனியா சிற்றாமனி விநாயகர் ஆலயம்

ஈவும் :- 11-02-2007 ஓயவிற்றாக்கிழை காலை 09.00 மணி

தகுத்துச்சுருள்

ஈவும் 10.30 மணி : ஆசி வழக்கி ஆபத்தினுடையத்தால்
சிவம் முதலு சொய்ந்திரத்தை குடுக்கள்
(தலைவர், வவுனியா அந்தனர் ஒன்றியம்)

ஈவும் 10.30 மணி : பாராட் குரைகள் வழக்கம்
தலைவர் : கும்பாலு த. சிவகுமாரன் B.A. (Hons)
(தலைவர், வவுனியா துபிகூச் சங்கம்)

பாராட் உறுபுவை :
திரு. அ. தியாகராஜ அவர்கள் : (வோலிஸ்கூல் அல்லாகாம்பிள்ளைர் ஆலயம் சார்பாக)
திரு. க. ஆயுஷ்மினாவ் அவர்கள் : (உடத்தைவர், வவுனியா மன்றமாகச் சூல)
திரு. ச. ஏ. கிருஷ்ணபதி அவர்கள் : (செயலாளர், வவுனியா இந்து மன்றம்)
செல்வி. பக்தமுத யாகா சோமசுந்தரம் அவர்கள்
திரு. கு. கேதர்வாரன் அவர்கள் : (செயலாளர், சிறைப்பை விநாயகர் ஆலயம்)

உறுபுவர் : திருப்பணிசெம்மல், கவ. செ. தேவராசா அவர்கள்

தனியுரை : திருமதி. புனிதாம்பலி ஆபத்தினாலோ அவர்கள் : (செயலாளர், மண்மாதார் சாலை)

விழு உறுபுவையிட :
திருப்பணி விநாயகர் ஆலயம் வவுனியா
வவுனியா மன்றமாகச் சூல.

திருவாசகத் திருப்புத்தீர்த்தோதல்.
மன்மிவாசகர் சூபை
வவுனியா.

நீர்வாக சவுயினர்

இடமிருந்து வலம்:
சௌமியர் குழ்ச்சாமிக் முருக்கன் (போதகர்), சௌமியர்முத்து ஜேயங்திநாதன்க் குழுக்கன் (போதகர்),
தீருக்கொல்லி சௌமியர்கள் அவர்கள் (தெவைர்), சௌமியர் குத்துவாசனக் குழுக்கள் (பொஞ்சாளர்)
நீர்ப்பவர்கள் :
தீருக்குத்தேவைகள், தீருக்குத்தேவைகள், தீருக்குத்தேவைகள், தீருக்குத்தேவைகள், தீருக்குத்தேவைகள்

தீருக்குவலையம்பிள்ளை
(உப தெவைர்)

தீருமாமாற்க்கண்ண
(நீர்வாக உறுப்பினர்)

தீருமாமாற்க்கண்ண
(நீர்வாக உறுப்பினர்)

வாழுனியா மணிவாசகர் சபையினால் வெளியிடப்பட்ட திருவாசக ஒலைப்பேதையில் பாடியோர்

இடமிருந்து வையு:

திரு.க.கு.பேந்தீரன், திரு.ஆ.தீயாகாராசா, இதைபண்டி கெழுமல்.கௌ.வ.ஸ.கே.தேவராசா,
திருமதி.ப.கந்தாரவிங்கம், திருமதி.பு.வனநாயகி ஜயம்பிள்ளை

**பிரம்மரை, இ.பாலச்சந்திரக் குருக்கள் அவர்களின்
அசூரை.**

“பெருகலாம் தவம் பேதாமை நீரலாம். திருக்கலாகிய சிந்தை திருந்தலாம்.” உலகெலாம் உணர்ந்து ஒதுதற்கிய புராணங்கள் எம்மை வழிநடத்தி தொல்லையாகிய பிறவிப்பினி தீர் அல்லல் அறுத்து ஆனந்தமாக்கிய திருவாசகம் எனும் தேன். இவை பழையானாலும் தேன்போல இனிக்கும். இவை காதலாகி கசிந்து உருகி கண்ணீர் மல்க பாடி பண்ணுடன் பாடபாட தித்திக்கும். இவற்றை திருமுறைகளில் ஒதி ஒதி சைவ நெறிதழைத்து ஓங்க வவுனியாவில் நாம் அல்லல்படுங்காலமெலாம் ஆலயங்கள் தோறும் பாடப்பாடி மேலும் மேலும் சைவ அடியார்களை ஊக்குவித்து மார்கழி மாதங்களில் திருவாசகத்தை முற்றோதல் செய்து வரும் திருவாசகச் செம்மல் என்று பெருமைப்படுத்தப்பட்ட வை.செ.தேவராசா அவர்களின் பணி அளப்பரியது. ஒன்றல்ல இரண்டல்ல 500 தடவை ஒதி உணர்ந்த பெருமை அவருக்கே உரித்தாகும். இதை ஆவணப்படுத்த “திருவாசகத் தேன்” மலர் ஒன்றை வெளியிடுவதில் நாம் மகிழ்ச்சி அடைகிறோம் இத்தொண்டை மேலும் மேலும் பெருகச் செய்ய எல்லாம் வல்ல இறைவன் எமக்கு அருள் புரிவாராக.

கில.11, கற்குழி
வவுனியா

இங்ஙனம்
பிரம்மரை இ.பாலச்சந்திரக் குருக்கள்.
26-01-2007

வவுனியா குடியிருப்பு நீல் சித்தி விநாயகர் அலைய பிரதமகுரு
சிவரை மு.க.கந்தசாமிக் குருக்கள் அவர்கள் வழங்கிய
அஷ்சிச் செய்தி

திருவாசகத் தேன்.

“கற்பாந்த காலங் கடவாக் கடல் கடக்கத், தெப்பமாய் வந்தெனக்கு சேர்ந்ததே - அப்பன், உருவா சகங்கொண்டுரைத்த தமிழ் மாலைத் திருவாசகம் என்னும் தேன்.”

இறைபணிச் செம்மல் திரு.தேவராஜா அவர்கள் திருவாசகத்தை ஐநூறு முறை முற்றோதல் தெய்தமை பாராட்டுக்கு உரிய தொன்றாகும். வவுனியா நகரிலே சைவத்தை செவ்வனுற வளர்ப்பதற்கு இது ஒரு சான்றாகும்.

காட்டிலே ஒருவன் செல்லுகிறான். நாவரண்டு தண்ணீரைத் தேடி அலைகின்றான். குடிப்பதற்கு சேற்றுத் தண்ணீராவது கிடைக்கமாட்டாதா என்று இங்கும் அங்கும் தேடி அலைவான். அதே விதத்தில் அருள் நாட்டம் கொண்டிருப்பவர்களுக்கு அருள் தாக்ததை வளர்க்கும் தன்மையாய் திருவாசகம் உள்ளது. திருவாசகத்தோடு முறையாய் இணக்கம் வைப்பவர்கள் பாக்கிய வாங்களாக ஆகிறார்கள். அதனுடைய கலை அவர்களுக்குத்தான் தெரியும். திருவாசகம் என்னும் கலப்படமில்லாத தேன் மனிதனை பக்குவநிலைக்கு கொண்டு வரும்தேன்.

இதைப்பற்றி அருள் மொழி அரசு கிருபானந்தவாரியார் தமது கதாப் பிரசங்கத்தில் இடையிடையே கதைகள் சொல்வார். தோத நோயினால் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டு இருந்தான் ஒருவன். அந்த ஊருக்கு சித்த வைத்திய ஞானி ஒருவர் வந்தார். அந்த ஊர் மக்கள் எல்லாம் அவரை வணங்கி மருந்துகளைப் பெற்றுச் சென்றனர். இந்த நோயாளியும் தனது குறையைச் சொன்னார். அவரும் அவனிடம் ஒரு குரணத்தைக் கொடுத்து கலப்படமில்லாத சித்தமான தேனில் குழைத்துச் சாப்பிடு என்று கூறிக் கொடுத்தார். அவனும் அந்த மருந்தை வாங்கி சித்தமான தேனைத் தேடினான்.

அவனுக்கு கிடைக்க வில்லை. மீண்டும் அந்த சித்தவைத்தியரிடம் சென்றான். சுவாமி சித்தமான தேன் எங்கும் கிடைக்கவில்லை. நான் என்ன செய்ய. கவலைப்படாதே நான் தருகிறேன் என்றார். சுவாமி இதை முதலிலே சொல்லி எனக்கு தந்து இருக்கலாமே. இந்தத் தேனைக் கண்ணால் காணமுடியாது. பக்தியினால் தான் கிடைக்கும். என்று ஒரு பேப்பரிலே எழுதிக் கொடுத்தார்.

தொல்லை இரும் பிறவி குழும் தளை நீக்கி அல்லறுத் தானந்தம் ஆக்கியதே, எல்லை மருவா நெறி அளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன் திருவாசகம் என்னும் தேன். இது தான் அதில் எழுதியவை. அவன் அதை பயக்கியுடன் வாங்கிச் சென்று அந்த பேப்பரைப் பல துண்டுகளாக வொட்டி ஓவ்வொரு துண்டுடன் குரணத்தையும் வைத்து சாப்பிட்டான் நோய் தீர்ந்து விட்டது.

இதில் இருந்து அறிவது என்னவென்றால் திருவாசகத்திற்கு உருகாதவர் கிடையாது. படிப்பறிவு இல்லாதவன் பேப்பரை உண்டு நோய் தீர்ந்தது. என்றால் படித்தவர்கள் திருவாசகத்தை படித்தால் எவ்வளவு பயன் பெறலாம் என்று கூறிக் கதையை முடித்தார் இதில் இருந்து திருவாசகம் மருந்தாகவும் உள்ளது என்று தெரிகிறது திருவாசகம்

திருவாசகத் தேவன்

ஜம்பத்தொரு திருப்பதி கங்களூடன் திகழ்வது. அறுநாற்றி ஜம்பத்தாறு பாடல்கள் கொண்டது. இதில் சிவபுராணம் மலை உட்சியைப் போன்றது. அதில் உள்ள ஒவ்வொரு வரியும் துல்லியமாக ஆராய்ந்தால் தத்துவ விளக்கம் ஏராளம் உண்டு.

“மலங்கப் புலனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய” மணிவாசகம். “ஜவர் கலக்கமிட்ட எலிக்கும் கானகம்”. பட்டினத்து அடிகளார். மனித ஆசாபாசங்களை இலகுவில் நீக்க முடியாது. புலன்கள் மனிதனை ஆட்டிப்படைக்கிறது. அவைகளை அடக்கும் வழி திருவாசகத்தில் நிறைய உள்ளது. நாம் பிறந்த பொழுது என்ன கொண்டு வந்தோம். ஒன்றும் இல்லை. இறக்கும் பொழுது என்ன கொண்டு போகிறோம். ஓன்றும் இல்லை. ஆனால் சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் இதில் ஏதாவது ஒன்றை செய்து இறைவனுடைய பாதத்தை அடையலாம். “எடுத்த பொற்பாதமும் காணப்பெற்றால் மனத்துப் பிறவியும் வேண்டுவதே கிந்த மாநிலத்தே” என்ற சிந்தனை வேண்டும். (மனதை) புலன்களை ஆட்டிப்படைக்கின்ற ஆறு தோவுங்கள் உள்ளன. அவையாவன காமம். குரோதம், உலோபம், மோகம், மதம். மாச்சரியம். இந்த ஆறு குறைபாடுகளும் முறையே ஆசை, சினம், ஈயாமை, மயக்கம், செருக்கு, பொறாமை என பொருள்படுகிறது.

இவையாவும் நீங்கப்பெற்றவனே துறவி எனப்படுவான். அந்த வகையிலே மணிவாசகப் பெருமான் வாழ்ந்து எமக்கும் திருவாசகத்தை அருளினார்.

அஞ்சல்வாத வூர்ப்பொல அம்பலவர் தாமீழமுதும்

திருவாச கத்தைத் தெளிந்தால் - கருவாம்

பவகதியும் நீங்கப்ப பரமரநு ளாலே

சீவகதியுண் டாம் சீவம்

என்று கூறி வவுணியாவில் தேவராஜா தலைமையில் நடைபெறும் திரு. சுக முற்றோதல் 1000 முறையாவது நடைபெற வேண்டும் என எல்லாம் வல்ல சித்திவிநாயகனை வேண்டி எனக்கும் ஒரு சந்தர்ப்பம் தந்தமைக்கு நன்றி கூறுகிறேன்.

அறசியரை

க. சோமசுந்தரச் சூருக்கள்
மட்டுவீல்

இறைவனைப் பாடிப் பணிய வேண்டும் என்பதைத் திருவுளம் கொண்டே எமக்காக நாயன்மார்கள் இறைவனுடைய தில்ய பிரபந்தங்களாகத் தேவாரங்களையும் மணிவாசகப் பெருந்தகை திருவாசகத்தையும் அருளிச் செய்துள்ளார்கள். திருவாசகம் பிறவிப் பிணியை நீக்குவது. துன்பங்களை கணைவது. பேராணந்தத்தைக் கொடுப்பது. எனவே தான் திருவாசகத்தேன் என்று அதைச் கணைத்துப் பாடிய பேராளர்கள் கூறினார்கள்.

இத் திருவாசகத்தேனை வவுனியாவில் சிவனெறிச் செம்மல் ஒருவர் தானும் பருகி மற்றவர்களையும் பருக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். அவர் தான் வவுனியாவில் திருவாசகத்திற்கு முற்றோதல் என்ற வகையில் பெருமை தேடித் தந்த உயர் திரு சிவனெறிச் செம்மல் வைசெ. தேவராசா அவர்கள். இவர் தம்முடைய வாழ்க்கையில் வர்த்தகத்துறையில் தொழிலைச் செம்மையாக நடாத்தியவர். இல்லற தர்மத்தைப் பேணியும் தெய்வீக சிந்தனையைப் போற்றியும் வாழ்ந்தவர். வாழ்பவர். திருவாசகத்தைச் கணைத்து அதில் பேரின்பம் கண்ட செம்மல். அவர்கள் சூதுவது திருவாசக முற்றோதலை நிறைவு செய்த போது அனைவருக்கும் பயன்படத்தக்கவகையில் திருவாசகத்தைப் புத்தகமாக வெளியிட்டு இலவசமாக எல்லோருக்கும் கொடுத்துதலியவர். அதே போன்று தமது வாழ்க்கைத் துணைவி மறைந்தபோதும் அவர் நினைவாகத் திருவாசகத்தையே வெளியிட்டவர். இப்போது திருவாசக முற்றோதல் 500 தினங்களைக் கடந்து விட்டது.

நான் அவருடன் குடியிருப்பு பிள்ளையார் கோயில் மூலம் முப்பத்தைந்து வருட காலமாகப் பழகிய காலத்தில் குருபக்தி. தெய்வீக சிந்தனை. தொண்டு என்பன அவரிடம் சிறப்பம்சங்களாகத் காணப்பட்டதொன்று. இவ்வருடம் (2007 வைகாசி) திருக்கோதீஸ்வர ஆலயத்தின் மகோற்சவவிழாவை நான் செய்து வைத்த பொழுது திரு. தேவராசா அவர்கள் ஆலயத்திருப்பணிச்சபை உறுப்பினராக இருந்து விழாவிற்கு ஒதுவார் மூர்த்தியாக அமைந்து மெய்யுருகித் திருமுறைகளை ஒதும் போது எல்லோரையுமே உருக்கி மெய்சிலிர்க்க வைத்துவிட்டது. அத்துடன் ஆலயத்தில் செய்கின்ற தொண்டு சிறந்த தெய்வீகத் தொண்டர் என்பதை பறைசாற்றுகின்றது. இவ்விதம் அவர் தேவார திருவாசகம் ஒதும் போது

பாட வேண்டும் நான் போற்றி நின்னையே

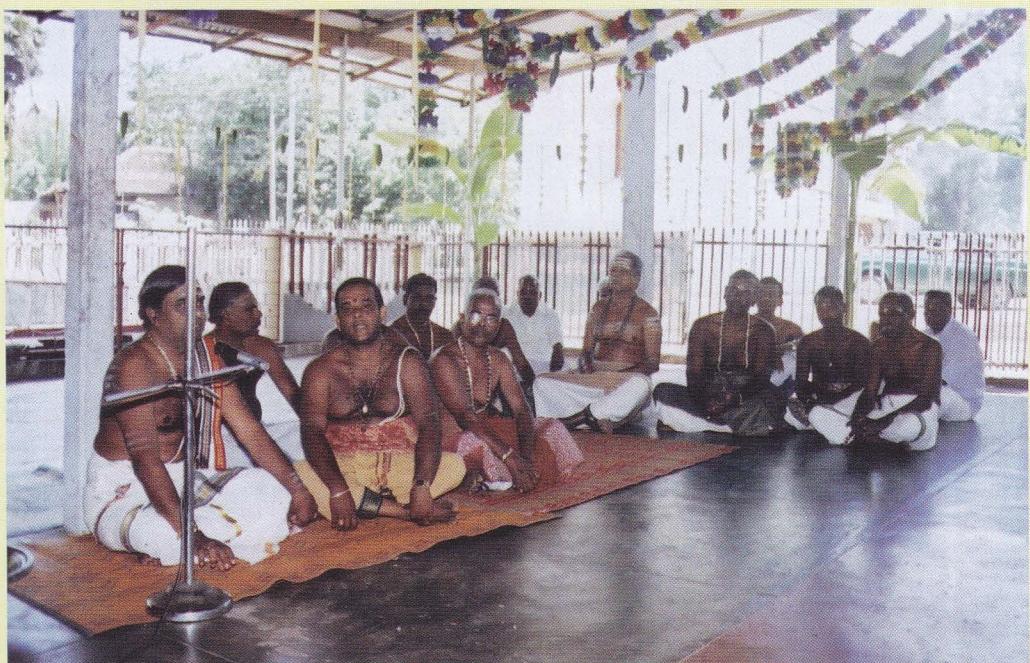
பாடி ணைந்துருகி நெக்கு நெக்
காடவேண்டும் நான் போற்றி அம்பலத்
தாடுநின் கழற்போது நாயினென்
கூட வேண்டும் போற்றி

எனும் திருவாசகம் நினைவிற்கு வருகிறது. அவருடைய 500வது திருவாசகமுற்றோதல் வெளியிடும் நன்றாகத் தெய்வீக மலராக வெளிவர வேண்டும். அத்துடன் திருவாசக முற்றோதல் ஆயிரத்தைக் கண்டு அவர் திருவாசக மணியாகத் திகழ வேண்டும் என ஆசீவதித்து அவரும் அவர் பிள்ளைகள் குடும்பங்களும் நோயற்ற வாழ்வுடன் குறைவற்ற செல்வத்தோடு வாழுவேண்டும் என எல்லாம் வல்ல விநாயகர் பாதம் பணிந்து வாழ்த்துகின்றேன்

வாழ்க! வாழ்க!! வணக்கம்!

—

சிவமயம்

மேண்கைவரை சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்
திருவாசகத் தேன் மலர் உற்பவமும், 250வது திருவாசக
முற்றோதலும்.

சீவக்கொழுந்து சிவம்,
பீடாதிபதி கச்சியப்ப கலாசார சிவஞான பீடம்,
வென்னியா.

உலக உற்பத்தியை, இருப்பை, ஒடுக்கத்தை, மறைப்பை அருள்ளை சிவபெருமான் ஓவ்வொரு கற்பகாலத் திலும் ஏற்படுத்தி வருவதை ஓவ்வொரு சைவசமயமிழவில்லை. இன்று உலகம் தோண்டி 195, 58, 85, 104 ஆண்டுகளாகின்றன. இத்துணை காலங்களில் எத்தனையோ என்னுக்கணக்கற் உயிர்களை, எத்தனையோ விதமாக உற்பத்தி செய்து பாதுகாத்து, ஒடுக்கி மறைத்து மீண்டும் அருளுகின்றார் சிவபெருமான். தானாக இயங்கமுடியாத, அறியமுடியாத உயிர்களை அறிவித்தாலும் அறியமுடியாத அசத்தாகிய பஞ்சபுதங்களையும் ஒன்றுக்கேற்பதற்கு பிரமாக்களை நியமித்தும். அவற்றைப் பாதுகாப்பதற்காக பல விட்டுணுக்களை ஏற்படுத்தியும் அழித்தலை செய்வதற்கு பல உருத்திரர்களை ஏற்படுத்தியும். சிவனே செய்விக்கின்றார். யாரைக்கொண்டு என்றால்? தன்னை நேரித்தவர்களில் தகுதியடிப்படையில் தெரிவு செய்து. அவர்களை அவ்வப் பதவிகளில் அமர்த்திச் செய்விக்கின்றார்.

அதேபோன்று 1965ஆம் ஆண்டிலிருந்து தன்னைப் பக்குவம் பெறச் செய்த இறைவனைத் தயானித்திருந்த இரத்தினாகலத்தைப் போல தானும் தன்னை அர்ப்பணித்து பல ஆண்டுகளாக திருவாசகத்தில் ஈடுபடுத்திய பெருமை தேவராசரைத் திருவாசகச் செம்மலாக்கியது. சிவஞான போதத்தைக் குருந்த மரநிழலில் பாடிக்கொண்டிருந்த குருவானவரை நோக்கி வாதவூர் கவர்ப்பட்டது போல் வைத்திலிங்கம் செல்ல ஜ்யா தேவராசா முற்பட்டதும் சிவனை நோக்கிய காந்தக் கவர்ச்சியே என்றுதான் நினைக்கத் தோன்றுகின்றது. சிவபெருமான் தன்னை இவருள் உறையச் செய்து இவரைத் தலைவணாக்கி இவருக்குகந்த சக்தியாகிய காரிய தரிசியையும் விட்டுணுக்கள் போன்ற நிர்வாகச் செயற்பாட்டுக் குழுவினரையும் நியமித்து அவர்கள் மூலம் “மணீவாசக சபை” என்ற குழந்தை உருவாக்கப்படுவதும் அதிலிருந்து மலர்நூபம் கொள்ளத்தயார் செய்வதும் சிவன் செயலே.

இம்மலர் ஆலயங்கள் தோறும் சென்று இறைவனைப் பூசிக்கத் தகுதியற்றவரையும் கவர்வதற்கு ஓர்வாயில் காட்சியாக அமைந்து நறுமணைம் வீசி தன்பால் கவர்ந்து தன் சுவையை ஏணையோரும் மாந்தச் செய்வதாக அமைய வேண்டும். ஆகையால் மலருள் உள்ள மகரந்தமணிகள் தேன் போன்ற விடயங்கள் வேதசிவாகமக் கருத்துக்களை ஆப்த வாக்கியங்களை உள்ளடக்கியிருக்க வேண்டும். இதன் சுவையை அனுபவித்து ஆண்தமணடையும் முதியோர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை, இளம் சிறார்களை இந்நெறியில் இசைவாக்கம் பெற வல்ல யுக்திகளைக் கையாள வேண்டும். இன்றைய சிறார்கள் எதிர்க்கால நிர்வாகிகளாக மாற, குரு, விங்க சங்கம வழிபாடுகளைச் செய்ய, செய்விக்க, சிவவேடம் போருந்தியவர்களாக முன்மாதிரி நடப்பதற்கு ஊக்கம் கொடுக்க வேண்டும். அதற்காக சமயம், தமிழ், பயிற்றுவிக்கும் ஆசிரியர்களையும், பெற்றோர்களையும், அதிகாரிகளையும் வித்தியாலயங்கள் தோறும் சமய ஆசார முறைப்படி இணைத்து திருவாசகத் தேனைப் பருகச் செய்ய வேண்டும். ஆலயங்கள் போன்று வித்தியாலயங்களில் வெள்ளிக்கிழமைகளில்,

திருவாசகத் தேன்

சமயத்துக்குரிய சீருடைகள் அணிந்து, சைவ ஆசார சீலர்களின் தோற்றம் பெருகச் செய்ய வேண்டும். பசு, பதி, பாசமாகிய முப்பொருளின் உண்மைத் தன்மையை உணர்த்தி சிவத்தன்மை பெற்ற எல்லோரும் இன்புறு வாழுச் செய்வதே சிவனின் தொழில். அத்தன்மையை உணர்த்தவே இன்று “தகுதி வாய்ந்தோர் சங்கமத்தை” இறைவன் ஏற்படுத்தியுள்ளார். எனத்தோன்றுகின்றது. குரு என்றால் சிவகுரு. விங்கம் என்றால் சிவன். சங்கமம் என்றால் வேத சிவாகம நெறி நின்று பஞ்சமாபாதகம் நீக்கி பற்றற நிலையில் அகப்புறச் சுத்தமாய் சந்தியாவந்தனம் செய்யும் சிவன் அடியார்கள் ஆவர். சிவவேடம் தரித்து திருவாசகம் என்னும் மந்திரத்தை சிந்தையில் தாங்கி சிவவழிபாடு செய்யத் தூண்டுபவர்களாக வேண்டும். சிவாகம விரோதிகளைக் கண்டால் பயப்பட வேண்டும். அவர்கள் புற்றில் வாழ் அரவிலும் பொய்யர் தம் மெய்யிலும். கூற்றுவன் சீற்றத்திலும் கொடியவர்கள்.

மறைகள் ஈசன் சொல், அச் சொல் வழி வாரா உயிரை வைக்கும் சிறைகள் மா நிரையம்: கிட்ட பணிசெய்வோர் செல்வத்தோடும் உறையும் மாபதிகள் உம்பர் உலகங்கள்: யோனிக்கு எல்லாம் இறைவன் மூணையினால், கின்ப துன்பங்கள் கியைவதாகும்.

-சிவஞான சித்தியார்-

சபையினர்களின் உள்ளார்ந்த சிவஞானக் கருத்துக்களை திருவாசகத் தேன்துளிகளை, எட்டாம் திருமுறையில் கூறப்பட்ட சைவ சித்தாந்த திறன்களைத் திருவாசகத் தேன் மலர் தாங்கி வருகின்றது. இச் சஞ்சிகை ஒரு சிறந்த சாதனமாகவும் ஆவணமாகவும் திகழும் என்பதில் எவ்வித ஜூயமுமில்லை, ஆகையால் சகல சாத்திர தோத்திர, வேத சிவாகம சிறப்புகளுடன் “திருவாசகத் தேன் பொருந்திய இம் மலர்” சகல சிறப்புகளுடனும் வெளிவர சிவன் திருவருளை நினைந்து எனது வாழ் த்துகளைத் தெரிவிப்பதில் அகம் மகிழ்வறுகின்றனம்.

இம்மாணிக்க வாசகர்சபையும், கிறைபணீச் செம்மல் திருவாசகச் செல்வர் வைத்திலிங்கம் செல்ல ஜூயா தேவராசா அவர்களின் பணியும் இச்சபையோரின் பணியும் திருவாசக முற்றோதலில் கலந்து கொண்ட அடியார்களின் சிவப் பணியும் எதிர்காலத்தில் வளர்ச்சியடைந்து முன்னணியில் திகழ வைப்பதே சிவஞான பீடத்தின் போரவளாகும். சிவப் பணிகள் பெருக, சிவத்திரவியம் பெருக, சிவனடியார்கள் பெருக. சிவஞான பீடமும் பீடத்துடன் இணைந்து செயல்படும் சமய நிறுவனங்களும் ஆதாரவாளர்களும் என்றும் தங்களிற்கு உறுதுணையாக நிற்போமாக. ஒரு சிவப்பிரகாசமான சைவ ஞானம் பொருந்திய எதிர்கால, கலை, ஆசாம், ஒழுக்கம் அருள் நிறைந்த பண்பாடு பெருகவும் தக்கள் சிவப்பணி தொடரவும் சிவன் அருள் புரிவாராக.

மன்னு மாமலை மகேந்திரமதனில் சொன்ன ஆகமம் தோற்றுவித்தருளிய தொன்னாடு உடைய சிவனைப் போற்றி எல்லோருமாக இன்புற வாழ்ந்து பேரானந்தமாகிய பெருங்களி பறித்து ஆரா இன்பம் அடைந்து வாழ்வோம்.

எல்லோரும் வாழ்க! கின்பமே சூழ்க!
தென்னாடுடைய சிவனைப் போற்றுக!

சர்வம் சீவயயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

கிர.223, கண்டவீதி

தேக்கம் தோட்டம், வவுனியா,

தொ.பே. 024-2223155

**துர்க்கர துரந்தரி, சிவத்தமிழ்ச் செல்வி
கலாந்தி, தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி (சமா.ந்தி) அவர்களின்
அடியுரை.**

“திருவாசகத்தேன்” என்னும் மலருக்கு ஆசியுரை வழங்குவதில் நான் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன். உள்ளத்தை உருக்கி மெய்யன்றவைப் பெருக்கி நிற்கும் சக்தி வாய்ந்தது திருவாசகமாகும் “உலப்பிலா ஆனந்தமாய தேனினைச் சொறிந்து புறம் புறம் திரிந்த செல்வமே” என்று இறைவனைப் போற்றுகிறார் மணிவாசகப் பெருமான் “இரும்புதரு மனத்தேனை ஈர்த்த பெருமான்” என்றும் கரும்பு தருசவையை தனக்குக் காட்டியவன் அவனே என்றும் உள்ளம் உருகப் பாடுவிறார். பாடுவோரையும் உருக்கிக் கேட்போரையும் உருக வைக்கும் சக்தி திருவாசகத்துக்கு உண்டு. திருப்பெருந்துறையில் ஆரம்பமாகி தில்லையில் நிறைவு பெற்ற சிறப்பு திருவாசகத்துக்கு உண்டு. இவ்வாசகத்தைத் தினம் தோறும் ஒதிலூதி அனுபவம் பெற்றவர்கள் வனியா மணிவாசக சபையினர். இறைபணிச் செம்மல் வை.செ.தேவராசா அவர்கள் 500வது திருவாசக முற்றோதல் நிறைவை நடாத்தியமை போற்றுதற்குரியது. எத்தனை தடவைகள் ஒதினாலும் அத்தனை தடவையும் புதிது புதிதான அருள் அனுபவத்தை தந்து நிற்பது திருவாசகமாகும். எனவே இறைபணிச் செம்மல் தேவராசா அவர்களையும் அவரைச் சார்ந்த அருளாளர்களையும் பாராட்டிப் போற்றி ஆசிகூறி மகிழ்கின்றேன்.

**தெல்லிப்பழை
யாழ்ப்பாணம்**

**தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி
ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவைதானம்**

வவுனியர் அரசு அதிபர்
திரு.சி.சண்முகம் அவர்களது
வரழ்த்துச்செய்தி.

பலநூற்றாண்டு காலத்திற்கு முன்பு நாயன்மார்கள் தோன்றி எமது கைவத்தெய்வங்களைப் பாடி சமயக் கருத்துக்களை நிலைநிறுத்தினார்கள். பின்னர் அன்னியர் ஆதிக்கத்தின் கீழ் மதம் அழிந்து அல்லவ்பட்டு பின்பு மீண்டும் வளர்ந்தது. பல அருளாளர்களும், அறிஞர்களும் அவ்வப்போது தோன்றி பல இன்னவ்களுக்கிடையே கைவ சமயத்தின் தொன்மையையும் உண்மையையும் நிலைநிறுத்தினார்கள். அந்தவகையில் இன்று கைவ சமயம் உலகளாவிய அளவில் பெரியதோர் விருட்ஷமாகி தனது கிளைகளைப் பற்பி வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது எனக் கூறினால் மிகையாகாது.

“திருவாசகம் அறியாதார் ஒருவாசகமும் அறியார்” அதனைக் கேட்டு அதனால் உருகாதார் இல்லை. படிப்போரின் உள்ளம் உருகும்; உள்ளளவில் பெருகும் உலப்பிலா ஆனந்தத்தேன் சொரியும். பெரும் மகான்கள், ஞானிகள், பேரறிஞர்கள் எல்லாருமே திருவாசகத்தைப் போற்றுகின்றனர். உயர் வாதவூரான் மொழி தறித்து அம்பலவன் எழுதுமெழுத்தாகத் திருவாசகம் போற்றப்படுகிறது. திருவருளிலே திளைத்து மாறிலா மகிழ்ச்சியில் மலர்ந்த திருவாதவூரிட்களின் சிவானுபவ வடிவமாகத் திருவாசகத் திருப்பதிகங்கள் திகழ்கின்றன.

திருவாசகச் செம்மல் திருவைசெ.தேவராசா அவர்கள் “நாம் பெற்ற இனபம் பெறுக இவ்வையகம்” என்ற பறந்த மன்பான்மையோடு பக்திச் சைவ ததுப்ப திருவாசகத்தை ஜூராறு தடவைகள் ஒதியுள்ளமை பாராட்டப்படவேண்டியதே.

திருவாசகம் ஜம்பத்தொரு பகுதிகளைக் கொண்டது. இந்த ஜம்பத்தொரு பகுதிகளும் ஜம்பத்தொரு பதிகங்கள் என்று பேசப்படுகின்றன. அவற்றுள் சிவனது அநாதி முறைமையான பழைம, பெருமை, சிவனது அருவநிலை, திருவருட் புகழ்ச்சி முறைமை, பிரபஞ்சத்தைத் தோற்றுவித்தல், ஆனந்த பரவசம், ஆனந்தாதீதம், பிரபஞ்ச வைராக்கியம், ஆனந்தமனோலயம், முக்திக் கலப்புரைத்தல், சிவானந்த முதிர்வு என்ற தலைப்பில் பதிகங்கள் உள்ளன. இவ்விழாவில் “திருவாசகத் தேன்” என்ற நாலும் திருவாசக ஓலிநாடாவும் வெளியிடுவது கைவ அடியார்களுக்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக அமையும் என நம்புகின்றேன்.

மேலும் இவ்விழா சிறப்புற நடைபெறவும் மணிவாசகர் சபை வவுனியாவில் மேலும் அளப்பரிய சேவை செய்யவேண்டுமெனவும் வாழ்த்துகின்றேன்.

சி.சண்முகம்.
அரசு அதிபர்,
வவுனியா.

மணிதவள அபிவிருத்தி, கல்வி பண்பாட்டு அலுவல்கள்
அறைச்சின் மேலதிகச் செயலரளர்
**திரு. உ. நடவ. எஸ். தில்லை நடராஜர அவர்களின்
வரழ்த்துச் செய்தி**

திருவாசகச் செல்வரின் தொண்டுகள் சிறக்கட்டும்.

திருவாசகமிஸ் கொருகால் ஒதன்
கருங்கல் மனமும் கரைந்து கண்கள்
தொடுமணற் கேணியிற் கரந்து நீர்பாய
மெய்ம்மயீர் பொடிப்ப வீதிரவீதிர்ப்பு எய்த
அன்பர் ஆகுநர் அன்றி
மன்பதை உலகில் மற்றையர் கிளரே

சிவப்பிரகாச கவாமிகள்.

மணிவாசக கவாமிகளின் தேன்தமிழ்ப் பாடல்களில் மிகமிகச் சிறந்தது
திருவாசகம். இறைபுகழ் இசைக்கும் தோத்திர நூல்களுள் தலையாயது என்னும்
பெருமையையும் பெற்றது திருவாசகம்.

அலயங்களில் அதிகாலையில் ஓலிக்கும் திருப்பள்ளியெழுச்சிப் பாடலும்
இரவில் பாடும் திருப்பொன்னாஞ்சலும் மார்க்கழித் திங்களில் பக்திப் பரவசத்தைத் தரும்
திருவெம்பாவையும் மணிவாசக கவாமிகளை மனக்கள்முன் கொண்டு வருபவை.

எடுத்துக்காட்டுகளுக்கு அப்பாற்பட்ட அருள் இன்ப உணர்வுகளை
உள்ளிமெல்லாம் நிறையத்தரும் திருவாசகத்தால் கவரப்பட்டவர் இறைபணிச் செய்மல்
வை.செ.தேவராசா. பல சந்தர்ப்பங்களை உருவாக்கி 500ஆவது தடவையாகவும் திருவாசக
முற்றோதலைப் பூர்த்திசெய்துள்ளார். அவரது தொண்டுகள் மேலும் சிறந்து விளங்க
இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

**உ.நடவ. எஸ். தில்லை நடராஜா
மேலதிகச் செயலாளர்.**

**இந்து சமய விவகார அலுவல்கள் அமைச்சின் செயலரனர்
திரு.க.பரமேஸ்வரன் அவர்களின்
வரழ்த்துச் செய்தி.**

மணிவாசகப் பெருமானின் திருவாசகம் மனதிற்கு நிறைவையும் அமைதியையும் தரவல்து. திருவாசகம் என்னும் தேனின் கனவ அறிந்தோர் அதை நாள்தோறும் பருகி உள்ளத் தூய்மை அடைவர்.

அத்தகைய திருவாசகம், முற்றோதவின் சிறப்பை வவுனியாவில் மாட்டுமல்லாது பல இடங்களிலும் திருவாசக முற்றோதலுக்கும் வழிவகுத்த பெருமை வவுனியா மணிவாசகர் சபையைச் சாரும்

வவுனியா மணிவாசகர் சபை திருவாசக முற்றோதல் நிகழ்வை 250 தடவைகள் செய்துள்ளது. என்பதனைக் கேட்டு மிகவும் பேருவகை அடைகின்றேன். நாட்டில் போர்க்குமூல் நடைபெற்ற காலத்திலும் முறையாக முற்றோதலை நடத்தி, திருவாசகத்தின் உணர்வை, பெருமையை மக்களுக்கு ஊட்டிய பெருமை மணிவாசக சபையினரையே சாரும்

திருவாசக முற்றோதல் பெருமுயற்சியையொட்டி விழா எடுப்பது மிகவும்பாராட்டிற்குரியது. இதன் அங்கமாக “திருவாசகத் தேன்” மலர் ஒன்று வெளியிடுவது சாலப் பொருத்தமானது.

மணிவாசகப் பெருமானின் திருவாசகம் அழியாத சொத்து, கைவ சமயத்தின் கண்கள் போன்ற இக் கருவூலத்தைக் கட்டிக்காத்து மக்கள் மனதில் ஆழப் பதியவைக்கும் முயற்சியில் என்றும் ஈடுபட்டுவரும் மணிவாசக சபையினர் இப்பணியைத் தொடரவேண்டும். திருவாசக முற்றோதலுடன் மாத்திரம் நின்றுவிடாது கைவசமயத்தின் உணர்வலைகளை எடுத்துக் கூறும் பண்ணிரு திருமுறைகளையும் ஒதுவிக்கும் முயற்சியிலும் ஈடுபட வேண்டுமென சபையினரை வாஞ்சையுடன் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

இவர்களது நல்முயற்சி தொடர்ந்திடவும், திருவாசக முற்றோதவின் மூலம் மக்கள் உள்ளத் தெளிவு பெற்று ஆண்மீக வழியில் என்றும் நிலைத்து நிற்கவும் எல்லாம் வல்ல திருவருளை வேண்டி எனது நல் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன்.

“திருவாசகத்திற்கு உருகாதார் ஒரு வாசகத்திற்கும் உருகார்”

07-02-2003

திருவாசகத் தேன்

வவுனியர் பிரதேச செயலாளர்
செல்வி.த.துரைச்சாமி அவர்களின்
வாழ்த்துரை

வவுனியா மணிவாசக சபையினால் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டுள்ள திருவாசக முற்றோதல் நிகழ்வை முன்னிட்டு வெளியிடப்படும் “திருவாசகத் தேன்” எனும் சிறப்பு மலருக்கு வாழ்த்துரை வழங்குவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

கைவசித்தாந்தம் ஒரு வாழ்க்கை நெறி, அதிலே ஈடுபட எல்லோருக்கும் சந்தர்ப்பம் கிட்டுவதில்லை. இறையருள் கிட்டுதல் வேண்டும். இறைவன் மீது பாகரங்களைப் பாடும் போது தான்வாழும் நாட்டின் துன்பங்கள் நீங்க வேண்டும் என்று அவர்களிடம் வேண்டுகின்றனர். திருவாசகம் என்பது தேன். அது பருகப்பருகத்தான் அதன் கலை தெரியும் இன்றைய காலகட்டத்தில் இவ்வாறான ஆன்மீக நடவடிக்கைகள் எல்லோருக்கும் அவசியமாகும். இவ்வாறான நற்செயல் செய்யவர்கள் ஊக்குவிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

இவ்விழாவை முன்னிட்டு சிறப்புமலரும், ஓவி நாடாவினையும் வெளியிடும் சபையினர் அனைவருக்கும் எனது நல் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

செல்வி.த.துரைச்சாமி.
பிரதேச செயலாளர்,
வவுனியா.

२
செய்யம்

**வவுனியா கோவிற்குளம்
அகிலரண் டேஸ்வரி சமேத அகிலரண் டேஸ்வரர் அலய
அறங்கரவலர் சபை வழங்கிய
அங்கியரை**

கிறைபணிச்செம்மல், திருவாசகச்செல்வர், வை.செ.தேவராசா அவர்களின் 500வது திருவாசக முற்றோதல் நிகழ்வையும் அதையொட்டி வெளியீடு செய்யப்படுகின்ற மலருக்கும் எமது மனமார்ந்த வாழ்த்துக்கள்.

பரம்பரை கைவேளாளர் மரபில்தோன்றிய மாண்பினரும், பாரம்பரிய பண்ணிசைமுறைகளைக்கொண்டு திருமுறைகளைப்பாடி அவரவர் உள்ளத்திலும் தனக்கான ஒரு இடத்தைப் பதித்துள்ளவருமான வை.செ.தேவராசா அவர்கள் எட்டாம் திருமுறையான திருவாசகத்தால் கவரப்பட்டு அதனைப்படிக்கத்தொடங்கியிபோது அதில் ஏதோன்றுவகையான இன்பம் உண்டாகத்தொடங்கியது. “யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” என்பதற்கிணங்க திருவாசகநூலை சிறந்த முறையில் பதிப்பித்து ஆர்வம் உள்ளவர் அனைவர்க்கும் வழங்கினார். அதனால் இன்று வவுனியாவில் திருவாசக முற்றோதல் என்றால் ஆளுக்கு ஒரு பதிகம்தான் என்று வரையறுக்கப்படவேண்டிய நிலைமை அமைந்துவிட்டது.

அவரது சிவத்தொண்டுக்கு இலங்கை இந்து கலாச்சார அமைச்சு 1994ம் ஆண்டு “இறைபணிச்செம்மல்” என்ற சிறப்புப்பட்டத்தையும், வவுனியா அருள்மிகு அகிலாண் டேஸ்வரி சமேத அகிலாண் டேகூரர் திருக்கோவில் 1996ம் ஆண்டு “திருவாசகச்செல்வர்” என்ற பட்டத்தையும் வழங்கியுள்ளது.

தனது 500வது திருவாசக முற்றோதலை சிறப்பாகப் பூர்த்தி செய்வதுடன், அவருக்கு வவுனியா மணிவாசகர்சபை ஒருமலரை வெளியீடு செய்வதில் பெருமகிழ்வு அடைகின்றது. இது அவரது முயற்சிக்குக் கிடைத்த பெருமையும், சிறப்பும். இத்தொண்டு நிலைக்க பல்லாண்டு வாழ்ந்து பணிசெய்வாராக.

கூடும்.

**வவுனியர வெள்வட்டவீதி நீ சிந்தாமணி விநாயகர் ஆலய
பரிபாலன சபைச் செயலரளர் திரு.பெரன்னையா நல்லையர
அவர்களின்
ஆசியுரை**

வவுனியா மாவட்டத்திலே இல்லாத அமைப்புக்கள் இல்லையென்று சொல்லுமளவிற்கு அதிகளவு பொது அமைப்புக்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.இருப்பினும் அவற்றுள் சில அமைப்புக்களே சமூக மேம்பாட்டின்பொருட்டு சமுதாய வளர்ச்சிக்கு ஏற்றவகையில் நிறைவாக சேவை செய்து வருகின்றன.

அந்த வகையில் நோக்குவோமாயின் வவுனியா இந்துமாமன்றம் தனது நீண்ட கால சேவைகளின் அடிப்படையில் காலத்திற்கு ஏற்ற தேவைகளின் பொருட்டு பல வகையான சமயச் செயற்பாடுகளை செய்து வருவது கண்கூடு.

வவுனியாவிலே நெடுங்காலமாக நிலவிய அபர்க்கிரியை பிரச்சனையை நிவர்த்தி செய்யும் முகமாக ஒரு சைவக் குருக்களை தங்களது ஆச்சிரமத்திற்குள் குடியமர்த்தி அவரின் தேவைகளின் பொருட்டு பொருத்தமான வசதிகளையும் செய்து கொடுத்துள்ளனர். அத்துடன் அவருடைய உதவியுடன் இந்து சமயத்தின் அடிப்படைத் தேவையான சமயத்தை செய்வதற்கான ஒழுங்குகளையும் முன்னெடுத்து வருகின்றனர்.

மற்றும் நாயன்மார்கள் குருபூசை. பெள்ளை விழா. நவராத்திரி விழா. போன்ற பல்வேறுபட்ட சமய விழாக்களையும் செய்து வருகின்றனர்.இவற்றுக்கெல்லாம் மேலாக நித்திய திருமுறை ஒதுதல். மாதாமாதம் திருவாசகமுற்றோதல். போன்ற நிகழ்வுகளையும் விசேட சொற்பொழிவுகளையும் நடாத்தி வருகின்றனர்.

அதுமட்டுமல்ல இப்படியான நிகழ்வுகள் வேறு வேறு கிராமங்களிலே இடம்பெறுவதனால் அங்குள்ள மக்கள் பெரும் பயனைப் பெறுகின்றனர். சிறுவர்களிடத்தில் சமய அறிவு வளர்க்கப்படுகின்றது. எங்களுடைய சமயம் அழிவுப் பாதையினின்றும் காப்பாற்றப் படுகின்றது.

இந்து மாமன்றத்தின் தலைவராக இருக்கும் திரு.வெ.செ.தேவராசா அவர்கள் திருவாசகத்தின் மேல் அதிக பற்றுக் கொண்டு ஒதி வருபவர். அவரது தலைமையில் இயங்கும் மணிவாசகர் சபை திருவாசக முற்றோதல்களிலே மும்முரமான ஈடுபாடு கொண்டுள்ளது.

அந்த வகையில் 2007ம் ஆண்டு பெற்றவரி மாதம் 11ம் திகதி திரு.வெ.செ.தேவராசா அவர்களது 500 வது திருவாசக முற்றோதலைச் சிந்தாமணி விநாயகர் ஆலயத்தில் நிறைவாக செய்தது. அதைத் தொடர்ந்து அவர்களால் வெளியிடப்படும் இந்நாலிற்கு ஆசியுரை வழங்குவதில் பெருமகிழ்ச்சியடைவதுடன் இவர்களுடைய சமயப்பணி மென்மேலும் விருத்தியடையவும் மேன்மைகளான் சைவநீதி உலகமெல்லாம் விளங்குவதற்கும் எல்லாம் வல்ல ஸ்ரீ சிந்தாமணி விநாயகரின் திருவருள் கிடைக்கவேண்டுமென பிரார்த்திக்கின்றேன்

—
வைரவபுனியங்குளம் அதிவிநாயகர் தேவஸ்தான பரிபாலன
சபைத் தலைவர் திரு.தி.தில்லை நாதன் அவர்களின்
வாழ்த்துறை

திருவரரசர் தேவரசா அவர்களின் 500அங்கு திருவாசக முற்றேந்தல்

வவுனியா மாவட்டத்தில் சமயத் தொண்டர்கள் உண்டு. அதிலும் மணிவாசகரால் பாடப்பட்ட திருவாசகத்தை மாதந் தோறும், அதிலும் சிறப்பாக மார்க்கி மாதத்தில் முப்பத்தொரு தினங்களும் தான் பயன்படவது மட்டுமல்ல மானிடராய் பிறந்த அனைவரும் தெரிய வேண்டும் அதன் பொருளை அறிய வேண்டும், இறைவனின் திருவடியை எப்படி அடைய முடியும் என்பதை எடுத்துக்காட்டி “திருவாசகத்துக்குருகாதவர், ஒரு வாசகத்துக்கும் உருகார்”என்ற முதுமொழிக்கமைய இறைவனின் கடைக்கண் பார்வையினால் திறம்பட இப்பணியை ஆற்றி வருகின்றார் திரு.வை.செ.தேவராசா அவர்கள். அவரின் பணி மேலும் தொடர எல்லாம் வல்ல ஆதி விநாயகப் பெருமானின் பாதாரவிந்தங்களைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

“மேன்மைகாள் ஈசவிநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.”

ஷுதி விநாயகர்தேவஸ்தானம்
பரிபாலன சபைத் தலைவர்
திரு.தி.தில்லைநாதன்.

சிவமணியம்

**முனிநயினன் நரகபுத்தனி அம்மன் கோவில் தலைவர்
சிவத்திரு கா.ஆ.தியரகராசா. (இளைப்பாறிய உதவி அரசு அதிபர்) அவர்களின்
வரழ்த்துரை.**

“போற்றி என் வாழ்முதல் ஆகியபொருளே போற்றி”

வேதங்களின் சாரங்களே எம் திருமுறைகள். இந்தத் திருமுறைகளும் புராணங்களும், எங்கேயாயிலும் ஓர் இடத்தில் ஒத்தப்பட்டும், படிக்கப்பட்டும், வரும் ஒரு சிவபூரியாக, இன்று திகழ்வது வவனியா என்றால், அது மிகையாகது. இந்த மாதிரியான ஒரு குழ் நிலை 1987ம் ஆண்டளவில் ஆரம்பமாகி, இன்று வரை இடைவிடாது தொடர்கின்றது.

1987ம் வருடம் கத்தானந்த இந்து இளைஞர் சங்கத்தில் முதன் முதலாக நடாரசப் பெருமானின் முன்பாக, சிறப்பு வழிபாட்டினை சிவஸ்ரீ இபாலச்சந்திரக் குருக்கள் தொடங்கிவைக்க. திருவாசக முற்றோதலை ஆரம்பித்தோம். சுமார் பத்து பேர் இதில் கலந்து கொண்டார்கள். இவர்களில் சிலர் இன்று அமரர் ஆகிவிட்டார்கள். அன்று பூர்த்தியானதும். தொடர்ந்து திருமுறைகளையும், புராணங்களையும், வவனியா கந்தகவாயி கோவிலில் படிப்பதற்கு ஒழுங்குகள் செய்யப்பட்டன. இதற்கு சிவஸ்ரீ இபாலச்சந்திரக் குருக்கள் பூரண ஆதரவு தந்தார். திரு. வெ. செ. தேவராசா தினமும் படிப்புக்கான ஒழுங்குகளைப் பொறுப்பேற்றார்.

அன்று தொடங்கிய இந்த முற்றோதலும் படிப்பும் எந்தவிதமான இடையறும் இன்றி நடைபெற்றுவந்தது. பல இடங்களிலும் திருவாசக முற்றோதல் மார்க்கி மாதத்தில் சிறப்பாக ஒதப்பெற்று வந்தது. இந்த கைங்கரியத்தைத் தறாது செய்து வந்தவர் திரு. தேவராசா. வவனியாவில் 1996ம் ஆண்டில் செயலுருப் பெற்ற அருள்மிகு அகிலாண்டேஸ்வரி சமேத அகிலாண்டேஸ்வரர் ஆலயத்தில் கருவறையில் இருந்து 75வது திருவாசகம் ஒதப்பெற்ற பின்புதான். சிவன் குடியமரண்ணி இருந்தான்.

இந்த வேளையில் திரு தேவராசாவும் 74வது திருவாசக முற்றோதலை பூர்த்தி செய்து விட்டு “அடுத்த 75வது திருவாசக முற்றோதலை எங்கே வைப்பது என்று 28-04-1996 மாலைவரை யோசித்துக் கொண்டிருந்த வேளையில், சிவதூதனாக ஆலய அறங்காவலர் திரு. ஆ.நவாரத்தினராசா வந்து நாளைக்கு 29-04-1996ல் சிவனாரின் கருவறையில் திருவாசக முற்றோதலை செய்யலாம் என எண்ணுகின்றேன். உங்களுக்கு சம்மதமா என்று கேட்டதாகவும். தான் திகைத்து நின்றதாகவும் திரு. தேவராசா எழுதிய கட்டுரையில் கண்டேன்.” இதன் பிரகாரம் 29-04-1996 அன்று அறங்காவலரே ஆரம்பித்து வைக்கக், தான் தொடர்ந்து பாடி முடித்ததாகவும் கூறி உள்ளார். அத்தோடு திருவாசகத்தின் பொருள்யாது என்று கேட்டவர்க்கு “அவர்தான்” என்று கை கூட்டி மறைந்த வாதழுவரின், திருவாசகம் கேட்ட பின்பே நான் குடிவருவேன் என்று அகிலாண்டேஸ்வரர் முடிவு செய்திருப்பார் என்றே நான் கருதுகின்றேன்.

இந்தப் பாக்கியத்தையும் பெற்ற செம்மலை 01-05-1996ல் ஆலய அறங்காவலர் பாராட்டி விழாவெடுத்ததுடன். திருவாசக நாலையும் 75வது நினைவு வெளியிடாக வெளியிட்டு வைத்தார்கள். மேலும் 1996 முதல் திருவாசக முற்றோதல் பணியை தாமே பொறுப்பேற்று. திரு. தேவராசா. அவர்களின் பூரண ஒத்துழைப்புடன் மார்க்கி 30

திருவாசகத் தேன்

நானும் வவுனியா/மன்னார் மாவட்டங்களில் உள்ள ஆலயங்களிலும். மாதம் தோறும் மக நட்சத்திரத்தன்று அகிலாண்டேஸ்வரர் ஆலயத்திலும் ஒதிவருகின்றார்கள். வவுனியா மாணிக்கவாசகர் சபையினர் மாதம் தோறும் பூரணை தினத்தில் புங்காவீதி இந்துமாமன்றத்தில் ஒதிவருகின்றார்கள். இந்த வகையில் அடியேனும் பங்குபற்றும் பலசந்தர்ப்பங்களும் கிடைத்ததை இட்டு இறைவனுக்கு நன்றி உடையவனாக உள்ளேன்.

கடந்த இரண்டு சகாப்தங்களாக இந்த திருவாசக முற்றோதலில் சளைப்பின்றி தளர்வின்றி செயல் படுத்தி வந்த செம்மலுக்கு, இன்று வவுனியா ஸ்ரீ சிந்தாமணி விநாயகர் ஆலய அறங்காவலர்களும். வவுனியா மணிவாசகர் சபையினரும் இணைந்து திருவாசக முற்றோதல் 500வது பூர்த்தி விழாவை சிறப்பாக செய்து. திருவாசகச் செம்மலைப் பாராட்டி கௌரவிக்கும் இந்த வேளையில் திருவாசகச் செம்மல் திரு.தேவராசாவிற்கு எல்லாம்வல்ல எம் குலதெய்வமான அன்னை நயினை ஸ்ரீநாகபூஷணியின் திருவருள் இன்றுபோல் என்றும் கிடைக்க வேண்டும் என்று வேண்டி வாழ்த்துகின்றேன்.

“தாயே ஆகி வளர்த்தனை போற்றி”

நன்றி

கா. ஆ.தியாகராசா.

(கிளைப்பாறிய உதவி அரச அதிபர்),
தலைவர் ஸ்ரீ நயினை நாகபூஷணி அம்மன் கோவில்.

25-01-2007

**அருள் மிகு குடியிருப்பு ஸ்ரீ சித்தவிநாயகர் அலய
தர்மகர்த்தர சபையினரின்
அசிச்செய்தி**

வளம் கொழிக்கும் வவனியா நகரிலே இறைபணிச் செம்மல் தேவராஜா அவர்களினால் பன்னிரு திருமுறையில் 08 ஆம் திருமுறை ஆகிய திருவாசகம் கடந்த பல ஆண்டுகளாக ஒவ்வொரு ஆலயத்திலும் முற்றோதல் நடைபெற்று 250வது முறை முடிந்ததை இட்டு மகிழ்வுகொள்கிறோம்.

10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பன்னிரு திருமுறையிலோ ஒவ்வொரு ஜனவரி 1ம் திகதியன்று நடாத்தி வந்தார். திருமுறை விழாவில் திருக்கேதீஸ்வரத்தில் இருந்து தேரைக் கொண்டு வந்து அதில் பன்னிருதிருமுறைகளை வைத்து வவனியா குடியிருப்பு ஸ்ரீ சித்தி விநாயகர் ஆலயத்தில் இருந்து வலம் சென்ற காட்சி மறக்க முடியாத ஒன்றாகும். இதனால் முதன் முதலில் தேர்திடுமுதல் ஆலயம் என்ற பெயரை எமது ஆலயம் பெறுகின்றது. இந்தப்பெருமை திருவாசகச்செம்மல் திரு தேவராஜாவைச் சாரும்

பஞ்சாமிர்தத்திற்கு தேன்கலப்பதால் எவ்வளவு கைவை பெறுமோ அதே போல் 250 தடவை படித்து அதில் உள்ள தேன்கலவை என்ற பொருளுணர்வை நன்கு அறிந்துள்ளார். “மலங்கப்புலவனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய” என்ற மணிவாசகத்தில் சிவபுராணப் பாடலிலே உள்ள கருத்து பூவுலக மக்களை வாட்டி வதைக்கின்றது. புலங்கள் வஞ்சனையைச் செய்யாமல் இருக்க திருவாசகம் கூறும் பொருளை உணர்ந்து சொல்லும் பெரு மக்கள் இறைவழி செல்ல திருவாசகம் பல விளக்கத்தை தந்து உள்ளது. தேவராஜா அவர்கள் கயமுயற்சியால் சமய உணர்வை ஊட்டும் வகையில் தளராது செய்து வரும் விடயம் பாரட்ட வேண்டியதாகும்..

மனிதன் ஒருவன் ஏதேனும் ஒரு துறையில் வல்லவனாக இருப்பான். அதனால் அந்துறைக்கு இராஜனாக ஆகின்றான். மாணிக்கவாசகர் எப்படியான இராஜன் என்றால் பாண்டியனுடைய அமைச்சில் முதலமைச்சராய் இருந்ததால் புவிராஜனாகவும், திருவாசகம் என்ற பரமார்த்திக கவிதையை பாரில் உள்ளவர்களுக்கு வழங்கியதால் கவிராஜானாகவும் ஆகின்றார். அவருடைய பரமாந்தீக பெருவாழ்வு தவராஜன் ஆக்கி உள்ளது. பெறுவற்கரிய பராபக்தியை பெற்றதினால் பக்த இராஜனாகிறார். இத்தனை சிறப்புகளையும்மூன்றே உடைய மாணிக்கவாசகர் நடராஜனுக்கு உரியவராகிறார். இவற்றை எல்லாம் அறிந்த தேவராசா அவர்களின் முற்றோதுதல் ஆயிரம் முறை நடைபெற வேண்டுமென்று எல்லாம் வல்ல விநாயகரை வேண்டி திருவாசகம் என்ற தேன் சிறப்பாய் நடைபெற வேண்டுகிறேன்.

சீவிநெறிக் கலாநிதி

க. விரத்தின சிங்கம் (சமா.நீதி)

செயலாளர்.வ. கு. ஸ்ரீ. சி. வி. மூலய.த.க.சபை

**வவுனியர் குருமன்காரு டீ. கானி அம்மன் தேவஸ்தான
பரிபாலன சபைத் தலைவர் திரு.கி.கிருபாமுர்த்தி அவர்களின்
வாழ்த்துச் செய்தி.**

வன்னி மண்ணில் மணிவாசகர் சபையின் சார்பாக ஐந்நாறாவது திருவாசக முற்றோதல் நிகழ்வு நிறைவு கண்டுள்ளது எமக்கெல்லாம் பெருமைக்குரியது. இதற்கு மூல நாயகனாக தன்னை அர்ப்பணித்து அல்லும் பகலும் தொண்டாற்றி வரும் மணிவாசகர் சபையின் தலைவர் கிறைபணிச் செம்மல், திருவாசகச் செல்வர் வை.செ.தேவராசா அவர்களின் முயற்சியை பாராட்டி கெளரவிக்க வேண்டியது ஒவ்வொரு சைவத்தமிழ் மகனினதும் கடமையாகும்.

அவரது சேவையை கெளரவித்து வெளியிடப்படவுள்ள “திருவாசகத்தேண்” எனும்நூல் தேனாக இனித்திடும் ஆண்மீக மலராக மலர்ந்திட எல்லாம் வல்ல காளியம் பாளின் பாதாரவிந்தங்களை வேண்டி வாழ்த்துகின்றோம்.

வெளியிடப்பட விருக்கும் திருவாசக ஒவிப்பேழை ஒவ்வொரு சைவத்தமிழர்களின் இல்லங்களிலும் ஒவித்து திருவாசகம் அழியா ஆண்மீக வழிகாட்டி என்பதை நினைவுபடுத்திக் கொண்டிருக்குமென நம்புகின்றோம்.

இம் முயற் சியில் இனைந்து பணியாற்றும் மணிவாசகர் சபை உறுப்பினர்களுக்கும், சைவத் தமிழ் அறிஞர்களுக்கும், பெரியோர்களுக்கும், அம்பாளின் கடைக்கண் பார்வை கிட்டிடவும். திரு.வை.செ.தேவராசா அண்ணன் அவர்களின் ஆண்மீகப் பணி தொடர்ந்திடவும் அவர் நீடுழி காலம்தீடும் மண்ணில் அழியாத திருவாசகத்தை ஒத்தி வாழ்ந்திடவும் வேண்டிப் பிரார்த்தித்து வாழ்த்துகின்றோம்.

வணக்கம்

**கி.கிருபா முர்த்தி
தலைவர், பரிபாலன சபை.**

திருவாசகத் தேன்

குருமன்காரு மீ விநாயகர் தேவஸ்தங்க செயலரளர்
திரு.ச.விஜயரத்தினம் அவர்களின்
வரழ்த்துச் செய்தி.

“நமச்சிவாய வாஅழக் நாதன்தான் வாழக். இமைப்பொழுதும் என் நெஞ்சில் நிங்காதான் தாள்வாழக். கோகழி ஆண்ட குருமணிதன் தாள் வாழக். ஆகம மாகினின் றண்ணிப்பான் தாள் வாழக். ஏன் அனேகன் இறைவனடிவாழக.....”

எனத் தொடங்கும் சிவபுராணம் சைவப்பாடு சாலைகளில் மிக நீண்ட காலமாக வெள்ளிக் கிழமைகளில் காலை இறைவனைக்கத்துடன் ஒருவர் சொல்ல மற்ற எல்லா மாணவர்களும் சொல்லி திருவாசகம் என்னும் தேன் என்ற திருவாசக சிறப்புப் பாயிரத்துடன் முடிப்பார்கள். பாட-சாலையில் சேர்ந்த காலம் தொடக்கம், பாட-சாலையை விட்டு வெளியேறும் காலம் வரை ஒவ்வொரு வெள்ளிக் கிழமையும் சிவபுராணம் சொல்லுவதால் கைவ மாணவர்கள் எல்லோருக்கும் சிவபுராணம் மனப்பாடம். படிக்கும் காலத்தில் மாணிக்கவாசக சுவாமிகளால் அருளப்பட்ட திருவாசகத்தின் முதற் பாடலன் சிவபுராணம் மனப்பாடமாக இருந்தாலும், அதன் முழுமையான கருத்தினை அறிந்திருக்க வில்லை. ஆனால் சிவபுராணத்தைப் படிக்கும் போது மன நிறைவுடன் இறைவன் பால் எங்களை இழுத்துச் செல்லும் ஆற்றல் அதற்கு உண்டு என்பது தெளிவாகத் தெரிந்தது.

மார்கழி மாதங்களில் “ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும் பெருஞ் சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாட்டாங்கண் மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான்” எனத் தொடங்கும் திருவெம்பாவை கேட்பதும் படிப்பதும் ஒரு நிகழ்வாக அமைந்திருந்தது. மரண வீடுகளுக்குச் செல்லும் போது.

முத்து நல் தாமம்பு மாலைதூக்க
முளைக் குடந்தூபம் நல்தீபம் வைம்மின்
சத்தியுஞ் சோமயும் பார்மகளும்
நாமக ஸோடுபல் லாண்டிசைமின்
சத்தியுங் கெளரியும் பார்ப்பதியும்
கங்கையும் வந்து கவரி கொண்மின்
அத்தன்ஜை யாறன்னம் மாணப்பாட
ஆடப் பொற் சுண்ணம் கிடித்து நாமே

எனத் தொடங்கும் திருப்பொற் சுண்ணம் கேட்டு வந்தோம். ஆலயங்களுக்குச் செல்லும் போது

மெய்தான் அரும்பி வீதிர்வீதிர்த் துன்
வீரை யார்கழற் கென்
கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர்த தும்பி
வெதும்பியுள்ளம்
பொய்தான் தவரிந்துன்னைப் போற்றி சயசய
போற்றி யென்னும்
கைதான் நெகழி விடேன் உடையாய் என்னைக்
கண்டுகொள்ளோ.

எனத் தொடங்கும் திருச்சதக பதிகமும்
 கடையவ னேணைக் கருணையினாற்
 கலந் தாண்டு கொண்ட
 வீடையவ னேவிட் டிடுதி கண்டாய்
 வீறல் வேங்கை யின்தோல்
 உடையவ னேமன்னும் உத்தர
 கோச மங் கைக்கரசே
 சடையவ னேதளர்ந் தேன்னம்பி
 ரானென்னைத் தாங்கிக்கொள்ளே

எனத் தொடங்கும் நீத்தல் விண்ணப்ப பதிகமும், “ஓரு நாமம் ஓருருவம் ஒன்று மில்லார்க்கு ஆயிரம் திரு நாமம் பாடி நாம் தெள்ளேனம் கொட்டாமோ.” என்ற திருத்தெளை பதிகமும் திருவிழாக் காலங்களில்

சீரார் பவளங்கால் முத்தம் கயிறாக
 ஏராரும் பொற்பலகை ஏறி கினித மர்ந்து
 நாராயணன் அறியா நான் மலர்த்தாள் நாயடியேற்கு
 ஊராகத் தந்தருனும் உத்தர கோச மங்கை
 ஆரா அழுதின் அருட்டா ஸினைபாடுப்
 போரார் வேற் கண்மடவீர் பொன்னாசல் ஆடாமோ

எனத் தொடங்கும் திருப்பொன் னாசற் பாடலையும் கேட்டு வந்தோம். படிக்கும் காலங்களில் திருவாசகத்தில் வரும் சில பகுதிகள் பாடத்திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருந்ததால் அவற்றினைப் படிக்கும் வாய்ப்பும் அவற்றுக்குரிய கருத்துகளைத் தெளிவாக அறியக் கூடிய வாய்ப்பும் ஏற்பட்டது. கோவில்களில் பிரசங்கங்களைக் கேட்கும் போது திருவாசகத்தின் இனிமையும் அதன் ஆற்றலும் திருவாசகத்தினைப் பாடிய மாணிக்கவாசக கவாயிகள் இறைவன் பால் கொண்ட பத்தியையும். அறிந்து அதன்பின் திருவாசகம் எப்போதும் கேட்க வேண்டும் என்ற ஆர்வம் ஏற்பட்டது.

வவுனியாவிற்கு வந்த ஆரம்ப காலங்களில் மரண விடுகளில் திருவாசகத்தினை இனிமையாகவும், பய பக்தியினும் கண்ணகி தேவராசா அண்ணை பாடி வந்ததைக் கேட்டு வந்தோம். இதன் பின் ஆலயங்களில் திருவாசக முற்றோதல் செய்யவேண்டும் என்ற அவரது அயராத முற்றஶியால் கோவில் குளம். சீவன் கோவில் மூலம் வவுனியாவில் உள்ள ஆலயங்களில் மார்கழி மாதத்தில் திருவாச முற்றோதலை ஆண்டு தோறும் நடத்திவந்தார். திருவாசக முற்றோதல் நடத்தும் ஆலயங்களின் பெயர்கள் பட்டியல் படுத்தப்பட்டு அப்படியல் குறிப்பிட்ட ஆலயங்களுக்கு முன்கூட்டியே அனுப்பப்படும்.

மார்கழி மாதம் தொடங்கியதும் பட்டியலின்படி காலை ஆரம்பமாகும் திருவாசக முற்றோதல் மாலை நிறைவடையும். குறிப்பிட்ட ஆலயங்களுக்கு மாணிக்கவாசக கவாயிகளின் படத்துடன் திருவாசக முற்றோதல் செய்யும் குஞக்களுடன் காலை வருங்க தந்து, அந்த கோவில் பஜனை குழுவுடன் சேர்ந்து திருவாசக முற்றோதலை மிகச் சிறப்பாக நிறைவ செய்வார். இவற்றை விட திருக்கேதீஸ்வரம். முதலிய சிறப்பான ஆலயங்களுக்கு

திருவாசகத் தேன்

அவரது கூட்டத்தாருடன் சென்று திருவாசக முற்றோதலை நடத்தி வந்துள்ளார். இந்தியாவிற்குச் செல்லும் காலங்களில் அங்குள்ள ஆலயங்களில் இனிமையாக பயப்பட்டியுடன் திருவாசகத்தினைப் படித்து பாராட்டினையும் பெற்றுள்ளார்.

திருவாசகத்தினை மிக இனிமையாகவும் பயப்பட்டியுடனும் பாடும் ஆற்றலில் கண்ணகி தேவராசாவக்கு நிகர் கண்ணகி தேவராசாதான். திருவாசகத்தின் பயனை எல்லா சைவ அடியார்களும் கேட்டுப் பயன்பெற வேண்டும். என்பது தான் அவரது இலட்சியம். அந்த இலட்சியத்திற்காக திருவாசக முற்றோதலை நடத்தியுள்ளார். அவரது இறைபணிக்காக “இறைபணீச் செம்மல்” “திருவாசகச் செல்வர்” ஆகியபட்டங்களை வழங்கி கெளரவித்துள்ளனர்.

வவுனியாவில் திருவாசக முற்றோதலையும் திருவாசகத்தின் பெருமையையும் சிறப்பாகச் செய்ய வேண்டும் என்பதற்காக மாணிக்கவாசகர் சபையை ஏற்படுத்தி தமது இலட்சியம் நிறைவேறுவதற்காகப் பாடுபட்டு வருகின்றார். மாணிக்கவாசகர் சபையின் தலைவராக இருக்கும். தேவராசா அண்ணனைக்கும் அவரது இலட்சியத்திற்காகப் பாடுபட்டுவரும். மாணிக்கவாசகர் சபை செயலாளர் திருமதி.புவனநாயகி ஐயம்பிள்ளை பொருளாளர். சீவழீ.க.சீவராசா குருக்கள் அவர்களுக்கும் ஏனைய நிர்வாகத்தினருக்கும் எமது இனிய வாழ்த்துக்களைக் கூறி “திருவாசகத் தேன்” மலர் என்னும் மலருக்கு ஆசிச் செய்தி வழங்குவதில் பெருமைப்படுகின்றேன்.

தொல்லை இரும்பிறவிச் சூழும் தளைநீக்கி
அல்லறுத் தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறி அளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவா சகம்என்னும் தேன்.

ச.வீஜயரத்தினம்.
செயலாளர்,
குருமன்காடு ஸ்ரீ விநாயகர் தேவஸ்தானம்.

**வவுனியோ கரப்பங்கரநு வரசித்திவிநாயகர்
அறலய பரிபரலன சபையின்
அங்சிச் செய்தி**

திருவாசகத்தின் மகிழம்.

இறைவனின் பேரருளில் திளைத்து பேரின்பப் பெருவாழ்வை எய்திய மணிவாசகப் பெருமான் அருளிச் செய்த திருவாசகமானது எல்லோரது உள்ளூப் பொய்கையிலும் பூத்த ஒளி மலராகத் திகழ்வது. ஊனையும், உயிரையும், உள்ளத்தையும் உருக்கவல்லது. இறவாத இன்ப அன்பினை எமக்கு அளிக்க வல்லது.

திருவாசகமானது ஒரு தமிழ் மெய்யறிவு நாலாகும். இதன் பெருமையோ அளவிடற்கரியது. சொல்லுதற்கரியது. சமயகுரவர்களுள் ஒருவரான மணிவாசகப் பெருமான் அருளிய இந்தூஸ் 8ம் திருமுறையாக வகுக்கப்பட்டுள்ளது. மூவர் தேவாரங்களை வேதங்களின் சாரம் எனக் கொள்வது போல திருவாசகத்தை உபநிடதங்களின் சாரம் எனக் கருதக்கூடிய சிறப்புடையது. உபநிடதங்கள் பெரும்பாலும் தத்துவ ஞானக் கருத்துக்களை உடையது. ஆனால் திருவாசகமோ தத்துவஞானத்துடன், சமயம், பக்தி ஆகிய மூன்றையும் வெகு அற்புதமாக அருமையாக இணைத்த பெருமையும் சிறப்புமூடையது.

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ” விழையும் மனிதன் தன்னுடைய ஆற்றல், அறிவுடன் மெய்யறிவும் பெற்றுத் தெய்வத்துள் தெய்வமாக வாழவேண்டும். இத்தகைய வாழ்க்கையை வாழ்ந்து மெய்யறிவு பெற்று தெய்வீகப் பேறு பெற்ற மணிவாசகப் பெருமான், சிவநெறியை மக்களிடையே பரவச் செய்வதற்கு அடிகள் செய்த சீரிய தொண்டே இவ்வரிய திருவாசகப் பாடல்களை அருளிச் செய்தமை ஆகும்.

கலல் மதத்தினரையும் கவர்ந்த நால் திருவாசகம். தமிழகத்தில் மட்டுமல்ல, ஆழத்திலும் அறிஞர் பலர் தம் வாழ் நாட்களிற் பெரும் பகுதியைத் திருவாசகத்தைப் பாடுவதிலும் அதிலே தாம் கண்டறிந்த நயத்தினை ஏணையோருக்கு விளக்குவதிலுமே கழித்துள்ளனர். திருவாசக ஆராய்ச்சியிலே காலமெல்லாம் திளைத்த அறிஞர்களும் பலருள்ள என்றால் திருவாசகத்தின் மகிழமை சொல்லுதற்கெள்கிறோ?

திருவாசகமானது மணிவாசகப் பெருமான் பாட அந்தனராக வந்த தில்லைப்பெருமான் அவற்றை ஏட்டிலே எழுதிக் கொண்ட நாலாகும். அதாவது மாணிக்கவாசகராகிய தேன் இறைவன் திருவடி மலர்களில் மட்டுமே உட்கார்ந்து எடுத்த தேன் இது. இறைவனே கூவியாளராகத் தோன்றி மண்கமந்து கூவி பெற்று, அக் “கோ” வால் மொத்துண்டு பெற்ற பரிசு இப் பண்கமந்த பாடலாகிய திருவாசகம்.

மாணிக்கவாசகரின் வாழ்க்கை வரலாறு அங்கு நெறியைச் சிறப்பாக விளக்குகின்றது. அவரது பாடல்கள் கருப்பஞ்சாற்றிலே தேன் கலந்து. பால் கலந்து. தீஞ்கவை கலந்தது போலத் தெவிட்டாது இனிக்கும். பாடுவோரின் உள்ளூம் உருசிப் பக்கிப் பரவசம் ஏற்படும். இதனாலன்றோ “திருவாசகத்துக்கு உருகாதோர் ஒரு வாசகத்துக்கும் உருகார்” என்ற எம் முன்னோர்வாக்கும் இதன் மகிழமையைப் புலப்படுத்துகின்றது.

ஆன்மாக்களாகிய நாம் எத்தனை பிறப்பு பிறக்கின்றோம். எத்தனையோ இன்னல்களை அநுபவிக்கின்றோம். எமது அல்லல்களைத் தீர்க்க ஒரேவழி திருவாசகப் பாடல்களைப் பண்ணோடு பாடுதல் ஆகும். எமது தனிமைக்கும், தனித்துணைக்கும் அருமருந்தாக விளக்குவது திருவாசகம் தான்.

திருவாசகத் தேன்

குருந்த மர நிழலில் திருப்பெருந்துறை இறைவனைக் கண்டு அனுபவித்த மாணிக்கவாசகப் பெருமானுக்கு இறைவனை விட்டுப்பிரியும் துண்பத்தில் பிறந்ததுவே திருவாசகம். பிரிவுத் துண்பம் தாளாது அழுதமுது திருவாசகத்தைப் பாடினார். அவர் தமது ஏழைமையை நினைந்து நினைந்து இறைவனிடத்தில் உருகி வேண்டுதல் செய்த காரணத்தினால் திருவாசகத்தைப் பாடும் போது எல்லோருக்கும் உருக்கநிலை ஏற்படுகின்றது. மணிவாசகர் அறிவால் சிவனேயாவார். இறைவன் திருவடியைப் போற்றிப் பணிவதைத் தவிர வேறு எதனையும் விரும்பாதவர். இந் நூலுக்குரிய பிறிதொரு சிறப்பு என்ன வெளில் எண்ணற்ற உவமைகளையும், உருவகங்கள். கருத்துக்கள் உண்மைகள் ஆகியவற்றையும் தன்னகத்தே கொண்டமையாகும்.

திருவாசகம் முழுவதிலும் அதிகம் பயிலப்படும் பகுதி திருவெம்பாவை ஆகும். திருவெம்பாவைக்கு ஒரு தனியிடமும். தனி மகினமையும் உண்டு. மார்கழி மாதம் வந்து விட்டாலே அதிகாலையில் விட்டிலுள்ள பெண்களும் குழந்தைகளும், சேர்ந்து திருவெம்பாவைப் பாடல்களைப் பாடித் திரிவதைக் காணலாம். கைவமக்களின் இல்லங்களிலும் கைவ ஆலயங்களிலும் இன்றும் இது வழக்கிலுள்ளது. ஆலயங்களில் திருவாதவூர் புராணம் படனம் செய்வதும் இன்றும் நடை பெறுகின்றது.

தமிழகத்தில் மட்டுமன்றி, எமது சமீ நாட்டிலுள்ள கைவ ஆலயங்களிலும் திருவாசகப் பாடல்களை முற்றோதும் வழக்கம் உண்டு. எமது வன்னி வளநாட்டிலும் “யனிவாசகர் சபை” யினரால் வருடாந்தம் ஆலயங்கள் தோறும் இவ்விதம் திருவாசகத்தினை முற்றோதும் பணி மேற்கொள்ளப்படுகிறது. இப்பணியை எமது ஆலயமான “கரப்பங்காடு வரசித்தி விநாயகர் ஆலயத்திலும் திருவாசகச் செல்வரும் கிறைபணிச் செம்மலுமான திருவாளர் தேவராசா அவர்களால் மேற்கொள்ளப்படுவதை நாங்கள் பெருமை படனும் மகிழ்வடனும் தெரிவிக்க விரும்புகிறோம்.

இச்சபையினரால் நடாத்தப்படும் இப்பணியானது மேன்மேலும் தொடர்ந்து செல்ல வேண்டும், உலகமெலாம் பரவ வேண்டுமென வரசித்தி விநாயகப் பெருமானை வேண்டிக் கொள்கின்றோம்.

“மேன்மை கொள் கைவந்தி
விளாந்தகக டலக மெல்லாம்”

**வவுனியர முடி கந்தகவரமி கோயில் தர்மகர்த்தர சபையின்
கெளரவ செயலாளர் திரு.க.ந.பாலச்சந்திரன் (சுமா.நீதி) அவர்களின்
வாழ்த்துரை.**

இறைபணிச் செம்மல் வை.செ.தேவராஜா அவர்களின் 500 திருவாசக முற்றோதல் நினைவாக வெளியிடப்படும் மலரிற்கு வாழ்த்துரை வழங்குவதில் மிகமகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

இறைபணிச் செம்மல் அவர்கள் தொண்டுள்ளம் கொண்டவர். திருவாசகத்தை எல்லா இடங்களிலும் பரப்ப வேண்டுமென்று பெருவிருப்புக் கொண்டவர். நல்ல சூரல் வளம் மிக்கவர். வவுனியாவின் பல பாகங்களிலும் திருவாசக முற்றோதல்களை ஏற்பாடு செய்து பாடிவருகின்றார்.

வவுனியா சுத்தானந்த இந்து இளைஞர் சங்கத்தில் இவர் தலைவராக இருந்த காலத்திலும், வவுனியா ஸ்ரீகந்தகவாயி கோயிலில் தர்மகர்த்தாசபையின் கெளரவ செயலாளராக இருந்த காலத்திலும், இந்துமா மன்றத்தின் கெளரவ தலைவராக இருக்கின்ற இக்காலத்திலும் திருவாசகத்தை முற்றோதல் செய்வது பற்றிய சிந்தனையும் செயற்பாடுமே இவரது உள்ளத்தில் இருந்தது இருக்கிறது.

மாணிக்கவாசக கவாமிகள் அருளிச் செய்த திருவாசகத்தை அள்ளி அள்ளிப் பருகியும் தீராத தாகத்தோடு, மற்றவர்களையும் பருக வைக்க திருவாசக முற்றோதல்களை முன்னின்று நடாத்தி திருவாசகம் பற்றிய விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியவர்.

அவர் 500 திருவாசக முற்றோதல்களில் பங்குபற்றி நிறைவு செய்ததன் நினைவாக வெளிவரும் நூல் சிறப்புறவும் அவர் இன்னும் பல முற்றோதல்களில் கலந்து கொள்ளவும் என் மனமார்ந்த வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

२

**வவுனியர சுத்தானந்த இந்து இளைஞர் சங்கத்தின் தலைவர்
“மக்கள்சேவை மரமணி” நர.சேனாதிராசா (சமர.நீதி) அவர்களின்
வற்றத்துச் செய்தி.**

வவுனியா சுத்தானந்த இந்து இளைஞர் சங்கம் வவுனியா மணிவாசகர் சபை வெளிக் கொணர விருக்கும் “திருவாசகத் தேன்” எனும் மலருக்கு வாழ்த்துச் செய்தி வழங்குவதில் பெருமிதம் அடைகின்றது.

மணிவாசகர் சபை ஆரம்பிக்கப்பட முன்னரேயே எமது சங்கத் தலைவராக இறைபணிச் செம்மல்.வை.செ.தேவராசா அவர்கள் இருந்த போது சுத்தானந்த இந்து இளைஞர் சங்க மண்டபத்திலேயே திருவாசக முற்றோதல் நிகழ்வை பல தடவை நடத்தியுள்ளார்.

அப்போது திருவாசக முற்றோதலில் பங்கு கொள்வோர் மிகச் சிலராகவே இருந்தனர். ஆனால் இப்போது திருவாசக முற்றோதல் என்றால் முந்தியடித்துக் கொண்டு பங்கு பற்றி நிகழ்வினை வெற்றி பெறச் செய்யப் பலர் இருக்கிறார்கள்.

இந்திகழ்வை கோயில்களிலும், பாடசாலைகளிலும், இந்து மாமன்றத்திலும் சிறப்புற ஒழுங்கு செய்து, முழுமையாகப் பங்கு கொண்டு நிறைவு செய்த பெருமைக் குரியவர் திரு.வை.செ.தேவராசா என்றால் மிகையாகாது.

திரு.வை.செ.தேவராசா அவர்களின் இவ்விடா முயற்சி அவரின் உள்ளத்துக்கும் ஆத்மதிருப்திக்கும் வலுவழுடும் என்பது தெளிவு. அன்னாரின் இவ்வரிய சிவப்பணி மேன்மேலும் வளர வேண்டும், அதனால் நாமும் நாடும் சிறக்க தில்லைக் கூத்தனின் திருவருள் கிட்ட வேண்டும் எனப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

நா.சேனாதிராசா.

தலைவர்,

வ/சுத்தானந்த.கி.இ.சங்கம்,

வவுனியா.

**வவுனியர் இந்துமா மன்றச் செயலங்கள்
சிவபெறுப் புரவலர் சி.ஏ.இராமஸ்வரம் அவர்களின்
வரழ்த்துரை**

தொண்டர் இனத்தகத்தான்.

“வாயாரத் தன்னடியே பாடும் தொண்டர் இனத்தகத்தான்”!

நாவுக்கரசர் இறைவனைப் பிடிக்க வழி சொல்கிறார். எங்கேயெல்லாம் அடியார் தன்னைப் புகழ்ந்து ஏத்திப் போற்றுகின்றார்களோ அங்கெல்லாம் சிவன் அடியாருள் ஒருவனாக இருப்பான் என்கிறார்.

இந்த இரகசியத்தை எப்படியோ, திருவாசகமணி, இறைபணிச் செம்மல் அறிந்ததனாலே அடியார்களை எல்லாம் ஒன்றுகூடும் படி செய்து, திருவாசக முற்றோதல்களை நடாத்தி வருகின்றார்.

இன்று 500வது தடவையாக திருவாசக முற்றோதல் நிகழ்வை நடாத்தி முடிக்கின்றனர். திருவாசக முற்றோதல் மூலம் சிவனடியார்கள் கூட்டத்தைப் பெருகச் செய்த பெருமைக்குரியவரின் இந்த 500வது நிகழ்வு ஆங்மீக சாதனை என்பதில் இரண்டு கருத்துக்கு இடமில்லை.

மொழிவளம் உள்ளவர்கள் தான் பாடவேண்டும் என்பதில்லை. இறை உணர்வு ஒன்று மட்டுமே போதும் என்ற அளவில் தொடர்ந்து இந்தப் பணியை பல ஆண்டுகளாக மேற்கொண்டார் என்பதை யாவரும் அறிவிர.

“சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
செல்வர் சீவுபுத்தின் உள்ளார் சீவனடிக்கீழ்.....”

என்றார் மாணிக்கவாசகர்.

இங்கே பாட்டின் பொருள் என்பது சிவனையே குறிப்பதாகக் கொள்ள வேண்டும். அவன் “முதலாய முதல்வன்” என்கிறார் மாணிக்கவாசகர்.

அந்தப் பொருளை உள்ளத்தால் உணர்ந்து பாடியவர்களை வழிநடத்திய தலைவனுக்கு எடுக்கும் விழாவாகவே 500வது திருவாசக முற்றோதல் நிகழ்வை ஏற்றுக்கொள்வோம்.

இத்தகைய சிறப்புக்குரியவரையும் இத்தகைய நிகழ்வின் சிறப்பையும் உலகறியச் செய்யும் நோக்குடன் வெளிவரும் இந்நால் பலருடைய ஆதரவைப் பெற்றுக் கொள்வதுடன், இத்தகைய பணியினைப் பிறரும் தொடர வழிவகுக்கும் என்ற நம்பிக்கையுடன் எனது வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தேவியும் இனியதரன் திருவராசக முற்றோதலின் 500 தடவை நிறைவு விழா வருற்துறை

வவுனியாவில் மட்டுமல்ல அயல்நாடாகிய இந்தியாவிலும் அரும்பணி மூலம் கவரப்பட்டு கெளரவிக்கப்பட்ட இறைபணிச்செம்மல் “கண்ணகை” என்று அழைக்கப்படும் திரு.வெ.செ.தேவராசா அவர்கள் தேவியும் இனியதான் திருவாசகத்தினை முற்றோதி வருகின்றார். அவருடைய கணக்கின்படி அவர் கல்ந்துகொண்ட முற்றோதலின் எண்ணிக்கை 500 தடவைகளை எட்டியுள்ளது. தான் ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கிப் பாடியது தான் “500” ஆகும். அவர் அடி எடுத்துக்கொடுத்து ஆற்றப்பட்ட முற்றோதல்கள் கணக்கெடுக்கப்பட்டால் ஏற்றதாழ 700ஜூத் தாண்டிவிடும் என்றே கூறுவேண்டும்.

இவர் பணி இலக்கையில் ஏனைய பகுதிகளிலும் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றது. சைவத்தினை அருகிவிடாது காக்க எண்ணி கடுமீதவத்துடன் அரும்பணியாற்றும் அம்மையார் திருமதி.பத்மசோதி சீனிவாசகம் அவர்கள், திருவாசகம் பாடிய மணிவாசகரின் திருவருவ படத்தினை திரு.ஆ.தியாகராசா அவர்களும் திரு.வெ.செ.தேவராசா அவர்களும் இனைந்து கையளிக்கத், திருமதி.சரவ்வது கனகராசா அவர்களின் உதவியுடன் பேருந்தில் கொண்டு சென்று கிளிநோச்சி மகாதேவ சூச்சிரமத்திலும் மற்றும் முரக்மோட்டைகி ஸ்ருத்துக்காசி போன்ற இடங்களிலும் முற்றோதல் செய்து, ஈற்றில் பருத்தித்துறை கொண்டு சேர்த்து 2004ம் ஆண்டு தொடக்கம் இற்றைவரை 60 தடவைகளுக்குமேல் முற்றோதல் செய்துள்ளார்கள். இப் பெருமையும் விழா நாயகன் அவர்களையே சாரும்.

இப்படியான பெருமைக்குரிய திருவாசகம் என்னும் தேன் தானும் கெடாது தண்ணுடன் சேரும் பொருளையும் கெடவிடாது. எனவே நாமும் அதனுடன் சேர்ந்து கெடாமல் இருப்போமாக.. என்றும் உந்து சக்தியாக விளங்கும் இப் பெரியார் என்றும் திருவாசக இதயங்களில் வாழ்வார் என்பதில் ஜூயம் இல்லை. இவர் பணி மேலும் விரிவடைந்து 1000வது விழா எடுக்க இறையருள்மழை பொழிய வேண்டும் எனவும் வேண்டி வாழ்த்துகின்றோம்.

“அனைத்தும் சிவன் செயல் என்று நாம் எண்ணுவோம்.

ஆன்மாக்களிடத்தில் அன்பு செய்குவோம்.

சாந்தியும் சமாதானமும் எம் மண்ணில் தழைத்தோங்கட்டும்.”

செல்வ நெடுமாடம் சென்று சேன் ஓங்கி

செல்வ மதி தோயச் செல்வம் உயர்கின்ற

செல்வர் வாழ்தில்லைச் சிற்றம்பலம் மேய

செல்வன் கழலேத்தும் செல்வம் செல்வமே

கார் வாழி கண்ணகி பேர் கொண்ட தேவராசா வாழி

ஆர்வாழி ஏர்வாழி அவனிவாழி

அருந்தமிழர் அனைவரும் வாழி

பேர் வாழி பேசும் அடியார்கள் வாழி

வாதவூரன் பாதசேகரன் வாழி வாழியே.

திங்குளம்

மாதர் கிராம அபிவீருத்திச் சங்கம்/சைவ முன்னேற்றச்சங்கம்,
குருமன்காடு, வவுனியா.

2

“சிவயவசி”

புரணீகர், கவிசோகரன், தமிழ்மணி, கலாத்யாஸனம்,
அரியன் பொய்கை, கை.செல்லத்துரை அவர்களின்
வரழ்த்துரை

“வான்கலந்த மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தை
நான்கலந்து பாடுங்கால் நற்கருப்பஞ் சாற்றினிலே
தேன்கலந்து பால்கலந்து செழுங்கனித்தீஞ் சுவைகலந்தென்
இளன்கலந்து உயிர்கலந்து உவட்டாமல் தினிப்பதுவே”

இவ்வாறாகிய இனிமையை என்றும் சுவைத்து உணர்ந்தவர்களும்; பிறரும் நன்குண்ணருமாறு “திருவாசகமுற்றோதலை” ஐநூறு முறை திருக்கோயில்கள், மன்றங்கள், பாடகாலைகள் போன்ற பொதுவிடங்களில் ஒதி உணர்த்தியவர்களுமாகிய, இறைபணி புரியும் தொண்டர்களும், தமிழை வளர்க்கும் தகுதிமிகு பெரியோர்களுமாகிய “மணிவாசகர் சபை” உறுப்பினர்கள். “நாம் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ் வையகம்” என்னும் பேரன்பினால் திருவாசக இன்பமாகிய தேனை எமது வவுனியா மாவட்டத்துள்ளோர் மாத்திரம் சுவைத்தால் போதுமா? உலகோர் யாவரும் உணர்ந்தோதி ஆன்மவிடுதலை பெறவேண்டும் என்பதற்காக எடுத்துக்கொண்ட நன்னோக்கு முயற்சியின் புண்ணியமாகிய விளைவே இத் திருவாசகத் தேன் மலர்.

இம்மலர் வாயிலாகத் திருவாசகச் சிறப்பை உணர்ந்து சைவத்தமிழ் மக்கள் பலரும் மணிவாசகரின் மாணிக்க வாசகங்களாகிய திருவாசகங்களோதி உருகுதற்கரிய இரும்பு தரு மனத்தையும் உருகச் செய்து காதலாகிக் கசிந்து கண்ணீர் மல்கிச் சிவ அன்பர்களாகி வீட்டு நெறிக்கண் செல்வார்களாக. மேலும், மணிவாசகர் சபையினரின் மாண்புமிகு தொண்டு மென்மேலும் வளர்வதாக. “திருவாசகத் தேன்மலர்” திக்கெட்டினும் மணங்கமழிவதாக. இம்மலரின் வாசனையை நுகர்ந்தவர்கள் திருவாசகத் தேனை அருந்துவார்களாக. அவ்வாறு அருந்தியவர்கள் அரன் தன் திருவடி நீழில் வாழ்வார்களாக, என எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்தித்து வாழ்த்துகின்றேன்.

2

**வவுனியா இந்து கலைகர அபிவிருத்தி உதவியரளர்
செல்வி.கி.கலையழுதர அவர்களின்
வரழ்த்துரை.**

இறைபணிச் செம்மல் வை.செ.தேவராசா அவர்களது 500 திருவாசக முற்றோதல்கள் நிறைவின் நினைவு மலராக “திருவாசகத் தேன்” என்ற மலரை வெளியிடும் செய்தியறிந்து மிகவும் மகிழ்ச்சின்றேன்.

திருவாசகம், அற்புதமானதொரு பக்தி இலக்கியம், தமிழைப் பக்தியின் மொழி என்று பலரும் போற்றுவதற்கு திருவாசகத்தின் பங்களிப்பு மிகமிக முக்கியமானது.

தனது உள்ளத்தில் உந்தி எழுந்த பக்தி உணர்வை திருவாசகப் பாடல்களாக அள்ளி அள்ளி வழங்கிய அருள் வள்ளல் மாணிக்கவாசகர். அவரது திருவாசகப் பாடல்களைப் படிக்கப் படிக்கப் பரவசம் மிகும்.

இத்தகைய பெருமை பொருந்திய திருவாசகப் பாடல்களை 500 தடவைகள் தாம் முற்றோதல் செய்தும். செய்வித்தும் அரிய பக்திப் பணியைச் செய்து முடித்திருக்கிறார் திரு.தேவராசா அவர்கள்.

அந்தச் சாதனை நிகழ்வை நினைவுபடுத்தி நிலைநிறுத்து முகமாக வெளியிடப்படும் இம் மலர் சிறப்புறவும், விழா பொலிவறவும் மனதார வாழ்த்துகின்றேன்.

நன்றி

கி.கலையழுதா,
மாவட்டச் செயலகம்,
வவுனியா.

**முல்லைத்தீவு பிரதேச செயலக கலைசார உத்தியோகத்தர்,
செல்வி.இராமசரமி மதியரசு அவர்கள் வழங்கிய
வாழ்த்துரை.**

திருவாசக விழா 2007ஜூ சிறப்பிக்கும் முகமாக வெளியிடப்படும் “திருவாசகத் தேன்” என்னும் நாலுக்கு வாழ்த்துரை வழங்குவதில் பெருமிதம் அடைகிறேன்.

எமது சமயமானது பாரம்பரிய பண்பாட்டுச் சிறப்புக்களை தன்னகத்தே கொண்டு ஆதிமுதல் சமயமாக விளங்குகின்றது. தற்காலங்களில் எமது சமயம் தனது பெருமைகளைப் பேணுவதில் வளர்த்தெடுப்பதில் பெரும் அக்கறை கொள்வதில்லை. எமது மக்கள் பலர் எமது மதத்தை விட்டு வேறு மதங்களுக்கு மதம் மாறுவதையும் காணமுடிகிறது. ஆனாலும்கூட எமது மத பாரம்பரிய பண்பாடுகளை பேணிப்பாதுகாப்பதில் எமது மக்கள் அக்கறை காட்டுவதையும் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

இந்த வகையில் “மணிவாசகர் சபை” சமய வளர்ச்சியில் தன்னாலான பணிகளை சிறப்புற மேற்கொண்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. சமயப் பணிகளில் ஒன்றான திருவாசகமுற்றோதல் என்னும் நிகழ்வினை ஆலயங்களிலும், மன்றங்களிலும் பாடசாலைகளிலும் நடாத்தி வருகிறது. இந்திகழ்வினை 500 தடவைகள் சிறப்பாக நடாத்தி முடித்துள்ளமை பாராட்டிற்குரியது. இப்பெரும் முயற்சியினை விரைவாக கொண்டாடும் பொருட்டு “திருவாசகத்தேன்” என்னும் நாலினை வெளியிடுவது சிறப்பான அம்சமாகும். மணிவாசகர் சபையின் இப் பணியானது மென்மேலும் வளர்ந்து இன்னும் பல அறிய சமயப் பணிகளை ஆற்றவேண்டும் என்று என் வாழ்த்துக்களை வழங்குகிறேன்.

வணக்கம்.

பிரதேச செயலாளர்
முல்லைத்தீவு

கிள்வண்ணம்
செல்வி.கி.மதியரசு

திருவாசகத் தேன்

**திரு.கிருஷ்ணபிள்ளை உதயகுமார் அவர்களின்
வரழ்த்துச் செய்தி.**

மணிவாசகர் கபை “ருவாசகத் தேன்” மலர் ஒன்றை வெளியிடுவதில் பெருமையடைவதுடன் அதற்கான வாழ்த்துச் செய்தி கொடுப்பதிலும் மகிழ்வடைகின்றேன். “திருவாசகத்துக்கு உருகுதோர் ஒரு வாசகத்துக்கும் உருகார்” சைவத் தமிழ் மணம் வன்னியில் கமழு மணிவாசக கபை “குன்றின் மேல் தீபம் போல்” பிரகாசிப்பதோடு பல ஆலயங்களிலும், பாடசாலைகளிலும் ஜநாரு தட்டை திருவாசக முற்றோதலுக்கு வழி நடத்தியமை மகத்தான் அரும்பணியாகும்.

இன்று தொழில் நுட்ப வளர்ச்சியும் நாகரிகமும் கலாச்சார சீர்விவும் தலை விரித்தாடிட எமது சமூதாய சீர்விலை ஏற்படுத்துவதைக் காணும் போது, இவ்வாறான பணியினை மேற் கொண்டு செயலாற்றி வருவது பாராட்டுக் குரியதாகும். ஒரு மரத்தின் தரம் அதனின்று உண்டாகும் கனியைக் கொண்டு அறியப்படுவது போன்று, ஒரு சமயத்தின் தரம் அதனின்று உருவெடுக்கும் சான்றோர் கொண்டு அறியப்படும்.

இதற்கமைய தலைவர் இறைபணிச் செம்மல், திருவாசகச் செல்வர் வை.செ.தேவராஜா, உபதலைவர் கஜயம்பிள்ளை (பிரதேச செயலாளர்) செயலாளர் திருமதிபுவனநாயகி ஜயம்பிள்ளை (இளைப்பாறிய உதவிக் கல்வி அதிகாரி) போன்றோரின் அயராத சேவையினால் எமது சைவசமயம் கிளைவிட்டு பெருவிருட்ணமாக அழியாத அறுகும் புல்லாக தழைத்தோங்க உங்கள் சேவைகள் என்றும் பிரகாசித்து மினிர வேண்டும் எனக் கூறி வாழ்த்துகின்றேன்

கிருஷ்ணபிள்ளை உதயகுமார்.
(வவுனியா தெற்கு, ஆசீரிய ஞாலோசகர் - தமிழ்)

கலாபூசணம் கண்டரவனைக் கவிராயர் (சி.கு.இராசையர)
அவர்களின்
வரழ்த்துக்கவி

பெரும்பணி அறறி வாழி!

01. ஆய்வார்திரு வாசகத்துட் சிறப்பை யெல்லாம்
 ஆய்ந்தறிந்து நானுமறி பசியால் உள்ளம்
 காய்வார்தம் சிந்தைமிகத் தெளிய ஞான
 கற்பமென் திருவாசகத் தேன் மிர்தம்
 தேய்வாரு ஸப்பசிக்குத் தினமும் ஊட்டித்
 தேவைமட்டும் தாழுமதைச் சிந்தை மாந்தித்
 தோய்வார்பே ரான்தத் தொன்னீ ரஃதில்
 தூவார்ம ணிவாசகச்சபைத் தொண்ட ராமே!
02. அறிவஞானம் அதைவிருத்தி யாக்கித் தேக்கி
 அண்டிவாரு மெய்யடியார்க் களிக்க நல்ல
 நெறிமுறைகள் வகுத்தொழுக்க நியதி சாரும்
 நேரன்பு பக்திஞானம் நெஞ்சம் மேவ
 முறையகலாத் திருவாசகத் தேன் தந்து
 முற்றறிவு மனிதராக முகிழ வாழ்வில்
 நெறிப்படுத்து மணிவாசகச் சபைக்கு நேராம்
 நிறைபணிகொள மற்றொன்று நிகர தாமோ!
03. பார்மேவு மெய்யடியார் பரம்பொருளின்
 பயனைநாடிப் பக்தி மேவிச்
 சீர்மேவு சிந்தையெலாம் தெய்வநெறி
 செறிந்தோடிச் சிறப்பா யோங்கப்
 பேர்மேவு மணிவாசக சபை மேலும்
 பெருஞ் சேவை யாற்றி, யூக்கி
 நேர்மேவு சைவநெறி நிலைத்து வாழி
 நிதமுழைத்தே நீடு வாழி!
04. அறவழி காணச் சைவர்
 அரும்பெரும் பணியில் நின்று
 மறவழி நடவா வென்றும்
 மனுக்குலம் காக்கும் மன்றம்
 உறுவழி வாச கத்தேன்
 ஊட்டியூட் டியிறை பக்தி
 பெறுவழி காட்டி நானும்
 பெரும்பணி யாற்றி வாழி!

കുമുദരുഖി.ത.എവരുമാരൻ - തന്നെല്ലാമ്പുക്കര

శివప్రో-మంత్రము లేజ్యార్ట్స్‌లీ న్యాతముకు తురుస్కమణి

சீரு.ஆ.தீயாகராசா - பாராட்டுக்கே

சீ.வெந்நிப்புரவன் சீ.ஏ.இராமச்வாமி - பாராட்டுக்கே

இகைப்பணிக் கெம்மல் கைவ.செ.செ.கேதவராசா - பதிலுமை

சிருமதி.பவனநாயகி ஜயம்பள்ளை - நன்றியுரை

சிவமயம்

கிருவரசகச் சீர் பரந்த தெரண்டன் கவ.செ.தேவரரசர்.

திருமுறைக்கலாந்தி, அருட்கலைமாமணி,
வாகீசகலாந்தி, கனகசபாபதி.நாகேஸ்வரன். M.A,
சீரேஷ்ட விரிவரையாளர், மொழித்துறை,
சப்ரகமுவ பல்கலைக்கழகம்.

“தன் உண்மையறிவே மிகும்” என்பது திருக்குறள்வரி. இதன் உண்மை உதாரணம் சேவைக்கெனத் தம்மை வாழ்நாள் முழுவதும் அர்ப்பணித்த வேலனைத் தோண்றல் வவுனியா வாசி அன்பர் கவ.செ.தேவராசா ஜயா என்றால் அது மிகையல்ல. எத்தனையோ நுண்ணிய நூல்கள் பல கற்றவர்கள் திருக்கோவில்களுக்குச் செல்வதுமில்லை, தம் உடலை ஆட்டியசைத்தும், குனிந்து நிமிந்தும் தொண்டுகள் செய்வதுமில்லை. திருவள்ளுவ நாயனார் அவர்களைப் பார்த்து “உண்மையறிவே மிகும்” என்று வரையறை செய்து கூறியுள்ளமை தொண்டன் தேவராசா ஜயா அவர்களது வாழ்க்கை நோக்குக்கு மிக்க பொருத்தமாகவள்ளமை காணத்தக்கது. “துண்புறுவாரல்லர் தொண்டு செய்வாரே” என்பது திருஞானசம்பந்தர் முடிவு. இப்பெருநிலையையெய்தியவர் உயர்திரு கவ.செ.தேவராசா அவர்கள். அவரது வாழ்வும் வாக்கும், வழிபாடும், வகிபாகமும் தொண்டு என் ரே கழிகிறது. அவருக்குத் துண்பமென்பதில்லை “என்னானுமே இன்பம்” என்பதே தொண்டுக்கோட்டாடு.

இன்று அமெரிக்காவிலும், அவுஸ்திரேலியாவிலும், ஐரோப்பிய நாடுகளிலும், கனடாவிலும் கீழேத்தேச உணவு, மருந்து, யோகாசனம், உடற்பயிற்சிகள், தியானம், மற்றும் பண்பாடுகள், கலாசார மோகம் என்பன பெரும் வேகத்துடன் கைக்கொள்ளப்படுகின்றமையை அன்றாடம் உலகச் செய்தியில் அறிகிறோம். வலைப்பின்னல் செய்தி சைவசமயத்தினதும், கைவஉணவினதும், இந்துமதத் தெய்வீக அருட் குணக்களிலும் லயிப்பு மிகு ஈடுபாடு கொண்டுள்ளமை ஒன்றே உலகமயமாகும் சைவத்தின் மேன்மைக்கு எடுத்துக் காட்டுக்களாகும். சைவசமயத்தின் உண்மை அறிவு திருவாசகத்திலேயும், திருத்தொண்டுகளிலேயுமே உள்ளன. இதனை நீண்ட காலம் தம் வாழ்வில் அனுசரித்தும், உணர்ந்தும், பின்பற்றியும் வாழ்ந்த “ஞானச் செல்வர்” களின், அனுபூதிமான்களின் வாழ்வும், வாக்கும் எதிர் காலத்து மக்கள் வாழ் நெறிக்கு உகந்த மகாவாக்கியங்கள், முன் மாதிரிகள். மிகவும் சாதாரண, எனிய நுண்ணிய, தூய வாழ் நெறியைத் தருவது சைவசமயம், அது திருக்கோயில் களையும், திருமுறைவாழ்வையும் அடித்தளமாகக் கொண்டது.

இதனை ஓர்ந்துணர்ந்த பெருமக்களுட் பெருமையுடன் எண்ணத் தக்க “ஞானச் செல்வர்” “சேவை அரசு” தேவராசா. விதிகளையும், ஒழுங்கு முறைகளையும், தியதிகளையும் பெரிதென மதித்து நடக்கும் பண்பர். சமுதாயமும், இளைஞர்களும், குடும்பவாழ்வும், பெண்களது சிந்தனை செயல்களும் தருமத்தினதும், நீதியினதும், இயல்புகளதும் தடத்திலே இயலவேண்டும் என்னும் பேரார்வப் பெருவிருப்பின் தேவராசா ஜயா அவர்கள். அவரது கூட்டுறவும் தொடர்புகளும் கூட அத்தகையனவே. என்றும் கறு

திருவாசகத் தேனி

சுறுப்பான செந்தமிழ்த் தேனி: பைந்தமிழ்த் தோன்றல், திருவாசகத் தேனை அழுதமென எண்ணி அள்ளிப்பருகும் “பெரும்பசி” கொண்டவர். “அழுதமுது அடியடைந்த அன்பர்” மாணிக்கவாசகர். “அழுதால் உள்ளைப் பெறலாமே” என்ற பெருவைராக்கியம் படைத்தவர் மாணிக்கவாசகர். அவரைப் போன்றே அவரது வாழ்வுச் சுவட்டில் நெறி பிச்காது, வழிதவறாது, தடம் பிறழாது வாழ்வாங்கு வாழும் புண்ணியச் செல்வர் தேவராசா ஜயா அவர்கள்.

தூய பேரன்பின் திருவுரு. செயலின் மூலம் செல்வமாம் சிவனுரைச் “செல்வன் கழலேத்தும் செல்வம் செல்வமே” என்பதற்கொப்பச் சிக் கெனப் பிடித்து வாழும் செம்மனச் செல்வர். முற்றறிவின் பேரறிவன். ஞானச் செருக்குடன் திரிந்து சேவை செய்யும் தீர்.

சைவமக்கள் தேவராசா சேவை அரசு மூலம் அறிந்து பின்பற்றி நடக்கவேண்டிய பல விடயங்களுஞ் செய்திகளும் நிறையவே உள்ளன. முதலிலே அவரது நடை, உடை, புன்சிரிப்பு, சேவை வண்ணம், ஆர்வம், தொண்டுள்ளம், ஒழுக்கம், நியதிகளில் பற்று, முறை தவறாமையில் கண்டிப்பு, அதிகம் கடைக்காத தன்மை (பேசா அனுபதி) என்பன நாம் நன்கு கவனித்துப்பார்க்க வேண்டிய பெருங் குணநலன்கள். “பார்வையென மாக்களை முன் பற்றிப் பிடித்தற்காம் போர்வையெனக் காணார் புவி” என்பது திருவுருப்பயணாகும். சிவனுரைம், திருவினையாடல்களும் நூல்களிற் படிப்பதை விட நடை முறையில் மண்ணுலக வாழ்வில் மனிதர்களின் வாழ்க்கை நடைமுறையிற் கண்டும், அறிந்தும், தெரிந்தும், புரிந்தும் அனுபவிப்ப தென்பதே உலகநியதி. முற்றறிவும், தொண்டுள்ளமும், பற்றார்வமும், பகுத்தறிவும் கொண்டவர் தேவராசா “சேவை அரசு”. இப்பண்பும், பணிவும், பண்பாடும் முழுவதும் கொண்டவர் ஞானச்செல்வர் தேசராசா ஜயா.

“சேவை அரசு” “ஞானச்செல்வர்” தேவராசா ஜயாவின் தமிழர்வாம் யிகவும் துல்லிய உணர்வு நலன் கொண்டது “திருவாசகத் தேன்” என்னும் அழுதத்தை அள்ளிப்பருகி இருமாந்து வெறிபிடித்துத் தமது உடல், பொருள், ஆவி, அங்பு அனைத்தையுமே சமுதாயத்தின் “சமய வாழ்வு” க்கென இயற்று சேவைபுரியும் உத்தமசீலர் அவர். இப்பண்புகள் “சேவை அரசு” தேவராசா ஜயாவுக்கு இயல்பாயமைந்தவை. பொய்மை என்பதே தெரியாத பெருமகள் அவர். என்றும். மெய்ய பொருளிலே கருத்துான்றி அப்பொருளையே ஆராதித்துப் புகழ்ந் தேத்திநின்று தொழும் அடியாராகவே யான் அவரை என்றும் கண்டதுண்டு.

சிலருக்குக் கோயிலிலே மூலமூர்த்திக்கு அபிஷேகம் செய்த பின்னர் அங்கு இயல்பாகவே ஏற்படும் “புளிச்சல் மணம்” கூட உணர முடியாத “ழுக்கு”, “நாசி” உண்டு. அப்படி மனைந்துணர்ந்தாலும் தாழுண்டு, தமது செருக்குண்டு என்று நடந்து கொள்ளும் உயர் ஆணவப்பாங்கு உண்டு. “தலை தெறித்த” போக்குண்டு. ஆணால் திருவங்கங்கள் ஏன் உடலில் பொருந்தியுள்ளன? அவற்றின் இயல்புகள் தாம் எவை? ஏன் அவை உள்ளன என்றெல்லாம் ஓவ்வொரு வினாடியும் தமது கருமங்களினாலே பிறரது கண்களுக்குக் கருத்தாயமைபவர் “சேவை அரசு” தேவராசா அவர்கள். இது சிவன்பண்பு என்று செப்பிடுதல் தகும்.

பரஞ்சோதி முனிவரருளிய திருவினையாடற்புராணம் இதனைக் கூறும். பன்றிக்குட்டிக்குப் பால் கொடுத்தவன். பரமன் என்ற கடையில் திருச்செவியின் சிறப்புக்

திருவாசகத் தேன்

செப்பபடுகிறது. ஞானசம்பந்தப் பெருமானும் தமது முதற்றிரு முறையின் முதற் பாடலிலே சிவனின் செவியையும் சக்தியாகிய அம்பாளின் தோடுடைய செவி யையுமே தானே சொல்லிப் பாடியுள்ளார். இத் தத்துவமதான் பக்திச் சேவை, சமயச் சேவை, சிவன் சேவை. திருவாசகக் சேவை சொல்லாலும் செயலாலும் சிவனது செவிகளுக்கும் கண்களுக்கும் மகிழ்ச்சி செய்வர் சேவை அரசு தேவராசா ஐயா அவர்கள். சேவை தியாகத்திற்கு உலகில் அடுத்த பெரும்பாலான மக்கள் அனுட்டிக்கும் மேற்குலகச் சமயம் யேகமதம் - கிறிஸ்தவம். தேவன் என்பதற்கு யேகபிரான் என்று பொருள். தமிழில் கிறிஸ்தவ மக்களாலே பயிலப்படுகிறது. மதாசாரியர்கள் சேவைக்காகவே உதித்த தோன்றல்கள்.

எனினும் சைவநாயன்மார்கள் முழுமுதற்கடவுளாம் ஆதியும் அந்தமும் தோற்றமும் மரணமுமில்லாத சிவனது பரத்துவம் பேசி உண்மை வாழ்வை உலகினர்க்கு உணர்த்திய பெருமக்கள். அவர்கள் காட்டிய நெறியிலே வாழ்ந்து பணிகள் புரிந்து பயன்பைவர் சேவை அரசு தேவராசா. சேவை அரசு தேவராசா. தாம் பிறந்த மதத்திற்கு மக்களைச் சேர்க்கவில்லை. மதமாற்றம் செய்யவில்லை. தும்மளவிலே திருமுறைத் தமிழையே வந்த மக்கட்கூட்டத்திற்கு உபதேசிக்கிறார். தமது செயலால் பிறரது கண்களைப் பனிக்கக் செய்கிறார். எனவே சேவை அரசு தேவராசாவின் உயர் நோக்கம் திறந்தது. வெளிப்படையானது. உள்ளென்று வைத்துப் புறமொன்று பேசாதது. முழுவதும் உண்மையானது. அவரது சேவை மேலும் விரிவடைவதாக! திருவருள் சுல நலன்களையும் அருங்குவதாக! நீடு வாழ்க!

இறைபணிச் செம்மலின் திருவராசகப்பரணி.

தமிழ்மனீ அகளங்கள்.

இறைபணிச் செம்மல் வை.செ.தேவராசா அண்ணர் அவர்களை 1964 இலிருந்து எனக்குத் தெரியும். அப்போது எனக்கு வயது 11. வவுனியா தமிழ் மத்திய மகாவித்தியாலயத்தில் (அப்போது வவுனியா தமிழ் மகாவித்தியாலயம்) மீட் ஆண்டில் கல்விபயில் வந்து சேர்ந்தேன். அப்போது பேருந்து நிலையம், இப்போது தலைவர் ச.வீரசிங்கம் மாளிகை இருக்கும் இடத்தில் இருந்தது.

நானும் எனது இரு மூத்த சகோதரர்களும் (வில்வராஜா, யோகராஜா) குசைப்பிள்ளையர் குளத்தில், இப்போது டொக்டர் ராமதாஸ் அவர்களின் வைத்தியசாலை இருக்கும் இடத்திற்குப் பின்னால், டொக்டர் ராமதாஸ் அவர்களின் மாமனார் மதவாச்சி செல்லத்துரை அவர்களினால் வாடகைக்கு விடப்பட்டிருந்த அவர்களது விட்டில் ஒரு அறையில் தங்கியிருந்து தமிழ் மகாவித்தியாலயத்தில் கல்விகற்றோம்.

எமது மூத்த சகோதரர் திருநா.சேனாதிராசா அவர்கள். இப்போது கூட்டுறவுப் பாற்சபை இருக்கும் இடத்தில் இயங்கிய மாவட்ட கூட்டுறவுச் சபை அலுவலகத்தில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தார்.

எங்களுக்கு மூன்று வேளாச் சாப்பாடும் மாலைத் தேநீரும் பகவதி ஹோட்டலில்தான். பகவதி ஹோட்டல் பழைய பஸ் நிலையத்திற்கு நேரெதிரே இருந்தது. இப்போதுள்ள தலைவர் ச.வீரசிங்கம் மாளிகைக்கு எதிரே இருந்தது அந்தச் சாப்பாடுக் கடை இப்பொழுது ஈஸ்ஸ் பச்சைக் கடை (சி.ஏ.இராமல்வாழி ஜயா அவர்களின் கடை) இருக்கும் இடத்தில் அப்போது கண்ணகி ஸ்ரோர்ஸ் என்ற பெயரில் ஒரு புத்தகக்கடை இருந்தது.

அந்தப் புத்தகக் கடையில் சினிமாப் பாட்டுப் புத்தகங்களோடு திரைப்பட போட்டோ காட்ஸ் (Photo Cards) களும் இருந்தன. அந்தக் கடையைத் தாண்டித்தான் நாங்கள் பகவதி ஹோட்டலிற்குச் செல்வோம். செல்லும் வழியில் கண்ணகி ஸ்ரோசில் சிவாஜி, எம்ஜி.ஆர், பத்மினி, சாவித்திரி படங்களைப் பார்த்துச் செல்வோம்.

அப்பொழுது என்னை விட நான்கு ஜந்து வரையில் அதிக வயதுள்ள ஒருவர் அக்கடையில் இருந்தார். எங்களோடு மிகவும் அன்பாகப் பழகுவார். அவர்தான் “குளோப் ரேட்டர்ஸ்” இராசவிங்கம் அண்ணர்.

அந்தக் கண்ணகி ஸ்ரோர்ஸ் முதலாளியை அந்தக் கடையிலே கண்டிருக்கிறேன். ஆணால் கதைத்துப் பழகியதில்லை. மெல்லிய உருவும். கட்டடயான சிவந்த தோற்றும். அவர்தான் இன்றைய இறைபணிச் செம்மல், திருவாசகச் செல்வர் வை.செ.தேவராசா அவர்கள்.

70ம் ஆண்டு வாக்கில் நானும் வளர்ந்துவிட்டேன். க.பொத.சாதாரணதாரம் படித்துக் கொண்டிருந்த காலம். பாராளுமன்றத் தேர்தல் மிகுந்த குடு பிடித்திருந்த காலம். அடையே ஆலாலைந்தரம். அவர்களை அவரது கடையில் கண்டு மகிழ்ந்து உரையாடியது இன்றும் நினைவில் இருக்கிறது.

நாங்கள் தமிழருக்க கட்சி ஆதாரவாளர்கள். தேவராசன்னணையும் தமிழருக்க கட்சிக்காரர். அப்போது ஆலால் சுந்தரம் அவர்கள் புகழ்பெற்ற பேச்சாளர். சட்டத்தரணி. அவரைச் சந்தித்துப் பேசுவதென்பது அப்பொழுது பெரும் பாக்கியமே. பிற்காலத்தில் தீப்பொறி

திருவாசகத் தேன்

ஆசிரியர் அந்தனீசில் அவர்களையும் தேவராசண்ணையின் கண்ணகி ஸ்ரோர்ஸ் இல்தான் முதற் தடவையாகச் சந்தித்தேன்.

இருப்பினும் தேவராசண்ணரோடு நான் கதைத்துப் பேசிப் பழகவில்லை வாய்ப்புக் கிட்டவில்லை. இராசவிங்கண்ணரோடுதான் எங்கள் பழக்கம். ஒன்றாகச் சாப்பிடுவோம். தான் சாப்பிடுவதை எனக்கும் வாங்கித் தருவார். அவர் எனக்கு ஒரு மூத்த சகோதரர் மாதிரி என்றே சொல்லலாம்.

1979 வரை எனக்கு அவரோடு நேரடிப் பழக்கம் இல்லை. எனது கோதூரர்கள் தந்தையர், தாயர் யாவருக்கும் அவரோடு நெருக்கமான பழக்கம் இருந்தது. எங்கள் விட்டில் நாங்கள் சீ ஆண்பிள்ளைகள். யாவருக்கும் ராசாவில்தான் பெயர். அதனால் எனது தந்தையர் தேவராசா அண்ணறையும் தன் பிள்ளையென்று சொல்வாராம். அந்த அளவுக்கு எங்கள் விட்டோடு நெருக்கமானவராகிவிட்டார் அவர்.

1979ல் சுத்தானந்த இந்து இளைஞர் சங்கத்தில் துணைப் பொருளாளர் பதவியில் நான் இருந்த காலத்தில்தான் தேவராசண்ணரோடு பழகத்தொடங்கினேன்.

திருவாசக முற்றோதல் செய்ய வேண்டும் என்பதில் பெருநாட்டம் கொண்டிருந்த அவர் கிராமங்கள் தோறும். ஆலயங்களில் திருவாசக முற்றோதலை ஏற்பாடு செய்தார். பம்பைமடு நரசிங்கர் கோவிலிலும், சாஸ்திரி கூழாங்குளம் சிவன் கோவிலிலும் அவரோடு சேர்ந்து திருவாசக முற்றோதலில் கலந்து கொண்டேன். திருநாபற்குணம் அவர்கள் ஓலிபெருக்கி பொருட்களை சைக்கிலில் கட்டிக்கொண்டு வந்தார்.

அப்பொழுது திருவாசகத்தை சரியாக வாசிக்கவே தெரியாதவர்கள் பலர் ஆர்வத்தால் இணைந்து கொண்டனர். முதன் முதல் திருவாசகப் புத்தகத்தைச் சிலர் அப்பொழுதான் தொட்டும் இருப்பார்கள். இராகம் தெரியாது. எதோ எழுத்துக் கூட்டி வாசிப்பார்கள். தேவராசண்ணர் மட்டுந்தான் இராகத்தோடு வாசிப்பார்.

பம்பைமடுவில் மதிய உணவு எங்கள் விட்டில், சாஸ்திரி கூழாங்குளத்தில் மதிய உணவு அமர்செ.பத்மநாதன் ஜயா அவர்கள் விட்டில். இப்படி 1990ம் ஆண்டுவரை மந்த கதியில் திருவாசக முற்றோதல் நிகழ்ந்து வந்தது.

1990 இல் ஏற்பட்ட போரினால் வவுனியா முற்றாகக் குழம்பியது. நகர் வெறிக்கோடியது. தேவராசண்ணர் இந்தியாவிற்குச் சென்றுவிட்டார். 1991 பிற்பகுதியில் நான் வவுனியா நகரினுள் வந்து சேர்ந்தேன். கந்தகவாமி கோவிலில் தொடர் சொற்பொழிவுகள், கந்தகஷ்டி காலத்தில் கந்தபுராணபாடும் என சமயப்பணியைத் தொடர்ந்தேன்.

1992ல் வவுனியாவிற்கு இடமாற்றும் பெற்று வந்த பின் தேவராசண்ணருக்கு வவுனியா நிலையையும் அவர் இங்கிருந்தால் பல சமயப் பணிகளைச் செய்யலாம் என்பதையும் கூட்டத்துறை தெரிவித்தேன். அவர் இந்தியாவிலிருந்து திரும்பினார். சுத்தானந்த இந்து இளைஞர் சங்கத்தை மீஸ் செயற்படச் செய்ய முயன்றார். இராஜாவுத்திடமிருந்து சுத்தானந்த இந்து இளைஞர் சங்கத்தை மீட்டெடுத்தோம். செயற்குழுவைத் தெரிவு செய்தோம். தேவராசண்ணர் தலைவரானார். தொடர்ந்து சமயப்பணிகளைத் தீவிரமாகச் செய்யத் தொடங்கினோம்.

திருவாசக முற்றோதல்களோடு பன்னிரு திருமுறை முற்றோதல். கந்தபுராணம் முழுதுமாகப் படித்துப் படனம் செய்யப்பட்டது. தை மாதம் 1ம் நாள் திருமுறை முற்றோதல் பூர்த்தி விழாவை, குடியிருப்பு பிள்ளையார் கோவிலிலிருந்து, கந்தகவாமி கோவிலுக்கு ஊர்வலம் நடாத்தி, திருமுறை ஏடுகளை ஏடுத்துவந்து சிறப்பாகச் செய்து நினைவு நூல்களையும் வெளியிட்டோம்.

சுத்தானந்த இந்து இளைஞர் சங்கம், கிந்துமாமன்றம், கந்தகவாமி கோவில், மூன்றும் இணைந்து இப்பெருவிழாவை ஆண்டு தோறும் நிகழ்த்தின. இதே

திருவாசகத் தேன்

வேகத்தில் திருவாசக முற்றோதல்களும் செய்யப்பட்டன. கோவில்களிலேயும் மண்பங்களிலேயும் மட்டும் ஒத்தப்பட்டு வந்த திருவாசக முற்றோதல்களைப் பாடசாலைகளுக்கும் விரிவுபடுத்த விரும்பினார் தேவராசன்னர்.

அதன் விளைவாக இலங்கைத் திருச்சபைத் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையில் (C.C.T.M.S) அதிபர் திரு. சி.வையாபுரிநாதன் அவர்களின் ஒத்துழைப்போடு திருவாசக முற்றோதல் நிகழ்த்தப்பட்டது. பல ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் எங்களோடு கலந்து கொண்டு பாடினர்கள். வவுனியா தமிழ் மத்திய மகாவித்தியாலயத்தில் திருவாசக முற்றோதலை நடாத்தவிரும்பி அப்போதைய அதிபர் அமரர்.க.சீனிவாசகம் அவர்களின் ஒத்துழைப்போடு சிறப்பாக நடாத்தி முடித்தோம்.

இதனைத் தொடர்ந்து கோவிற்குளம் இந்துக் கல்லூரியில் அதிபர் திரு.க.சிவஞூனம் அவர்களின் ஒத்துழைப்போடு ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட திருவாசக முற்றோதல் பெரும் சிறப்புக்குரியதாக அமைந்தது. அம்முற்றோதல் முடிவில் திருவாசகம் பற்றி உரையாற்றிய போது தேவராசா அண்ணரின் திருவாசகப் பணியைப் போற்றிப் புகழ்ந்ததோடு, அவரிடம் ஒரு கோரிக்கையையும் விடுத்தேன். திருவாசக முற்றோதல்களைக் கணக்கெடுக்கும் படியும் பின்னொரு காலத்தில் பெருவிழா எடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டேன். அதுதான் இன்று 500 முற்றோதல்கள் முடிந்து இம்மலர் வெளியிடாகவும், திருவாசக ஒலிப்பேழை வெளியிடாகவும் பெருவிழாவாகவும் சிறந்திருக்கிறது.

வவுனியாயில் மட்டுமின்றி செட்டிகுளம் பகுதியிலும், மன்னாரிலும் மற்றும் மாவட்டங்களுக்கும் இப்பணி விஸ்தரிக்கப்பட்டது. 90களில் எம்மோடு திரு.விஜயகுமார், திரு.இரங்கநாதன், திரு.நா.யோகராசா, திருமதிபுவனநாயகி ஜயம்பிள்ளை அமரர்.நா.தம்பிராசா, சிவநெறிப்புரவலர்.சி.ஏ.இராமஸ்வாமி ஜயா, திரு.ஆ.தியாகராசா, திரு.ஆ.நவரட்ஜனராசா, திருமதி.புல்பா ரீச்சர், திருமதி.வேலுப்பிள்ளை முதலான சிலரே கலந்து கொண்டன் இப்பொழுது பெரிய பட்டியலே உண்டு.

திருவாசக முற்றோதல்களின் போது ஒரிரு புத்தகங்களை மட்டும் வைத்திருந்தோம். இந்தக் குறைபாட்டைப் போக்க தேவராசன்னர் தனது செலவில் திருவாசக புத்தகங்களை அச்சிட்டு அன்பளிப்பாக வழங்கி தட்டுப்பாட்டைப் போக்கினார். இப்படி இருதடைவகள் தனது சொந்தப்பணத்தில் திருவாசகப் புத்தகங்களை அச்சிட்டு விநியோகித்து பெருந்தகை தேவராசன்னர் என்பது அவரது திருவாசகப் பற்றைப் பறைசாற்றுகிறது அல்லவா.

தேவராசன் ணரின் திருவாசகப் பணிபற்றி பலர் இம்மலரில் எழுதியிருக்கிறார்கள். நான் ஆரம்ப காலப்பணியை மட்டும் இங்கு குறிப்பிட்டுள்ளேன். அவரோடு பல இடங்களுக்கும் சென்று பல திருவாசக முற்றோதல்களில் கலந்து கொண்டு உரையாற்றிய நினைவுகள் மிகவும் பக்கமையானவை.

குத்தானந்த இந்து இளைஞர் சங்கம், வ/இந்துமாமன்றம், கந்தகவாமி கோவில், கோவிற்குளம் சிவன்கோவில், வெளிவட்டவீதி சிந்தாமணி விநாயகர் ஆலயம், வைரவர்புளியங்குளம் ஆதிவிநாயகர் ஆலயம் ஆகியவை தேவராசன்னரின் திருவாசக முற்றோதல்களுக்கு பெரும் ஒத்துழைப்பைத் தந்துள்ளன. பல ஆலயங்களும் பாடசாலைகளும் உதவியிருக்கின்றன. இன்னும் உதவக் காத்திருக்கின்றன.

தேவராசன் ணரோடு இனைந்து திருவாசக முற்றோதல்களில் பங்கு கொள்ளவும், உரையாற்றவும் இன்னும் நீண்டகாலம் அவரை நல்ல நிலையில் வைத்திருக்க வேண்டும் என்று எல்லாம் வல்ல சிவபெருமானை வேண்டிப் பணிந்து நிறைவு செய்கிறேன்.

திருவாசகச் செல்வர், ஈழத்துச் சிவதொண்டன், பெரியபூரண
மரமனிதர், சேவை அரசு, வரதவூரரின் பரத சேகரன்,
இறைபணிச் செம்மல் வை.செ.தேவரரசா அவர்களின் கடந்த
கால நினைவுகள்.

நான் 1960ம் ஆண்டு பூன் மாதம் வவுனியாவிற்கு வந்தேன். அன்று கச்சேரியில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த சத்தியாக் கிரகத்தில் முதலில் கலந்து கொண்டேன். அன்று பாரானுமன்ற உறுப்பினர் திரு.தா.சிவகிதம்பரம் அவர்களையும்.தமிழரக்கு கட்சியின் வன்னி அமைப்பாளர். திரு.ச.கப்பிரமணியம். திரு.வ.த.கப்பிரமணியம் ஆகியோரையும் சந்தித்தேன்.

வவுனியாவில் நாள் P.H.N. சில்லா அவர்களுடைய பேப்பர்கடையை முதலில் எடுத்து நடாத்தி வந்தேன். பின்னர் அதனைப் புத்தகக் கடையாக மாற்றி 1969ம் ஆண்டுவரை நடாத்தினேன்.

1967ம் ஆண்டு திரு.தநல்லதம்பி. திரு.கா.லோகசிங்கம். திரு.ச.கப்பிரமணியம் ஆகியோருடன் கத்தான்நட இந்து இளைஞர் சங்கத்தின் நிலைப்பாடு பற்றி ஆராய்ந்து. காணிப்பிரோகாமல் இருப்பதற்காக. 1968ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில். எனது சொந்தச்செலவில் 30அடி நீளமும் 16அடி அகலமும் கொண்ட ஓர் கொட்டிலை அமைப்பித்தேன்.

இந்தோனேசியாவில். புதை பொருளாராய்ச்சியில் எடுக்கப்பட்ட மரத்தினாலான பஞ்சமுகப் பிள்ளையார் சிலையை, பறங்கியராஜ் “அனந்த குக்” என்பவர் வவுனியாவிற்கு கொண்டு வந்த போது. அதை எமது புதிய கொட்டிலை. மக்கள் பார்வைக்காக வைத்தோம். இந்த ஏற்பாட்டை திரு.தநல்லதம்பி ஐயாவும். திரு.கா.லோகசிங்கம் அவர்களும் மேற்கொண்டனர்.

இதனால் இக்காணி இன்குரன்ஸ் கோப்பரேஷனுக்கு வழங்கப்படாமல் பாதுகாக்கப்பட்டது.

இக்காலப்பகுதியில் தான் கந்தசவாமி கோவிலிலும் கலந்து. தேவையான சமய நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபடத்தொடங்கினேன். 1972ம் ஆண்டு வவுனியா கந்தசவாமி கோவில் அபிவிருத்திச் சபை என ஒரு குழுவை அமைத்து. வவுனியா கந்தசவாமி கோவில் முகாமையாளராக இருந்த திரு.தா.கோவிந்த பிள்ளை அவர்களுக்கு எதிராக வழக்கு வைத்தோம்.

நான் அவ்விவிருத்திச் சபையில் 7வருடங்கள் செயலாளராகச் செயற்பட்டு. 1978ம் ஆண்டு பொதுக் கோவிலாக மாற்றி அதன் செயற்பாடுகளை தர்மகர்த்தா சபை மூலம் செயற்படுத்தக் கூடியதான் ஒரு நிலைப்பாட்டினை ஏற்படுத்தினோம்.

10 வருடங்கள் நிர்வாகம் ஒழுங்காக இயங்காததினால். மீண்டும் நான் 1988ம் ஆண்டு அரசு அதிபர் திரு.ம.இலங்காநேசன் அவர்களிடம் முறையிட்டேன். அவர் உடனே பொதுக்கபையைக் கூட்டி. கோவிலை நடாத்த உதவினார்.

தொடர்ந்தும் 7 வருடங்கள் செயலாளராக இருந்து பல வழிகளிலும் கந்தசவாமி கோவிலை முன்னேற்றப் பாதைக்கு இட்டுச் சென்றதோடு. ஒரு யாப்பு தயாரித்து அதன்படி ஆலயத்துக்கான சட்ட பூர்வமான பொதுச்சபையை உருவாக்கி வழிநடாத்தியதையும் பெருமையுடன் நினைவு கூர்கிறேன்.

திருவாசகத் தேன்

சுத்தானந்த இந்து இளைஞர் சங்கம். பொறியியலாளர் திரு. ஆறுமுகம் ஜயா அவர்கள் தலைமையில் சிறப்பாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலப்பகுதி தொடக்கம். நான் நிர்வாக சபை உறுப்பினராக உபதலைவராக, உபசெயலாளராக செயற்பட்டு பல வகையிலும் சங்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு உதவியதை மன நிறைவுடன் நினைவு கூருகிறேன்.

1990ம் ஆண்டுக்கு முன் அதிபர் (C.C.T.M.S) திரு. சி.பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் சுத்தானந்த இந்து இளைஞர்சங்கத் தலைவராக இருந்த காலப்பகுதியிலும். நான் செயலாளராக இருந்து சங்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு அரும்பணியாற்றினேன்.

1992ம் ஆண்டு சங்கம் அழிக்கப்பட்டு, இராணுவம் இருந்தபோது, இராணுவ அதிகாரி மேஜர் சேனாநாயக்க அவர்களுடன் பேசி. சங்கத்தைப்பாரம் எடுத்து 1992ல் தலைவராகவும். 1994ல் செயலாளராகவும் இருந்து சங்கத்தை பல வழிகளிலும் முன்னேற்றியதையும் என்னிப் பார்க்கிறேன்.

இந்து மாமன்றக் காணி பறிபோக இருந்தபோது நானும். இபாலச்சந்திரக்குருக்களும் சர்வோதயத்துடன் தொடர்பு கொண்டு. 30 அடிநீளமும் 16அடி அகலமும் கொண்ட ஒரு கட்டிடத்தை கட்டுவதற்கான அத்திவாரத்தைப் போட்டோம். கட்டிட வேலை நடைபெறும் போது. 1990 கலவரம் வந்து சேர்ந்தது. கட்டிட வேலையும் தடைப்பட்டது.

சுத்தானந்த இந்து இளைஞர் சங்கத் தலைவராக நான் இருந்தபோது இந்து மாமன்றத்துக்கான ஒரு நிர்வாக சபையை ஏற்படுத்தினேன். திரு.சி.எ.இராமஸ்வாமி அவர்கள் தலைவராகவும். திரு.இ.கிருபாமுர்த்தி அவர்கள் செயலாளராகவும். திரு.க.சபாபதி அவர்கள் பொருளாளராகவும் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

12 வருடங்களின் பின் நான் தலைவராகவும். அதற்கு முன் செயலாளராகவும் இருந்து சங்கத்தை நடாத்தினேன். இப்போது தலைவராக இருந்து முன்னேற்றத்துக்கு ஆவன செய்து வருகிறேன்.

2002ல் மணிவாசகர். சபையை உருவாக்கி. அதன் தலைவராக இருந்து. பல நடவடிக்கைகளையும் செய்து வருகிறேன்

வகித்த பதவிகள்.

- வேப்பங்குளம் விநாயகர் ஆலய முதல் செயலாளர்.
- வவுனியா கந்தகவாமி கோவில் அபிவிருத்திச்சபை செயலாளர் (1972)
- வவுனியா கந்தகவாமி கோவில் தர்மகர்த்தாசசபை செயலாளர் (1988 - 1995)
- சுத்தானந்த இந்து இளைஞர் சங்க நிர்வாக உறுப்பினர்
- சுத்தானந்த இந்து இளைஞர் சங்க உபதலைவர்.
- சுத்தானந்த இந்து இளைஞர் சங்க உபசெயலாளர்.
- சுத்தானந்த இந்து இளைஞர் சங்க செயலாளர்
- சுத்தானந்த இந்து இளைஞர் சங்க கட்டிடக்குழு. சமயக்குழு. நிதிசேகரிப்பு குழு உறுப்பினர்.
- சுத்தானந்த இந்து இளைஞர் சங்க தலைவர் (1992 - 1994)
- இந்து மாமன்ற செயலாளர்.

- ✓ தூமது மாமன்ற போடகர்
- குடியிருப்பு விநாயகர் ஆலய நிர்வாகசபை உறுப்பினர்
- ஆதிவிநாயகர் ஆலய போடகர்
- ஆதிவிநாயகர் ஆலய நிர்வாக சபை உறுப்பினர்
- அகில இலங்கை இந்துமாமன்ற நிர்வாகசபை உறுப்பினர்.
- காந்தீயத்தின் மேல்மட்ட உறுப்பினர்
- வவுனியா இந்து வர்த்தகர்சங்க செயலாளர் (1964 - 1970)
- வவுனியா வர்த்தக சங்க செயலாளர்
- வவுனியா வர்த்தக சங்க உறுப்பினர்.
- சிந்தாமணி விநாயகர் ஆலய உப செயலாளர்.
- சிந்தாமணி விநாயகர் ஆலய நிர்வாக சபை உறுப்பினர்.
- அகில இலங்கை சமாதான நீத்வான் சங்க உப செயலாளர்.
- காந்தீய அமைப்பால் நடாத்தப்பட்ட 400க்கு மேலான சிறுவர் பாடசாலை அமைப்புக்குழு உறுப்பினர். (அதற்குத் தேவையான தளபாடங்களை இனாமாக வழங்கியவன்)

வகீக்கும் பதவிகள்.

- ⇒ இந்து மாமன்றத்தலைவர்.
- ⇒ கோயில்குளம்சிவாலய பரிபாலனசபை உபசெயலாளர்.
- ⇒ திருக்கேதீச்சர ஆலய உபதலைவர்
- ⇒ மணிவாசகர் சபை தலைவர்
- ⇒ வல்டெக் கணனி நிறுவன செயலாளர்.
- ⇒ தமிழ் நாடு கந்தகோட்டம் அடியார் திருக்கூட்ட உறுப்பினர்.

பட்டங்கள், கெளரவங்கள்.

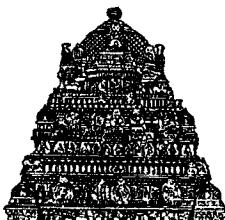
- ⇒ 1994ல் இந்துகலாசார அமைச்சர், கெளரவு P.P.தேவராஜா அவர்களால், பக்திப் பெரு விழாவில் “இறைபணிச் செம்மல்” எனும் பட்டம் வழங்கிக் கெளரவிக்கப்பட்டது.
- ⇒ 1996ல் யாழ் அற நெறிய சைவ முன்னேற்றச் சங்கத்தால் “திருவாசகச் செல்வர்” பட்டம் வழங்கி கெளரவிக்கப்பட்டது.
- ⇒ 2001ம் ஆண்டு திருச்சி திருஆணக்கா ஆலயத்தில் “வாதவூரின் பாத சேகரன்” எனும் பட்டம் வழங்கி பாராட்டப்பட்டது.
- ⇒ தமிழ்நாடு - குன்றத்தூரில் அமைச்சர் தாமோதரன், பேராசிரியர் செல்வகணபதி ஜயா ஆகியோர் முன்னிலையில் 2006ல் “சமுத்து சிவ தொண்டன்” எனும் பட்டம் வழங்கி பாராட்டி பொன்னாடை போர்த்திக் கெளரவிக்கப்பட்டேன்.

திருவாசகத் தேன்

- ☞ 2005ம் ஆண்டு கொழும்பில். இந்து கலாசார அமைச்சினால் நடாத்தப்பட்ட சேக்கிழர் விழாவில் “பெரிய புராண மாஸனிதர்” எனும் பாராட்டு கிடைக்கப் பெற்றது.
- ☞ தமிழக முதல்வர் கலைஞர் மு.கருணாநிதி அவர்கள் முதலமைச்சராக 2006ல் தெரிவாகிய அன்று இலங்கைத் தமிழர் என்ற நீதியில் முதல் சந்தித்து வாழ்த்துக் கூறியதும். வாழ்த்துப் பெற்றதும் பசுமையான நிகழ்வாகும்.
- ☞ 1990 ல் காசி யாத்திரை சென்று ஜந்து தடவைகள் திருவாசக முற்றோதல் செய்ததையும் மகிழ்வுடன் நினைவுக்குருகிறேன்.
- ☞ சிதம்பரம் நடராஜர் மண்டபத்திலும் திருவண்ணாமலையிலும் திருவாசக முற்றோதல்கள் செய்தமை நினைவு கூரத்தக்கவை.
- ☞ 2001 ல் ஆதிவிநாயகர் ஆலயத்தில் 160வது திருவாசக முற்றோதர், மற்றும் 200 வது, 300வது, 350வது, 400வது முற்றோதல்.

திருவாசக முற்றோதல்.

- ☞ 1987ல் சுத்தானந்த இந்து இளைஞர் சங்கம்
- ☞ இந்து மாமன்ற மண்டபத்தில் 50வது பூர்த்தி விழா நடைபெற்றது.
- ☞ 1990ல் கோவில்குளம் சிவாலயத்தில் 75வது திருவாசக முற்றோதல்
- ☞ 1999ல் சிந்தாமணி விநாயகர் ஆலயத்தில். 100வது திருவாசக முற்றோதல்
- ☞ 500வது திருவாசக முற்றோதல் - சிந்தாமணி விநாயகர் ஆலயத்தில் இடம் பெற்றது.
- ☞ 449வது திருவாசக முற்றோதல் சிதம்பரம் - நடராஜ மண்டபத்தில் இடம் பெற்றது.

இறைபணிச் செம்மல் வை.செ.தேவரரசர் அவர்களின் குடும்ப விபரம்.

வை.செ.தேவராசா J.P (வேலனை மேற்கு - பிறப்பு)
வைரவ புளியங்குளம்கி வவுனியா.

தூணைவியார். அமர்த்.திருமதிபாலாம்பிகை தேவராசா
(கரம்பன் கிழக்கு, ஊர்காவற்துறை)
தகப்பனார். வைத்தியிலங்கம் செல்லத்துரை
(வேலனை மேற்கு, வேலனை)
தாயார். செல்லத்துரை பராக்கி
(சிற்பனை, வேலனை மேற்கு, வேலனை)
சகோதரர். செல்லத்துரை சபாரெத்தினம்
(பட்டகாடு வவுனியா)
சகோதரிகள். திருமதி.வேலாயுதம் கோமேதகவல்வி
திருமதி.விஸ்வநாதன் திலகவதி
(வேலனை மேற்கு, வேலனை)

பிள்ளைகள்.

01. திருமதிமஸர் விழி குரியப்பிரகாசன்
தமிழ் நாடு, சென்னை
02. தேவராசா அசோகன்
நங்கை நல்லூர், சென்னை
03. திருமதி.சத்தியருபன் தமிழ்ச் செல்வி
ஒஸ்லோ, நோர்வே
04. திருமதி.தயாநிதி செல்வநாதன்
வண்டன்
05. திருமதி.கலைவதனி கண்ணன்
வண்டன்
06. திரு.தேவராசா அகிலன்
பிரான்ஸ்
07. திரு.தேவராசா அமலன்
விளையாட்டு அதிகாரி
கச்சேரி, வவுனியா
08. திருமதி.அன்பரசி குகேந்திரன்
வண்டன்
09. திருமதி.தமிழரசி தர்மானந்
வைரவபுளியங்குளம், வவுனியா
10. திருமதி. சகாய ரூபன் கலையரசி
வைரவபுளியங்குளம், வவுனியா.

பேரப்பிள்ளைகள்.

- 01) தமிழிலி குரியப்பிரகாசன்
- 02) இலக்கியா குரியப்பிரகாசன்
- 03) மயூரன் செல்வநாதன்
- 04) மதுரன் செல்வநாதன்
- 05) ரஜித்தா சத்தியழுபன்
- 06) பிருந்தா சத்தியழுபன்
- 07) கோகுலன் கண்ணன்
- 08) அபிராமி கண்ணன்
- 09) காவியா அசோகன்
- 10) அகல்யா அசோகன்
- 11) காயத்திரி தர்மானந்
- 12) கரணி தர்மானந்
- 13) கரன் குகேந்திரன்
- 14) கஜன் குகேந்திரன்
- 15) ராகுலன் சகாயழுபன்

2

தேன்தமிழ்த் திருவாசகம்.

-கலாபுத்தணம் கலாநிதி மூல்லைமணி-

தனக்குவமை இல்லாதான் தாள் சேர்ந்தார்க் கல்லால்
மனக்கவலை மாற்றல் அரிது

என்பது வள்ளுவனின் தெள்ளுரையாகும். ஒருவனுக்குச் செல்வமும்
அந்தஸ்தும் கூடக் கூட மனக்கவலையும் கூடிக்கொண்டே போகும். மனக்கவலையை
நீக்குவதற்கு ஒரே வழி தனக்குவமை இல்லாத இறைவனின் பாதங்களைச் சரணாடைவதாகும்.
இறைவன் தாளைச் சேர்வதற்கும் இறைவனின் அருள் வேண்டும். “அவனருளாலே
அவன்தாள் வணங்கி” என்கிறது மணிவாசகம்.

இறைவன் அடியைச் சேர்ந்த அருளாளர்கள் தாம் பெற்ற இறையுணர்வை
இனிய பாடல் களாகப் பாடியுள்ளனர். அவைகள் பன்னிரு திருமுறைகளாகத்
தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தத் தெய்வத் திருப் பாடல்களை - குறிப்பாகத் தேவார திருவாசகப்
பாடல்களை - நாம் மெய்யுருகி மனமுருகிப் பாடினால் அருளாளர் பெற்ற இறையுணர்வில்
சிறுபகுதியையாவது பெறுவதற்கு வாய்ப்பு உண்டு. எஞ்சினை முடுக்கிவிட்டால் மோட்டார்
வண்டி ஓடும். சிலசமயங்களில் எஞ்சின் இயங்க மறுக்கும் போது வண்டியைத் தள்ளி
ஓடவிட்டால் எஞ்சின் இயங்க ஆரம்பிக்கும். அதுபோன்றே அருளாளர்களின் பாடல்கள்
எம்மை இயக்கி இறையடியைச் சேர உபகாரமாக அமையலாம்.

சைவசமயிகள் ஆன்ம ஈடேற்றத்துக்கு அருந்துணையாகவும் வாழ்க்கையில்
ஏற்படும் மனக்கவலைக்கு மருந்தாகவும் அமையும் திருமுறைப் பாடல்களைப் பாராயனம்
செய்து சாந்தியறுவது மரபு

“திருமுறைகள் மனக்கவலை தீர்க்கும் மருந்து” என்பது ஆன்றோர் வாக்கு.
“அறிவு, திருவாசகமாகிய செந்தமிழில் உருகி அங்கு முதிர்ந்து, திருக்கோவைத் துறைகளில்
ஓடுவதாக. இங்ஙனம் ஓடவிட்டபின் மூவர் தேவார கூடங்களிற் பண்பட்டு அழகிய
ஆபரணங்களாய்ப் பெரிய புராண வாழ்க்கையை அலங்கரித்து உலகம் உய்ப்பத் திருவிசை
பெருகிப் பல்லாண்டு பல்லாண்டு சிவம் பிரகாசிக்கப் பெற்றுச் சிவமேயாகுக” என இலக்கிய
கலாநிதி பண்டிதமணி சிகணபதிப்பின்னை அவர்கள் கூறுவது நோக்கத் தக்கது.

எட்டாந் திருமுறையாகத் திகழும் திருவாசகத் தேனில் தோய்ந்து தாம்
பெற்ற உணர்வினை பலர் பலவாறு வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

தொல்லை கிரும்பிரவீச் சூழும் தளைநீக்கீ
அல்ல வறுத்தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவுர் எங்கோன்
திருவா சகம்னனும் தேன்

முடிவில்லாத வீட்டுநெறியைத் தரும் வாதவூர் மணிவாசகர் அருளிய
திருவாசகம் என்னும் தமிழ் மறைத் தேன் பழைமையாக வரும் ஆருயிர்களின் பிறவிப்
பெருங் கட்டினை நீக்கி ஓட்டு மலத்தை அறுத்துத் திருவடிப் பேறாகிய பேரின்பப்
பெருவாழ்வை அருளியது.

திருவாசகமின் கொருகால் ஓதின்
கருங்கல் மனும் கரைந்துருகக் கண்கள்
தொடுமணற் கேள்வில் கரந்து நீர் பாய

மெய்ம்மயீர் பொடிப்ப வீதிர்வீதிர்ப் பெய்தி
அன்ப ராகுனர் அன்றி
மன்பதை உலகின் மற்றையர் கிலரே

எனத் துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச கவாமிகள் கூறுகின்றார்.
வான் கலந்த மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தை
நான் கலந்து பாடுங்கால் நற்கருப்பஞ் சாற்றினிலை
தேன் கலந்து பால்கலந்து செழுங்கணித்தீஞ் சுவைகலந்தென்
இன் கலந்து உயிர்கலந்து உவட்டாமல் கிணிப்பதுவே
என இராமலிங்க அடிகள் திருவாசகத்தால் தாம் பெற்ற உணர்வை
வெளிப்படுத்துகின்றார். மணிவாசகரின் அருட்பால்கள் “திருவாசகத் தேன்” என ஆன்றோரால்
பாராட்டப்படுகின்றன. “வேதாகம உபநிஷதங்களிலிருந்து வாதவூராகிய வண்டு
திருவாசகமாகிய தேனைச் சேர்த்தெடுத்து நமக்கு வழங்கியுள்ளது” என்கின்றார் திருமுருக
கிருபானந்த வாரியார்.

பல மலர்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட தேன் எவ்வாறு உடல் நோயை
நீக்குகிறதோ அதுபோல் திருவாசகத் தேன் உயிருக்கு ஏற்படும் பிறவிப் பிணியை அறுக்க
வல்லது. இதனை யுணர்ந்தே மணிவாசகர் தேன் என்ற சொல்லைத் திருவாசகத்தில் பல
இடங்களில் பயன்படுத்துகின்றார்.

உலப்பிலா ஆனந்தமாய தேனினைச் சொர்ந்து
மும் முந் திரிந்த செல்வமே சிவபெருமானே
ஒரு தாய் வெள்ளிக் கிண்ணத்திலே. கற்கண்டு போட்டுக் காய்ச்சிய பாலை
எடுத்துத் தன் குழந்தைக்கு ஊட்ட முனைகிறாள். குழந்தையோ பால் கலசத்தைத் தன்னிடம்
தரும்படி அடம்பிடிக்கிறது. தளர்ந்தைப் பருவத்திலுள்ள குழந்தையிடம் பால் கிண்ணத்தைக்
கொடுத்தால் அது பாலைச் சிந்திவிடுமே என்ற அச்சம் தாய்க்கு. ஆனால் கொடுக்காமலும்
இருக்க முடியவில்லை. அதனால் பால் கிண்ணத்தைக் கொடுத்துவிட்டு குழந்தை திரியும்
இடமெல்லாம் குழந்தைக்கருகிலே நடக்கின்றாள் அந்தத்தாய். இது போலத்தான்
சிவபெருமானும் உலப்பிலா ஆனந்தமாய தேனினை ஆன்மாவுக்குச் சொரிந்து விட்டுப்
புறம்புறம் திரிகிறார் என்கிறார் வாதவூர்.

“சிந்தயியார் சிந்தனையில் தேனூறி நின்று”

“தேசனே தேனார் அமுதே சிவபுரனே”

“தேனாய் இன்னமுதமுமாய்த் தித்திக்கும் சிவபெருமான்”

“தினைத்துணை யுள்ளதோர் பூவினில்தேன் உண்ணாதே”

எனப் பல இடங்களில் தேன்பற்றிக் குறிப்பிடுவது நோக்கத்தக்கது.
அன்புக்கு அளவு கோல்

மாணிக்க வாசக கவாமிகள் இறைவன் மீது ஆராத அன்புடையவர்.
“மெய்தான் அரும்பி வீதிர்வீதிர்த்து..... கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணர் தகும்பி
வெகும்பி”இறைவனைப் பாடி ஆடுபவர். அவர் தனது பக்தியில் குறைபாடு உண்டோ
எனச் சிலசமயங்களில் ஜயழுவார்.

இறைவன் தனது அடியார்களைச் சோதிக்க விரும்பினார். இந்த அடியவர்கள்
எந்த அளவுக்குத் தம்மீது அன்பு செலுத்துகின்றார்கள் என்று அறிய ஆசைப்பட்டார்.
அன்பினை எப்படி அளப்பது. கண்ணப்பனின் அன்பையே அளவுகோலாகக் கொண்டார்.
இந்தச் தேர்வுக்கு திருவாதவூரும் போயிருந்தார். மணிவாசகர் தன்மீது அன்பு வைத்திருப்பது

திருவாசகத் தேன்

உண்ணமதான். ஆனால் கண்ணப்பனின் அன்புடன் ஒப்ப நோக்கிப் பார்க்கும் போது இவரது மிக அற்பமானதே. தேர்விலே எல்லைப் புள்ளி பெறுபவர்களையும் பரிட்சகர் இரக்கங்காட்டிச் சித்தியடையச் செய்வதுண்டு. அதைப் போலத்தான் இறைவனும் தன்னையும் ஆட்கொண்டுவிட்டான் என்கிறார் மணிவாசகர்.

கண்ணப்பன் ஒப்பதோர் அன்பின்மை கண்டபீன்
என்னப்பன் என்னொப்பில் என்னையுமாட் கொண்டருளி
வண்ணப் பணித்தென்னை வாவிவன்ற வான்கருணைச்
கண்ணப்பொன் நீற்றற்கே சென்றாதாய் கோத்தும்பீ

திருவாதழாருக்கு இடையிடையே சந்தேகம் வருவதுண்டு “என்னை
இறைவன் எப்படி ஆட்கொண்டான். அதற்கான தகுதி எனக்குண்டா?” எனத் தன்னைத்தானே
கேட்டுக் கொள்வார்.

வெள்ளந்தாழ் வீர்சடையாய் வீடையாய் வீண்ணோர்
பெருமானே எனக்கேட்டு வேட்ட நெஞ்சாய்ப்
பள்ளந்தாழ் உறுபுனலில் கீழ் மேலாகப்
பதைத்துருகும் அவர்நிற்க என்னை ஆண்டாய்க்கு
உள்ளந்தாள் நீண்றுச்சி அளவும் நெஞ்சாய்
உருகாதால் உடம்பல்லாம் கண்ணாய் அன்னா
வெள்ளந்தான் பாயாதால் நெஞ்சம் கல்லாம்
கண்ணையும் மரமாம்தீ வீணயினேற்கே.

பிறப் பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்

சிவனிடியார்கள் இறைவனிடத்தில் “பிறவாமை வேண்டும்” என்றே கோட்கிறார்கள்.
பிறவிப் பினிக்கு அத்தனை பயம் அவர்களுக்கு. மணிவாசகர் ஓர் இடத்தில்
“நான் ஏதும் பிறப் பஞ்சேன்
இறப்பதற்கு என்கடவேன்”

எனத் தான் பிறப்பதற்கு அஞ்சமாட்டேன் என்கிறார். வேறு சில இடங்களில்
பிறப்பறுக்கும்படி இறைவனை வேண்டி நிற்கிறார். இறைவனைப் “பிறப்பறுக்கும்
பிஞ்ஞகன்” எனச் சிவபுராணத்தில் குறிப்பிடும் மாணிக்கவாசகர்.

“பாழ்த்த பிறப் பறுத்திடுவான்
யானு முனைப் பரவுதுமே”

எனத் தனது நோக்கத்தைத் தெளிவுபடுத்துகின்றார். “நான் உன்னை
வணங்குவது பிறவிப் பினியை நீக்குதற்கே” என்கிறார் அவர்
கோகழி ஆண்ட குருமணி

வாதழூர் அரிமல்த்தன பாண்டியனின் முதல் அமைச்சராகப் பணியாற்றியவர்.
கோகழி என்னும் இடத்தில் குருந்த மரநிழலில் சிவபெருமான் குருவடிவில் வந்து அவரை
ஆட்கொண்டார். வாசி (குதிரை) வாங்கச் சென்றவர் சிவா சிவா என்று உச்சரிக்கத்தொட்டினார்.
போன நோக்கத்தை அறவே மறந்தார். கொண்டு சென்ற திரவியத்தை சிவகருமத்துக்கே
செலவு செய்தார். தன்னை ஆட்கொண்ட சிவபெருமானைக் “கோகழி ஆண்ட குருமணி”
எனப் போற்றுகின்றார்.

இக் கோகழி என்பது கண்ணடநாட்டுப் பெல்லாரி மாவட்டத்திலுள்ள கோகழி
ஆர் என்றும் கோழி என்றும் திருவாவடுதுறை என்றும் திருப்பெருந்துறை என்றும் பலவாறு
கூறுவர்.

திருவாசகத் தேன்

கோ என்பது பசுத்துவம். கழி என்பது கழித்த இடம். எனவே மாணிக்க வாசகர் தமது பசுத்துவம் கழிந்த இடம் திருப்பெருந்துறைக் கோயில் ஆதலால் அதனை கோகழி எனக் குறிப்பிட்டார். திருப்பெருந்துறையிலுள்ள ஒரு சிற்றாரே கோகழி எனக் கொள்வது பொருத்தமானதாகத் தோன்றுகின்றது.

ஆன்மாவின் பெண்மை

இவ்வுலகில் உள்ள உயிர்கள் அனைத்தையும் தலைவிகளாகவும் பரம்பொருளாகிய செவ்பெருமானைத் தலைவனாகவும் பாவனை செய்யும் வழக்கம் உண்டு. ஆன்மாக்கள் இறைவனோடு இரண்டறக்கலக்க என்னும் ஆர்வத்தை அக்த்துறை மரபில் நின்று நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் பாடியுள்ளனர். நாயகி பாவனைப் பாடல்களை மாணிக்கவாசகரும் பாடியுள்ளார். பெண்மை நிலையில் நின்று இறைவனுடன் கலக்கத் துடிக்கும் துடிப்பை,

குடுவேன் புங்கொன்றை சூடி சிவன் திரள்தோள்
குடுவேன் சூடி முயங்கி மயங்கி நின்று
ஊடுவேன் செவ்வாய்க்கு உருகுவேன் உள்ளுருகித்
தேடுவேன் தேடிச் சிவன் சுழலே சிந்திப்பேன்
வாடுவேன் பேர்த்தும் மலர்வேன் அனல் ஏந்தி
ஆடுவான் சேவடியே பாடுதுங்கான் அம்மானாய்

என்பாடுகையில் தலைவியின் தவிப்பை உணர முடிகின்றது.

அப்பர் கவாயிகளின் “தன்னை மறந்தாள் தன் நாமஸ் கெட்டாள் தலைப்பட்டாள் நங்கை தலைவன் தாளே” என்னும் பாடற்பகுதி தலைவியின் நிலைபற்றித் தாயின் கூற்றாக அமைவது நோக்கத் தக்கது. தலைவனுக்காக ஏங்கித் தலைவியைப் பார்த்து. தோழி தலைவனைப் பற்றிக் கேட்டபோது தலைவியின் கூற்றாக அமைவது திருஞான சம்பந்தரின் “தோடுடைய செவியன் விடை ஏறியோர் தூவென்மதிகுடி” என்னும் தேவாரம்.

மணிவாசகரின் திருக்கோவையாரும் ஆன்மாவைத் தலைவியாகவும் இறைவனைத் தலைவனாகவும் பாவனை செய்து பாடப்பட்டது என்பர்.

கற்றது போதும்.

மாணிக்கவாசகர் தனது பதினாறு வயதிலேயே கற்பனவெல்லாம் கற்றுத் தேர்ச்சி பெற்றுவிட்டார். பாண்டியன் இவரது அறிவாற்றலை மதித்து முதன் மந்திரியாக்கினான். மந்திரியாக இருக்கும் போதே இறைசிந்தனை அவரை ஆட்கொண்டுவிட்டது. இவ்வுலகப் பற்றுக்கள் ஒவ்வொன்றாக அவரைவிட்டு அகலத் தொடங்கிவிட்டன. இறைவனால் ஆட்கொள்ளப்பட்டதும். பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றிக் கொண்டார். கற்றம் என்னும் தொல்பசங்குழாம், நாடு, ஊர், கற்றோர் என்பவற்றிலுள்ள பற்றுக்கள் அனைத்துமே அகன்று விட்டன. கல்வியிலுள்ள ஆர்வம் கூட அனைத்துவிட்டது. குற்றாலத்துறையும் இறைவனின் திருவடியைக் கசிந்துருகிப் பாடவே அவர் விரும்பினார்.

உற்றாரை யான் வேண்டேன் ஊர்வேண்டேன் பேர்வேண்டேன் கற்றாரை யான்வேண்டேன் கற்பனவும் இனியமையும்.

குற்றாலத் தமர்ந்துறையும் கூத்தாவன் குரை கழற்கே கற்றாவின் மனம்போல கசிந்தாருக வேண்டுவனே.

திருவைந்தெழுத்து

சிவபெருமான் குருவடிவில் வந்து வாதவூரருக்குத் திருவைந்தெழுத்தை உபதேசித்தார். சிவபுராணம், நமச்சீவாய வாழ்க... என்றே தொடங்குகின்றது. திருவாசகத்தில் பல இடங்களில் பஞ்சாட்சரத்தின் மகிழைபற்றிப் பேசப்படுகின்றது. திருவைந்தெழுத்தே தன்னைக் கரைசேர்க்கும் புணையாக அமைந்தது எனப்பாடுகின்றார்.

தனியனேன் பெரும்பெறவிப் பெளவுத் தெவ்வுத்

தடந்திரையால் ஏற்றுவன்டு பற்றொன் றின்றிக்

கனியைநேர் குவர்வாயார் என்னும் காலாற்

கலக்குண்டு காமவான் சுறவின் வாய்ப்பட்டு

கிளியன்னே உய்யுமா றென்றென் றென்னி

அஞ்செசமுத்தின் புணை பிடித்துக் கிடக்கின்றேனை

முனைவனே முதல்அந்தம் கில்லா மல்லற்

கரைகாட்டி ஆட்கொண்டாய் முர்க்க னேற்கே

“பிறவிப் பெருங்கடவின் அலையால் அடிப்பட்டேன், பெண்ணாசையாகிய பெருங்காற்றால் கலக்கமடைந்தேன். ஆசை என்னும் சுறாமீனின் வாயில் அகப்பட்டேன். இனித் தப்பிப் பிழைக்கும் வழி எப்படி என்று நினைந்து நமச்சீவாய என்னும் அஞ்செசமுத்தைத் தெப்பமாகப் பற்றினேன். இதனால் முதலும் முடிவுமில்லாத பேரின்ப வளமுள்ள திருவடிக் கரையைக் காட்டி என்னை ஆட்கொண்டாய்” என்கிறார் மனிவாசகர்.

உபநிடதைக் கருத்துக்கள்.

சைவசித்தாந்தம் வேதாகமங்களை பிரமாணமாகக் கொள்கிறது. மனிவாசகர். “மூவா நான்மறை முதல்வா போற்றி” எனவும் “மகேந்திரமதனில் செ-ஞன ஆகமம் தோற்றுவித்தருளியும்” என்றும் குறிப்பிடுகின்றார்.

உபநிடதைக்களில் கடவுள் வழிபாடும், வேதாகமங்களும் பற்றிக் கூறப்படுகின்றன. வேதங்களில் இடம் பெறும் யாக முறைதான் காலப் போக்கில் கோயில் வழிபாடாக வளர்ச்சி அடைந்தது. திராவிட வழிபாட்டு முறையின் தாக்கத்தினாலேயே ஆஸய வழிபாட்டு முறை ஏற்பட்டது என்பர். வேதங்கள் கர்மகாண்டம், ஞான காண்டம் என்னும் இரு பகுதிகளை உடையன. ஆகமங்கள் சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என்னும் நாற்பாதங்களை உள்ளடக்கியுள்ளன.

திருவாசகம் சித்தாந்த தத்துவத்தையும், கடவுள் வழிபாட்டையும். இணைத்து நோக்குகின்றது. உபநிடதம் போற்றும் நித்திய உண்மைகளை திருவாசகமும் எடுத்துக் கூறுகின்றது. சுருங்கக் கூறின் திருவாசகம் ஞானத்தையும் பக்தியையும் ஒருங்கிணைக்கிறது. பரமாத்மாவே உள்ள பொருள், அதுவே முதன்மையானது, இதிலிருந்தே முழு உலகமும் தோற்றம் பெறுகின்றது. “பரமாத்மாவிலிருந்து (இதரும்) வெளியும், அதிலிருந்து காற்றும், காற்றிலிருந்து நெருப்பும், நெருப்பிலிருந்து நீரும், நீரிலிருந்து நிலமும், நிலத்திலிருந்து தாவரமும், தாவரத்திலிருந்து உணவும், அதிலிருந்து ஜீவராசிகளும் தோன்றின்” எனத்தைத்தரேய உபநிடதம் கூறுகின்றது.

“வானாகி, மன்னாகி, வளியாகி, ஓளியாகி, இளாகி, உயிராகி”எனத் திருவாசகம் கூறுவது தைத்தரேய உபநிடத்துடன் ஓப்பு நோக்கத்தக்கது.

நிறமற்ற கடவுள் நிலத்திலும் நீரிலும், நெருப்பிலும் பலவரணங்களில் தோற்றமளிக்கிறான் (Svetasvatara Upanisad - iv.1) இக்கருத்து சிவபுராணத்தில்

திருவாசகத் தேன் “நிறங்களோர் ஜந்துடையாய்” என இடம் பெறுகின்றது. “இறைவன் ஆனுமல்ல, பெண்ணுமல்ல, அலியுமல்ல” எனக்கூறப்படும் உபநிஷத்க் கருத்துக் திருவாசகத்தில் “பெண், ஆண், அலி என்னும் பெற்றியன் காண்க” என இடம் பெறுவதைக் காணலாம்.

“பரம்பொருள் குரியனைப் போன்று ஒளிவிடுகின்றது. அது இருஞக்கு அப்பாற்பட்டது” என உபநிஷதம் கூறத் திருவாசகம், “இன்றெனக் கருவி இருள் கடிந்துள்ளத் தெழுகின்ற ஞாயிறே போன்று நின்ற நின்தன்மை நினைப்பற நினைந்தேன்” எனக் கூறுகின்றது நாட்டார் வழக்கு

மாணிவாசகர் தம்காலத்தில் நாட்டார் வழக்கில் இடம் பெற்ற பாடல் வகைகளை தமது பக்தி இலக்கியத்துக்குப் பயன்படுத்தியுள்ளார். பெண்பிள்ளைகள் பலவித பாடல்களைத் தம் விளையாட்டுக்குப் பயன்படுத்தினர். இவற்றை மணிவாசகர் பேரின்பப் பொருளுக்குப் பயன்படுத்தியுள்ளதை நாம் காணலாம். அம்மாணை, உந்தியார், எம்பாவை, கோத்தும்பி, சாழல், தெள்ளேணம், பள்ளியெழுச்சி, பொன்னுாசல் என்பன அவர் காலத்திலிருந்த நாட்டார் பாடல் வகைகளாகும்.

இலக்கிய வளம்.

திருவாசகம் சிறந்த பக்திப் பனுவலாக மட்டுமன்றிச் சிறந்த இலக்கிய வளமுடையதாகவும் போற்றப்படுகின்றது. இலக்கியத்துக்குரிய உணர்ச்சி வெளிப்பாடு, கலைநயம், கற்பனைவளம், அணிச்சிறப்பு, பொருட் பொலிவு அனைத்தும் திருவாசகத்தில் உண்டு. மாணிக்கவாசகர் ஒரு பக்திமாணாக மட்டுமன்றித் தலைசிறந்த புலவராகவும் திகழ்கின்றார்.

இலக்கியம் என்பது மக்களின் பல்வேறு குறிக்கோள்களாகிய இலக்கினைக் கருத்திற் கொண்டு இயற்றப்படுவது. இலக்கியத்தின் இன்றியமையாத கூறாக அமைவது அதன் பொருட்பொலிவாகும். எடுத்துக் கொண்ட பொருளை ஆற்றல் வாய்ந்த சொற்களால் அமைத்து அணிச்சிறப்புடன் கலைநயமும், ஒசைநயமும் மிக்கதாய் கலையுடையதாய் அமைவது இலக்கியம்.

திருவாசகத்தின் இலக்கு சிவம் என்னும் செம்பொருளைக் கூறுவதும் வழிபாட்டு நெறியைக் கூறுவதுமாகும். இந்த இலக்கினை இலக்கியத்துக்குரிய எல்லா அங்கங்களும் விரவிவர ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கும் விதத்தில் திருவாசகத்தைப் பாடியுள்ளார்.

எடுத்துக் கொண்ட பொருளுக்கேற்ற விதத்தில் பல்வேறு யாப்புக்களை அவர் கையாண்டுள்ளார். கலி வெண்பா, ஆசிரியப்பா, ஆசிரிய விருத்தம் கலித்தாழிசை, கலிவிருத்தம், கட்டளைக் கலித்துறை, நேரிசை வெண்பா முதலியன திருவாசகத்தில் இடம் பெற்றுள்ளன. திருச்சாழல், திருப்பொன்னுாசல், திருக்கோத்தும்பி, முதலான இசைப் பாடல்களும் திருவாசகத்தில் இடம் பெறுகின்றன.

முடிவுரை

ஜம்பத்தொரு திருப்பதிகமும், அறுநாற்று ஜம்பத்தாறு திருப்பாடல்களும் கொண்ட திருவாசகம் அள்ள அள்ளக் குறையாத மாணிக்கச் சுரங்கம், கருத்துக் கருவுலம், பக்திப் பெட்டகம், பேரானந்தப் பெருவாழ்வுக்கு வழிகாட்டும் திசையறி கருவி. சொல்லிய பாட்டின் பொருளுணர்ந்து இதனைப் பாராயணம் செய்தால் இப்புவியில் நற்பேறுகள் அனைத்தும் சித்திக்கும். பாராயணம் செய்வோர் சிவபுரத்தில் உள்ளார் திருவடிக் கீழ் செல்வர்.

திருவாசகத் தேன்
திருவாசகத் தேன் துளிகள்.

சைவப்புலவர்.கலைமாமணி,
பொன்.தெய்வேந்திரன்.

தொல்லை நீக்கி அல்லல் அறுத்து எல்லையிலா எல்லா இன்பழும் நல்கவல்லது திருவாசக மென்னும் தேன். அன்றிலிருந்து இன்று வரை திருவாசகத்தைப் பெருவாசகமாக, அப்பன் உருவாசகமாகக் கொண்டுணர்ந்தோர் கண்டு கொண்ட உண்மையிது.

“திருவா சகவிமன்னும் தேன்பருகித் தேசவிமல்லாம்
கருவே ரறுத்தருளிக் கருங்கடலை வேர்துளைத்திட
டிருவா சகவிமன்னும் உண்மையுணர்ந் துத்தமனார்
திருவா சகவிமன்னும் தேனினாருட் காரணமே”

என்று திருவாசகத்தைப் புகழ்ந்தும் மகிழ்ந்தும் பாடினர். செம்மொழி என் போற்றப்படும் பைந்தமிழ்ப் பக்திப் பனுவல்களில் திருவாசகம் கருத்துச் செறிவு மாத்தி அன்றி, ஆத்ம ஈடுப்பத்திற்கு, ஊனினை உருக்கி உள்ளூளி பெருக்கி வாழும் வழிக் குறியாகக் கொண்டதே. எத்தனை தரம் இதனை ஒதி நிற்பினும், வேத முதல்வனின் வேதபெ ஒதின் விழிந்ர பெருகி உள்ளத்தை உருக வைத்து கருங்கல் மனதையும் கரைய வைக்கின்ற ஒவ்வொரு தேன் துளியும் உளத்தேடுவுக்கு உறுதுணையாய் அமைவதோடு எல்லா உளிகொண்டு உள்ளத்தைச் செதுக்கித் தெளிவுதர வல்லதாகின்றது. துளிகள் சில.

சமானமற்றவர்

அன்பினாலடியேன் ஆவியோடாக்கை என்று பாமாலை குட்டிய மணிவாசக இவ்வலகில் சமான மற்றவர் இருவர் என்று இயம்புகின்றார். யார் அந்த இருவர்? ஒருவர் கண்ணப்பநாயனார். மற்றவர் தானே என்றார். எப்படி இருக்கு அகங்காரம்? கண்ணப்பருடைய அன்புக்கு இவ்வலகில் ஈடுபில்லை. கொலையே தொழிலாக புலாலே உணவாகக் கொண்ட வேடுவர் குலத்தோன், குடுமித் தேவரிடம் மெய்தானரும்பி விதிர் விதிரத்து நின்றானே! எதனால்? கைதான் நெகிழி விடானிலையில், தலையில் மலர் சேர்த்து அரச்சித்தானே இது அன்பு. என்புருக்கி அன்பு பெருக்கிய அடியவன்.

இல்லையேல் தொண்டு செய்து நாளாறில், சிவன் திருக்கண்ணில் உதிரம் கண்டவுடன், சதுரனாய் கண்ணிடந்து அப்ப வல்லவனாவானோ! எனவே கண்ணப்பருடைய அன்புக்கு சமானமானவர் வேறு யாருமில்லர். அதனால் அவர் சமானமற்றவர். என் நெஞ்சில் அன்பேயில்லை. இருந்தால் நான் என் ஏங்க வேண்டும்? உலகில் உள்ள அன்பிலா நெஞ்சத்தவர் வரிசையில், என் அன்பிலா நெஞ்குக்கு சமானமானவர் எவருமேயில்லை. எனவே அன்பிலா நெஞ்சத்தவருடன் ஓய்பிடுகையில் நான் சமானமற்றவர். ஆகிறேன் அல்லவா? இதைப் பெருமான் அறிந்தாரா? கண்ணப்பர் அன்புக்கு இணையாக என்னையும் ஆட் கொண்ட பெருமானே! மணிவாசகர் வரிகளில் இது தெரிகின்றது.

“கண்ணப்ப வளாப்பதோர் அன்பின்மை கண்டபின்
என்னப்பன் என்னாப்பில் என்னையுமாட் கொண்டருளி”
என்று மனம் கவல்கின்றார்.

எது வேண்டும்?

ஆசை அறுமின் என்று மூலர் கூறினாலும் ஆசை அறுக்கத்தான் முடியுமா? வெறுக்கத்தான் முடியுமா? காரைக்காலம்மையார் முதல் சுகலநும் ஏதோ ஒன்றைக் கேட்டுத்தான் வாழ்ந்தார்கள். “கலையாத கல்வியும் குறையாத வயதுமோர் கபடு வாராத நட்பும்” என்றார் அபிராமிப்பட்டர். எது கெட்டது எது தேவை. எது தேவையற்றது என்பதை உணர்வதில் தெளிவு தேவை. உள்தூய்மை பெறும் போது மனுக்குவத்தில் எதிர் பாரா மாறுதல்கள் ஏற்படுவது இயல்பு என்பதை ஞானியர் வாழ்வு பகரும். கிறிஸ்துவத்தைப் போதிக்க வந்த ஜியபோஜயர் திருவாசகத்தில் உருக முடியுமா?

“வேண்டேன் புகழ் வேண்டேன் செல்வம் வேண்டேன்” என்று அலறிய திருவாதவூர் முதன் மந்திரியாய், அரச நிதியையும் நீதியையும் மறந்து, குதிரைகள் பெறக் கொண்டு சென்ற பணத்தில் கோயில் எழுப்பியவரல்லவா? குருந்த மரந்தில் பெருமானே குருவடிவாக எழுந்தருளி வாதவூரகுக்குத் தெளிவு காட்டினார்ல்லவா? “வேண்டத்தக்கது அறிவோய் நீ வேண்ட முழுதும் தருவோய் நீ” என்று வெதும்பித் ததும்புகின்றார். திருவடிகண்ட மாத்திரத்தில் மணிவாசகர் உள்ளாம் உண்மை கண்டு உருகியதால்

“வேண்டு நின்கழும் கன்பு பொய்மை தீர்ந்து மெய்மையே யாண்டு கொண்டு நாயினேன ஆவ என்ற ருளை நீ” என்கிறார். மேலும் “வேண்டும் அயன் மாற்கிரயோய் நீ, வேண்டி என்னைப் பணிகொண்டாய், வேண்டி நியாதருள் செய்தாய். யானும் அதுவே வேண்டினல்லால், வேண்டும் பரிசொன்று உண்டென்னால் அதுவும் உந்தன் வீருப்பன்றே” என்று எல்லா வினாக்களையும் விடைகளையும் பெருமான் இடத்தே விட்டுவிடுகின்றார். இறைவன் பாதகமலங்களைப் பற்றவும், எமது பாதக மலங்களை அற்றுப் போகும். வழியை வேண்டலைமொழிய வேறுஇல்லை என்பதைச் சொல்லாமல் சொல்லுகிறார். எதுவேண்டும் என்று தடுமாற வேண்டாம், அன்பு போதும்.

கற்றாரை வேண்டேன்

“கல்வி கரையில் கற்பவர் நாட் சில” என்பது ஆன்றோர் வாக்கு, கற்பவை கற்றபின் நிற்க அதற்குத்தக” என்பது குறள். கல்வி வெள்ளத்தால் சாகாது. வெந்தனைலால் வேகாது. கள்வராலும் கவர்ந்து செல்ல முடியாது. கல்வி எழுமைக்கும் தொடரும் என்பர்.

“கல்லாப் பிழையும் கருதாப் பிழையும்” என்பர் பட்டினத்தார். “முத்தோன் வருக என்னாகு அறிவுடையோன் ஆறு அரசும் செல்லும்” என்பது சங்கத்தமிழின் தங்கத் தொனி. அறிவுவர் வளர ஆணவும் அழிய வேண்டும். இது அருகுவதைக் கண்ட மணிவாசகர் “கற்றாரை யான் வேண்டேன்” என்றாரோ! கல்வி மாத்திரம் கடவுளைக் காட்டாது. என்று உணர்ந்தாரோ? குற்றாலத்துறையிறை இறைவன் பாபவிமோசனம் தரும் ஈசன். குற்றால அருவி நீர் பட்டால் பாபங்கள் விலகும். குற்றாலத்தில் ஓடுவது வெள்ளம். அதில் ஓடுங்குவதோ உள்ளம். ஆதியில் அகத்தியர் வசித்ததும் குற்றாலம். நடராஜப் பெருமான் திருக்கூத்து ஆடிய பஞ்சசைபகளில் குற்றாலமும் ஒன்று.

குற்றாலத்துக் கூத்தன் பெருமை பெற்றவர். அப்பர் அடிகளும் “குற்றாலத்துறைக் கூத்தன் அல்லால் நமக்கு உற்றார் ஆருளாரோ” என்று பாடுகின்றார். வேண்டுவது எது வேண்டாதது எது வெனத்தெளிந்த நிலையில் மணிவாசகர் “கற்றாரை யான் வேண்டேன்” என்றார். கன்றைப் பிரிந்த காராம் பகவைப் போல் காதலாகி கசிந்துருக

வேண்டும். அழுதால் உன்னைப் பெறலாமே. “உற்றாரை யான் வேண்டேன். உள்வேண்டேன்” பேர் வேண்டேன் என்றவர் கற்றாரை யான் வேண்டேன் என்றும், குற்றாலத்தமர்ந்துறையும் கூத்தா உன் குரை கழற்கே கற்றாவின் மனப்போலக் கசிந்துருக வேண்டுவனே என்றார்.

சதுரர் யார்?

அறிவும் அன்பும் இருப்பின் இறையருள் கிடைக்கும். “ஆடுகின்றிலை கூத்துடையான் கழற்கன்பிலை என்புருகப் பாடுகின்றிலை” என்று அனுபவ உண்மைகளை திண்மையாக வலியுறுத்தியவர் மணிவாசகப் பெருமான். நாடக நடிகன் போல் துடிப்புடன் அடியவர் நடுவிருந்து அருள் பெற்றவர். இறைவனையே ஆட்கொள்ளும் உணர்வில் இருந்தவர். இறைவன்தான் எம்மை ஆண்டு கொண்டு அருள் புரிதல் வேண்டும். பெருமானே! உன்னையே எனக்குத்தந்துவிட்டாய். அதனால் நான் பெற்ற ஆனந்தமோ அளப்பரியது. எம்மை ஆட்கொள்வது உம்கடன், உம்மையே எம் முள் அடக்கினால் யார் வீரன்? திறமையுள்ளவன் யார் இதனால் நான் பெற்ற பேறுக்கு எல்லையே இல்லை. பெருமானே! உன்னையும் பெற்றுப் பேரானந்தம் பெற்றேன். ஆனால் நீயோ என்னிடத்தில் இருந்து எதைப் பெற்றாய். எனவே நானே சதுரன். இதற்காக கைமாறு ஏதும் என்னிடம் இல்லை. “தந்தகுன் தன்னைக் கொண்டது என் தன்னை சங்கரா யார் கொலோ சதுரர். அந்த மொன்றில்லா ஆனந்தம் பெற்றேன் யாது நீ பெற்ற தொன்று என்பால்?” “ஆதியே நடுவே அந்தமே பந்தம் ஒறுக்கும் ஆனந்த மா கடலே” என்று அனுபோக இலக்கணத்தை கோயில் திருப்பதிகத்தில் அழகாகக்காட்டி தன் அனுபவ உண்மைகளையும் எமக்கு ஊட்டுகிறார் அடிகள்.

மார்கழி ஜூராதனை

மார்கழித்திங்கள் தேவர்களுக்கு உஷாக்காலமாகும். உஷாக்கால வழிபாடு உன்னதமானது. உற்சாகம் தருவது. தில்லைக் கூத்தனுக்கு திருவாதிரைத் திருநாள் மிக உகந்தது. “ஆதிரை நாள் உகந்தான்”, “ஆதிரையாய்”, “முதிரையான் கண்டாய்”, “முதிரைநாள் காணாதே போதியோ யும்பாவாய்.” “என்றெல்லாம் பேசப்படுகின்றது. இத்தினத்தில் தேவர்களும் பெருமான் புகற் பாடப்பரவுவர்களாம். “முரார்வந்தார் அமரர் குழாத்தின் அணியிடை ஆதிரைநாள்” என்பது பல்லாண்டு. மணிவாசகரின் தேன் துளிகளில் திருவெம்பாவை சிறந்தது. இறைவனே “பாவை பாடிய வாயால் கோவை பாடுக” எனப்பணித்ததால் உணரலாம். இல்லறம் என்னும் நல்லறத்தில் இணைய விழையும் கன்னிப் பெண்கள் தமக்கு இறையடியவனே துணையாக வேண்டும் எனப் பெருமானிடம் இறைஞ்சுவதாக அமைந்த பாடல்களே பாவைப்பாகங்கள், சைவ, வைஷ்ணவ அடியவரை இணைக்கும் நோன்பும் இதுவே, திருப்பாவையும். திருவெம்பாவையும் வைக்கறப் பொழுது வணக்கத்திற்கு உரியது. மார்கழி நீராடலும் மிகப்பழமையானதே “எம் கொங்கை நின் அன்பீர் அல்லார் தோள் சேர்க்க” அன்னவேரே எம் கணவர் ஆவார். என்னும் பெண்ணின் நம்பிக்கை. இறைவனே இல்லங்கள் தோறும் எழுந் தருளுவானாம்.

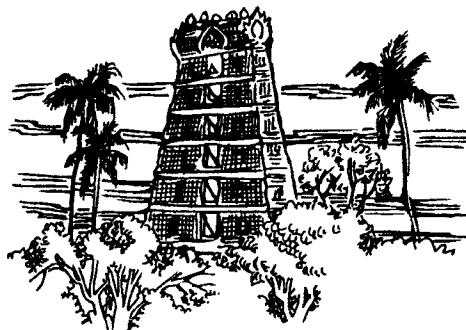
ஆதியும் அந்தமுமில்லா அரும் பெருஞ் சோதியை முன்னிறுத்தி முனைப்புடன் பாடப் பெற்றது. கடர் மேல் நோக்கி ஏரிவதால் ஒனியும் விரியும் தெளிவும் புரியும் தலை கீழாகச் கடர் ஏறிந்தாலும் மேல் நோக்கியே ஓளிபரவும். ஆன்மா வளர் கடர்

திருவாசகத் தேன்

உதாரணம். அந்தமிலா சோதியும் இத்தன்மையெதே. பாவையர் நோற்கும்நோன்பு என்பதால் இது பாவை நோன்பு எனப்பட்டது. தில்லைக் கூத்தனை, முன்னெப்பழம் பொருளாகவும், பாதாளமேழினுங்கீழ்ச் சொற்கழிந்த பாத மலரையும், துயர்கெட ஆர்த்தாடும் தீர்த்தனாகவும் பலவாறாக மணிவாசகர் போற்றுகின்றார். சிவசக்தி தத்துவத்தை வியந்துபாடியவையே பாவைப்பாடல்கள். “போற்றி அருளுக நன் ஒுதியாம் பாத மலர் போற்றி” என்று பெருமானிடம் சரணடைதலையும் போற்றியையும் சாற்றி நிற்கும் தன்மை அருமையே. ஒரு பெண் இன்னொரு பெண்ணைத் துயில், எழுப்பி இறை வழி ஆற்றுப்படுத்துதலே தாற்பரியம் இதுவே திருவெம்பாவைத் தத்துவம்.

திருவாசகத்தேன் துளிகள் ஏராளம். பலகால் இதைப்படித்தேன், சுவைத்தேன், மகிழ்ந்தேன், நெகிழ்ந்தேன், உணர்ந்தேன், தெளிந்தேன் ஆதலால் சிறு வரிகளை எழுதமுடினந்தேன்.

“கற்பாந்த காலங் கடவாக் கடல்கடக்கத்
தெப்பமாய் வத்தெனக்குச் சேர்ந்ததே - அப்பன்
உருவா சகங்கொன் டுரைத்த தமிழ்மாலைத்
திருவா சகமென்னும் தேன்”

பரவைப் பரட்டு மரபில்
திருவெம்பரவையும், திருப்பரவையும்
தமிழ்மனி அகளங்கன்.

தமிழிலக்கிய வரலாற்றில் பக்தி நெறிக்காலம் என்று அழைக்கப்படுகின்ற பல்லவர் காலத்தில் அற்புதமான பக்திப் பாடல்கள் வெளிவந்தன.

சைவ நாயன்மார்களின் பாடல்களும், வைணவ ஆழ்வார்களின் பாடல்களும் தமிழிலக்கியத்திற்கு அணிசேர்த்தன.

பக்திப் பாடல்கள் பாடிய நாயன்மார்களில், காரைக்கால் அம்மையார் தவிர்ந்த ஏனையவர்கள் இக்காலத்தவர்களே, காரைக்காலம் மையார் இக்காலத்திற்கு முந்திய சங்கமருவிய காலப்பகுதியைச் சேர்ந்தவர் என்பர் தமிழினர்.

வைணவ ஆழ்வார்களில் பொய்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பேயாழ்வார் என்றமூக்கப்படும் முதலாழ்வார்கள் மூவரும் சங்க மருவிய காலத்தவராவார். ஏனைய ஒன்பது ஆழ்வார்களும் பல்லவர் காலத்தைச் சேர்ந்தவர்களே.

பெரிய புராணத்திலுள்ள அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்களில் மாணிக்கவாசகர் இல்லாததால் மாணிக்க வாசகரை நாயனார் என்னும் வழக்கம் சைவ உலகில் இல்லை.

சுந்தர மூர்த்தி நாயனார் பாடிய திருத்தொண்டத் தொகையில் மாணிக்கவாசகரின் பெயர் இடம்பெறவில்லை. அதற்குக் காரணம் மாணிக்கவாசகர் சுந்தர மூர்த்தி நாயனாருக்குப் பிந்தியவர் என்பதே ஆகும்.

நந்தரின் திருத்தொண்டத் தொகையை மூலமாகக் கொண்டு நம்பியாண்டார் நம்பி திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி பாடினார். சுந்தரரை அடியொற்றி நம்பியாண்டார் நம்பி பாடியதால் திருத்தொண்டர் திருவந்தாதியிலும் மாணிக்கவாசகர் இடம்பெறவில்லை.

திருத்தொண்டத் தொகை, திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி என்பவற்றை ஆதார மூலங்களாகக் கொண்டு, சேக்கிழுர் கவாமிகள் திருத்தொண்டர் புராணம் எனப்படும். பெரிய புராணத்தைப் பாடியதால் பெரிய புராணத்திலும் மாணிக்க வாசகர் இடம் பெறவில்லை.

பெரியபுராணத்தில் சேக்கிழுர் கவாமிகளால் பாடப்பட்டவர்களையே “நாயனார்” என அழைப்பது மரபாதலால் மாணிக்கவாசக கவாமிகள் நாயனார் வரிசையில் இடம்பெறவில்லை.

இவரது வாழ்க்கை வரலாற்றைத் திருவாதவுரடிகள் புராணம் என்ற பெயரில் கடவுள் மாழுனிவர் மிக அற்புதமாகப் பாடியுள்ளார்.

மாணிக்க வாசகர் பாடிய திருவாசகம் திருக்கோவையார் என்பவை சைவ உலகில் பெரும் புகழ்பெற்ற நூல்களாகும்.

“திருவாசகத்திற்கு உருகாதார் நெஞ்சம் ஒரு வாசகத்திற்கும் உருகாது” என்பது பழமொழியாயிற்று.

கிறிஸ்தவப் பாதிரியன் ஜி.யு.போப் திருவாசகத்தை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார். அவர் “திருவாசகத்தை, நெஞ்சத்தை உருக்கும் பாட்டு என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் திருவாசகம் நெஞ்சத்தை மட்டுமல்ல, எவும்பையே உருக்கும் பாட்டு” என்று திருவாசகத் தேன் பருகி வியந்து குறிப்பிட்டார்.

மாணிக்கவாசகர் தில்லையிலே தங்கியிருந்த போது, திருவாசகத்தை முற்று முழுதாகத் தன் கைப்பட எழுதி எடுக்க விரும்பிய சிலபெருமான், ஒர் அந்தணர் வடிவிகொண்டு சென்றார்.

மாணிக்க வாசகர் சொல்லச் சொல்லத் தன் கைப்படத் தன் ஏடுகளிலே எழுதி எடுத்தார். எழுதி முடிந்ததும் “மாணிக்க வாசகன் சொல்ல மூற்கிய சிற்றம்பலம் உடையான் எழுதியது” என எழுதிக் கட்டி தில்லைச் சிற்றம்பலத்து மூலஸ்தானத்துள் வைத்தார் என்று திருவாதவூரடிகள் புராணம் விரிவாக இச் செய்தியைச் சொல்கிறது.

திருவாசகத் தினை மாணிக்க வாசகர் சொல்லக் கேட்டு எழுதிக் கொண்டிருந்த சில அந்தனர். திருவாசகத் திலே வரும் “திருவெம்பாவை” யிலே மனம் ஒன்றிவிட்டார்.

அதனால் திருவாசகத்தை எழுதி முடித்ததும் “பாவை பாடிய வாயால் ஒரு கோவைபாடுகே” என்று கேட்டு, திருக்கோவையாரையும் பாடச் செய்து எழுதி முடித்ததாக மாணிக்க வாசகரின் வரலாறு சொல்கிறது. இதிலிருந்து “திருவெம்பாவை”யின் சிறப்பை நன்றாக உணரலாம்.

சைவ சமயத்துத் திருவெம்பாவையைப் போல வைஷ்ணவ சமயத்திலும் ஒரு நூல் உண்டு. அது “திருப்பாவை” என்றழைக்கப்படுகிறது.

பெரியாழ்வாரின் மகளான ஆண்டாள் பாடியதாகச் சொல்லப்படும் நூலே திருப்பாவை ஆகும். இந்த இரண்டு நூல்களும் ஒரே மாதிரியானவையே. இரண்டின் பாடல்களின்கும் சுற்றிடகள் “ஏலோர் எம் பாவாய்” என்றே முடிகின்றன.

ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரில் வாழ்ந்த பெரியாழ்வாரின் துளசித் தோட்டத்தில் ஆடிப் பூர நன்னாளில் கண்டெடுக்கப்பட்ட பெண்குழந்தையே மூண்டாள் என்கிறார்கள்.

கோதை என்றும், நாச்சியார் என்றும், சூடிக் கொடுத்த சுடர்க்கொடி, என்றும் மூண்டாள் என்றும் பல பெயர்களால் இவர் அழைக்கப்படுகிறார்.

நாராயணனுக்கு மாலை கட்டி, முதலில் அம்மாலையைத் தான் சூடி அழுகு பார்த்து, தனக்கு அழகாக இருந்தால் தான் தன் வழிபடு கடவுளான, தன் காதலனான நாராயணனுக்கும் அழகாக இருக்கும் என்று கருதி, பின் நாராயணனுக்கு அம்மாலையைச் சூட்டக் கொடுப்பாளாம் ஆண்டாள். இதனால் சூடிக் கொடுத்த நாச்சியார் என்று பிற்காலத்தில் அழைக்கப்பட்டார்.

சைவ சமயத்தில் கண்ணப்ப நாயனார், தான் சுவைபார்த்த பன்றி இறைச்சியைப் பரமனான காளத்தியப்பருக்குப் படைத்த கைத் பிரசித்தமான தல்லவா. அச் செயலோடு ஆண்டாளின் செயல் ஒப்பு நோக்கத் தக்கது.

ஆண்டாளின் நாச்சியார் திருமொழி, திருப்பாவை என்பன நாத முனிகள் தொகுத்த நாலாயிர திவ்விய பிரபந்த நூலில் தனிச் சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளன. “கோதை மூண்டாள் தமிழை மூண்டாள்” என்று கவியரசு கண்ணதாசன் போற்றுவது முற்றிலும் நியாயமானதே.

திருவண்ணாமலைக்குச் சென்ற மாணிக்கவாசகர், அங்கு பாவை நோன்பு நோற்கும் பாவையர், அதிகாலையில் எழுந்து ஒவ்வொரு வீடாகச் சென்று தோழிப் பெண்களைத் துயிலுணர்த்திக் கூட்டிச் சென்று நீராடி, சிவபெருமானைப் பூசனை புரிந்து விரதம் அனுஸ்திப்பதைப் பார்த்துத் “திருவெம்பாவை”யைப் பாடினார். பாடல்களிலும் அவற்றையே தெரிவித்துள்ளார்.

ஆண்டாளோ வில்லிபுத்தூரில் இருந்த படியே, தண்ணே ஓர் ஆயர்குலப் பெண்ணாக நினைத்துக் கொண்டு கோபிகாஸ்திரிகள் அதிகாலையில் எழுந்து ஒன்றாகச்

திருவாசகத் தேன்

சென்று நீராடி, கோபாலனாகிய மகாவிஷ்ணு மூர்த்தியைக் குறித்து விரதம் இருக்கும் சம்பவத்தை அழகான தமிழில் உணர்வு பொங்கப் பாடுனர்.

மாணிக்க வாசகரது திருவெம்பாவைப்பாடல் களிலிருந்தும், ஆண்டாளின் திருப்பாவைப் பாடல்களிலிருந்தும், பதச் சோறாக நனக்க்கவை உணர்வோடு ஒன்றிய ஒவ்வொரு பாடலை இங்கே பார்ப்போம்.

திருவெம்பாவை:

அதிகாலையில் நித்திரைவிட்டெழுகிறார்கள் கன்னிப் பெண்கள். முதல்நாள் கதைத்துக் கொண்ட படி முதலில் துயிலுணர்ந்தவர் மற்றவரைத் துயிலுணர்ந்தி அழைத்துக் கொல்வேண்டும்.

இந்த அடிப்படையில் பல கன்னிப் பெண்கள் துயிலுணர்ந்தும் உணர்த்தப்பட்டும் நீராடுவதற்காகத் தெருவிலே வருகிறார்கள். அந்த வீட்டிலுள்ளவள் எழுவதாக இல்லை. அவனுக்கு நித்திரையில் அவ்வளவு மோகம்.

வீட்டு வாசலிலே வந்து நின்று அழைக்கின்ற பெண்களிலே ஒருத்தி உரத்த சத்தத்தில் கேவியாகக் கேட்கின்றாள். “ஓன் நித்தில் நகையாய்! இன்னம் புலர்ந்தின்றோ - ஓளி பொருந்திய முத்துப் போன்ற பற்களையுடைய பெண்ணே! உனக்கு இன்னும் வரியவில்லையோ” என்று

நித்திரையில் கிடந்தவள் விழித்து விட்டாள். இருப்பினும் படுக்கையை விட்டெழு மனம் இல்லை. அதனால் அவள் கேட்கிறாள் “வண்ணக் கிளி மொழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ - அழகிய, கிளிபோலும் மொழி பேசும் பெண்கள் யாவரும் வந்துவிட்டனரோ” என்று

யாராவது வந்திருக்காது விட்டிருந்தால் அவர்களும் வந்து சேரும் வரையில் கொஞ்ச நேரம் நித்திரை செய்யலாமே என்ற ஒரு தவிப்பு, சோம்பல், சுகம் அவனுக்கு.

அவளது மனிலையை அறிந்த அவளது தோழி ஒருத்தி சொல்கிறாள் “எண்ணக் கொடு உள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும் கண்ணென்ற தூயின்று அவரே காலத்தைப் போக்காதே - யாவரும் வந்து விட்டார்களா, கில்லையா என்பதை எண்ணி முடித்து உள்ளபடி சொல்லுவோம். மூனால் அதுவரையில் நீ கண்முடித் தூயின்று காலத்தை வீணாகப்போக்காதே.”

ஏராளமான கன்னிப் பெண்கள் நீராட வந்து ஒன்று சேர்ந்து விட்டார்கள். பொழுது புலராத இருட்டு வேளை, எண்ணி முடிப்பதற்கு நேரம் அதிகம் எடுக்கும். அந்த இடைவெளியில் சிறிது நேரம் கண்ணுங்கிவிடலாம் என்ற எண்ணைத்தில் இருந்த பெண்ணுக்கு தோழி இவ்விதமாகச் சொன்னாள்.

எண்ணைத் தொங்கினாள் தோழி, அது சாத்தியப்படவுமில்லை. உடனே தன் எண்ணைத்தை அருமையாகப் புலப்படுத்தினாள்.

“வீண்ணுலகத்தவர்க்கு ஓப்பற்ற அழுதம் போல்வானை, வேதத்திற் சொல்லப்படுகின்ற மேலான பரம்பொருளை, கண்ணுக்கு இனிமையாக இருப்பவனைப் பாடி, கசிந்து, நெகிழ்ந்து உருகிப் போகும் நிலையில் எமது மனம் இருப்பதால், எம்மால் எண்ணிக்கொண்டு நிற்க முடியாது. நாம் சிவபெருமானை எண்ணிக்கொண்டிருப்பதால் கூட வந்திருப்பவர்களை எண்ண முடியாது. நீயே எழுந்து வந்து எண்ணிப் பார்த்து குறைந்தால் குறை நித்திரையைக் கொள்” என்கிறாள்.

திருவாசகத் தேவன்

“எண்ணி” என்பதைச் சிலேடையாக எண்ணுதல், நினைத்தல் என்ற இரு பொருளிலும் பார்க்கும் போது மிகவும் அற்புதமான பொருள் இப்பாடலுக்கு உண்டு.

மாணிக்கவாசக சுவாமிகளின் திருவெம்பாவையில் இடம்பெற்ற நகைச்சைவ உணர்வோடு ஒன்றிய அப்பாடல் இது தான்.

“ஒண்ணீத் திலநகையாய் இன்னம் புலர்ந்தின்றோ.”

“வண்ணக் கிளிமாழியார் எல்லாரும் வந்தாரோ.”

“எண்ணீக் கொடுள்ளவா சொல்லுகோம் அவ்வளவும் கண்ணைத் துயின்றவமே காலத்தைப் போக்காதே.

வீண்ணுக்கு ஒருமருந்தை வேத வீழப்பொருளை

கண்ணுக்கு இனியானைப் பாடிக் கசீந்துஇள்ளம்

உண்ணீக்கு நின்றுருக யாமாட்டோம். நீயேவந்து எண்ணீக் குறையில் துயில்ஏலோர் எம்பாவாய்”

(திருவெம் - 04)

திருப்பாவை

இதே போன்ற ஒரு காட்சி திருப்பாவையிலும் உண்டு. ஒவ்வொரு வீடுவீடாகச் சென்று தோழியரைத் துயிலுணர்த்துகிறார்கள் தோகையர்கள்.

வரும் வழியில் ஒரு வீட்டு வாசலில் வந்து நின்று நாராயணனின் புகழ் சொல்லி தோழியை அழைக்கின்றனர். நித்திரையில் கிடந்த பெண்ணோ எழுந்து வருவதாக இல்லை.

எழுந்து வரத்தான் பிந்து மென்றால் தான் நித்திரையிலிருந்து விழித்துவிட்டதற்கு அடையாளமாகக் குரல் கொடுக்கவாவது கூடாதா?

திருவெம்பாவையிலே வருகின்ற பெண் “எல்லோரும் வந்து வீட்டார்களா” என்று கேட்டுக் கொண்டு கிடந்தாள். ஆனால் இவளோ அசையவில்லை. கூப்பிட்டுக் கூப்பிட்டு அலுத்துவிட்டது அவர்களுக்கு.

துயிலுணர்த்த முடியாதபடி, நீள் துயிலில் கிடப்பவரைப் பார்த்து “கும்பகர்ணன் போல் நித்திரை செய்கிறாரே” என்று கூறுவது இன்றும் உள்ள வழக்கம் தானே.

இங்கு துயிலுணராமல், அவ்வளவு சத்தத்திற்குள்ளும் ஆழந்துறங்கும் பெண்ணைப் பார்க்க, கும்பகர்ணனின் நித்திரைதான் நினைவுக்கு வருகிறது அவர்களுக்கு.

அவர்களில் ஒருத்தி நகைச்சைவயாக அழகாக, அப்பெண்ணைன் நித்திரைபற்றிக் கூறுகிறாள், “கும்பகர்ணன் போல்” என்று கூறாமல் அதைவிடச் சிறப்பாகச் சொல்கிறாள்.

நித்திரை கொள்வதிலே இவளுக்கு நிகரில்லையாம். இதனைக் கேள்விப்பட்ட கும்பகர்ணன் இவளோடு போட்டி போட்டு நித்திரை செய்தானாம்.

போட்டியிலே தோற்றவர் வென்றவருக்குச் சிறந்த பரிசாக, பெருவிருப்பத்துக்குரிய பரிசாக எதையாவது கொடுக்க வேண்டும் என்பது நிபந்தனையாம்.

போட்டியிலே கும்பகர்ணனைத் தோற்கடித் து இவளே வெற்றிபெற்றுவிட்டாளாம். அதனால் நிபந்தனைப் படி, ஒப்பந்தப்படி, இப்பெண்ணுக்குப் பிடித்தமான பரிசாகத் தன் பெருந்துயிலைக் கும்பகர்ணன் இவளுக்குத் தந்துவிட்டானாம். அதனால் தான் இவள் இப்படி நித்திரை செய்கிறாளாம்.

திருவாசகத் தேன்

துயிலெழுப்பிய தோழியர்களில் ஒருத்தியின் கற்பனை இது. “பண்டொருநாள் கூற்றத்தின் வாய் விழ்ந்த கும்பர்ணனும் தோற்று முனக்கே பெருந்துயில்தான் தந்தானோ.”

“தோற்று முனக்கே...”என்பதற்கு இத்தகைய பொருள் கொள்வது சிறப்பானதல்லவா. கும்பகர்ணன் இவளிடம் தோற்றுபின் இனிஒரு போதும் இவளோடு போட்டி போடுவதில்லை என்று முடிவெடுத்துத்தான் தனது பெருந் துயிலையே பரிசுக் கொடுத்தான் என “தோற்றும் உனக்கே...” எனப் பிரித்தும் பொருள் கொள்ளலாம்.

“நோன்பு நோற்று சுவர்க்கம் புகுகின்ற எண்ணம் கொண்ட பெண்ணே! வாசனை பொருந்திய துளபமாலையை அணிந்த நாராயண மூர்த்தி நாம் போற்றி வழிபட நமக்கு எல்லா நன்மைகளையும் தரும் புண்ணியின் அல்லவா.

அவனது குழந்தை வாசலிலே வந்து நின்று அழைத்தால், அவனது அடியார், அவனுக்குரிய விரதத்தை அனுஷ்டிப்போர், வீட்டு வாசலைத் திறந்து வரவேற்க மாட்டாரோ.

வாசல் திறந்து வரவேற்க முடியாவிட்டால், “வாருங்கள்” என்று வரவேற்கும் உபசார வாரத்தைகளையாவது சொல்ல மாட்டார்களா.

நியோ இவ்விரண்டில் ஒன்று கூடச் செய்யாமல் பெருந்துயில் கொள்கிறாயே. முன்பொருநாள் இறந்துபோன கும்பகர்ணன் உன்னோடு போட்டியிட்டுத் தோற்றுத் தன் பெருந்துயிலை உனக்கே தந்துவிட்டானோ.

அளவில்லாத நித்திரை செய்யும் ஆற்றல் படைத்த பெண்ணே, தெளிவான சிந்தனையோடு வந்து கதவைத்திற்” என்பது இப்பாடலின் கருக்கமான பொருள்.

நோற்றுச் சுவர்க்கம் புகுகின்ற அம்மனாய்!

மாற்றமும் தாராரோ வாசல் திறவாதார்.

நாற்றத் துழாய்முடி நாராயணன் நம்மால்

போற்றப் பறைதரும் புண்ணியனால், பண்டொருநாள்

கூற்றத்தின் வாய்விழ்ந்த கும்பகர்ணனும்

தோற்று முனக்கே பெருந்துயில்தான் தந்தானோ?

ஆற்ற அனந்த ஒடையாய் அருங்கலமே!

தேற்றமாய் வந்து திறசேலா ரெம்பாவாய்

ஆண்டாளின் கற்பனை, நகைச்கவை கலந்த தன்மை கொண்டதாக விளங்குகிறதல்லவா

பக்திப் பாடல்களிலும் இத்தகைய, மெலிதான நகைச்கவை உணர்வு கலந்த கற்பனைகள் அற்புதமாக வெளிப்படுத்தப் பட்டுள்ளன.

“ஆற்ற அனந்தல் உடையாய்...” என்பதற்கு “மிகுநியான நித்திரையை உடையவளே” என்று பொருள் கொள்வதைவிட மேலே பொருள் கொண்டது சிறப்பான நயமானது.

இதைவிட, “துயிலுணர்த்த முடியாத ஆற்றல் மிக்க துயிலை உடையவளே” எனப் பொருள் கொண்டால் இன்னும் நயமாக இருக்கும் அல்லவா.

மட்கலம் நிகர்க்கும் மதுர வாசகம்

நயினை. ஆ.தியாகராசா
தலைவர். நயினை ஸ்ரீ நாகபுவணி அம்மன்
ஷ்லை அறங்காவலர் சபை

“தொல்லையோர் கிருவர் தேடும் சோதியே யாது செய்வேன் தல்லையோர் பரவ நின்ற தெய்வமே யாது செய்வேன்“

மதுரையில் தண்டனையாளர்களால் வருத்தப்பட்ட வாதவூர், தம்மை ஆண்ட பரம் பொருளை இப்படி வேண்டி உருகினார் என்று கடவுள் மாழுனிவர் கூறினார். இந்த இரண்டு அடிகளின் பிழிந்து எடுக்கப் பெற்ற சாரம்தான் பின் மனிவாசகரின் உள்ளத்தில் ஊற்றெடுத்துப் பிரவாகித்த திருவாசகமாகும். மனிதனால் மனிதனுக்கு தரப்பெற்ற அறநூல் வள்ளுவர் தந்த திருக்குறள். இறைவனால் மனிதனுக்கு தரப்பட்டது வேத சாரமான கீதை. மனிதனால் இறைவனுக்கு கூறப்பட்டது. திருவாசகம் என்னும் தேன். இதனைப் பருகிச் கவைத்த இறைவன் எம்பொருட்டாக திருக்களிற்றுப்படியில் தில்லையில்வைத்துக் கொண்டார்.

மேலும் இதனைப் பருகிச் கவைத்த துறை மங்கலம் சிவப்பிரகாச கவாமிகள் அழுதழுது அடியடைந்த வாசகரின் திருவாசகத்தை ஒருதரம் ஓதினால் கருங்கலம்மனம் கசிந்துகுகி கண்ணீர்மல்கும் என்றும் “வாதவூர் நாயகனே நீ தந்த வாசகத்தை நான் கலந்து பாடுங்கால் என் ஊன்கலந்து உயிர்கலந்து வாடுகின்ற வாட்டம் எல்லாம் தான் கலவந்து மெய் ஞான நாட்டம் என்னில் இங்கு நான் அடைதல் வியப்பன்றோ” என்று வடலூர் வள்ளாலாரும் கூறி ஆனந்திக்கின்றார்கள். மேலும் வேதத்தைப் பொற்கலனுக்கு ஒப்பிட்டால். திருவாசகத்தை மட்கலனுக்கு ஒப்பிடலாம் என்றும் சிவப்பிரகாச கவாமிகள் கூறுகின்றார். அதாவது “வேதத்தை ஓதினால் மெய்ப்பயன் அறம் என்றும்”, “மதுர வாசகம் ஓதினால் உறுப்பன் முத்தியென்றும்”கூறுகின்றார். இதனை இப்படியும் எடுக்கலாம். இரவுபகலாக வேதத்தை ஓதினாலும் காதலாகி கண்ணீர் வராது. ஆனால் ஒருதரம் தானும் சொல்லிய பாட்டின் பொருள் உணர்ந்து சொன்னால் நெஞ்சம் நெக்குருகும். இத்தன்மை திருவாசகத்திற்கே உள்ள ஒரு தனித்தன்மை. வேதசாரத்தை பொற்கலனில் நிரப்பிவைத்தால் ஒரு துளிதானும் குறையாமல் இருக்கும்.

ஆனால் திருவாசகம் என்னும் தேனை மட்கலனில் நிரப்பி வைத்தால் படிப்படியாக மட்கலனில் ஏற்படும் கசிவுத்தன்மையால் மட்கலனுக்கும் கவையூட்டி தானும் அதுவாகி விடும். இது எவர் ஒருவர் திருவாசகத்தை உள்ள உருகி படிக்கின்றாரோ அவர் அந்த வாசகத்தின் உட்பொருளாகிய மெய்ப்பொருளுடன் இரண்டறக்கு கலந்துவிடுவார். என்பதை விளக்குவதாகும்.

எட்டாம் எண்ணின் தன்மை மீண்டும் பிறப்பின்மையைக் குறிக்கும் என்பார் என் சோதிடவல்லார். திருவாசகம் எட்டாம் திருமுறையாக வகுக்கப்பட்டுள்ளது. பழைய பதிப்புக்களில் மொத்தமாக உள்ள திருவாசகப் பாடல் சீட்டுகும். இதன் கூட்டுத் தொகையும் எட்டாகும். இதனால் தானே சொல்லிய பாட்டின் பொருள் எது வெனக்கேட்ட தில்லை வாழ்வோர்க்கு இதுவே பொருளாகும் என்று கட்டியபடி தில்லைக் கூத்தனுடன் இரண்டறக்கலந்தார் மாணிவாசகர். இவர் இறைவனுடன் இரண்டறக்கலந்த நிலை சாயுச்சிய பதமாகும். இதனையே மட்கலம் நிகர்க்கும் மதுரவாசகம் என்றார். மட்பாண்டம் உடைந்தால் மண்ணோடு மண்ணாகிவிடும். இதே போன்று, திருவாசகத்தை ஓதினால் அதன் பொருளாகிய

சிவத்துடன் சேர்வது திண்ணைம் என நம்புதல் பொருத்தமாகும். இதனையே மணிவாசகரும் எமக்கு உணர்த்தியுள்ளார்.

இத்தகைய அழுதவாசகத்தை நித்திய பாராயணம் செய்தால் பெறும் பயன் பெரிது. தினமும் காலையும் மாலையும் (20) இருபது பால்களையாவது பாராயணம் செய்தால் ஒரு மாதத்தில் திருவாசகம் முழுவதையும் ஒதியபலன் கிடைக்கும். வருடத்தில் 12 மாதங்கள் ஒதியபலன் கிடைக்கும். இதனை கருத்தில் கொண்டு நானும் பாடிப்பணிந்தால் எந்த நானும் மங்களமாக அமையும். 1986ம் ஆண்டில் முதன் முதலாக வவுனியா கத்தானந்த இந்து இளைஞர் சங்கத்தில் ஒரு நாளைக்கு திருவாசக முற்றோதலைச் செய்ய வேண்டும். என்ற கருத்தை அப்போது இந்த சங்கத்தினைப் பொறுப்பாக இருந்து பராமரித்து வந்த அமரர் காந்தீயம் நல்லதம்பி அவர்களிடமும், அன்பர் மாமடு ந.செல்லையா அவர்களிடமும், கண்ணகி.திரு. வை.செ.தேவராசா அவர்களிடமும் கூறிவைத்தேன். எனது கருத்தை மிகுந்த அன்போடு ஏற்றுக் கொண்டார்கள். இப்போதிருக்கும் ஆணைகளோ ஆரவாரமோ இல்லாத குழ்நிலையில் மன்றம் செயல்பட்டகாலம். மணிவாசகரின் தருப்புசூத்தினத்தில் முதன் முதலாக திருவாசக முற்றோதலை ஆரம்பித்து வைத்தோம்.

காலையில் கந்தகவாயி கோவில் ஜயா சிவாறி இபாலச்சந்திரக்குருக்கள் வந்து நடராசப் பெருமானுக்கு தீப ஆராதனை செய்தபின் திருவாசகமுற்றோதலையும் ஆரம்பித்தோம். கமார். முப்பது நாற்பது பேர்தான். மகேஸ்வர பூசையின் போது வந்தார்கள். படித்தவர்கள் ஆக நான்கு பேர்தான். மாலை 4.00மணிக்கு தீப ஆராதனையுடன் முற்றோதல் நிறைவேற்றது. குருக்கள் ஜயா சிறப்புறையாற்றினார். இது ஒரு கண்ணிமுயற்சி. இது தொடர வேண்டும். என்றும் தனது பேச்சில் குறிப்பிட்டார். வழமைபோல் கந்தகவாயி கோவிலில் பூசை முடிந்தபின் கலந்துரையாடிக் கொண்டிருக்கும் போது திருமுறைகளைமுற்று முழுதாக பாராயணம் செய்தால் நல்லது என்ற கருத்தை குருக்கள் தெரிவித்தார்.

நல்காரியம். எங்கே செய்வது என்று விளா எழுந்தது. இங்கேயே செய்வோம். என்றார் குருக்கள். இதன்படி திருமுறை முற்றோதல் கந்தகவாயி கோவிலில் ஆணி உத்தரத்தன்று ஆரம்பமாகியது. இந்த பொறுப்பை திரு.வை.செ.தேவராசா அவர்கள் முன்னின்று நடாத்த ஓப்புக்கொண்டார். இதுவும் சிறப்பாக நடைபெற்றுவரும் வேளையில் எனக்கும் இடமாற்றம் கிடைத்தது. யாழ் சென்று விட்டேன். பூர்த்திவிழாவிற்கு அழைத்திருந்தார்கள். வந்து கலந்து கொண்டேன். பங்குபற்றிய அனைவரையும் குருக்கள் ஜயா கெளரவித்து சிறப்புச் செய்தார். அன்று முதல் இன்றுவரை திருவாசக முற்றோதலை தன்னுடைய ஒரு தலையாய பணியாக எடுத்துக் கொண்டார். அன்பர் வை.செ.தேவரா அவர்கள்.

கத்தானந்த இந்து இளைஞர் சங்கத்தில் விதைத்த விதை இன்று வவுனியாவில் உள்ள தெய்வீக இடங்கள் எங்கும் பரந்துபடர் ஒளிபரப்பிநிற்கின்றது. தனி ஒரு மனிதனாக நின்று தவறாமல் திருவாசக முற்றோதலை நடாத்திய செம்மல் தேவராசா அவர்கட்கு ஒரு வரப்பிரசாத மாக 1996ம் ஆண்டில் இருந்து அருள் ஒளிபரப்பும் ஸீ அகிலாண்டேஸ்வரி கமேத அகிலாண்டேஸ்வரர் ஆலய அறங்காவலர்களின் பூரணமான ஒத்துழைப்பு கிடைத்தது. வருடம் தோறும் மார்க்கி மாதம் முழுவதுவும் வவுனியாவில் உள்ள வழிபாட்டுத் தலங்களில் திருவாசக முற்றோதலை நடாத்தும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்ட அறங்காவலர்கள், அமைப்பாளராக திருவாசகக் கொண்டல் தேவராசாவை இப்பணிக்கு பொறுப்பாளராக கொண்டு செயல்பட ஆரம்பித்தார்கள். இந்த வகையில் 500வது முற்றோதல் விழாவைச் சிறப்பாக செய்வதற்கு நலன் விரும்பிக்கும் ஆரவலர்களும் இணைந்து

ஓர் அமைப்பினை திருமதி.பு.ஜயம்பிள்ளை அவர்களின் தலைமையில் ஆரம்பித்து இந்த 500வது திருவாசக முற்றோதலை ஒரு விழாவாகக் கொண்டாட இருப்பதை அறிந்து மனமார வாழ்த்துகின்றேன்.

இந்தத்திருவாசக முற்றோதலில் ஆரம்பகாலத்தில் இருந்தே எம்மோடு இணைந்து திருவாசக முற்றோதலை சிறப்பித்து வருபவர்கள் திருத்திருமதி.ஜயம்பிள்ளை குடும்பத்தினர். வவுனியா சிந்தாமணியிப்பிள்ளையாரின் ஆரம்பகால திருப்பணியிலும் என்னோடு இணைந்து செயல்பட்டவர்கள். வவுனியாவில் இந்துமாமன்றம் ஒன்றை எனது இல்லத்தில் ஆரம்பித்து “ஜீரிசிற்” கட்டிடத்தில் செயலாற்றத் தொடங்கியது முதல் இவர்களின் பங்களிப்பு பெரும் சேவையாகும். இன்று இந்த மன்றத்தில் வாரம் தோறும் வெள்ளிக் கிழமையிலும் மாதம் தோறும் பூரணைத்தின்றிலும் திருவாசக முற்றோதல் நடைபெறுகின்றது. என்றால், இந்து மாமன்றத்தை ஆரம்பித்த சிவஷு.கி.பாலசு.சந்திரர் குருக்களுக்கும், திரு.ந.செல்லையா அவர்களுக்கும், திரு.பாலதயானந்தன், திரு.பாலசுப்பிரமணியம் அகளங்கள். ஆகியோருக்கும் வவுனியா வாழ் கைவப்பெருமக்கள் நன்றி உடையவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

வரலாறுகள் மறைக்கப்பட்டதால் தான் இன்று எமது சமுதாயம் வந்தேறுகுடிகள் என்றும் வாழ்விடம் அற்றவர்கள் என்றும், பெரும்பான்மை சமூகத்தால் பேசப்படும் நிலைக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளது. இந்த நிலை இனிமேலும் இருக்கக்கூடாது. எந்த ஒரு அமைப்போ தாபனமோ உரிய ஆவணங்களையும் ஆதாரங்களையும் தக்கமுறையில் பேணிப் பாதுகாத்து வந்தால்தான் எதிர்கால சந்ததிக்கு ஒரு பாதுகாப்பாக இருக்கும். அத்தோடு இப்படியான சமயப் பணிகளுக்கு இந்த மன்றங்கள் தகும் ஆக்கட்டுரவுமான ஊக்கத்தில் தான் தோற்றத்தின் நோக்கத்தை அடைய முடியும்.

இந்தவகையில் இந்து மாமன்றத்தின் நிர்வாகத்தில் இருந்து இன்று செயல் படும் செயலாளர் திரு. C.A. கிராமல் வாயி அவர்கட்டுக்கும், தலைவர்.திரு.வெ.செ.தேவராசா அவர்கட்டுக்கும் ஏனைய உறுப்பினர்கட்டுக்கும், தனிப்பட்ட முறையில் எனது நல்வாழ்த்துக்களையும் கூறக்கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

500வது திருவாசக முற்றோதல் பெருவிழா சிறப்புற நடைபெற எல்லாம்வல்லாகிலாண்டேஸ்வரி சமேத அகிலாண்டேஸ்வரரையும் எம்குல தெய்வமாகிய நயினை ஸ்ரீ நாகபூஷணியையும் வேண்டிக்கொண்டு. தொடரட்டும் திருவாசகமுற்றோதல் பணினை பிரார்த்திக்கின்றேன். இவ் விழாவை ஏற்பாடு செய்து திருவாசகத் தேன் மலரையும் திருவாசக ஒவிப்பேழை, இறுவட்டு ஆகியவற்றையும் வெளியிடும் மணிவாசகர் கைபயினரையும் மனதார வாழ்த்துகின்றேன். அலை அலையாக திருவாசக ஓதல் ஒலி இந்த வள்ளி மண்ணில் மட்டுமல்ல, வளிமண்டலம் மூலம் எங்கும் பரவட்டும் என்றும் வேண்டுகின்றேன். வள்ளலாரும் இதையே வேண்டின்றார்.

“வாட்ட மில்லா மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தை
கேட்ட பொழு தங்கிருந்த கீழ்பறவைச் சாதிகளும்
வேட்ட முறும் பொல்லா விலங்குகளும் மெய்ஞ்ஞான
நாட்ட முறு மென்னில்கிங்கு நானடைதல் வீயப்பன்றே”

மாணிக்கவாசகராகிய திருவாதவூரடிகளின் வரலாற்றைப் புராணவடிவமாகத்

கலாபூஷணம், தமிழ்மனி.அரியான் பொய்கை,
கை.செல்லத்துரை.

மாணிக்கவாசகராகிய திருவாதவூரடிகளின் வரலாற்றைப் புராணவடிவமாகத் தந்து. நமக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தவர் கடவுள்மா முனிவரேயாவார். ஆதலால் அவர்களாட்டிய வழியில் நின்று காண்போம். முதலில் ஒருவரிடத்தில் பிரதிபலிப்பது, அவர் பிறந்து வளர்ந்த மண்ணின் வாசனை யாகும். இதனை யாழ்ப்பாணத்தான், வன்னியான், மட்டக்களப்பான், திரிகோணமலையான், கொழுப்பான் என்று பலவகைப்படுத்திப் பேசி அவரது குணாகுணங்களை அளவிடுதல் இவ்வுலக வழக்கில் இன்றுமுள்ளது. எனவே மாணிக்கவாசகரைப் பற்றியறிய முன்வருகின்ற நாம் முதலில் அவர் அவதரித்த மண்ணைப்பற்றி ஆராய்வோமாக.

அவர் அவதாரம் செய்த நாடு பாண்டியநாடாகும், அப் பாண்டிய நாடு திருவாலவாயில் கோயில்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கும் சோமகந்தரக் கடவுளாகிய சொக்கநாதசவாமிகளின் திருவருள் பெற்றுத்திகழ்வது. அன்றியும் “ஆறில்லாவூருக்கழகு பாழ்” என்ற குறையகல், நிறைந்த பெருகுகின்ற வைகை நதியினால் வளம் பெற்றுப் பொலிவது. பாண்டிய மன்னர்களால் பரிபாலனம் செய்யப்படுகின்ற செங்கோலின் சிறப்பால் மிளிரவுது. முதல், இடை, கடை என்று கூறப்படுகின்ற முத்தமிழ்ச் சங்கங்களையமைத்த பாண்டிய மன்னர்களினாலும், சங்கத் தமிழ்ப்புலவர்களினாலும் கட்டிக் காத்து வளர்க்கப் பெற்ற தமிழ் வளரும் திருநாடாகும்.

இத்திருநாட்டின் கண்ணேணுயள்ள, சிறப்புக்கள் மலிந்த ஊர்கள் பலவற்றுள்ளும், முதன்மை பெற்றுச் சிறந்து விளங்குமூர் திருவாதவூர். இவ்வூரும் சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருந்து திருவருள் பற்படும் சிவபுண்ணிய பூமியேயாகும். இங்கு வாழ்வர்கள் சைவசமய நெறிமுறையினின்றும் திறம்பாதவர்கள். வேதாகம புராணங்களை ஒதுபவர்கள், ஒதியுணந்தவர்கள், யாகாதி கருமங்களை இயற்றுபவர்கள், அந்தணர்க்குரிய தண்ணீளி நிறைந்தவர்கள். அறுதொழில்களையும் புரியும் பண்புடையவர்களே யாவர். இவ்வகையான பிராமணவருணத்திலே, ஆமாத்தியர் சூலத்திலே பிறந்த ஒருவரே; எமது மாணிக்கவாசகரின் தந்தையார்.

“தந்தை எவ்வழி மைந்தரும்வழி என்பார்கள்” முன் கூறிய பெருமைகள் பலவும் ஒருங்கேயமைந்த தந்தையாரின் பெயர், சம்பு பாத சிரயர் “சம்பு” என்னும் பெயர் சிவபெருமானுக்குரியது. அப்படியானால் சம்புபாத சிரயர் என்றதுமே அவர் எப்போதும் சிவபெருமானுடைய திருவடிகளைச் சிரசிற்குட்டி வணங்குஞ் சிறந்த சிவபக்தி உடையவரென்பது வெளிப்படையாகின்றது. எனவே அறிவும், ஆற்றலும், நெறிமுறைகளும், சிவசிந்தணையும் ஆகிய நற்பண்புகளைமைந்த ஒருவர் சம்புபாத சிரயராவர்.

வித்து மட்டும் நல்லாயிருந்தாற் போதுமா? வித்திடப்படுகின்ற நிலமும் நன்னிலமாக இருக்கவேண்டும். “உவர் நிலத்தில் நெல்முளை வித்திடினும் வினைவெய்திடாது” ஆதலால் தாயாரைப் பற்றியும் சிறிது கவனிப்போம். அவரின் பெயரே “சிவஞானவதியார்” சிவஞானங்களுக்கெல்லாம் உறைவிடமானவர். தாய்மார்கள், கர்ப்பவதிகளாக விருக்கும் போது எவ்வளவு சந்தோக்தோடு வாழ்கின்றார்களோ அதற்கேற்ற அழகிய அறிவான பிள்ளைகள் பிறக்குமென்பதும், துண்பத்தோடுருப்பார்களோயால் நோய்வாய்ப்பட்ட தீயகுணம் படைத்த

திருவாசகத் தேன்

பிள்ளைகள் பிறப்பார்க்களென்பதும்; அதுபோலவே பாலூட்டுந் தாய்மார் எப்படிப்பட்ட சிந்தனைகளோடு பாலூட்டுகின்றார்களோ அதற்கேற்ற பண்டுகளே அக்குழந்தைகளிடத்திலே அமையுமென்பதும் அறிஞர்களின் தீர்க்கமான முடிபாகும்.

அப்படியானால் சிவபக்தியிற் சிறந்த சம்புாத சிரயருக்குச், சற்குணவதியான சிவஞானவதியாராகிய தாய் வயிற்றிற்பிறந்து அவராலேயே வளர்க்கப் பெற்றுப் புண்ணிய பூமியாகிய திருவாதவூரிலே வளர்ந்த, பிள்ளையின் சிறப்பைச் சொல்லவும் வேண்டுமா? கருவிலேயே உருவான பேரறிவும், சிவபக்தியும், நங்குணநடைகளும் இளமையிலேயே அவரிடமமைந்தன, அழகும் ஆற்றலுமுள்ளவராகவே அவர் விளங்கினார். அக்குழந்தையே எமது மாணிக்கவாசகர். அவரின் பிறப்பைக் கடவுள்மாழுனிவர் கூறும்போது, ஒரு தெய்விக்கத் தன்மை பொருந்திய செந்தெந்த பயிராக உவமிக்கின்றார். முற்பிறவிகளிற் செய்த தவமே மாணிக்கவாசகராகிய பயிரின் வித்தெனவும், தவமாகிய வித்தினிடமாக முளைத்தமுளை பிறவியாகிய சேற்றினின்றும் நீங்குகின்றது என்றும், நீங்கிய அம்முளை தீய விக்கினிங்களாகிய களைகளைக் கடந்து இலைகளைப் பறப்பி வளர்கிறது. என்றும், பயிரிடுவராகிய உழவராகும் சிவபெருமானது திருவருளினாலே அப்பயிரானது, பரமுத்தியாகிய சிவஞானத்தை விளையப் போகின்றதெனவும் கூறியுள்ளார். கடவுள் மாழுனிவர் கூறியதைச் சிந்திப்பவர்களுடைய மனதில் ஒருவினா வெழுகின்றது. அவ்வாறு எழும் வினாவென்னில் அவர் மட்டுந்தான் சிவனஞாற் பிறந்து சிவஞானத்தைப் பெற்றார் என்றால் மற்றவர்களாகிய நாமெல்லோரும், யாராளாற் பிறந்தோம், நாமேன் பரஞானத்தைப் பெறக்கூடாதென்பதே யாகும்?

இவ்வினா எங்கள் அறியாமையால் எழுவதொன்றாகும். நாமும் சிவபெருமானது திருவருளினாலேயே தோன்றினோம். சிவபெருமானோ விருப்பு வெறுப்பற்ற கருணாமூர்த்தியாவர். எல்லாமறிபவர், எல்லாம் வல்லவர், ஆதிலினாலே அவர், ஆண்மாக்களாகிய நாங்கள் செய்த நல் வினை, தீவினைகளை அறிந்து அவைகளை நாம் அனுபவித்துத்தொலைத்தடின் எம்மை மோட்சமாகிய திருவடி நீலவில் இருந்துவதற்காகக் காத்திருக்கும் கருணாமூர்த்தி, ஆதலால் நாமிட்டிய புண்ணிய பாவங்களுக்கேற்ற இடத்தில், அதற்குரிய தாய் தந்தையர் மூலமாகத் தோற்றுவித்து நமது வினைகளை நாம் அனுபவிக்க வைக்கின்றார். உதாரணமாக மாணிக்க வாசகரே என்ன கொல்லுகின்றார்.

புல்லாகப் பூடாய்ப் புழுவாய் மரமாகிப்
பல்விருக மாகப் பறவையாய்ப் பாம்பாகிக்
கல்லாய் மனிதராய்ப் போய்க் கணங்களாய்
வல்லகர ராகி முனிவராய்த் தேவராய்
எல்லாப் பீறப்பும் பீறந்தீளைத்தே னெம்பிருமான்.

என்று கொல்வதிலிருந்தே; இப்பிறவிகளை எமக்கு என்றநூகின்றார் இறைவனென்றால்; எமது வினைகளை நூக்கதற் பொருட்டேயாகும் என்பது புலனாகின்றது. இந்த உண்மையை நாம் அறிவோமாயின்; எமது அறியாமை தாமாகவே எம்மை விட்டு நீங்கிவிடும்.

வித்திற் தோன்றிய முளை பிறவியாகிய சேற்றினின்றும் வெளிவருவது மிகவும் கடினமான தொன்றாகும். நீர் கூடுமானால் முளை அழுகிவிடும். நீரில்லாது வரண்டுவிடுமோயானால் முளை வரமுடியாது மடிந்துவடும். சிறிதே வெளித்தோன்றினாலும் கருகிவிடும். மேலும் இக்கட்டங்களைக் கடந்தமுளை, விக்கினிங்களாகிய களைகளினின்றும் நீங்கவேண்டும். இதுவும் கடினத்திற் கடினம். களைகளின் செறிவைத் தாண்டி முளை

திருவாசகத் தேன்

வெளிவரமாட்டாது. அன்றியும் அக்களைகளாகிய செடிகளின் நெருக்கத்தினால் முளை வளர்வதற்கு வேண்டிய குரிய வெளிச்சமும், காற்றும் கிடையாது போய்விடும். மேலும் செடிகளிலுள்ள பூச்சிபுழுக்கள் தோன்றும் முளையைத் தின்றுழித்து விடும். சாலியாகிய பயிருக்கே இந்தகைய தடைகளானால்; பிரசவமாகின்ற சேயின் துள்பங்களையும், பிரசவிக்கும் தாயின் இன்னல்களையும் எப்படிச் சொல்வது. கருவிலேயேயியும், கருமுதிர்ந்த பின் சிடையும் பிரசவ வேதனையாலோ, ஏற்படுகின்ற வலிபோன்ற நோய்களினாலோ, தாயோ அல்லது சேயோ அல்லது தாயும்சேயுமோ மரணத்துக் காளாவதும் உண்டு.

ஆனால் மாணிக்க வாசகர் பூர்வபுண்ணியும் பேற்றினாலும், சொக்கநாதர் திருவருளினாலும், நல்ல சுபவேளையில், சுப சகுனங்கள் தோன்ற வந்து திருவவதாரம் செய்தார். திருவாதவூரிற்பிறந்த பிள்ளைக்குத் “திருவாதவூரர்” என்னுந் திருநாமஞ் சூட்டினர். அழுதாட்டினர். குடுமிலைவத்தனர். பிள்ளையவர்களும் ஜந்தாவது வயக்கடையவரானார். அப்போது கல்விகற்கவைத்தனர். எதன் பொருட்டென்றால்; தமது மைந்தன் தவத்தின் தன்மைகளையும், விபூதியின் மகிழமைகளையும், சிவபிரானின் சீலச் சிறப்புக்களையும் உணரவேண்டும். சிறந்த சிவஅன்பனாக வேண்டுமென்பதற்காகவே கல்வி கற்கவைத்தார். வாதவூரரும்; தனது ஆன்மவிடுதலைக் கேற்றதாகிய, அகச் சமயநால்களையும், தலபுராணங்களையும், மற்றய பதினெண் புராணங்களையும் வேதங்கள் சிவாகமங்களாகிய அறிவுக்குரிய நூல்கள் எத்தனையோ அவைகளைத்தையும் தனது பதினாறாவது வயக்குள் கற்றுத் தெளிந்தார்.

இதிலிருந்து நாம் உணர வேண்டியதைக் கவனிப்போம். நாம் கற்கவேண்டிய காலம் நம்மினமைக்காலமே யாகும். “இளமையிற் கல்வி சிலையில் எழுத்” தாகும் என்றும் நிலைத்து நின்று நமக்குப் பயன் தரும். அதுவும் தெய்வப் புலவர் ஸ்ரிய வண்ணம் கற்கவேண்டிய சிறந்த நூல்களைக் கட்டறக் கற்கவேண்டுமென்பதே. மணிவாசகப்பெருமான் கட்டறக் கற்றது மட்டுமா? தாம் கற்ற தற் கேற்றமுறையில். தனது வாழ்க்கை நெறியை நிறுவினார். அவ்வாறு நின்றமையால் உண்மையாகிய ஞான தத்துவங்களை யுணர்ந்தார். பதி, பசு, பாச முப்பொருளுண்மைகளை அறிந்தொழுகுவாரானார். உலக வாழ்வாகிய மாயையை வெறுத்தார். பரஞானப் பற்றையே பற்றினார். அப்பற்றினால் இறையன்பு மேலிட்டது. இறையன்பினாலே சக்தி மிகுந்தவரானார். மிகுந்து மென்ன? மேலும் ஞானத் தெளிவடையும் பொருட்டுச் சற்குருவுள்ளேவன்று, என்றும் தேடுவாராயினர்.

இவரின் அருமை, பெருமைகளையும், திறமைகளையும் அறிந்த அரிமர்த்தனபாண்டியன்; இவரிடத்திலே மிகுந்த நண்புடையவனாய், தென்னவன் பிரமராயன் எனப்பட்டம் சூட்டித் தனது முதல் மந்திரியாக்கினான், இவரும் அதிலும் பற்றற்றவராயினும், முறைமையான தனது கடமைகளைத் திறம்படச் செய்தார். அப்போது சோழநாட்டின் கடற் கரையினிடமாக ஆரியதேசத்துக் குதிரைகள் விற்பனைக்காக வந்துள்ளன என்பதைப் பாண்டிய மன்னன் கேள்வியற்றான், திருவாதவூரிடம் குதிரைவாங்கிவருமாறு கூறி நாற்பத்தொன்பது கோடி தங்க நாணயங்களைக் கொடுத்தனுப்புகின்றான். திருவாதவூர் முத்துப்பல்க்கின்மீது இவர்ந்து செல்கிறார். பாண்டியனது கயற்கொடி பறக்கின்றது. சேனைகள் குழப் பரிவாரத்தவர்கள் சேவிக்கச் சுகல அரச வரிசைகளோடு; மன்னாதி மன்னன் போலச் சோழவளநாட்டை நோக்கிச் செல்கின்றார்.

இவரியற்றிய நல்வினைப்பயன் காரணமாகவே, கயிலாய நாயகராகிய சிவபெருமான், ஒரு பரமாசாரியராகிய வடிவங்கொண்டு. தனது கணநாதர்களையே

திருவாசகத் தேன்

தொண்டர்களாக்கி மானிட வடிவத்தில், இவரையடிமை கொள்ளத் திருவுள்ளங் கொண்டு வந்தார். இவ்வாறு வந்த கைலாயநாதர், திருவாதவூர் வருகின்ற வழியருகே; திருப்பெருந்துறையிலுள்ள ஒரு பூஞ்சோலையின் மத்தியிலுள்ள குநுந்தமரத்தடியில் வீற்றிருந்தார். தொண்டர்கள் துதிக்கின்ற வேதாகம ஒசைகள் முழங்குகின்றன. அவ்வோசையைக் கேட்ட திருவாதவூர்கள் அச்சோலையினிடமாகச் சென்றார். தேவசபையைக் கண்டார். பல்லக்கில் நின்று மிறங்கினார். பரமாசாரியார் முன்னிலையிற் சென்று அன்புமண்டிய நெஞ்சினில் வணங்கிப் புறத்தே வணங்காதவர் போல நின்றார். பரமாசாரியாரின் திருக்கோலம், திருவாதவூர் மனத்தை உருக்கியது.

இவற்றைச் சிறிது சிந்திப்போம். கைலையங்கிரி வாசரே இவரை அடிமை கொள்ளத் திருவுள்ள கொண்டு மானிட வடிவந்தாங்கிவந்தாரென்றால் இத்திருவாதவூர் பூர்வ சென்மங்களிற் செய்த தவத்தின் பெருமையைச் சிந்திக்க வேண்டியவர்களாகின்றோம். அடுத்து அடியார்கள் ஒதுக்கின்ற வேதசிவாகம ஒலியைக் கேட்டமாத்திரத்திலேயே காந்தம் இரும்பைக் கவர்வது போலத் திருவாதவூர் ஈர்க்கப்பட்டார் என்றால் அவரது மனோபக்குவம் எவ்வளவு உயர்ந்த நிலையில் உள்ளதென்பதையும் நாம் உணரவேண்டும் மேலும் குநுந்தமர நிழலிலிருந்த தேவசபையைக் கண்டமாத்திரத்திலேயே மன்னாதி மன்னன் போலச் சென்ற வாதவூர். தன்னையேமறந்து தான் ஒரு முதல் மந்திரியார் என்ற தகுதியை மறந்து சிவிகையிலிருந்து மிறங்கி நடந்து சென்றாரென்றால் அத்தேவசபையினது புனிதம் எவ்வாறிருந்திருக்கு மென்பதையும், அச்சபையின் சக்தி எவ்வளவு வலிமையுடையதாயிருந்த தென்பதையும் நாம் அளந்தறிய வேண்டியவர்களாகின்றோம்.

இவ்வாறாகிய தேவசபையின் தலைவராகிய ஞானதேசிகரைக் கண்டளவிலேயே திருவாதவூரது மனத்தில் அன்புண்டாகின்றது. அவ்வன்பு மேன்மேலும் வளர்கிறது. வளர்வது மட்டுமா, மனதில் நிறைந்து நெருங்கிய தென்றால் தேசிகரின் ஆற்றல் எம்மால் அளவிடக் கூடிய தொன்றாமோ? திருவாதவூருக்கோ அவரது திருப்பாதங்களில் ஓட்டாடிக் கொண்டு வணங்க வேண்டுமெனத் தோன்றுகின்றது. தோன்றுவது மட்டுமா தூண்டுகின்றது மென்பதை “அன்பு மன்றிய நெஞ்சினில் வணங்கி” என்ற வாக்கியத்திலிருந்து தெரிகின்ற தல்லவா? இவ்வாறு மனக் குழுந்தவாதவூர்

“உருத்திரநற் றிருமணையை கிளங்குகாதி

வொன்சீரத்தற் கந்தரத்தி வொளிகொள் மார்பில்
கரத்திலைனிந் தலகுத்தரு முண்ட மங்கக்
கண்கரந்த நன்னுதன்மேற் கவினச் சாத்தித்
திருத்திகழும் வேதியனா ரம்பொன் மேனி
தீகழ்வது கண்டகம் மகிழ்வார் சொங்கைமீது
பொருத்தமறும் புத்தக மேதையா வென்னப்
பொய்மையிலாச் சீவஞான போத மென்றார்”

(கடவுள் மாழுனிவர்)

சிவசின்னமாகிய உருத்திராக்கம், வீட்டுதி, அதையனிந்து விளங்குகின்ற ஞானதேசிகரின் செம்பொன் வண்ணத் திருமேனியின் பொலிவின் பூரணத்தைக் கண்டமாத்திரத்திலேயே, தனக்கு ஞான தீக்கை செய்ய வல்ல குருதேவ ரிவரேயாவாரென்று துணிந்து மகிழ் சிறந்தவாதவூர். “தேரான் தெளிவுந் தெளிந்தான் கண் ஜயறவும் தீரா இடும்பை தரும்” என்பாற்கேற்ப மேலுந் தெளிவடையும் பொருட்டுத் “தங்கள் திருக்கருத்திலுள்ளன

திருவாசகத் தேன்

புத்தகம் யாதோ?" வென்று வினாவினார். அதைக் கேட்டப்ரமாசாரியார். மெய் ஞானத்தை எடுத்துக் கூறுகின்ற "சிவஞானபோதம்" என்றார். அதைக் கேட்ட வாதவூர் அப்படி யானால் சிவமேது! ஞானமேது? போதமாவது யாது? இவற்றைக் கூறியருள் வீரானால் அடியேனுமுமக் கடிமையாவே னென்றார். அவரை அடிமை கொள்ளும் பொருட்டே உருவத்திருமேனி கொண்டெமுந்தருளிவந்தப்ரமாசாரியர் கூறுவாராயினர். அதுவும் அவரது மனத்திற் சென்று படியுமாற்றுள் புரிந்து கூறுகின்றார். சிவமாவது என்றுமுள்ள பரிசுத்த ஞானமயமாகிய மாயா மலங்களால் பற்றப்படாத புனிதமான சர்வவல்லபம் பொருந்திய பதியாகிய ஒரு பரம்பொருள். ஞானமாவது அப்பரம் பொருளாகிய பதியின் இலக்கணங்களைச் சந்தேக விபரதங்களின்றி உள்ளவாற்றிதல். போதமாவது, அவ்வாறு தாமாராய்ந்தறிந்த உண்மைகளை அனுபவமார்க்கமாக உணர்ந்து தெளிவதே யாகுமென்று உபதேசித்தருளினார்.

முன்னரே ஞான உணர்வை யூடையவராயிருந்த திருவாதவூர். இவ்வாசகங்களைக் கேட்டாலில் இவரது ஞானம் மேலும் வளர்ந்தது. தாம் அப்பரமாசாரியாருக்கே அடிமையாகித் தமது பிறவிப்பினியை நீக்க வேண்டுமென்று துணிந்தார். தான்யார் தனது கடமைகள்யாலை தாமெதந்காக வந்தோமென்பவைகளை மறந்தார். ஞானவேட்கையுடைய வராயினார். என்ன செய்தார் "மின்னினும் நிலைமையில்லா விழுப்பொருள் யாவும் வேண்டேன். நின்னடியடைந்து நாயேன் உறுபவமொழித்தல் வேண்டு" மென்று தாமணிந்திருந்த ஆடையாபணங்கள், மதுரைமன்னன் குதிரை வாங்கிவருமாறு கொடுத்த சிறந்த திரவியங்கள் அனைத்தையும் பரமாசாரியார் முன் வைத்துவணங்கினார். மாணிக்கவாசகின் பக்குவு நிலையைக் கண்டு பரமாசாரியார் மகிழ்ச்சியடைந்தார்.

தீக்கை செய்கின்ற மண்டப மமைக்கப் பெற்றது. பஞ்சாட்சரதீக்கை திருவடித்தீக்கை பார்வையாகிய திருக்கண்ணோக்கமாகும் தீக்கை, யாத்பன இரவு கடினக பதினைந்தில் நடைபெறுகிறது. இருளானதுவுந்து மூடுங்காலம், இராக்காலம் உலகில் நிகழும் சலனங்கள் யாவும் ஒடுங்கிப் பேயந்துயில் கொள்ளும் காலம், நடுச்சாமம், பன்னிரண்டு மணி மிகவும் அமைதியாகிய நேரம், அதிலிருந்து அந்தாகாரமாகிய இருள் சிறிது, சிறிதாக நீங்கி வைக்கிற வேளையை நோக்குஞ் கூபநேரம் இப்படியான கூப முகூர்த்தத்தில் திருவாதவூருக்குத் தீக்கை நடைபெற்றது.

சிவபெருமானாகிய பரமாசாரியாரின் திருக்கண் ணோக்கத் தினாலே அத்திருவாதவூரது வினைக்கட்டுகள் நாசமாகின்றன. பஞ்சாட்சர உபதேசத்தினாலே மெய்ஞானம் பிறக்கின்றது. அத்துடன் பரிசுதீக்கை, திருவடித்தீக்கைகளினாலே மலப்பற்று நீங்கி அத்துவ சுத்தியாகிய பற்றறுத்துப் புனிதமாயினார்.

இவ்வாறு புனிதமடைந்து, அடியார்களிலொருவராகிய திருவாதவூரடிகளை மறுநாட்காலை தனிமையாகிய ஓரிடத்தில் அழைத்துச் சென்று, சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானமாகிய ஞானபாதங்கள் இவை இவையெனவும் அவற்றின் பயன் சாலோகம், சாமிபம், சாருபம், சாயுச்சமாகிய, நால்வகையெனவும் கூறியிருவரைத் தருளினார்.

அன்றியும், இப்பிரபஞ்சம் இருப்பது போலக் காட்சியளித்து இல்லாது அழிந்து போகின்ற மாயை எனவும் (மாயா - தோன்றிமறைவது) இப்பிரபஞ்ச வாழ்வில் வாழுங்கால், செம்பின்கண் களிம்பானது பற்றுவதுபோல ஆணவ, மலமாகிய இருளானது உண்ணைப்பற்று மெனவுங் கண்டதைக் காட்டுங் கண்ணாடி போன்ற உனது மனம் அப்பற்றிலமூந்து மெனவும், அவ்வாறு அழுந்தி நீ பிரபஞ்ச வாழ்வைப் பற்றுவதால் பல அண்டங்களிலும் பிறந்து, மிறந்தும், வினைகளை மென்மேலும் பிறவிகள் தோறு மீட்டி

திருவாசகத் தேன்

உழல்வாயியன்று முரைத்தருளினார். பின்னரிதற்குப் பரிகாரம் ஆன்மாவாகிய நீ சுயநலங்கருதுவ தாகிய காமிய கர்மங்களைச் செய்யாது, சிவபுண்ணியங்களாகிய கர்மங்களைச் செய்வாயானால், ஆன்மாவாகிய உன்னை இருவினை ஒப்பாகிய பக்குவகாலம் வந்தனையும். அப்போது வினைப் போகத்துக்குரிய பிறவியானது உன்னை விட்டுநீங்கும். அப்பக்குவ காலத்திலேயே, திருவடிப்பேராகிய பரமுத்தியிற் சேர்த்தாட் கொள்வோமென்று; வேதாகமங்கள் கூறும் மெய்ப்பொருள்களை யுணருமாறுரைத்து வாசிக்கீக்கையும் செய்தருளினார். கைலைவாசரே பரமாசாரியாராக வந்து, தீக்கை செய்யப்பெற்ற திருவாதவூரடிகள் சீவன் முத்தாராயினர்.

சீவன் முத்தாராகிய திருவாதவூரடிகள் உடம்பு முழுவதும் உத்தானமாக வெண்ணீரணிந்தார். குடுமிகுலைந்துவிரிந்து தொங்கியது. கோவண்மாகிய ஆடையை அணிந்தார். பார்ப்பவர்களுக்குப் பேயராகவும் பித்தர் பிசாசர்களைப் போலவுங் காட்சியளித்தார். தங்கள் வேண்டுகோளை ஏற்கமறுத்த மந்திரியாரின் நிலைமையைப் பரிவாரத்தவர்கள் சென்று பாண்டியனிடம் விண்ணப் பித்தனர். கோபங்கொண்டபாண்டியன் உடனடியாக வருமாறு ஒலை யனுப்பினான். குரு சுவாமிகளின் திருவருளினால் மந்திரிக்கோலத்தில் மதிக்கரிய மாணிக்கமணியோடு மன்னனைக் காண்கின்றார். பரிசனத்தார் சொன்னவை பொய்யெனவும் ஆவனி மூலத்தன்று குதிரைகள் வருமெனவுங் கூறினார். பாண்டியன் சினந்தணிந்திருந்தனன். மறுநாளே மந்திரியார் கூறியவை அனைத்தும் பொய்யென வறிந்து வாதவூருக்குத் தண்டனை வழங்குகின்றான். கடுரமாகிய வெய்யிலில் கோட்டினில் நிறுத்தப் பெற்ற திருவாதவூரடிகள் பரமாசாரியாரையே நினைத்து தேவரீர் சொன்ன சொல் பொய்யாகலாமோ என்று வேண்டுதல் செய்கின்றார்.

அந்த நேரத்தில் அலை கடல் கறைபுரண்டு வருவது போலச் சங்கரனால் கொண்டு வருகின்ற குதிரைக் கூட்டங்கள் மதுரைக்குவந்தன. பாண்டியன் மகிழ்ச்சியடைந்தான். தண்டனைநீங்கிய திருவாதவூர் பரமாசாரியாகிய சிவபெருமானை வேதமாகிய குதிரையின் மீது கண்டு களிக்கந்து கசிந்து கண்ணர் வடிக்கின்றார். பாண்டியனோ அந்தப் பரம் பொருளே உருவத் திருமேனி கொண்டெழுந்தருளி வந்த போதும் குதிரை வர்த்தகரை கண்டானேயன்றிக் கடவுளாகிய சிவபெருமானைக் காணவில்லை. ஏன் காணவில்லை. சிவபுராணவாயிலாக மணிவாக்கர் என்ன கூறுகின்றார். “அவனருளாலே அவன்றாள் வணங்கி” என்று கூறுகின்றார். எனவே ஒளித்துவலகெங்கும் நிற்பவராகிய சிவபெருமானால் பிறவிநீக்கம் பெற்ற அருளாளர் கண்டார். அவ்வாறுருளைப் பெறாத பாண்டியனால் அவரைக் காணமுடியவில்லை. எனவே நாமும் நல்ல திருவருளைப் பெறுவோமாயின் சிவபெருமானைக் காண்போம். பிறவிக் கடலின் கரை காண்போம்.. அதற்குதலி யாவது சிவநாமமாகிய தெப்பமேயாகும் என்பதை யுணர்வோமாக. குதிரைகள் பரிட்சிக்கப்பட்டு நிரைகளிற் சேர்க்கப்பட்டன. வர்த்தகரும் வந்த வழி நோக்கித் திரும்பினர். பகற் காலம் நீங்கி இராக்காலமானது.

அன்று மாயம் போல வந்த குதிரைகள் எல்லாம் அன்றிரவே நரிகளாயின. பாண்டியனிடம் முன்பிருந்த குதிரைகளையே இந்நரிக்கூட்டங்கள் கடித்துக் கொள்ளன. மதுரைமாநகரத்துச் சனங்கள் நரிகளினாலே கலவரமடைந்து பதட்டமுடன் மன்னவனிடம் சென்று முறையிடுகின்றனர். மூட்டெழுமைலுக்குச் சமானமான கோபங் கொண்ட பாண்டியன் மீண்டும்தண்டனை வழங்குகின்றான். மறுநாள் வாதவூர் வளைப்பினில் நிறுத்தப்படுகிறார். என்ன செய்வார். தம்மை ஆட் கொண்ட தலைவரையே நினைந்தார் “பரித்திரின் நரியே யானபான்மை கண்டடியேன் தன்னை வருத்தினர்” தேவரீரே இத்துண்பத்திலிருந்தடியேனைக்

திருவாசகத் தேவன்

காத்தருள வேண்டுமென்றிரந்து வேண்டுதல் செய்தார். அவரது துண்பத்தைத் துடைக்க நினைத்த சிவபெருமானது கட்டளையினாலே. கங்காநதி வைகை நதியினிடமாக வந்து பெருக்கெடுத்தது. எல்லா இடங்களிலும் வெள்ளம் மூடியது. மதுரைமாநகரத்தின் மதில்கள் இடியுமாறு அலைகள் வந்து மோதுகின்றன. அதைக்கண்ட பாண்டியன் தமது வழமைப்படி பொன், மணி, முத்து, பட்டு ஆகிய பொருள்களை வைகை நதியிலிட்டுத் தாயே உன்கோபந்தனிந்தருள வேண்டுமென்று பணிந்தான். வைகையின் சீற்றம் மிகுந்தது. செய்வதறியாத மன்னன் மற்றைய மந்திரிமார்களை அழைத்துக் கேட்கின்றான்.

“ஆதியாங் கடவு எளந்தை யாலவா யமலன் மங்கை
பாதியான் சீறந்தழுசை பண்டையீற் குறைந்த துண்டோ
நீதியாந் தவத்தின் மிக்கார் வெஞ்சுசகம் புழுங்க மண்மேல்
தீதுயாம் செய்த துண்டோ செப்பும் னமைச்ச ரென்றான்”

அதைக்கேட்ட மந்திரிமார் “மெய்யன்பராகிய வாதவூர் வருந்திய வளைப்பின் நீக்கி உளங்கொள மகிழ்ச்சி செய்யின் உறுபுளவூர் கொளாது” என்று கூறினர். பாண்டியனும் மனச் சந்தோசமாக அழைத்துச் சற்காரவார்த்தைகள் பல கூறிக் காப்பாற்றுமாறு பணிந்தான். வாதவூர் மேலோபார்த்துப் பரமாசாரியாரை நினைத்து இரந்து வேண்டுதல் செய்தார். வைகையின் சீற்றமாகிய பெருகும் வேகந் தனிந்தது.

இதிலிருந்தே ஆலயங்களில் நடைபெறவேண்டிய நாளாந்த பூசைகளோ விசேஷ விழாக் களோ யாகாதிகருமங்களோ, சிறிதும் தவறாது அந்தந்த நேரத் தில் நடைபெறவேண்டுமென்பதை நாங்கள் அறியக் கிடக்கின்றது. அவ்வாறு நடைபெறாது தவறுமாயின் அந்தநாட்டுக்கே அளவற்ற துண்பங்கள் அழிவுகள் வந்தடையுமென்பது முறுதியாகின்றது. அன்றியும் தவத்தால் மேம்பட்ட முனிவர்கள் குரவர்கள் போன்ற பெரியோர்களது மனம் வருந்துமாறு தீண்மையேதேனும் செய்தோமேயானாலும் நினைத்தற்கிய தீண்மகள் துண்பங்கள் நம்மை வந்தடையுமென்பதுந் திண்ணமாகின்றது. இதனையே வள்ளுவருங் “குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி கணமேனுங் காத்த வரிது” என்று கூறி விளக்கினார்.

பெருகிலூடும் வைகைக்கு அணைகட்டத் தீர்மானித்தனர். மதுரை மாந்த ரெல்லோருக்கும் கோவிளாலளந்து ஒவ்வொர் பங்கு அணைகட்ட வேண்டுமெனக் கொடுக்கப்படுகின்றது. அதிலொரு பங்காளி செம்மனச் செல்வியர். அவரோ நரைதிரையோடு கூடிய வயோதிப்பு பெண். கணவணோ தாய் தந்தையரோ பிள்ளைகளோ இல்லாத தனித்தவர். அவரது சீவியமோ பிட்டு விற்பதனாலேயே நடைபெறுகிறது. அப்படியன அம்மையாரிடம் கூலி கொடுப்பதற்குப்பணமேது. அவரால் அணை கட்ட முடியுமா? அல்லது அவரது பிட்டடையே கலியாக வாங்கி அணைகட்ட யாராவது போவர்களா? அணை கட்டாவிட்டாலோ அரசுகட்டளையை மீறியதுற்றமாகும். என்ன செய்வார் அம்மையார். திருவாலவாய் என்னுங் கோயிலுக்கே சென்றார். கவாமி தரிசனங்கு செய்து வணங்கி நின்றார். கண்களிலிருந்து பெருகிய கண்ணீர் மார்பில் வழிந்தோடியது. “யாருட னானினிப் புகல்வே னென்னுடையாய் வைகையின்னன் ஸ்ருடையா தடைக்கும் வகை நீரிறிதின் றருளாயேல்” நான் என்னசெய்வேன். என்னுயிரைப் போக்குவதேயண்டி வேறு வழியில்லையே என்றழுதார். அழுது நின்ற அம்மையார் மீது இரங்கிய சோமகந்தார் கடவுள் தாலீம் “ஆடையுந் துணிந்த சீரையாகியே கூலியாளாய்க் கூடையுந் தலையேற் கொண்டு கொட்டுடைத்தோளராகிக்” கோயில் வாயிலில் வந்தார் (கொட்டு - மண்வெட்டி)

திருவாசகத் தேர்

அம்மையாருக்கே கூலியாளரானார். பிட்டையே கூலியாக வாங்கினார். தின்று நின்று வைகைக்கரையை அடைந்தார். அங்கு நின்று விளையாடி விட்டுக் களைப்படைந்தார் போலக் கொண்றை மரந்திலில் ஆற்றங்கரை மணலில் ஞானநித்திரையானார். பாண்டியன்கு கருமாதி காரிகள் வந்து அணைக்டாது அறிதுயில் புரியுங் கூலியாளரைக் கண்டு கடுங்கோபங் கொண்டு அவரது குற்றத்துக்காகப் பிரம்பினாலடி ததார்கள் அந்த அடி அவர்கள் மீதே வீழ்ந்தது. கூலியாளரைக் காணவில்லை. அவர் மறைந்து விட்டார். அவர்மீது பட்டாடி பாண்டியன் முதல் அரண்மனை மங்கையர். மந்திரிமார். சேனைகள் பிரமன் திருமால் முனிவர்கள். சந்திர சூரியர்கள் இந்திராதி தேவர்கள் பூமி சமுத்திரம் மரங்களாகிய சுராசரங்களீராக எங்கும்பட்டது. திருவாதவூர் மீதும் பட்டது. உண்மையையறிந்தார். வைகைக் கரையை யடைந்தார். அவர் மன்கம்நு திருவிளையாடல் புரிந்த மன்மீது வீழ்ந்தார். “அன்ன தனக்காளாகி யணிவைகை யடைந் தடியுண்டென்னையருட் பணிகொள்ள விளைந்தனவே விறையோனே” என்று உருண்டு புரண்டு அழுவாராயினார்.

இவைகளிலிருந்து, கிருபாஸுரத்தியாகிய இறைவன் தன்மீது அன்புடைய அடியார்கள் பொருட்டாக அவர்களது துண்பங்களை நீக்குவதற்காக எத்தகைய பேரன்புடையரா இருக்கின்றாரென்பதும் எத்தனை எத்தனை திருவிளையாடலைப் புரிவாரென்பதையும் காண்கின்றோம். சோமசுந்தரக்கடவுளே கூலியாளரானால் செம்மனச் செல்லியார் செய்த தவத்தின் தன்மைதானென்னே! நம்பியாண்டார் நம்பி, பொள்ளாப் பிள்ளையாருக்குத் திருவழுதார்டினார். தனது கண்ணொண்டேயிடந்தப்பிய கண்ணப்பநாயனார். திருக்காளத்திநாதருக்குத் தான் கவை பார்த்த மாசிச்ததை யூட்டினார். அவர்களைப் போலவே செம்மனச் செல்லியாரும். சோமசுந்தரக் கடவுளுக்குப் பிட்டமுதிட்டருளும் பெரும் பேற்றுக் குரியவரானார்.

மேலும் சிவபிரானாகிய கூலியாளர் மீதுபட்டாடி அண்ட சுராசரமனைத்தினும் பட்ட காரணம் யாது? அதனைக் கடவுள்மாழுணிவரே கூறுகின்றார், பின்வருமாறு. மாயையாகிய கரிய பெரிய கடலில் தோன்றுகின்ற நீர்க்குமிழிகள் போன்ற கணக்கிறந்த அண்டங்கள் அனைத்திலும் தோன்றுகின்ற எண்பத்து நான் கிலச்சயோனி பேதங்கள் உள்ளன. அந்தயோனி பேதங்களினிடமாகத் தோன்றுகின்ற சீவர்கள் எல்லாவற்றிலும் உயிருக் குயிராகிய பரமான்மாவாகிச், சூக்குமாகநின்று, அவரவர் வினைக்கேற்பத் தூண்டி நடாத்துகின்றதாகிய பதியுண்மையை அவனிதலத்துள்ள அஞ்ஞானிகளுமறிந்து தம்மை வழிபட்டு உய்வடைய வேண்டுமென்பதற்காகவே இவ்வாறுணர்த்தியருளினா ரென்று அறிக்.

நிற்க! அடிபட்ட பாண்டியன் திருவாதவூரடியாது, மெருமைகளையும் அவரது தவத்தின் அருடமைகளையும் அவர் பொருட்டாகச் சிவன் செய்த திருவிளையாடல் களையும் சிந்தித்தான். உணர்ந்தான். தெளிந்தான். வாதவூரரிடம் வந்தான். அவரை வணங்கினான். தான் செய்த குற்றங்களினால் கொடிய நரகிற் சென்று வீழ்ந்து வருந்தா வண்ணம். தன்னை மன்னித்தருளி இன்று முதல் இவ்வகைத்தைத் தாங்களே ஆட்சிப்பிரிய வேண்டுமென்றும். நான் தங்களுக்குரிய பணிகளைச் செய்தொழுக வேண்டுமென்றும் இரந்து நின்றான்.

அரச போகங்களை அடியார்கள் விரும்புவார்களா? திருவாதவூர் பாண்டியனைப் பார்த்துத் தென்பெருந் துறையிலேக் வின்றெனை விடுப்பதேமற்றிவ்வல களிப்பதென்றார். மறுத்துரைக்க முடியாது பாண்டியன் ஜூயனே! விரும்பியவாறு செய்கவென்றான். திருவாதவூரடிகள் அரச உடைகளைக் களைந்தார். தவக்கோலம் பூண்டார். திருப்பெருந்துறை நோக்கிச் சென்றார். எவ்வாறு சென்றார்? நன்மன விறைவுங் காற்றுமாகவும் தடைபடு கன்றைநாடுக் கபிலையுந் ததும்பி நின்று மடையினையுடைக்கும் நீருமாகிச் சென்றார்.

அரசனது கட்டுப்பாட்டினிலடங்கி மந்திரியாராகி இவ்வுலகவாழ்வில் வாழ்கின்ற அரச வாழ்க்கை அவருக்கு வேகமாக ஓடுகின்ற நீர்ப்பெருக்கை வரம்பிட்டு மறித்தது போலவும், அவரிடத்திருந்த ஞானபக்தியாகிய நீர்த்தேக்கம் தடுத்திருந்த பிரபஞ்சமாகிய வரம்பையே உடைத்தோடிய தென்றதனால் அவரது பக்தியின் சக்தியை நாம் அறிய முடிகிறது. மேலும் தடைபடுகன்றை நாடிச் செல்கின்ற தலையீற்றுப்பகவைப் போலவும் சென்றாரென்றதான் முதலில் கண்ணறயின்ற “கன்னி நாகு” கன்றினிடமாக எத்தகைய பாசத்தோடு உள்ளதென்றையும் தன்னுயிரினும் மேலாக மதிக்கின்ற கண்ணறப் பிரிய நேர்ந்தால். அப்பகவானது எவ்வளவு வேகமாகத் தேடியோடு மென்பதையும் நாமறிவோமல்லவா? எனவே தலை யீற்றுக்கண்றில் தாய்ப்பகவானது கொண்டுள்ள பாசமெவ்வளவோ அவ்வளவிலும் கூடிய பாசம் பரமாசாரியரிடத்து வாதவூர் பூண்டிருந்தா ரென்பதும் கணிக்கவேண்டிய தொன்றாகும். தடைநீங்கிய காரணத்தினாலும் பரமாசாரியாரேச் சென்றடைய வேண்டுமென்னும் பக்திப் பரவசத்தினாலும் வாய்வேக மனோவேகம் போலவும் விரைவாகச் சென்றார்.

சென்ற திருவாதவூர் திருப்பெருந்துறையில் குருந்தடியிலிருந்த தேவசபையைக் கண்டார். பரமாசாரியாரை வணங்கினார். ஆனந்தமாக அடியார் கூட்டத்திலொருவரானார். சிலநாட்கள் சென்றன. குருவாகிய கைலாயநாயகர் கைலையங்கிரிக்கேகத் திருவளங் கொண்டார். கணநாதர்களையழைத்து நீங்கள் இவ்விடத்தில் எனது திருவடிகளை வைத்துப் பூசித்திருங்கள். ஒரு நாள் இங்குள்ள இந்தப் பொய்கையில் ஞானாக்கினியானது வந்து தோன்றும். அதில் நீங்கள் வீழ்ந்து கண நாதர்களாகி எம்மை வந்தடைவீர்களாக, என்று புறப்பட்டு கடந்து சென்றார்.

விட்டுப்பிரிய மனமில்லாதவாராகிய வாதவூர் அவரைப் பின்தொடர்ந்து சென்றார். அதனைக் கண்ட சிவபெருமான். ஒரு கொண்றை மர நீழவிலிருந்து அவரது துண்பத்தை நீக்கும் பொருட்டு அவரை அருகாகவே வைத்தறிவுரை கூறினார். அண்டமும், பிண்டமும் தமிழ் லொத்தன, கோம், குரிய, அக்கினியாகிய மன்றலங்கள் அண்டத்திலும், பிண்டமாகிய உடலிலும் உள்ளன.

பிரமா, திருமால், உருத்திரன், மடேக்கவரன், சதாசிவனாகிய ஜவரும் இவ்விரு இடங்களிலுமிருந்தனர். பிண்டத்திலுள்ள புருவமத்தியாகிய இடமே சிதம்பரமாகும். சிதம்பரமாகிய சபையினிடமாகவே நாம் நின்று பஞ்சகிருத்தியமாகிய (ஜந்தொழில்) நிருத்தம் புரிகின்றோம். உடம்பின் கண்ணுள்ள மூலாதாரத் திருந்தெழுகின்ற பிராணனானது சுழுமுனாநாடியோடெழுந்து நாத ஒசையாகிய சங்கநாதத்தோடு வந்து வலாடத்தான்த்தில் சிவநாமமாகிய பஞ்சாட்சரம் ஏகாட்சரமாகிய பிரணவத் தொடுங்கி லயமாவதே மோட்சமாகிய பரமுத்தியாகும். ஆதலால் நீ மற்றிங்குள்ள தொண்டர்கள் அக்கினிப் பிரவேசம் செய்யும் போது நீமட்டும் பிரவேசியாது அவ்விடம் விட்டு நீங்கித் தலயாத்திரை சென்று பின்ற. “போன்னிம் பலத்திலெய்திப் புத்தரை வாதில்வென்ற பின்னரெம்பதமேயான பெரும்பதம் பெறுதி” என்று கூறித் தேற்றி நிற்பாயாக என்று மறைந்தருளினார்.

தான் கயிலைக்குச் செல்வதால், மெய்யன்பராகிய திருவாதவூர் தன்னைப் பிரிந்து வருந்தாதிருக்க வேண்டுமென்பதற்காகவே தொண்டர்களை அவருடன் இருத்திச் சென்றார். மலப்பற்றகன்ற சிவகண்நாதர்களானாலும்.அவர்கள் இப்பூமியில் சில நாட்கள் மாவிடவடிவில் வாழ்ந்த காரணத்தினால் அவர்களே யறியாத வண்ணம் அவர்களைப் பற்றிய மலபந்தத்தை அகற்றுவதற்காகவே ஞானாக்கினிப் பிரவேசம் செய்வித்தான்டருளினார். இதிலிருந்து அஞ்ஞானிகளாகி அளவற்ற பிறவிகளையெடுத்துக் கணக்கற்ற காலம் வாழ்ந்து

திருவாசகத் தென்
வரும் நம்மைப் பற்றியுள்ள மலப்பற்றின் வண்மையைச் சொல்லவும் வேண்டுமா? மேலும் திருவாதவூர் செய்ய வேண்டிய சிவதொண்டுகள் பல இருந்ததாலும் அவரின் பெருமைகளை உலகோறிந் துய்வடைய வேண்டு மெண்பதற்காகவுமே அவரைத் தடுத்து நிறுத்தினா ரெண்பதையும் தெரிந்து கொள்வோமாக.

இத்திருவாதவூர்களார் மேன்மையான சிறந்த பண்புகள் இல்லாதவர்களானாலும் சிவபிரானைப் பாடித் துதிப்பார்களோயானால் அவர்கள் மீதிரங்கி யருள் புரிவாரென்பதை யுணர்ந்து சிவநாமமாகிய சிறீ பஞ்சாட் சுத்தையே முதலாகக் கொண்டு “நமச்சிவாய வாழ்க்” என்று தொடங்கித் திருவாசகப் பாடல்களைப் பாடுவாராயினார். பரமாச்சாரியாரின் கட்டளைப் படி சிவதலங்கள் பலவற்றுக்கும் சென்றார். அவ்விடங்களிலெல்லாங் காணாத சூருவடிவைக் காண்பதற்காகப் பாடல்களைப் பரிவோடு பாடினார். கண்டார். அது மட்டுமா “பார்க்குமிட மெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற பரிபூரணானந்த்தைக்” கண்டார்.

ஆனால் கரணங்கள் சிவகரணங்களாகியமையால் அவருக்கு எல்லாம் சிவமையாகவே தோன்றின. இந்தவண்மையை அவர் பாடிய திருவாசங்களாகிய அன்னைப்பத்து, குயில் பத்து, திருத்தாங்கம், திருக்கோத்தும்பி, திருவெம்பாவை, திருப்பொற்கண்ணம், போன்ற மணிவாசகங்களே எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இவ்வாறு தலயாத்திரையை மேற்கொண்ட மாணிக்கவாசகர் சிதம்பரத்தை யடைந்தார். சபாநாயகரை வணங்கிப் பரவசமாகி நின்று தெளிந்தார். சிதம்பர எல்லையில் தவச்சாலையமைத்து வாடலும் களிப்புமில்லா நற்பெரு வாழ்வாகிய யோகினுறைந்தார்.

இவ்வாறு இருந்த போதே புத்தரைவாதில் வென்றாரென்பதும் ஊமையாக இருந்த புத்தராசனது மகளாகிய “காமவல்லி” என்பவளைப் பேச்கவன்மையுடையவளாகவினா ரெண்பதும் அனேகமான புத்தர்களைச் சைவர்களாக்கினா ரெண்பதும் அதனால் சைவ சமயமும் சிவசின்னங்களும் நிலைபெறக் செய்தாரென்பதும் அறியக் கிடக்கின்றன. மேலும் அந்நாட்களிலொருநாள் சபா நாயகராகிய நடேசப் பெருமானே ஒரு அந்தணராக வடிவங் கொண்டார். மாணிக்கவாசகரிடம் சென்றார். உலகோரோதி உய்வடையும் பொருட்டு உமது திருவாசகப் பாடல்களை எழுதும் பொருட்டாகவே பாண்டிநாட்டிலிருந்து வந்திருக்கின்றேன் கூறுங்களென்றார். நினைப்பு, மறப்பு இல்லாதவராகிய மாணிக்கவாசகரும் கூறினார்.

சிவபெருமானும் செங்கையில் எடு தாங்கித்தெளிவாக எழுதினார் “திருச்சதகம் முதலாகச் சிறந்த தமிழறநூறும் விரித்த வகப்பொருட்கோவை விளங்கவரு நாநாறும்” எழுதிமுடிந்த விடத்து அம்பலவன் எழுத்தென்று தனது கைச்சாத்தையுமிட்டார். திருமுறையேட்டைச் சேமித்து மறைந்தருளினார். மணிவாசகர் அதிசயமடைந்து திகைத்தார். சிவன் செயலே என்று துணிந்து தெளிந்தார். “ஓன்றறுமென் புண்பாடலுவந்தருளப் புவி மீதேயன்று செய்ந்தவழறியே” வென்றழுது பிரஸாத் திருந்தார். திருவாசகத் திருமுறை சிதம்பரத்தில் கோயிலிலுள்ள பஞ்சாட்சரப்படியின் மீது வைக்கப் பெற்றது.

மறுநாள் பூசை செய்யும் தில்லை வாழ் அந்தணர்கள் வந்து புத்தகத்தைக் காண்கின்றனர். அதிசயமடைந்தனர். நடேசப் பெருமானது செயலேயாகு மென்றும். அப்புத்தகத்தைப் பார்க்கவேண்டியதே முறைமையென்றும்துணிந்தனர். ஒருவர் மலர்தூவி வணங்கிப் புத்தகத்தை எடுத்துக் கூப்பு நீக்கி வாசித்தார். “கேட்டவர்க் கொல்லோருங்கினர் புளகங் காட்டிட வொண்கண்ணீருங் கசிந்துருகு சின்தையுமாகி” நின்றனர். இப்பாடலின் பொருளாகியதேனை அறிய வேண்டுமென ஆவல் கொண்டனர். மற்றவர்களிடம் கேட்பதிலும் இதனைப் பாடியருளிய மணிவாசகரிடம் கேட்பதே நல்லதாமென்று தீர்மானித்தனர். அவரிடம்

திருவாசகத் தேன்

சென்று வணங்கினர். இதன் பொருளை கூறுவேண்டுமெனப் பணிவோடு வேண்டினர். அதைக் கேட்ட மாணிக்கவாசகர் “பூங்களுக்குப் பொது வெதிரே போய் புகல்வேன்” வாருங்களென்று கனகசபையை நோக்கி நடந்து சென்றார். அவரைத் தொடர்ந்து தில்லை வாழுந்தனர்கள் குழந்து வந்தனர். எல்லோருங் கனகசபையில் வந்தடைந்தனர்.

பரமாசாரியர் கூறியவண்ணம், தான் அருள் பெற்றுயவடைதற்குரிய தாகிய செம்பொன் மன்றைச் சென்றடைந்த மாணிக்கவாசகர் “ஓன்றிய வித்துமிழ்மாலைப் பொருள் இவரேயென்று” சபாநாயகரைச் சுட்டிக்காட்டி மறைந்தருளினார். இவ்வாறு மறைந்த மாணிக்கவாசகர் தன்மீது கொண்டிருந்த பேரன்பை உலகோரநியும் வண்ணம், பாலோடு கலந்தநீர் பாலாமாறுபோல அத்துவித முத்திப்பெற்றைக் கொடுத்தாட் கொண்டருளினார்.

இதனைக் கண்டவர்கள் எல்லோரும் அற்புதத்தினையடைந்தவர்களாகி ஆனந்தக்கண்ணீர் ததும்ப வணங்கினர். அந்தர் துந்துபி முழங்கியது. வேதங்கள் ஆர்த்தன தேவர்கள் மலர்மழை பொழிந்து வாழ்த்தினர்.

கனகசபேசரே சென்று திருவாசகத்தை எழுதியருளினாரென்றால் மணிவாசகர் கூறியருளிய மாணிக்கவாசகங்களின் மாண்புதா என்னே! அம்மாணிக்க வாசகங்களின் பொருளை விரித்துரைக்கிற் பெருகுமெனத் துணிந்த மாணிக்க வாசகரே கைகாட்டி மறைந்தாரானால் செவிக்கினிய நறுந்தேனாகிய திருவாசகங்களின் பொருளை நாம் கூறுவதெங்ஙனம். எனவே உருகாத இரும்பு போன்ற மனத்தையும் உருகச் செய்கின்ற மாணிக்க மணிகளாகிய ஞானப்பொருள் நிறைந்த திருவாசகங்களையோதி எங்கள் எங்கள் அறிவுக் கெட்டிய வரையிலுணர்ந்து உய்வடைவோமாக.

‘கற்பாந்த காலங் கடவாக் கடல்கடக்கத்
 தெப்பமாய் வந்தெனக்குச் சேர்ந்ததே - உப்பன்
 உருவா சகங்கொன் டுரைத்த தமிழ்மாலைத்
 திருவா சகமென்னுந் தேன்’

புறம்புறந் திரிந்த செல்வமே.

க.ஐயம்பீர்ளை,
கிளைப்பாறிய மிரதேச செயலாளர்.

இறைவன் அண்டசராசரங்கள் அனைத்திலும் நிறைந்திருக்கின்றான். பாலிலே நெய்யிருப்பது போல அவற்றினுள்ளே மறைந்துமிருக்கின்றான்; அவையனைத்தையும் தன்னுள்ளே மறைந்துமிருக்கின்றான். ஆகவே தான் இந்நிலையையுணர்ந்த ஞானிகள் “உள்ளும் புறத்தும் உள்ளென்ப” என்று எடுத்துக் கூறினர். இறைவனைப் போன்றே அவன் பேரருஞும் எங்கும் வியாபித்து ஆன்மாக்களைக் கடைத்தேற்றி நித்திய ஆனந்தமாய பேரின்பப் பெருவாழ்வை நல்கத் துணைபுரிகின்றது.

மெல்ல மெல்ல நடக்கும் குழந்தை வீட்டினுள்ளே விளையாடுகிறது; வீட்டைக் கடந்து வெளி முற்றத்திலே நடந்து செல்கின்றது; அதைப் பின்தொடர்ந்து தாயுஞ் செல்கின்றாள். தாய் குழந்தையைத் தூக்க முயலவில்லை; ஆனால் அது செல்லும் இடத்தை செய்யஞ் செயலைக் கவனித்துக் கொண்டே வருகிறாள். அழகான ரோஜாச் செடியில் மலர்ந்திருக்கும் மலர் குழந்தையின் கண்ணைப்பறிக்கிறது! சிரித்துக் கொண்டே இருகரங்களையும் நீட்டிப் பறிக்க முயல்கிறது. மலர் எட்டவில்லை; தண்டிலுள்ள முள் குத்தியதால் குழந்தை அழுகிறது; தாய் ஒடிச்சென்று தூக்கி அரவணைத்து வேறு காட்சிகளில் பிள்ளையின் கவனத்தை ஈர்க்கின்றாள். பிள்ளை அழுகையை மறந்து மீண்டும் நடைபயின்ற விளையாடுகிறது.

மெல்ல மெல்ல வீட்டினுள்ளே கென்று சமையலறைப்பக்கம் போகிறது தாயும் பின் தொடர்ந்து செல்கிறாள். தனது சமையல் வேலையைக் கவனிப்பதோடு பிள்ளையின் போக்கிலும் கவனஞ் செலுத்திக் கொண்டிருக்கின்றாள். பலவிதமான பொருட்களுடன் போத்தலில் சிவப்பு நிறத்தில் காணப்படும் பொடி மீது பிள்ளையின் கவனஞ் செல்கின்றது. பொக்கை வாயைத் திறந்தபடி நாக்கை நீட்டிக் கொண்டு கைகளால் போத்தலை எடுத்துத் திறக்க முயல்கின்றது. பார்த்துக் கொண்டிருந்த தாய் ஒடேடாடவந்து தந்திரமாகப் போத்தலை வாங்கி உயரத்தில் வைக்கிறாள்; பிள்ளைக்கு கோபம் வருகிறது தாய்மேல்! நிலத்திலே விழுந்து கிடந்து அழுகிறது; போத்தலைக் கையினால் காட்டிக் காட்டி அழுகின்றது. தாய் கொடுக்கவேயில்லை. எவ்வளவு கடினமான நெஞ்சம்! இரக்கமேயில்லாதவளா இந்தத் தாய்? அப்போது இந்தத் தாயின் மூத்த மகள் சமையலறைக்குள் அம்மாவுக்கு உதவி செய்ய வருகிறாள்; கறிசமைக்க ஆயத்தமாகின்றாள்; போடவேண்டிய பொருட்களோடு அம்மா உயரத்தில் வைத்த போத்தலை எடுத்து சிவப்பு நிறப் பொடியையும் கரண்டியால் அள்ளிப் போடுகின்றாள்; வேதனையோடும் விம்மலோடும் குழந்தை அதனைப் பார்க்கின்றது. மீண்டும் அழுகின்றது. ஒரு பிள்ளைக்கு ஒரு மாதிரியும் இன்னொரு பிள்ளைக்கு வேறு மாதிரியுஞ் செயற்படுகின்ற இவள் தாய்தானா?

ஆம். தாய் தான்; கருணையுள்ள தாய்; குழந்தைகள் மீது அக்கறை கொண்டதாய்; சமையலுக்கு உதவும் மிளகாய்த் தூளைக் கறிக்கு அளவாகப் பயன்படுத்தத் தெரிந்து கொண்ட மூத்த மகள் எடுத்த போது வாளாவிருந்த தாய் மிளகாய்த் தூளின்

தன்மை தெரியாது வெளித் தோற்றக் கவர்ச்சியைக் கண்டு அதையள்ளி உடம்பிலே தேய்த்து கண் ணிலே பூசி வேதனைப்பட இருக்கின்ற குழந்தையின் செயலைக் கண்டு வாளாவிருப்பாளா?

இறைவனுடைய திருவருட்சத்தியாம் அன்னயும் அத்தகைய கருணையுள்ளங் கொண்ட தாயேதான். ஒவ்வொரு ஆன்மாவின் ஈடேற்றத்துக்கும் எவையெவை தேவையோ

அவற்றைச் சேரவைத்தும் எவையெவை தேவையற்றவையோ அவற்றைப் பிரித்து வைத்தும் ஆன்மாவைக் காந்து இறைவன் திருவடி நிழலைச் சேருவதற்கான பக்குவத்தை ஊட்டுகின்றாள். “வேண்டத்தக்க தறிவோய் நீ, வேண்டமுழுதுந் தருவோய் நீ” என்று மாணிக்கவாசக கவாயிகள் இறைவன் பேரருட்கடலுள் ஆழ்ந்து அமிழ்ந்து அனுபவித்துக் கூறுகின்றார். உலக இனபங்களுள் ஆழ்ந்து கவர்ச்சி வலையில் வீழ்ந்து துண்பப்படும் எமக்கு எவையெவை வேண்டும் என்பதை இறைவன் திருவருள் அறியும். அவ்வாறு எமக்கு உண்மையாகத் தேவையானவற்றை நாம் கோரும்போது முழுமையாகத் தந்தருளுவதும் திருவருளே. அழகான ரோஜா மலரைப் பறிக்க முனைந்து முள் குத்தியதால் அழுகின்ற குழந்தையைப் போல கண்ணைக் கவரும் மிளகாய்ப் பொடியை எடுத்துக் கொட்டி இஷ்டம் போல விளையாட இடந்தராத அம்மா மீது கோபங் கொண்டு அடம்பிடிக்கின்ற குழந்தைபோல, எம்மிற்பலர் இருக்கின்றோம். ஏத்தனையோ பேருக்கு எவ்வெவற்றையெல்லாம் அள்ளித்தருகின்ற இறைவன் எம்மையேன் மீண்டும் மீண்டும் வருத்துகின்றான். எமக்கேன் மீண்டும் மீண்டும் சோதனைமேற் சோதனை தருகின்றான் என்று எங்குகின்றோம். நெஞ்சங் குழுகின்றோம்; இறைவனையே நிந்திக்குமளவுக்கு விரக்தியின் விளிம்புக்கூடச் செலுருவிடுகின்றோம்.

நாம் இறை புகழ்பாடுவதாலோ, இறைவனை நிந்திப்பதாலோ இறைவனிடம் எந்தமாற்றமும் ஏற்படப்போவதில்லை. விருப்பு வெறுப்பற்றவன்; “ஸலமிலன்” என்றநூளினார் அப்பரடிகள். நாம் எப்படி நினைப்பினும் எப்படி நடப்பினும் “நாடொறும் (நாள் தொறும்) நல்குவான் நலன்” ஆகவே எமக்குக் கிடைக்கும் இன்ப துண்பங்கள் உண்மையாக எம்மால் உணரமுடியாததினாலேயே அவை இன்பமாகவோ அல்லது துண்பமாகவோ காட்சியளிக்கின்றன. உண்மையை உணர்ந்தால் இவையாவும் இறைவனது பேரருட் கருணையோகும். எவ்வாறு தாய்க்குத்தன் பிள்ளைகள் எல்லாவற்றின் மீதும் சமமான அன்பு உள்ளதோ அதைவிட மேலான கருணை ஆன்மாக்கள் மீது இறைவனுக்கு உண்டு. தமது பிள்ளைக்கு எப்போது பால் ஊட்ட வேண்டுமென்பது பெற்றதாய்க்குத் தெரியும். குழந்தை பாலுக்கு அழுதாலும் சரி அழவிட்டாலும் சரி அந்தந்த நேரம் நினைத்து பாலுட்டுவாள் தாய். அத்தகைய தாயையுமிலிடக்கூடிய கருணையோடும் பரிவோடும் ஊட்டிவளர்க்குந்தாய் எம்முள்ளே இருக்கின்றாள். நாம் செல்லுமிடமெங்கும் எம்முடன் தோன்றாத் துணையாய் வருகின்றாள். இதையே மாணிக்கவாசககவாயிகள்.

“பால்நீணந் கூட்டும் தாயீனுஞ் சாலப் பரிந்துநீ பாவியே ஒடைய இளையை யுருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி உலப்பிலா ஒன்றந்த மாய தேனீயைச் சொரிந்து புறம்புந் தரிந்த செல்வமே சீவிபெருமானே யானுயைத் தொடர்ந்து சீக்கிளனப் பிடித்தேன் எங்கெழுந் தருளுவ நீணயே”

திருவாசகத் தேன்

என்று உள்ளம் நெக்குருகிப் பாடியருளுகின்றார். “தாயினும் நல்லதலைவர்” என்று திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளும் எடுத்தான்டுள்ளமை நோக்கத்தக்கது. ஆகவே, இறைவன் எம்மை ஸன்றதாயிலும் மிகுந்த அன்புடையவராய், எம்முடனேயே சென்று சென்று, ஆனந்தமான தேனினைச் சொரிந்து கொண்டிருக்கின்றான். திருமணக் கோலத்திலே நின்ற சுந்தரரைத் தடுத்தாட் கொண்டார். வேட்டையாடச் சென்ற திண்ணைனைக் கண்ணப்ப நாயனாக்கினார். முதலமைச்சராகவிருந்த திருவாதவூரரை மாணிக்கவாசகராக்கினார். எம்மையெல்லாம் எல்லையற்ற பரங்கருணையால் எப்படி எப்படி வழிநடத்திச் சென்று சேரவேண்டிய இடத்தையடைய வேண்டுமோ அப்படி யெல்லாம் வழிநடத்திச் செல்லுவார். நாம் செய்ய வெண்டியதெல்லாம் “என்செயலாவது யாதொன்றுமில் கையினித் தெய்வமே” என்று அவனிடம் பூரண சரணாகதியடைவதுமட்டுமே! அதுவும் அவன்றுளாலேயே சித்திக்க வேண்டும். திருவருள் பாலிப்பதாக.

பிறப்பறைக்கும் பிஞ்சுகள்

பண்டிதை.செல்வி.யோகலட்கமி சோமசுந்தரம்-B.A.Dip.ni.Edu.

“அருள்வாத வூர்சிசால் அம்பலவர் தாமிழழும்
திருவா சகத்தைத் தெளிந்தால் - கருவாம்
பவகதியும் நீங்கப்ப பரமரா ளாலே
சீவகதியும் உண்டாம் சீவம்”

(திரு.சிறப்பு வென்பா)

ஜீவாத்மாக்கள் ஜன்மங்கள் பலவற்றை எடுத்துப் பிறந்திறந்து உழவும் போது “வினைகள்” செய்கின்றன. “வினை” என்ற கொல் சைவசிந்தாந்தத்தில் மிகவும் ஆதிக்கம் பெற்றுள்ளது. “வினை” செய்தல் உயிர் இயற்கை.

“வினையே ஒடுவர்க்கு உயிரே”

என்பது குறுந்தொகை. மனம், வாக்கு, காயம் ஆகிய திரிகரணங்களால் செய்யப்படும் செயல்கள் எல்லாம் வினைகள், கண்ணுக்குப் புலனாகும் பொறிகளால் மட்டுமன்றி, பொறிகளும் புலன்களும் சேர்ந்தும் புலன்கள் தனித்தும்ஏதாவது தொழிற் பாட்டில் ஈடுபட்டுக்கொண்டே இருக்கின்றன.

“கம்மா கிருக்கும் தீறனறியேன்”

என்று பட்டினத்தடிகளும்

“கம்மா கிருசிசால் றறஙன் றஹமே

அம்மா பொருளெளன் றுமறிந் தீலனே”

என்று அருணகிரிநாதரும் கூறியிருள்ளமை நோக்கத்தக்கது. அதாவது ஜீவாத்மாக்கள் பிறந்த நாள் தொட்டு வினைகள் செய்த வண்ணமே இருக்கின்றன என்பதாம். வினைகள் நன்மை பயப்பனவாகவும் அமையலாம், அதாவது சமயநிறிக் கோட்பாட்டின் அடிப்படை பலருக்குப் புரிந்து கொள்ள முடியாதது. குறிக்கோள் - அவரவர் நிலையில் அவரவர் தகுதி விருப்பங்களுக்கீற்போ, ஓர் ஒழுங்கமைப்படுன் அமைக்க முடியாதது. அதற்கேற்ப செய்யும் வினை, அறம் போலத் தோன்றினாலும் அறம் சாராது குறியெதிர்ப்பு உடையனவாக அமையலாம். எனவே, வினை செய்யும் பொழுது வினையின் விளைவும், மனப்பாங்கும்தான் முக்கியம் பெறுகின்றன. மனம் அழுந்தி விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு ஆளாகி வினைகளைச் செய்யும் போது. அதன் பயனை, செய்தவர் அநுபவிக்குமாறு செய்வது இயற்கை நியதி. இன்பத்தைக் கூட விருப்பு வெறுப்புகளுக்கு உள்ளாகி அநுபவிக்கும் போது இன்பத்தின் விளைவு துன்பமாகும். வினைகளைப் பற்றின்றித் துய்த்தால், தொடர்ச்சி இல்லாமல் அற்றுப் போகிறது. வினை பொல்லாதது. துன்பத்திலிருந்து மீட்க வருபவரையும் துன்பப்படுத்தும் ஆற்றலுடையது. தீயில் விழுந்தவரைக் காக்க விடாது தீயே கடும். நீலில் மூழ்கியவரை மீட்கச் செல்பவரை நீரே அழுத்தும். இத்தகைய பொல்லாங்குடைய வினை. ஜீவாத்மாக்கள் வினை வயப்பட்டுப் பிறந்து. வினைப்பயனை அநுபவித்து, வினையைத் தேடி மீண்டும் மீண்டும் பிறந்திறந்து வினையிலே கிடக்கின்றன.

“வீணையிலே கிடந்தேனே”

-என்றும்

“வீணையின் வந்து வீணைக்கு வீணைவாய கிப்பிறவி”

-என்றும்

“வீணைப்பிறவீ என்கின்ற வேதனையில் அகப்பட்டு”

- என்றும் இவ்வாறாக மணிவாசகரும்

“வீணைப் போகமே ஒரு தேகஸ் கண்டாய”

- என்று பட்டினத்தடிகளும் கூறியுள்ளமை

சிந்திக்கத்தக்கது. வினை கர்மம் என்றும் சொல்லப்படும்.

பிரஞ்சம் முழுவதும் கர்ம சொருபம். ஜீவாத்மாவுடைய முன்னேற்றத்துக்குத் தவிர்க்க முடியாத துணையாயிருப்பது கர்மம். உயிர்கள் அனைத்தும் கர்மத்தின் வழியே செல்கின்ற போதும், கர்மத்தின் வாயிலாகத் தங்களைத் திருத்தியமைத்துக் கொள்கின்றன. பக்தி பண்ணுவதும், ஞானநெறியில் ஜீவாத்மாவை வழி நடாத்திச் செல்வதும் கர்மத்தின் பண்பட்ட கூறுகளாகும். ஸெ பிறப்புகளில் பிறந்திறந்து உழன்ற ஆண்மா “நான் யார்?” என்ற ஆண்ம் ஆய்வில் ஈடுபட்டுப் படிப்படியாகப் பக்குவநிலையை அடைகின்றது. இறுதியில் பரமாத்மாவில் வயமாகும் போது கர்மம் முடிவறுகிறது. இந்நிலையை அடைய பல படித்தரங்களைக் கடந்து முன்னேற வேண்டும். கர்மம், சஞ்சிதம், பிரார்ப்தம், ஆகாமியம் என மூன்று வகைப்படும். சஞ்சிதம் என்பது முற்பிறவியில் ஈட்டிய வினையில் அநுபவிக்கப்பட்டவை போக எஞ்சியுள்ளவை. பிராரத்துவம் என்பது எடுத்த பிறவியில் அநுபவிக்கும் வினை. ஆகாமியம் எடுத்த பிறவியில் ஈட்டும் வினை. எனவே வினை பிறவிக்கு ஏதுவாயும், பிறவியில் ஈட்டப்படுவதாயும் உள்ளது. அது காடு போன்றது. பிராரத்துவகள்மந்தவிர்ந்த ஏனைய சஞ்சிதம், ஆகாமியம் ஆகிய இரு வினைகளும் ஞானாக்கிளியால் எரிந்துவிடும். விதை வெந்தபின் பழைய வடிவத்தோடு இருந்தாலும். அது மீண்டும் முளைக்காது. ஞானாக்கிளியால் ஏனைய கர்மங்கள் அழிந்த பின் பிராரத்துவகர்மம் இருப்பினும் அதற்கு வேகங்கிடையாது. அது ஞானியை ஒன்றும் செய்ய முடியாது. பூரணத்தை ஈட்டுவதுக்கு பிறவி என்கின்ற புன்மையில்லை.

மெய்ய்பொருள் நாட்டத்தில் கண்ணுங்க கருத்துமாயிருப்பவன் எதிலும் கட்டுண்டு போய்விடலாகாது. தெளிந்த அறிவுடையவனாயிருத்தல் வேண்டும். மனம் விலங்கு மனம். மனத்தை வெல்ல ஆசையை வெல்ல வேண்டும்.

“பாசமாம் பற்று அறுத்து பார்க்கும் ஆரியனே”

- என்றார் மாணிக்கவாசகர்

வஞ்சகமே இயல்பாகவுடைய ஜம்பொறிகளையும், ஜம்பொறிகளுக்கு இடமாகவுள்ள உடம்பையும், அதன் பற்றுக்களையும் அறுக்க வல்லவன் பரமாத்மா மட்டுமே “பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்”

- என்பது சிவபூராணம்.

உடல் அமைப்பை, சிவபோதத்தை ஏற்பதற்கு ஏற்ற நிலையில் அமைத்தால் வினைக்கு வசப்பட வேண்டியதில்லை. ஆசைகள் நீங்க வேண்டுமென்று எதிர்மறையில் எண்ணுவது உதவாது. கடவுள் நாட்டம் அதிகரிக்க, அதிகரிக்க ஆசைகள் அகண்றுவிடும்.

“பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை அப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விட்ற்கு”

- என்றும்

“அற்றது பற்றினில் உற்றது வீடு” என்றும்

கூறப்பட்டிருப்பது சிந்திக்கத்தக்கது. கர்மம் மாயையின் கூறு. கர்மம் செய்வன் தன்னைக் கர்த்தாவாக உணருகிறான். ஓவ்வொரு கர்மத்திலும் பாபம், புண்ணியம், கூம், துக்கம் இரண்டும் கலந்தே உள்ளது. கர்மத்தை செய்கின்ற பொழுதும் தன்னைக் கர்த்தாவாக உணராதவன் கர்மம் செய்யாதவன் ஆகிறான். அவன் ஞானி.

பிரபஞ்சம் பற்றிச் சிந்திக்கும் போது மாயை என்ற கோட்பாடு எல்லா மதங்களாலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. மாயை என்பதில் “யா” என்பது - யாதொன்று “மா” என்பது ஒரு கணத்திற்கு முன்பு இருந்தது போன்று பின்பு இல்லாதது. எனவே ஓயாது மாறியமையும் தன்மை எதனிடத்து இருக்கிறதோ அதுவே மாயை. அதாவது “மாயை தன் வடிவத்தை ஓயாது மாற்றிக்கொண்டிருக்கிறது” என்பர் கவாமி சித்பவானந்தர். மாயையின் பரப்பு முழுவதும் இறைவன் விரிந்து நிற்பன்.

அதனால் மாயை இறைவனுக்கு உடைமைப் பொருள். சுதந்திரம் இல்லாதன எல்லாம் சுதந்திரமான ஒன்றுக்கு உடைமையாய் இருத்தல் இயல்பு. அதனால் இறைவனுக்கு ஆண்மாக்கள் உடைமைப்பொருள். உடையானுக்கு உரிமையாயிருந்தல் உடைமையின் இலக்கணம். உடைமைப் பொருள் அறிவுடைப்பொருள், அறிவில் பொருள் என இரு வகைப்படும். அறிவுடைப்பொருள் அடிமை எனவும், அறிவில் பொருளை உண்மை என்றும் கூறுதல் மரபு. எனவே மாயை அறிவில்லா உடைமைப் பொருள். ஆதலால் அது உள்பொருள் ஆகும். மாயையும், கன்முமும் ஆணவமல் நீக்கத்திற்கு உதவுவன். மாயை உயிர்களைத் தன் வசமாக்கி மயக்குவதால், மாயை என்பதும்.

“மா” என்பது ஒடுங்குதல், “யா” என்பது தோன்றுதல். உலகம் தன்னில் தோன்றுவதற்கும் ஒடுங்குவதற்கும் இடமாய் இருப்பது “மாயை” என்பது சைவசித்தாந்திகள் கருத்து. எனவே அதனிடத்து நிலைபேறு ஒன்றையுங் காணமுடியாது. உலகிலே நடைபெறுகிற செயல்கள் அனைத்துமாய் இருப்பதும், கடக்க முடியாத கர்மமாயிருப்பதும். எல்லாவற்றுக்கும் மூலகாரணமாய் இருப்பதும், கால தேச வர்த்தமானங்களைக் கடந்ததும், உயிர்கள் பந்த பாசத்தில் சிக்கி உழல்வதற்கு காணமாயிருப்பதும் மாயை.

மாயையினால் தனு, கரண, புவன, போகமாகிய பிரிவுகளையுடைய பிறப்பு உண்டாகிறது. ஜீவாத்மா பல கோடி பிறவிகளிற்கு உட்பட்டு பக்குவமாகிக் கொண்டுவரும் நிலையில் ஜீவாத்மாவை தாயின் நிலையிலிருந்து பேணிவருவது மாயை. அதனால் அது “பிரகிருதித் தாய்” எனப்படும். ஜீவாத்மாவைப் பக்குவப்படுத்தி பரமாத்மாவிடம் ஒப்படைக்கும் வரை அதனுடைய அறிவை விளக்கம் செய்ய, உபகாரியாய் நின்று உதவுவதால்.

“வீட்வா மனவும் வீளக்கனைய மாயை”

- என்றார் உமாபதி சிவாச்சாரியார்

மாயை பற்றியும், மாயாவாதம் பற்றியும் எல்லா மதங்களும் பேசுகின்றன.

“மாயைப் பிறப்பறுக்கும் மன்னனடி போற்ற”

- என்றும்

“மாயப் பிறப்பறுத் தாண்டான்”

- என்றும் மணிவாசகர்

கூறியுள்ளமை சிந்திக்கத்தக்கது. அதாவது வினைப்பயனுக்கு ஏற்ப வெவ்வேறு உலகங்களில் ஜீவாத்மா வந்து பிறக்கின்றது, ஆசைகளும் நிறைவேறுகின்றன. மேலும் மேலும் பிறவிகள் வந்து பொருந்த, ஜீவஷபாதிகள் ஒழியும், வழிபடுவோன், வழிபடுபொருள் என்ற வேற்றுமை இல்லாது ஒழியும், ஆத்ம சத்தி, அநுபவ சத்திக்கு ஏதுவாகிறது. அநுபவ சத்தியை, அநுபோக சக்தியாக மாற்றுவது ஆத்ம சாதகஞ்சையை கட்டை, ஆத்மா, ஆத்மபோதம் அடையும் நிலையில் அதற்கு பிறப்பும் இறப்பும் இல்லை எனவே தான்.

“என் பீறவி நாசனே”

என்றார் மாணிக்கவாசகர். சிவசிந்தனையில் ஊறியிருப்பவரை வினையின் வினைவாகிய இன்பதுங்பங்கள் அசைக்கமாட்டா. ஜீவாத்மா எண்ணரிய பலகோடி பிறவிகளை எடுத்து பரிணமித்துப் பெருநிலை எய்துவதற்கு மூலகாரணமாய் இருப்பது மும்மலங்களுள் கடையாயதான ஆணவமலம். அது “மூலமலம்” மும்மலங்களும் உயிர்களின் துண்பத்திற்கு ஏதுவானவை எனவேதான்.

“மும்மை மலம் அறுவீத்த முதலாய முதல்வன்”

- என்றும் (அச்.பதி)

“பந்தமாகிய மலவீருள் அகற்றும் பரதியாய்”

- என்றும்

“கிருள் கடிந்து உள்ளத்து எழுகின்றஞாயிறே போன்று”

- என்றும்

“மறைந்தி முடிய மாய இருளை”

- என்றும்

ஆணவமலம் பற்றி மணிவாசகப் பெருமான் குறிப்பிட்டுள்ளார். அதாவது உயிர்களைப் பிடித்துள்ள அநாதிமல பந்தமாகிய ஆணவமலம் உயிர்களின் அறிவை மறைந்து ஆண்மாவை அனுத்தன்மைப்படுத்துவது. மோகம், மதம் முதலிய எண்குணங்களையடையது. இக் குணங்களே ஆன்ம அறிவை மறைந்து பிறப்பிற்கு வித்தாவது. எண் குணங்களுள் இராகமாகிய அவா, உயிர்களை மிகவும் அலைத்து இன்னற்படுத்துவதால்.

“அவா வெள்ளக் கள்வனேனை”

- என்று மாணிக்கவாசககரும்

“அவாஎன்ப எல்லா உயிர்க்கும் எஞ்ஞான்றும்

தவாளிப் பிறப்பீனும் வீத்து”

- என்று திருவள்ளுவரும் கூறியுள்ளமை

சிந்திக்கத்தக்கது.

மாய இருளாகிய ஆணவ மலத்தோடு விரவிச் செயலற்றுக் கிடந்த ஜீவாத்மாவை இறைவன் உய்விக்கு மாறு திருவளங் கொண்டருள அவை வினைகளைச் செய்து வினைப்பயன்களை அநுபவித்தலால் ஆணவம் வலிகெடப் பெற்று இருவினையொப்பு மலப்பிராகம் என்னும் பக்குவநிலையை அடையும். பிறவியாகிய துண்பம் தீரும் வரை பிரபஞ்சச்

திருவாசகத் தேன்

முழுவதும் பரமாத்மாவாகத் தோன்றும். ஜம்பல இன்பங்கள் பற்றாது. நம்மிடர்கள் போய்கலும். அவத்தைகளுக்கு எல்லாம் மூலகாரணமாய் நிற்கும் ஆணவமலத்தின் வலியடக்கி பரமாத்மாவில் வயமாவதே ஜீவாத்மாவின் குறிக்கோள். ஆனால் ஜீவாத்மாவோ இங்கு ஓர் பார்ப்பென (சுஞ்சென) பொய்யான இவ்வடம்பைக் காத்து வருகிறது. இவ்வடம்பை நீக்கி விட்டு பரமாத்மாவைப் பொருந்தும் வழியை அறிவித்து திருவடியின்பம் நல்கிக் காத்தருள்பவன் இறைவன்.

“அவனருளாலே அவன் தாள் வணங்க”

- என்பது திவாசகம்

எனவே, ஆத்மசாதகனுக்கு என்றென்றும் அருள் விருந்தாய் பிறவி வேறுத்து தெய்வீகத்தைப் பெற அருள் பாதையைச் செப்பனிட்டுத் தருபவன் இறைவன். எல்லைக்கு உட்பட்டபொருள் ஒன்று, எல்லை கடந்ததை அளக்க முடியாது. முழுமுர்த்திகளே ஆனாலும் பரமாத்மாவை முழுவதும் அறியமாட்டார். ஆத்மசாதகன் மட்டும் அறிவினுள் கண்டு இன்பறுவான். சமயஞானிகள், சான்றோர்கள், இறைவனது பேரருளுக்குப் பாத்திரமானவர்கள் பரபோதத்தை அடைவதற்கான நெறிமுறைகளை, சாதனைகள் ஊடாக வழிநடாத்திக் காட்டியுள்ளனர்.

பகவானும் பக்தியும் ஒன்றே. பகவானே உலகனைத்தும் ஆகியிருக்கிறான் என்ற அன்புக் காட்சி உதயமாகும். போது, அது பக்தனைப் பரவசமாக்கி செயலற்றாக்கிவிடும். அந்நிலையில் இறையுணர்வு தந்த போதையில் உள்ளத்திலிருந்து விதம் விதமான பேருணர்ச்சிகள் எழும். உடலிருந்தும் இல்லாதது போல, செயலற்றுக் கிடக்கும். பரஞானமும் பரபக்தியும் மேலோங்கும். பிரபஞ்ச வாழ்க்கை நித்தியமானதன்று என்ற உணர்வு மேலோங்கும். வெள்ளரிப் பழம் பழுத்தவுடன் கொடிக் காம்பிலிருந்து விலகுவது போல பொய்யாயின் எல்லாம் போய்கலும். மெய்ஞ்சூனாம் தோன்றும்.

ஜீவாத்மாகள் ஜன்மாதி ஜன்மங்களாய்த் தொடர்ந்து செய்து வந்த வினைகள் எல்லாம் கெட அண்டத்தில் இருப்பது பிண்டத்திலும் உண்டு என்ற உணர்வு வர, உடலும் உள்ளமும் ஒழுங்குப்பாடு அடையும். நிலையற்ற வாழ்வை நிரந்தர வாழ்வாகத் திருத்தியமைத்துக் கொள்ள ஜீவாத்மா பெருமுயற்சி செய்யும். உலகெலாம் தேடிய நித்தியமான உள்பொருள் தன்னுள்ளே இருப்பதை உணரும்.

“யாவராயினும் அன்பரன்ற அறிவியானா மலர்ச்சோதியானை” அவனே “இராத கின்பம். அருளும்மலை”, “பரமானந்தப் பழங்கடல்”, “பிறப்பறுக்கும் பிஞ்சூகன்” என உணரும். “பிறப்பறுக்கும் பிஞ்சூகன்” என்பதிலுள்ள “பிஞ்சூகன்” என்பது தலைக்கோலம். அதாவது பின்னர் சடைமுடியை உடையவன் இறைவன் என்பதைக்குறிக்கும். அன்னை “அஞ்செஞ்செ” என்றாவது போல பின்னல் “பிஞ்செஞ்செ” என்றாகும்.

“பிறந்த பிறப்பறுக்கும் எங்கள் பெருமான்”

“பின்னைப் பிறப்பறுக்கும் பேராளன்”

“பிறவியை வேரொடுங் களைந்தாண்டு கொள்”

“பிறவியை வேறுத்துப் பெரும்பிச்கத்தரும் பெருமான்”

“நீன் திருவருளால் என் பிறவியை வேறுப்பவனே”

“மாயப் பிறப்பறுக்கும் மன்னன்”

ஆகிய தொடர்கள் பிறப்பறுக்கும் ஆற்றல் உடையவன் இறைவன் என்பதைத் தெளிவுபடுத்தும். எனவே, பிறவி ஒரு மரமாக உருவகிக்கப்பட்டுள்ளது பிறவிக்கு

காரணமாகிய நல்வினை தீவினைகளாகிய இரு மரங்கள், பெரிய மரங்கள் வெட்டவெட்டத் தழைப்பன. எனவே அதனை அடியோடு வெட்ட வேண்டும்.

“திருவினை மாமரம் வேர்பற்ற”

- என்ற திருவண்டப்பகுதி

பிறவியாகிய மரத்தை வேரோடும் பிடிந்கி ஏறிபவனே என்னையும் ஆண்டு கொண்டு இன்னருள் புரிவான் என்று கூறுகிறது. பெருகி வருகின்ற வெள்ளம் கரையை மோதி இடித்துச் செல்வது போல அருள் வெள்ளமும். பாசக் கட்டாகிய கரையை மோதி இடித்துச் செல்லும். வெள்ளம் கரைக்கண் உள்ள மரங்களை வேரோடு பறித்து வீழ்த்திச் செல்வது போல, இன்னருளாகிய வெள்ளமும் உள்ளத்திற் பெருக்கெடுத்து இருவினைகளையும் வேரோடு பறித்து வீழ்த்தும். பிறவியாகிய மரத்தை வேரோடு பறித்து வீழ்த்தும் ஆற்றலுடையவன் இறைவன். “அறுக்கும்” என்ற சொல் சிந்திக்கத் தக்கது. “பொய்யாயின எல்லாம் போய்கல்” என்ற சிவபூராணத்தில் “அகல்” என்று கூறியவர். இதில் அறுக்கும் எனக் கூறியுள்ளமை ஆழ்ந்த கருத்துடைய. அதாவது சிவஞானத்தால் பொய்யாயினவெல்லாம் அகன்ற போதிலும் யாதேனும் ஒரு காரணத்தால் அகன்ற பொருள் மீண்டும் வரும்.

எனவே தான் “அறுக்கும்” என்றார். அவிழ்க்கும் என்று கூறியிருக்கலாம் எனில் அவிழ்த்தால் மீண்டும் கட்டலாம். அவிழ்த் தொகூருளின் நீளமும் குறையாது. அவிழ்க்காமல் அறுத்து எறிந்து விட்டால் மீண்டும் கட்ட முடியாது. எனவே மலநீக்கத்தை முழுமையாகச் செய்வதையே அறுக்கும் என்றார். பிறவி தீர்க்கும் என்று கூறாமல் “அறுக்கும்” என்ற சொல் பொருள் நுட்பம் சிறந்தது. பிறவியை மரமாக உருவகம் செய்துள்ளார். அதாவது ஒரு விதையில் இருந்து வினையும் மரம் பல விதைகளைக் கொடுக்கிறது. ஒரு வினையில் இருந்து வரும் பிறப்பு பல வினைகளைச் செய்து பல பிறப்புகளுக்குக் காரணமாகிறது. இந்திலையிலேயே.

“புல்லாகப் பூடாய் எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்தினைத்தேன்”

என்று மணிவாசகர் கூறியுள்ளார். எனவே, யார் ஒன்றைச் செய்தார்களோ, அவர்களே அதை இல்லாமல் மாற்றும் உரிமையும் உடையவர்கள். தாம் செய்த வினையை தாமே அறுப்பது உயிர்களின் கடன். ஆணவமலத்தை உயிர்களாலும் அறுக்க முடியாது. அதனை அறுக்க வல்லவன் இறைவன் ஒருவனே. வெரோடு அறுக்கும் ஆற்றல் அவனுக்கே உண்டு. அகலல், அவிழ்த்தல், தீர்த்தல், ஆகிய சொற்களை விட “அறுக்கும்” என்ற சொல் சிந்திக்கத்தக்கது. நுட்பம் நிறைந்தது.

“பிஞ்ஞகன்” தலைக் கோலத்தை உடையவன். அறுக்கும் செயல் அருட் செயல். பிறவியை வேரோடும் அழிக்கும். செயல். தலைக்கோலம் அருட் செயலிற்கு இடமாயுள்ளது. எனவே அறுக்கும் செயலையும் அருட்செயலிற்கு இடமாயுள்ள தலைக் கோலத்திற்கு வழங்கியுள்ளமை சிறப்புக்கு உரியது. ஒடி வரும் கங்கை. தேய்ந்து வரும் நிலவு. படமெடுத்தாடும் நாகம் ஆகிய தலைக் கோலம் செய்யும் பொருட்கள் ஒன்றுக்கொன்று ஒவ்வாத பொருட்கள். எனினும் பொருத்தமானதாகத் தோன்றி அழகைத் தரும் கோலம் அவன் தலைக்கோலம். ஒடிவரும் கங்கை மிக்க வேகமுடையது. அதன் வேகத்திற்கு எல்லாம் ஆற்றாது அழிந்து விடும். அதன் வேகத்தைக் கட்டுப்படுத்தி தலையில் தாங்கி சாத்தலாகிய அருள் செயலைச் செய்யவன் அவன். கங்காதாரன்.

திருவாசகத் தேன்

தேய்ந்து வரும் பிறை நிலவு முழுவதும் தேய இருந்த நிலைல் தலையில் எந்தி வைத்து மீண்டு வளரச் செய்யும் அருளாகிய அருட் செயலைச் செய்தவன்.

“பாதந் தொழுவார் பாவந் தீர்க்கும்” அருட் செயல் அது.

“பாவம் தீர்க்கும் அருமண்”

- என்றார் நாவுக்கரசர். அவன் “சந்திர சேகரன்” அவனே ஆள்தற் குரியவன்.

படமெடுத்தாடும் நாகம் அச்சத்திற்கு உரியது. எனினும் தலைமாலையாக அது உள்ளது. சந்திரன், பாம்பு இரண்டும் பகைப் பொருள்கள். பகைப் பொருள்களாயினும். பாவம் செய்தவர்களாயினும். பாதந் தொழுதால் மன்னித்து அருள் புரிவதுடன் தலையிலே தூக்கிக் கொண்டாடுவார் என்பதைத் தலைக்கோலம் நினைவுட்டுகிறது. எனவே அவன் “பிஞ்ஞுகன்” பிஞ்ஞுகன் என்ற சொல் மூக் கொலி. எவ் வேளையிலும் சிறப்பாக உச்சரிக்கத் தக்க திருப்பெயர். இத்தகைய சிறப்புக்களைப் பெற்ற ஒருவனாலேயே பிறவியாகிய மரத்தை வேரொடும் பிடுங்கியெறிய முடியும். அவனே

“பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞுகன்”

“தடக்கையின் நெல்லிக்கனீ யெனக் காயினான்”

என்று மணிவாசகர் திருவண்டப்பகுதியில் குறிப்பிடுவது பிறவியை வேரொடு அறுக்கும் அருள் நீர்மையன் அவன் என்பதைப் புலப்படுத்தும்.

எனவே, அருளாகிய வெள்ளத்துள், அன்பாகிய வித்தை விதைத்து, சிவபோகமாகிய பயனை நூகர, ஜம்புலக் கட்டுக்கள் அழிவற, அருள் மிகு இருவினைகள் என்ற மலபந்தங்கள் அறும். அருள் வெள்ளம் இதயமாகிய குளத்துள் பாடும். சிவபோக இன்பம் கிட்டும். ஈர்த்தெழும்மை ஆட்கொள்ளும் எந்தையே எமக்கு எய்ப்பில் வைப்பு. வினைகளை அறிந்து, ஊட்டுவித்துப் பிறவியைவேரொடு அறுக்கும் பிஞ்ஞுகனை வழிபட்டு நற்கதி அடவோமாக!

“தென்னாடுடைய சிவனே போற்ற
எந்நாட்டவர்க்கும் கிறைவா போற்ற”

உசாத்துணை நூல்கள்

01) சிவபுராணம் - டாக்டர். அறிவிவாளி

02) திருவாசகம் - சுவாமி சித்பவானந்தர்

அழகு அழகு அரண் அழயடைந்த அன்பர்.

மு.செல்லையா
கிளைப்பாறிய அதிபர்.

எவ்வெப்போது தர்மம் குன்றி அதர்மம் தலைவிரித்தாடுகின்றதோ, அவ்வெப்போது உலகிலே சிவன்தியார்கள் பெரியோர்கள் தோன்றி தர்மத்தை நிலைநிறுத்தி திநிலவச் செய்து சென்றமை வரலாறு. சைவசமயம் குன்றி சமஜூசமயம் மேலோங்கி மக்கள் அஞ்ஞான இருளில் மூழ்கிய காலத்தில் ஒரு ஞானசம் பந்தரும் ஒரு அப்பரும் தோன்றிச் சைவத்தின் பெருமையை நிலைநாட்டினர். பொத்தம் தலைதூக்கி சைவம் அவமதிக்கப்பட்ட காலத்தில் ஒரு மணிவாசகர் தோன்றி சைவத்தின் மகிழ்மையை நிலை நாட்டினார். கிறீஸ்தவம் தலைதூக்கிய காலத்தில் ஒரு நாவலர் தோன்றிச் சைவத்தையும் தமிழையும் பாதுகாத்தார்.

பொய்த்தன்மை வாய்ந்த இந்த உலகில் உள்ள மக்களின் அஞ்ஞான இருள் அகலவும், அஞ்ஞான இருளில் மூழ்கிய ஆன்மாக்களை ஆழ்ந்தரகிற்தன்னும் புறச்சமயம் என்னும் சமய நடச்சத்திரங்கள் மறைந்து போகவும், பக்களாகிய எம்மை எம்பக்குவத்திற்கேற்ப ஆண்டு அடிமை கொள்ளும் சிவபெருமானின் அடியார்களின் உள்ளக் கமலங்கள் பூத்து ஆனந்திக்கவும், பாண்டிநாட்டிலே திருவாதவூரிலே ஆமாத்தியப் பிராமணகுலம் செய்த தவப்பேற்றின் பயனாக சம்புபாதாசிரியர் சிவஞானவதியார் ஆகிய தவசிரேஸ்ட்ரக்களுக்குத் தவப்புதல் வனாக அவதிரித்தவரே திருவாதவூர் எனும் மணிவாசகப் பெருமான்.

வளரும்பயிரை முளையில் தெரியும் என்பது போன்று தமது பதினாறு வயது முடிய முண்ணரே கல கலைகளையும் கற்றுப் பாண்டித்தியம் பெற்றதன்மையால் பாண்டியநாட்டு மன்னன் அரிமர்த்தனால் தனது அரண் மனை முதன் மந்திரியாக்கப்பட்டு தென்னவன் பிரமாயன் என்னும் சிறப்புப்பட்டமும் குட்டப்பெற்றார். ஆன்மாக்கள் தாம் தாம் செய்யும் வினைகளின் பயனாக இவ்வுலகில் மீளவும் பிறந்து இறந்து உழவுவதையும் பிறப்பினை நீக்க இறைவனை அடைதலே வழி என்பதையும் உணர்ந்த வாதவூரும் பெருமான் அரசு பதவியாகிய மந்திரிப்பதவியையும் இந்திரபோக வாழ்வையும் வெறுத்தார்.

கூத்தினர் தன்மைவேறு அவர் கொண்ட கோலம் வேறாகுமாபோல் அரசு வாழ்க்கையில் பற்றற்றவராய் தன்னை ஆண்டு அடிமை கொள்ள வல்ல சற்குரு ஒருவர் கிடைப்பாரோ என்று வண்டானது தேனை நாடித்திரிவது போலத் திரியும் நாளில் பாண்டிய அரசனால் குதிரை வாங்கும் படி நாற்பத் தொண்பது கோடி பொன்னுடன் ஆரிய தேசத்திற்கு அனுப்பப்படுகின்றார். செல்லும் வழியில் பிறவியாகிய சமுத்திரத்தை நீந்திச் செல்வோர் ஏறும் துறையாகிய திருப்பெருந்துறையைச் சேருகின்றார்.

சம்பந்த சுவாமிகளை ஆட்கொள்ள பிரமபுரத்தில் அம்மை அப்பராக இடபத்தில் காட்சி கொடுத்தார் பெருமான். நாவுக்கரசரை ஆட் கொள்ள பிராமணராக உருவத்திருமேனி கொண்டு பொதிசோறு கொடுத்துத் தன்னை அறியச் செய்தார் திருப்பைஞ்ஞீவியில். சுந்தரரை ஆட்கொள்ள கிழப்பிராமணராக உருவத்திருமேனி கொண்டு ஒலைகாட்டி தன்னை வெளிப்படுத்தினார் திருவெண்ஜெய் நல்லூரில். மாணிக்கவாசகரை

ஆட்கொள்ள ஞானாசாரிய குருமூர்த்தமாக எழுந்தருளி வந்து ஆட்கொண்டார் திருப்பெருந்துறையில். தேவாரமுதலிகள் மூலங்கும் தம்மை ஆட்கொள்ளுமுன் தமக்கு முன்னே காட்சியளித்தவர் சாட்சாத் பரம்பொருளாகிய சிவபெருமானே என்பதை உணரவில்லை. பின்னரே அறிந்தனர். ஆனால் மணிவாசகரோ திருப்பெருந்துறையில் ஞானாசாரியரைக் கண்டபோதே சிவபெருமானே தன்னை ஆட்கொள்ளக் குருமூர்த்தமாக எழுந்தருளி வந்துள்ளார் என்பதை அறிந்து கொண்டார். இது அவரது அதிதீவிர பக்குவ நிலையைக் காட்டுகிறது. திருப்பெருந்துறையில் பெருமானால் ஆட்கொள்ளப்படுகின்றார். தனது உடல் பொருள் ஆவி அனைத்தையும் பெருமானுக்கே ஒப்புவித்துக்கோவண ஆண்டியானார்.

முதன் மந்திரிப் பதவி வகித்தவர். தனது சுகபோகங்களைத் துறந்து கோவண ஆண்டியானது அவரது பற்றற்ற அதீத பக்குவ நிலையைக் காட்டுகிறது. அன்றியும் ஞானாசாரியப் பெருமான் ஸ்பரிச் தீட்சை, நுயநீட்சை, வாசகதீட்சை, திருவடிதீட்சை செய்து மணிவாசகரை ஆண்டு அடிமை கொண்டது போல் வேறு எவ்வரையும் ஆட்கொள்ளவில்லை. சம்பந்தப் பெருமான் பாடிய முதற் தேவாரத்தில் “தோடுடைய செவியன்” என்று ஆரம்பித்தார். நாவுக்கரசர் “கூற்றாயினவாறு வீலக்ககில்ர்” என்று பாடத் தொடங்கினார்.

ஙந்தர் “பித்தாபிறை குடி” என ஆரம்பித்தார் ஆனால் மணிவாசகரோ “நமச்சீவாய வாழ்க நாதன்தாள் வாழ்க” என இறைவனின் மூலமந்திரமாகிய ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை, அவரது நாமத்தையே முதலடியாகக் கொண்டுபாடினார். ஸ்ரீபஞ்சாட்சரம் ஜந்தொழிலைக் குறிக்கின்றது. எங்கும் எல்லாம் சிவமயமே என்பதை உணரந்திருந்தார அவர். இவ்விடயம் அடியார்களால் சிந்திக்கற்பாலது. இறைவன் மீது தான் கொண்ட ஆரான்பை, பக்தியை, தன்னை இறைவனிடம் ஒப்படைத்த தன்மையை தன் செயலற்றதன்மையை எங்கும் சிவத்தைக் காணும் பேற்றை எப்போதும் நினையாமல் நினைக்கும் பக்குவ நிலையை மேலே கூறிய சம்பவங்களில் இருந்து நாம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

மணிவாசகப் பெருமான் தான் சென்ற தலங்களில் எல்லாம் தன்னைத் திருப் பெருந்துறையில் ஆண்டு அடிமை கொண்ட திருப்பெருவடிவத்தையே கண்டு தரிசிக்கின்றார். அவ்வடிவத்தைக் காணாத போது பித்தாரானார் மயங்கினார். தியங்கினார். புலம்பினார். மீண்டும் பரவசத்தில் மூஷ்கினார். தான் சென்ற இடங்களில் பிண்டமாகிய இந்த உடலின் ஆறு ஆதாரத்தில், மேலுள்ள வாடஸ்தானம் என்னும் பரவெளியிலும் அண்டமாகிய உலகில் சிதம்பரமாகிய பரவெளியிலும் இறைவனைக் கண்டு அவரது யோகநிலையில் இறைவனைத் தரிசித்து ஆண்தம் பெற்றார் என்பதை வாதவூர்ப்புராணம் கூறுகின்றது.

மணிவாசகரின் பக்திநிலையை அவர் பாடிய திருவாசகங்களே எமக்கு எடுத்து இயம்புகின்றன. தான் வழிபட்ட தலங்களில் தன் சிறுமையையும் இறைவன் பெருமையையும் தன் அங்கு பொய், ஆனால் அழுதால் அவனைப் பெறலாமே பெருமானே அடியேன் உன்னைடைக்கலமே, உன்னைக்காண ஆசைப்பட்டேன் என்னை ஆட்கொண்ட அதிசயம் அறியேன், உன்னைக் கட்டித் தழுவி புணர்வது எந்நானோ, உன்னைப் பிரிந்து வாழுமாட்டேன். உன்அடியவன் செத்துப்போனால் உன்அடியார்கள் உன்னைப்பார்த்தும் சிரியாரோ? உன்னை இறுகப்பிடித்துக் கொண்டேன் இனி என்னை விட்டு எங்கே செல்லப் போகின்றாய்.

திருவாசகத் தேன்

என்றெல்லாம் அழுது புலம்புவதைப் பார்க்கின்றோம். தன்னை ஆண்டு அடிமை கொண்ட பெருமானை நினைந்து நினைந்து உருகி உருகி அழுது அழுது புலம்பிய தேன் சொட்டுக்களே திருவாசகங்கள். இறைவனே எழுந்தருளிவந்து தமது திருக்கரத்தில் எழுத்தாணிகொண்டு எட்டில் எழுதி திருக்கைலாயத்தில் இருக்கும் திருமால் பிரமன் முதலிய தேவர்கள் கேட்கும் வண்ணம், தன் அடியான் ஓருவன் பாடிய பாடல்களாக இசைத்துக் காட்டினான் எனில் அத்திருவாசத்தின் பெருமையை இனிமையை சிறப்பை எம்போன்றோரால் எடுத்தியம்பற்பாற்றோ? தேவாரமுதலிகளால் பாடப் பெற்ற ஏழு திருமுறைகளிலும் இறைவன் பெருமை அவரது அருட்செயல்கள் அவரதுபுகழ் என்பன எடுத்துக் கூறப்பட்டாலும் பந்த பாசங்களில் மூழ்கி இருக்கும் எம்போன்றார்களுக்குத் திருவாசகத்தைப் பொருளுணர்ந்து படிக்கும் போது ஏற்படும் உணர்ச்சிபோல், பக்திபோல் ஏற்படுவதில் வை. இதனாற்றான் “திருவாசகத் தூக் குருகாதார் ஒருவாசகத்தூக்குமுருகார்” எனப்பெரியோர் கூறினர்.

சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் ஆகியவழிபாடுகளினால் பெறும் சாலோக, சாம்ப, சாருப, சாயுச்சிய முத்திகளிலே ஞானமார்க்கத்தினால் பெறும் சாயுச்சிய முத்தியை, இறைவனோடு இரண்டறக் கலத்தல், அதாவது “தானே அதுவாதல்” எனும் ஒப்பற்ற முத்தியைப்பெற்றவர் இவரே. திருவாசகத்தின் பொருள் கேட்ட தில்லை வாழுந்தணர்களுக்கு இதுவே பொருள் என விரலால் கூட்டிக் காட்டி தம் முருவம் காட்டாது மறைந்து திருவடிசேர்ந்த பெருமை மணிவாசகப் பெருமானுக்கே உரியது.

மனக்குலத்தின் பக்குவநிலைக்கு ஒரு வரசகம்.

கந்தையா. ஸ்ரீகணேசன்.

ஐங்கூ விரவரையாளர். யாழ். பல்கலைக்கழகம்,
வவுனியா வளாகம்.

மாணிக்கவாசகர் பாடிய ஜம்பத்தொரு திருப்பதிகங்களில் அறுநூற்று ஜம்பத்து
ஆறு பாடல்கள் திருவாசகமாக அமைந்துள்ளன.

நாயிற் கடையாய் சிடந்த அடியார்களிற்கு ஞானவிளக்காக அமைவது
திருவாசகம். பொய்ம்மையே பெருக்கிப் பொழுதினைச் சுருக்கும் புழுத்தலை மனிதர்க்கும்,
செம்மையான நல்வாழ்வை வழங்கும் தன்மையது. பால் நினைந்துாட்டும். தானை விடவும்
உயிர்களிடத்து அன்பு கொள்ளும் தன்மையதே இறை எனும் படிமம். அந்த அன்புப்பிரவாகம்
எமக்குள்ளே ஊற்றெடுப்பின் அது எம் ஊனை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கும்; உலப்பில்லா
ஆனந்தம் வழங்கும்; தேனினைச் சொரியும்; எமது வாழ்வே ஒரு தேங்குடமாகிவிடும்.
அதற்காகத்தான் “எல்லா உயிர்களிடத்தும் அன்பு செய்” என்பதும், “அயலவனை நேசி”
என்பதும் இந்து, கிறிஸ்தவ சமயங்கள் வழங்கும் செய்தி. “அன்புதான் இன்பு ஊற்று அன்புதான்
உலகமகாசக்தி” என்று கொதமபுத்தரும், “அன்பே சிவம்” என்று திருமூலரும் “அன்புக்கும்
உண்டோ அடைக்கும் தாழ்” என்று வள்ளுவரும் அன்பை முன்னிலைப்படுத்தி கருத்துகள்
கூறியுள்ளார்கள். அன்பில் மனம் தினைத்தால் அது உருகும்; அத்தகைய மூலம் ஒருங்கும்
நிலையை அள்ளி அள்ளி வழங்குவது மாணிக்க வாசகரின் திருவாசகம்.

“திருவாசகத்துக்கு உருகாதார் ஒருவாசகத்துக்கும் உருகார்” என்பது
மொழிவழக்கு. திருவாசகப் பாடல்களின் சொல் அழகும் பொருள் அழகும் ஆழமானவை

“வெள்ளத்துள் நாவற்றி எங்கும் விடத்திருளாம்
கள்ளத் திறைவர் கடன்”

எனும் திருவருட்பயன் வரிகள்போல திருவாசகத்தின் சொல் அழகில் மட்டும்
மயங்கிலிட்டு அதனுள் வெள்ளம் போல் திரண்டிருக்கும் பொருளை அறியாது ஆத்மீகதாகம்
மிகுந்து தாகத்துடன் இருப்பது பேதைமையாகும்.

“படிப்பது தேவாரம், இடிப்பது சிவன் கோவில்” என்பது போல, வெறுமேனை
திருவாசகத்தை உருகி உருகிப் படிப்பதோடு மட்டும் நின்றுவிடாது அதன் அர்த்தத்தை
வாழ்வின் மெய்ப்பொருளாக்க வேண்டும். மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு. அனு
பூதிமான்களிற்குத்தான் அது சாதகமாகும் என்பதல்ல, சாதாரணமக்களும் அதன் பொருளை
அனுபவிக்கலாம்.

“பூசுவதும் வெண்ணீரு பூண்பதுவும் பொங்கரவும். பேசுவதும் திருவாயால்
மறைபோலும் காணேடி பூசுவதும் பேசுவதும் பூண்பதுவும் கொண்டென்னை ஈசனவன்
எவ்வுயிர்க்கும் இயல்பானான் சாழலோ” இது மனிவாசகர் கருத்து. வெறும்
வெளித்தோற்றங்களிற்கப்பால் ஈவர் உணர்வு அப்பழக்கற்ற நிச்சலமன்று - எவ்வுயிர்க்கும்
இயல்பானது; சித்திப்பது; பரவசமளிப்பது; தன்னை வெல்லும் சித்தத்தினை மனதுக்களிப்பது.

“பார்ப்பான் அகத்திலே பாற்பக ஜந்துண்டு
மேய்ப்பாரும் கின்றி வெறித்துக் திரிவன
மேய்ப்பாரும் உண்டாய் வெறியும் அடங்கினால்
பார்ப்பான் பகஜந்தும் பாலாய்ச் சொரியுமே”

மனிதர் தம் ஜம்புலன்களை அடக்கி ஒரு வழிப்படுத்தின் ஆனந்தப் பெருவாழ்வு கிட்டும் என்பது திருமூலர் வாக்கு

“முத்திலெந்றி அறியாத முர்க்களிராடு முயல்வேனை
பத்திலெந்றி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும் வண்ணம்
சீத்தமலம் அறுவித்துச் சீவமாக்கி எனையாண்ட
அத்தன் எனக் கருளியவாறு ஒர் பெறுவார் அச்சோவே.”

“அவன்ரூளாலே அவன்தாள் வணங்கி” என்று சிவபுராணத்திலே மாணிக்க வாசகர் கூறுவது போல இங்கும் தம்மை தடுத்தாட்கொண்டு சிவமாக்கிய செய்தி எமக்கு கிடைக்கிறது. மனப்பக்குவும் அடைந்த மனிதருக்கு சிவமாகும் சித்தம் இயல்பானது. அது கைவரப்பெற்றவர்க்கு வாழ்வு தாமரை இலைத்தண்ணீர்போல, செம்பையும் பொன்னையும் ஒப்பநோக்கும் பக்குவும் கைவரப்பெற்றுவிடும்; கைவசித்தாந்தம் கூறும் யோக மார்க்கம் வாய்க்கப் பெற்று ஞானம் கைகூடும்; இருவினையொப்புடன் மலபரிபாகம் ஏற்பட்டு சுத்திநிபாதம் சித்திக்கும். ஆனால் “நாடகத்தால் உன்அடியார் போல் நடிப்போர்க்கு” அது சித்திப்பதில்லை

சிவமாதல் என்பது ஒரு மனப்பக்குவும்; க்யாநலம் அற்ற சேவைமன்யான்மை நிறைந்த ஒரு பதம். “என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே” என்ற வாக்கியத்தினை சற்று கருத்தில் வைப்போம். இப்பூவுலகில் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படுவான். வாழ்வாங்கு என்பது என்ன? தன்னுயிர்போல மன்னுயிரரயும் ஓம்புதல் வேண்டும். உலகத்தின் ஓப்புரவுக்கு எம்கடன் உண்டு. அதன் சமநிலைக்கு எம்பணியும் உண்டு. அப்பணியூடு நிச்சலமான மனம். அதுவே இன்று உலகம் எம்முன்னே விரியக் காரணமாகும். இந்த உண்மை ஆழந்து அகன்ற நுண்ணிய தன்மையது. (கந்தனின் வேல் அமைப்பு கூறும் தத்துவமும் அ.:தே) அது ஒரு குறியீடு தான். உலகம் வாழ தன்னை வழங்கிய அறிஞர், ஞானியர் பெற்ற உவகை எழுத்தில் வடிக்க முடியாதது, சொல்லி மாளாது.

“அன்றே எந்தன் ஆவியும் உடலும், உடைமை எல்லாமும் நம்மை ஆட்கொண்டவருக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டு விட்டன. அப்பழக்கற இறைபணிக்கு - உலக சேவைக்கு என்று அர்ப்பணித்தவனுக்கு எது பிழை எது சரி என்ற வரன்முறை அர்த்தமற்றுப் போய்விடும். எல்லாமே தவமான காரியம்தான்; செயல் கேள்விதான். இப்பக்குவ நிலையை எய்த மணிவாசகரின் மணிவாசகங்கள் வழிகோலும். நித்தியமான ஆனந்த வாழ்வுக்கு வித்திடும் வாசகங்கள் - கவிதைவரிகள் - தத்துவ சொல் அடுக்குகள். இப்பூவுலகில் மனுக்குலம் உய்ய உருவான உண்மை சொல்வரிகள்.

திருவாசகப் பெருமையின் அருமை

எஸ்.தெய்வேந்திரம்பிள்ளை.

கருங்கல்லையும் உருகச் செய்தது அகத்தியரின் வீணை இசை. கைலையங்கிரியைப் பெயர்த்த இராவணன் நாரதமுனிவரின் ஆலோசனைப்படி தனது பத்துத்தலைகளில் ஒன்றைப் பிய்த்தெடுத்து இடுப்பு எலும்பைப் பிரித்தெடுத்து சாம வேதம் பாடிய போது கடுங்கோபத்தைத் தணித்தார் சிவபெருமான் என்பது கவனிக்கத்தக்கது. ஏழிசையாய் இசைப்பயனாய் இருப்பவன் அவனல்லவா? தமிழிசையின் பெருமை அதுமட்டுமா? சம்பந்தப் பெருமானின் அனல் வாதம் புனல் வாதம் மறக்க முடியாதவை. மறைந்த மதுரக்குரல் வேந்தன் சீர்காழி கோவிந்த ராசன் அவர்கள் மயிலை அம்மன் ஆலயத்திலே “சின்னஞ்சிறு பெண்போலே” என்று பாடும் பொழுது அம்மன் சிலை மூலவிக்கிரகம் தனது கடைக்கண் பார்வையைக் காட்டி மறைத்த கண நேர கண் வெட்டும் நேரக் கலிகால அற்புதம். சான்று, “பொம்மை”யில் வெளிவந்த கட்டுரை.

சகல உயிர்களும் இசையை இரசிக்கின்றன. அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலே இசையால் பயிரை வளரச் செய்து நிறுபித்துள்ளனர். மகுடியின் இசையிலே மயங்கிய நாகம் படமெடுத்தாடுகிறது. தமிழ்முத்திலுள்ள யாழ் சுட்டிபுரம் அம்மன் ஆலயத்தில் சீர்காழி கோவிந்தராசன் அவர்கள் பாடிக் கொண்டிருந்த போது பெருமழுமகல் பேசாமல் பறையாமலே வானை விட்டே பறந்தோடிய அந்த இயற்கை விநோதத்தினை அதனைப் பார்த்தோர் கேட்டோர் கூறக் கேட்டிருக்கிறோமல்லவா?

இத்தகைய பல பெருமைகள் படைத்துவரும் தமிழிசையிலே முதலிடத்தில் வைக்கப்படுவது மட்டுமல்ல தமிழ் மொழியை உலகிலுள்ள மொழிகளில் பக்திக்குரிய மொழி என்ற பெருமையைத் தேடிக் கொடுத்தது திருவாசகமாகும்.

தொல்லை இரும்பீறவீச் சூழம் தளைநீக்கி
அல்லல்அறுக் தானந்தம் மூக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறிஅளிக்கும் வாதவூர் எங்கோன்
திருவா சகம்என்னும் தேன்

என்னும் பாடலைத் திருவாசகம் ஒது முன்பும், பின்பும் பாடுவது மறு. உண்மையில் திருவாசகத்தின் இன்றைய நிலை என்ன? சிந்திக்க வேண்டிய ஆழமான கேள்வி?

வான் கலந்த மாணிக்க வாசகநின் வாசகத்தை
நான் கலந்து பாடுங்கால் நற்கருப்பஞ் சாற்றினிலே
தேன்கலந்து பால்கலந்து செழுங்களீத்தீஞ் சுலைகலந்தென்
உன்கலந்து உயிர்கலந்து உவட்டாமல் கிளிப்பதுவே

-வட்டார் வள்ளவார்-

இராமலிங்க கவாயிகள்

(பாடல் - 07)

மேலும் பாடல் (04) நான்கினையும் காண்போம்

திருவாசகத் தேனி

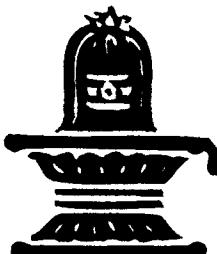
உருவண்டப் பெருமறையென் நுலகமெலாம் குகழ்கின்ற
 திருவண்டப் பகுதியெனும் திருவகல் வாய்மலர்ந்த
 குருவென்றெப் பெரும்தவருங் கூறுகின்ற கோவேந் !
 திருவென்ற தனியகவல் என்னமெனக் கியம்புதியே
 மேலும்
 “தென் கிழக்கு ஆசிய நாடுகளில் தமிழ்ப் பண்பாடு” டாக்டர்-க-த-
 திருநாவுக்கரசு

அவர்களால் எழுதப்பட்ட மேற்படி நால் பக்கம் - 227 பந்தி - 03
 பின்வருமாறு கூறுகிறது

மாணிக்க வாசகரின் திருவாசகத்திலுள்ள “திருச்சதகத்தில்” காணப்படும் சில பாடல்களும், திருவெம்பாவைய் பாடல்களும் சிற்சில மாற்றங்களோடு மந்திரங்களாக எழுதிப் போற்றப்பட்டுள்ளன

பந்தி - 05 இல் “திருப்பாவை, திருவெம்பாவை எனும் பெயர்கள் தாய்மொழியில் “தரியம்பவாய்” எனவும் “தீரிபவாய்” எனவும் திரிந்து வழங்கப்பட்டுள்ளன. “ஸௌரிபவாய்” கருக்கத்திரிபும் வழங்குகிறது “திரு” என்னும் அடை “தீரி” எனத்திரிந்தும் “பாவாய்”என்பது “பவாய்” எனக்கிடைத்தந்தும் வழங்கிவருகின்றன

மேற்படி விடயங்கள் எங்கே என்றால் “தாய்லாந்து” நாட்டிலாகும் தமிழரின் தொல்கால வழிபாடு சிவ வழிபாடோகும். அதாவது சைவசமயமே மெய்ச்சமயம். மற்றெல்லாம் பொய் என்ற மன்னர் புரட்சிகளும் மக்களின் திடசிந்தனைகளும், பண்டைப் பெருஞ்சமயமாகிய சைவசமயம் தமிழ் மக்கள் வாழ்ந்த இடமெல்லாம் உலக நவீல்லாம் இன்றுவரை அழியாது வாழ்ந்து வருவதற்கு ஒரு வாசகத்திற்கும் உருகாதார் திருவாசகத்திற்கு உருகுவார் எனலாம்.

இறைபணிச் செம்மல், கவ.செ.தேவரநாயகர் அவர்கள் தலைமையிலும்,

அவர் கலந்து கொண்டும் நடைபெற்ற

திருவாசக முற்றோதல் நிகழ்வுகள் (1987 முதல் 2007 வரை)

01	வது	வ/வவனியா சுத்தானந்த இந்து இளைஞர் சங்கம்	1987
75	வது	கோவீற்குளம் சிவாலயம் கருவறையில்	01.05.1998
100	வது	சிந்தாமணி விநாயகர் ஆலயம் வெளிவட்டத்தில்	28.06.1998
180	வது	ஆதிவிநாயகர் ஆலயம் வவனியா	16.12.2000
193	வது	திருவாசக முற்றோதலின் போது பாராட்டு நடைபெற்றது. திருவாணக்கா ஆலயத்தில். (தமிழ்நாடு)	
194	வது	ஆதிவிநாயகர் ஆலயம் வைரவர்புளியிங்குளம்	
195	வது	சித்திவிநாயகர் ஆலயம் வேப்பங்குளம்	
196	வது	இந்துமாமன்றம் பூங்காவீதி வவனியா.	
197	வது	ஞானவைவர் ஆலயம் வைரவர்புளியிங்குளம்	
198	வது	ஸ்ரீ கந்தசுவாமி கோவில் வவனியா	
199	வது	கிடாக்குரி கண்ணி அம்மன் ஆலயம் வவனியா	
200	வது	ஸ்ரீ வநாயகர் ஆலயம் குருமன்காடு	
201	வது	சிவாலயம் சாஸ்திரிக்ஷமங்குளம் வவனியா	
202	வது	சமயபுரம் முத்துமாரி அம்மன் ஆலயம் வவனியா	
203	வது	சிவன்கோவில் கோவில்குளம்	
204	வது	சிதம்பரபுரம் தான் தோண்றி அம்மன் ஆலயம்	
205	வது	சுத்தானந்த இந்து இளைஞர் சங்கம்	
206	வது	சிந்தாமணி விநாயகர் ஆலயம்	
207	வது	பால விநாயகர் ஆலயம்	
208	வது	கற்பகபுரம் அம்மன் ஆலயம்	
209	வது	ஆசிகுளம் பிள்ளையார் ஆலயம்	
210	வது	கூமாங்குளம் அம்மன் ஆலயம்	
211	வது	கூமாங்குளம் விநாயகர் ஆலயம்	
212	வது	ஞானவைவர் ஆலயம் 2ம் குறுக்குத்தெரு வீதி வவனியா	
213	வது	ஆதிவிநாயகர் ஆலயம்	24-02-2002
214	வது	இந்து மாமன்றம்	31-03-2002
215	வது	வ/கந்தசுவாமி கோவில்	28-04-2002
216	வது	ஞானவைவர் ஆலயம்	26-05-2002
217	வது	உக்குளங்குளம் விநாயகர் ஆலயம்	30-06-2002
218	வது	சிவன் கோவில் (மணிவாசகர் குருபூஷ)	13-07-2002
219	வது	சுத்தானந்த இந்து இளைஞர் சங்கம்(மணிவாசகர் குருபூஷ)	13-07-2002
220	வது	கோவில்குளம் சிவாலயம் பண்ணிரு திருமுறை முற்றோதல்	20-07-2002
221	வது	நாகபூசனி அம்மன் கோவில் தோணிக்கல்	28-07-2002
222	வது	ஆதிவிநாயகர் ஆலயம் 12திருமுறை முற்றோதலின் போது	10-08-2002

		திருவாசகத் தேவன்
223	வது	ஆதிவிநாயகர் ஆலயம்
224	வது	குடியிருப்பு விநாயகர் ஆலயம்
225	வது	கந்தசாமி கோவில் வவுனியா
226	வது	தேடிவந்த விநாயகர் ஆலயம்
227	வது	ஆதி விநாயகர் ஆலயம்
228	வது	ஞானவைரவர் ஆலயம் வைரவர்புளியங்குளம்
229	வது	ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மன் ஆலயம் கூற்பகுரம்
230	வது	இந்துமாமன்றம் பூங்காவீதி வவுனியா
231	வது	அகிலாண்டேஸ்வரர் திருக்கோயில் கோவில் குளம்
232	வது	ஸ்ரீ கந்தசுவாமி கோயில் வவுனியா
233	வது	வரசித்தி விநாயகர் ஆலயம் கரப்பன்காடு
234	வது	விநாயகர் ஆலயம் சாம்பல் தேட்டம் மன்னார் வீதி
235	வது	ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மன் ஆலயம் கூமாங்குளம்
236	வது	ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்மன் கோயில் தொணிக்கல்
237	வது	ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மன் கோயில் கிடாக்குரி
238	வது	சு.இ.இ. சங்கம் வவுனியா
239	வது	விநாயகர் ஆலயம் கூமாங்குளம்
240	வது	முத்துமாரி அம்மன் ஆலயம் சமயபுரம்
241	வது	ஞானவைரவர் ஆலயம் தவசிகுளம்
242	வது	விநாயகர் ஆலயம் ஆசிகுளம்
243	வது	முத்துமாரி அம்மன் ஆலயம் பூந்தோட்டம்
244	வது	தாண்தோன்றி அம்மன் ஆலயம் சிதம்பரபுரம்
245	வது	பாலவிநாயகர் ஆலயம் தவசிகுளம்
246	வது	சிவாலயம் சாஸ்திரி கூளங்குளம் சிவபுரம்
247	வது	ஸ்ரீ விநாயகர் ஆலயம் குருமன்காடு
248	வது	தேடிவந்த பிள்ளையார் ஆலயம்
249	வது	ஞானவைரவர் ஆலயம்
250	வது	இந்துமாமன்றம்
251	வது	திருக்கேதீஸ்வரம் ஆலயம்
252	வது	வரசித்தி விநாயகர் ஆலயம் கரப்பங்காடு
253	வது	தாண்டிக்குளம் ஜயனார் ஆலயம்
254	வது	தாணிக்குளம் புதிய விநாயகர் ஆலயம்
255	வது	குருமன்காடு வைரவர் ஆலயம்
256	வது	ஆதிவிநாயகர் ஆலயம் வைரவர்புளியங்குளம்
257	வது	திருக்கேதீஸ்வரம் மகாகும்பாபிலேஷுகம் எண்ணெய்க்காப்பு
258	வது	எனது 35 வயது பூர்த்தி இந்துமாமன்றம்
259	வது	ஆதிவிநாயர் ஆலயத்தில் 12 திருமுறை முற்றோதலின் போது
260	வது	தமிழராசாவின் மரணச்சடங்கில் குசைப்பிள்ளையார் குளம்
261	வது	ஆதிவிநாயகர் ஆலயம்
262	வது	வைரவர் கோயில்
263	வது	ஞானவைரவர் ஆலயம் வைரவபுளியங்குளம்

		திருவாசகத் தேவை
264	வது	ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மன் ஆலயம் கற்பகபுரம்
265	வது	இந்துமாமண்றம் வவனியா
266	வது	தாண்டிக்குளம் முருகன் ஆலயம்
267	வது	வரசித்தி விநாயகர் ஆலயம் கரப்பன்காடு
268	வது	சாம்பல்தோட்டம் விநாயகர் ஆலயம்
269	வது	நாகபூஷணி அம்மன் ஆலயம்
270	வது	கிடாச்சுரி அம்மன் ஆலயம்
271	வது	விநாயகர் ஆலயம் கூமாங்குளம்
272	வது	தவசிகுளம் விநாயகர் ஆலயம்
		திருவாவடுதுறை ஆத்னம் கலந்து கொண்டது
273	வது	சிதம்பரபுரம் அம்மன் ஆலயம்
274	வது	சமயபுரம் முத்துமாரி அம்மன் ஆலயம்
275	வது	தவசிகுளம் வைரவர் ஆலயம்
276	வது	தவசிகுளம் விநாயகர் ஆலயம்
277	வது	சிவபுரம் - சால்திரிகூளங்குளம்
278	வது	திருக்கேதீஸ்வரம்
279	வது	திருக்கேதீஸ்வரம்
280	வது	இறம்பைக்குளம் காளி அம்மன் ஆலயம்
281	வது	கோயிற்குளம் சிவாலயம்
282	வது	குருமன்காடு விநாயகர் ஆலயம்
283	வது	தேடிவந்தபிள்ளையார் ஆலயம்
284	வது	பூந்தோட்டம் அம்மன் ஆலயம்
285	வது	மகம் கோயில்குளம் சிவன் ஆலயம்
286	வது	கந்தசவாமி கோயில்
287	வது	ஞானகவரவர் ஆலயம் 2ம் குறுக்குத்தெரு
288	வது	திருக்கேதீஷ்வரம்
289	வது	கோயில் குளம் சிவன் ஆலயம் மகம்
290	வது	இந்து மாமன்றம்
291	வது	நீர்கொழும்பு சைவ.மு.கல்வி
292	வது	கோவிற்குளம் சிவன் ஆலயம் மகம்
293	வது	கோயிற்குளம் சிவன் ஆலயம் மகம்
294	வது	கோயிற்குளம் சிவன் ஆலயம் மகம்
295	வது	கோயிற்குளம் சிவன் ஆலயம் மகம்
296	வது	திருஞான சம்பந்தர் ஆலயம் யாழ்ப்பாணம்
297	வது	மகம் - கோயிற்குளம் சிவன் ஆலயம்
298	வது	பெளர்ணமி இந்து மாமன்றம்
299	வது	மகம் கோயிற்குளம் சிவன் ஆலயம்
300	வது	பெளர்ணமி இந்து மாமன்றம்
301	வது	திருக்கேதீஸ்வரம் ஆலயம்
302	வது	மகம் கோயிற்குளம் சிவன் ஆலயம்
303	வது	பெளர்ணமி இந்து மாமன்றம்

		திருவாசகத் தேவை
304	வது	பெளர்ணமி இந்து மாமன்றம்
305	வது	கோயிற்குளம் சிவன் ஆலயம் தேர்த் திருவிழா பிறந்த நாள் 20-07-2006
306	வது	திருக்கேதீஸ்வரம் திட்டகை
307	வது	பெணர்ணமி இந்து மாமன்றம்
308	வது	மகம் கோயிற்குளம் சிவன் ஆலயம்
309	வது	இந்துமாமன்றம் பெளர்ணமி
310	வது	இந்து மாமன்றம் பெளர்ணமி
311	வது	கோவில்குளம் சிவன் ஆலயம் மகம்
312	வது	கோவில்குளம் சிவன் ஆலயம் மகம்
313	வது	மரணச்சடங்கு திருநாவற்குளம்
314	வது	கோவிற்குளம் சிவன் ஆலயம் மகம்
315	வது	ஆதி விநாயகர் ஆலயம் வவுனியா
316	வது	முத்துமாரி அம்மன் ஆலயம் கற்பகபுரம் வவுனியா
317	வது	ஞானவைரவர் ஆலயம் வைரவர்புளியக்குளம்
318	வது	வரசித்தி விநாயகர் ஆலயம் கரப்பன்காடு வவுனியா
319	வது	ஸ்ரீ முருகன் ஆலயம் தாண்டிக்குளம் வவுனியா
320	வது	விநாயகர் ஆலயம் சாம்பல் தோட்டம்
321	வது	முத்துமாரி அம்மன் ஆலயம் சூமாங்குளம்
322	வது	நாக பூஷணி அம்மன் ஆலயம் தோணிக்கல்
323	வது	விநாயகர் ஆலயம் ஆசிகுளம்
324	வது	திருக்கேதீஸ்வரம்
325	வது	இந்து மாமன்றம் வவுனியா
326	வது	விநாயகர் ஆலயம் குருமன்காடு
327	வது	விநாயகர் ஆலயம் சூமாங்குளம்
328	வது	சுந்தரனந்த இந்து இளைஞர் சங்கம் வவுனியா
329	வது	சுந்தரமணி விநாயகர் ஆலயம்
330	வது	முத்துமாரி அம்மன் கோயில் மகாறம்பைக்குளம்
331	வது	மக நடச்த்திரம் சிவன்கோவில், கோவில்குளம்
332	வது	சிவபுரம் சாஸ்திரிக்கூங்குளம்
333	வது	ஸ்ரீ முருகன் ஆலயம் நெலுக்குளம்
334	வது	ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மன் ஆலயம் கிடாச்குரி
335	வது	கருமாரி அம்மன் கோயில் இறும்பைக்குளம்
336	வது	தேடிவந்த பிள்ளையார் ஆலயம் முதிரைத்தோட்டம்
337	வது	ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மன் ஆலயம் ஸ்ரீ நகர்
338	வது	ஸ்ரீ கந்தகவாமி ஆலயம் வவுனியா
339	வது	அம்மன் ஆலயம் குட்செற் வீதி
340	வது	ராணியில் வைரவர் ஆலயம் இறும்பைக்குளம்
341	வது	கருமாரி அம்மன் ஆலயம் மாதாகிராமம்
342	வது	ஞானவைரவர் ஆலயம் 2ம் குறுக்குத்தெரு வீதி வவுனியா
343	வது	ஸ்ரீ சித்தி விநாயகர் ஆலயம் வேப்பங்குளம்
344	வது	தாண் தோண்றி அம்மன் ஆலயம் சிதம்பரபுரம்

		திருவாசகத் தேவ்
345	வது	பெளர்ணையி இந்து மாமன்றம்
346	வது	நாகமுத்து நடராசர் அவர்களின் மனைவியாரது மரண வீட்டில்
347	வது	பெளர்ணையி விழா இந்து மாமன்றம்
348	வது	மகம் நாக பூஷணி அம்மன் கோயில்
349	வது	கோவில்குளம் சிவாலயம் மகம்
350	வது	கிள்ளு நாகபூஷணி அம்மன் கோவிலில் பொன்னாடை போர்த்தி கெளாவ வித்தனர் திரு.தனபாலசீங்கம் J.P யும் சிவாலை முத்து ஜெயந்தி நாதக் குருக்கள் J.P யும் கலந்து பாராட்டினார்கள் 24-02-2005
351	வது	திருக்கேதீஸ்வரம் சிவராத்திரி மடம் (கரவண முத்து கவுமிகளின் நினைவு) திறப்பு விழா வவுனியா திருவாசக முற்றோதலும் நடைபெற்றது.
352	வது	கோவில்குளம் சிவன்கோவில் மகம் நேர்அன்று நடைபெற்றது 22-03-2005
353	வது	பெளர்ணையி விழா இந்து மாமன்றம் 24-03-2005
354	வது	திருக்கேதீஸ்வர ஆலயத்தில் ஞான் தொடர்ந்து பாடியது 12-04-2005
355	வது	இந்து மாமன்றம் பெளர்ணையி 23-04-2005
356	வது	கோவில்குளம் சிவன் கோவில் மகம் 11-05-2005
357	வது	கோவில்குளம் சிவாலயம் மகம் 13-05-2005
358	வது	இந்துமாமன்றம் பெளர்ணையி 21-05-2005
359	வது	வெளிக்குளம் பிள்ளையார் கோவில் 09-06-2005
360	வது	பெளர்ணையி தினம் இந்து மாமன்றம் 21-06-2005
361	வது	திருக்கேதீஸ்வரம் திருவாசக மடம் 10-07-2005
362	வது	திருக்கேதீஸ்வரம் திருவாசக மடம் 11-07-2005
363	வது	எனது பிறந்த நாள் விழா 20-07-2005
364	வது	பெளர்ணையி விழா இந்து மாமன்றம் 21-07-2005
365	வது	பெளர்ணையி விழா இந்து மாமன்றம் 19-08-2005
366	வது	கோவில்குளம் சிவனாலயம் மகம் 03-09-2005
367	வது	திருமதி. பாலாம்பிகை தேவராசா மரணச் சடங்கில் 10-09-2005
368	வது	திருமதிபலாம்பிகை தேவராசா மரணச் சடங்கில் 10-09-2005
369	வது	இந்து மாமன்றம் பெளர்ணையி நாள் 17-09-2005
370	வது	இந்து மாமன்றம் பெளர்ணையி 15-10-2005
371	வது	திருக்கேதீஸ்வரம் குருக்கள் வீட்டில் மனைவியின் மரணம்
372	வது	கோவில்குளம் சிவாலயம் மகம் 30-10-2005
373	வது	இந்து மாமன்றம் பெளர்ணையி 15-11-2005
374	வது	பாலாவின் தாயாரின் மரணச் சடங்கில் 15-12-2005
375	வது	இந்து மாமன்றம் (ழுதிவீரநாயகர்) 16-12-2005
376	வது	ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மன் ஆலயம் கற்பகபுரம் 17-12-2005
377	வது	ஸ்ரீ கருமாரிஅம்மன் ஆலயம் இறும்பைக்குளம் 18-12-2005
378	வது	ஸ்ரீ முருகன் ஆலயம் தாண்டிக்குளம் 19-12-2005
379	வது	ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மன் ஆலயம் சமயபுரம் 20-12-2005
380	வது	மகம் கோவில்குளம் சிவன்கோவில் 21-12-2005
381	வது	ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மன் ஆலயம் தோணிக்கல் 22-12-2005
382	வது	ஸ்ரீ நாக பூஷணி அம்மன் ஆலயம் தோணிக்கல் 23-12-2005

		திருவாசகத் தேவ்
383	வது	ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மன் கோவில் அண்ணாநகர்
384	வது	ஸ்ரீ கருமாரி அம்மன் கோவில் அண்ணாநகர்
385	வது	கருமாரி அம்மன் ஆலயம் ஸ்ரீநகர் பூந்தோட்டம்
386	வது	ஸ்ரீ முருகன் ஆலயம் நெனுக்குளம்
387	வது	ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மன் ஆலயம் கிடாக்குரி
388	வது	கந்தகவாமி கோவில் வவுனியா நகர்
389	வது	ஸ்ரீ கருமாரி அம்மன் கோவில் குட்செட் வீதி
390	வது	ஸ்ரீ ஞானவைரவர் ஆலயம் இறம்பைக்குளம்
391	வது	சிவபுரம் சிவாலயம் சாஸ்திரிகூளாங்குளம்
392	வது	ஞானவைரவர் ஆலயம் 2ம் குறுக்குத்தெரு
393	வது	கருமாரி அம்மன் ஆலயம் மாதாகிராமம்
394	வது	பிள்ளையார் கோவில் மண்ணார் வீதி
395	வது	நெனுக்குளம் வேம்படி விநாயகர் ஆலயம்
396	வது	சுத்தானந்த இந்து இளைஞர் சங்கம்
397	வது	தேடிவந்த பிள்ளையார் கோவில் முதிரைத் தோட்டம்
398	வது	ஞானவைரவர் ஆலயம் வைரவர்புளியங்குளம்
399	வது	ஞானவைரவர் ஆலயம் தவசிகுளம்
400	வது	பால வீநாயகர் ஆலயம் தவசிகுளம் (வீக்க)
401	வது	வரசித்தி விநாயகர் ஆலயம் கரப்பண்காடு
402	வது	உக்குளாங்குளம் விநாயகர் ஆலயம்
403	வது	வேப்பங்குளம் விநாயகர் ஆலயம்
404	வது	மகா இறம்பைக்குளம் பூந்தோட்டம் விநாயகர் ஆலயம்
405	வது	மகா இறம்பைக்குளம் முத்துமாரி அம்மன் ஆலயம்
406	வது	ஆசி குளம் விநாயகர் ஆலயம்
407	வது	சிதம்பரபுரம் தான்தோன்றி அம்மன் ஆலயம்
408	வது	குடியிருப்பு விநாயகர் ஆலயம்
409	வது	திருக்கேதீஸ்வரம் ஆலயம்
410	வது	திருக்கேதீஸ்வர திருவாசக மடம்
411	வது	விநாயகர் ஆலயம் குருமன்காடு
412	வது	சிவாலயம் கோவிற்குளம்
413	வது	இந்து மாமன்றம் பெள்ளை
414	வது	இந்து மாமன்றம் வெள்ளிக்கிழமை
415	வது	இந்து மாமன்றம் வெள்ளிக்கிழமை
416	வது	ஆதிவிநாயகர் ஆலயம்
417	வது	கோவில்குளம் சிவாலயம் முற்றோதல் வரிசையில் 12 திருமுறை
418	வது	ஆதி விநாயகர் ஆலயம்
419	வது	பெள்ளையி இந்து மாமன்றம்
420	வது	ஆதிவிநாயகர் ஆலயம் வெள்ளிக்கிழமை
421	வது	ஆதி விநாயகர் ஆலயம் வெள்ளிக்கிழமை
422	வது	கோவில்குளம் சிவாலயம் மகம்

		திட்டாக்கத் தேவை	
423	வது	ஆதி விநாயகர் ஆலயம் வெள்ளிக்கிழமை	
424	வது	கோவில்குளம் சிவாலயம் மகம்	
425	வது	ஆதி விநாயகர் ஆலயம் மகம்	
426	வது	பெள்ளையி இந்து மாமன்றம்	
427	வது	வெள்ளிக்கிழமை ஆதி விநாயகர் ஆலயம்	
428	வது	வற்றாப்பளை அம்மன் ஆலயம்	
429	வது	ஆதி விநாயகர் ஆலயம்	
430	வது	ஆதி விநாயகர் ஆலயம். வெள்ளிக்கிழமை	
431	வது	ஆதி விநாயகர் ஆலயம் வெள்ளிக்கிழமை	
432	வது	விக்னேஸ்வரனின் மரணச்சடங்கில்	
433	வது	கோவில்குளம் சிவாலயம் மகம்	
434	வது	இந்து மாமன்றம் பெள்ளையி	
435	வது	ஆதி விநாயகர் ஆலயம் வருடப்பிறப்பு	
436	வது	ஆதி விநாயகர் ஆலயம் வெள்ளிக்கிழமை	
437	வது	இந்து மாமன்றம் திருமுறை வரிசையில்	
438	வது	சிதம்பரம் இந்தியா விழாவில்	
439	வது	சிதம்பரம் தேர்த்திருவிழா குரு புதை	
440	வது	தற்மலிங்கேஸ்வரம் கோவில்	
441	வது	மகம் கோவில்குளம் சிவாலயம்	
442	வது	சிவபாலன் மரணச் சடங்கில்	
443	வது	பெள்ளையி இந்து மாமன்றம்	
444	வது	மகம் கோவில்குளம் சிவாலயம்	
445	வது	பழனியர். நினைவு	
446	வது	கோவில்குளம் சிவாலயம் - பண்ணிருதிருமுறை வரிசையில்	
447	வது	திருவண்ணாமலை	
448	வது	சிதம்பரம் - நடராசர் மண்டபம்	
449	வது	வவுனியா சிந்தாமணி விநாயகர் ஆலயம்	
450	வது	மகம் சிவன் கோவில் கோவில்குளம்	அவனி மாதம்
451	வது	பெள்ளையி இந்து மாமன்றம்	அவனி மாதம்
452	வது	ஞானவைவர் ஆலயம் 2ம் குறுக்குத்தெரு வீதி	
453	வது	பழனியர் - ஜூயாவின் நினைவு குருமன்காடு விஜயலட்சுமி வீடு	
454	வது	கோவிற்குளம் சிவன் கோவில்	28-10-2006
455	வது	இந்து மாமன்றம் பெள்ளையி	30-10-2006
456	வது	இந்து மாமன்றத்தில் புராணத்துடன் படிப்பு தோழம்	10-11-2006
457	வது	மகம் சிவன் கோவில் கோவில்குளம்	13-11-2006
458	வது	கொழும்பு திரும.விஸ்வநாதன் அவர்களின்	
459	வது	மரணச் சடங்கில் படித்தது (ரேமொன்ட்)	
460	வது	இந்து மாமன்றம் பெள்ளையி தீண்ம்	04-12-2006
461	வது	ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மன் ஆலயம் கூமாங்குளம்	13-12-2006
462	வது	ஸ்ரீ விநாயகர் ஆலயம் கூமாங்குளம்	18-12-2006
463	வது	ஸ்ரீ கருமாரி நாக பூஷணி அம்மன் ஆலயம் இறம்பைக்குளம் 19-12-2006	

		திடுவாசகத் தேவை
464	வது	ஸ்ரீ தூர்க்கை அம்மன் ஆலயம் இறம்பைக்குளம்
465	வது	ஸ்ரீ முத்துமாரி அம்மன் ஆலயம் கூமாங்குளம்
466	வது	ஸ்ரீ நகர் தூர்க்கை அம்மன் ஆலயம் } சமளங்குளம் விநாயகர் ஆலயம் கல்லுமலை
467	வது	சமளங்குளம் முத்துமாரி அம்மன் ஆலயம்
468	வது	சமளங்குளம் முத்துமாரி அம்மன் ஆலயம்
469	வது	இந்து மாமன்றம் வவுனியா
470	வது	தேடிவந்த விநாயகர் ஆலயம்
471	வது	கற்குழி முத்து மாரி அம்மன் ஆலயம்
472	வது	முத்துமாரி அம்மன் ஆலயம் அண்ணாநகர்
473	வது	புதிய மாரி தூர்க்கை அம்மன் ஆலயம் அண்ணாநகர்
474	வது	சிதம்பரபுரம் அம்மன் ஆலயம்
475	வது	கந்தகவாமி கோவில் வவுனியா
476	வது	முத்துமாரி அம்மன் ஆலயம் சமயபுரம்
477	வது	நாக பூஷணி அம்மன் ஆலயம் தோணிக்கல்
478	வது	சித்திவிநாயகர் ஆலயம் கர்ப்பங்கொடு
479	வது	சித்தி விநாயகர் ஆலயம் குடியிருப்பு
480	வது	ஞானவைவரவர் ஆலயம் ராணிமில்
481	வது	கற்பகபுரம் அம்மன் ஆலயம்
482	வது	முருகன் ஆலயம் நெஞ்ஞக்குளம்
483	வது	திருக்கேதிஸ்வரம்
484	வது	குருமன்கொடு விநாயகர் ஆலயம்
485	வது	புதுக்குளம் விநாயகர் ஆலயம்
486	வது	இந்து மாமன்றம்
487	வது	சிந்தாமணி விநாயகர் ஆலயம்
488	வது	சாம்பல் தோட்டம் விநாயகர் ஆலயம்
489	வது	விநாயகர் ஆலயம் நெஞ்ஞக்குளம்
490	வது	சிவாலயம் சாஸ்திரிகாளாங்குளம்
491	வது	வேப்பங்குளம் விநாயகர் ஆலயம்
492	வது	மகம் திருக்கோவில் வவுனியா
493	வது	கோபிற்குளம் சிவன் ஆலயம்
494	வது	முத்துமாரி அம்மன் ஆலயம் வெளிக்குளம்
495	வது	ஸ்ரீ முருகன் ஆலயம் தாண்டிக்குளம்
496	வது	விநாயகர் ஆலயம்
497	வது	விநாயகர் ஆலயம் தவசிகுளம்
498	வது	கருமாரி அம்மன் ஆலயம் குட்செட் வீதி, வவு
499	வது	சிந்தாமணி விநாயகர் ஆலயம்
500	வது	11-02-2007

திருவாசகம் தென்

பேரன்புக்குரிய அன்பர் திரு.தேவராசர அவர்கட்டு.

நீங்கள் அனுப்பிய 100 வது திருவாசக முற்றோதல் விழா அமைப்பிதழ் கிடைத்தது. நன்றி. விழா முடிந்தபின்னர் தான் அமைப்பிதழ் கிடைத்தது. எமது நாட்டு தபால் வினியோகச் சிறப்பு இப்படி ஆகியுள்ளது.

விழா மிகச்சிறப்பாக நடைபெற்றாக அறிந்து மகிழ்ச்சியடைந்தேன்.

உங்கள் திருவாசகப் பணி தொடர்ந்தும் சிறப்பாக நடைபெறவேண்டுமென அன்புரிமையுடன் வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

உங்கள் பணிகளுக்கு எனது நல்லாசிகள்.

குபம்

30, நீட்டி செட்டித் தெரு
கொழும்பு - 18

கிப்படிக்கு
த.சண்முகலிங்கம்.

08-07-1998

சி.சரவணமுத்து
திருவாசகமடம்
48, தெமட்டிகாடைபீலேஸ்
கொழும்பு.
29-08-1998

அன்பின் வழியிடே உயிர் நிலை

திருக் கேதீச் சரபெருமான் திருவருள் பெருகுக. பேரன்புக்கும் பெருமதிப்புக்குமுரிய அருமை தமிழ் தேவராசா அவர்களுக்கு சுலப செல்வத்தையும் நீண்ட ஆயுளையும் தரவேண்டுமென கேதீச் சரபெருமானைப் பிரார்த்தித்து எழுதுவது. இவ்விடம் நாம் அனைவரும் சுகம். அவ்விடம் தாங்கள் அனைவரும் சுகமாயிருக்க திருவருள்துணை உண்டு

தாங்கள் அனுப்பிய திருவாசக முற்றோதல் பத்திரிகை கிடைத்தது, மட்டும் மகிழ்ச்சி. திருவாசகம் வேறு நடராசப் பெருமான் வேறால். ஆகவே திருவாசகம் ஒதுவதால் நடராசப் பெருமானுடன் ஒன்றி இருக்கும் பேறுதானே அது. அந்த நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொள்ளும் வாய்ப்பு அடியேலுக்குக் கிடைக்கவில்லை என்றது கவலை. நிற்க உங்களுக்குத் தெரியும் வவுனியாலிலிருந்த எஞ்சினியர் இரத்தினசிங்கம் தற்போது குடும்பத்துடன் கண்டாலில் இருக்கிறார். நான் அங்கு நின்ற போது. அங்குள்ள கோயில்களில் வெள்ளிக்கிழமை தோறும் திருவாசகம் முற்றோதல் நடத்த ஏற்பாடு செய்து நடத்தி வருகிறார். பகல் மாகேல்வர பூசையும் நடத்துகிறார்கள். போற்றக்கூடிய செயல். நிற்க. இங்கு கொழும்பிலும் 28-06-1998இல் சரல்வதி மண்டபத்தில் மாணிக்கவாசகர் குரு பூசையும், யோகர் கவாயிகளின் குருபூசையும் சிறப்பாக நடத்தினார்கள். அடியேலுக்கும் திருவாசகத்தைப் பற்றி பேசும் வாய்ப்பைத் தந்தார்கள். திருவாசகம் தானே நாம் அழுது அழுது அவன்திருவூடிக்கு ஆளாகும் மருந்து. அந்த வாய்ப்பு உங்களுக்கு கிடைத்தது. முன் செய்த புண்ணியியம். நிற்க. திருக்கேதீசரமும் துப்பரவு செய்கிறார்களாம். சமீபத்தில் திறந்தால் நாம்பாரிய மடம்கட்டா

திருவாசகத் தேன்

திருந்தாலும் சிறு குடில் அமைத்து தொண்டு செய்ய வேண்டும் தானே. அதற்கு உங்கள் பேருதலி கிடைக்கும் தானே. தற்போது வயசு முதிர்ச்சியால் பெலயினமே. சிறிது சுகபினங்களும் எற்படுகிறது. என்ன செய்வேணோ அறியேன். திருவருட்படி நடப்பதைக்காண்போம். யாவும் அவன் செயல். தங்களது சுகத்திற்கு பதில்

சிப்படிக்கு
அன்புள்ள சி.சரவணமுத்து

48 தெமட்டகொட கொழும்பு - 09

அன்பின் வழியதே உயிர் நிலை!

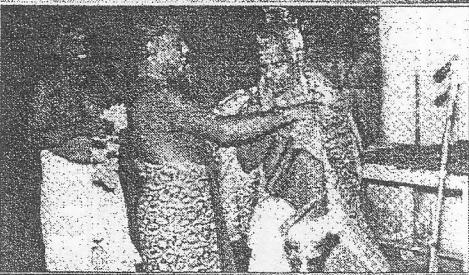
திருக்கேதீச்சர பெருமான் திருவருள் பெருகுக. பேரன்புக்கும் பெருமதிப்புக்குமுறிய அன்பு நிறைந்த தமிழி தேவராசாவுக்கு எல்லாம்வல்ல கேதீச்சரபெருமான் கலவ செல்வங்களையும் நீண்ட ஆயுளையும் தர வேண்டுமென பிரார்த்தித்து எழுதுவது. தங்கள் அன்பான கடிதம் திருமுறை முற்றோதல் பத்திரிகை கிடைத்தது ஆனந்தமடைந்தேன். சமயத் தொண்டு சிவத் தொண்டு செய்வது எவருக்கும் கிடைக்காத முன் செய்த தவப்பயன்தான் தங்களுக்குத் கிடைத் திருக்கிறது. “என்ன புண்ணியம் செய்தனை நெஞ்சுமே இருங்கடல் வையத்து முன்னை நீபுரி நல்வினை பயனிடை முழு மணித் தரளங்கள் மன்று காவிரி சூழி திருவலங்கு கழிவாணனை வாயாரப் பன்னிஆதரித்து ஏத்தியும்பாடியும் வழிபடும் அதனாலே” என்ன புண்ணியம் வயதிடை ஆகவே திருவருள் துணை கொண்டு சிவப்பனியே செய்யுக்கள். தங்களின் திருமுறை முற்றோதல் பத்திரிகையை பார்த்தடைன் அங்கு தங்களுடன் நிற்கவேண்டுமென ஆசை பிறக்கிறது. ஆனால் காலம் தற்போதய குழ்நிலை அதோடு எனது வயசு முதிர்ச்சி இடங் கொடுப்பதாக இல்லை. ஆகவே மனத்தில் பதித்து வழிபடுவேன். கொழும்பிலும் சில சில இடங்களில் திருவாசக முற்றோதல் சில சில காலங்களில் நடக்கிறது. இது கண்டாவிலும் நடக்கிறது. காலம் நேரம் வரும் போது தங்கள் முயற்சி வெற்றிபெற பிரார்த்திக்கிறேன். தங்களுக்கு (அறுபதாவது சல்லியப்த பூர்த்திநிறைவு நடைபெற்றது அறிந்து மட்டற் ற மகிழ்ச்சி. இன்னம் அறுபது அதாவது நாற்றி இருபது (120) வரை இருந்து பூரணப்பேறு பெறவேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்து. ஞான சம்பந்தர் வாக்கால் வாழ்த்துகிறேன். (மண்ணில் நல்ல வண்ணம் வாழலாம் வைகலும் எண்ணில் நல்ல கதிக்குயாது மேற் குறைவில்லை.) இருவினைப் பாசக் கமிழ்றின் வழி ஆட்டுவிப்பான் ஆடலை யாராவிவார். நாம் அவன் அருளை வேண்டி பிரார்த்தித்திருப்போம். மேலும் நடக்கும் சமய நிகழ்ச்சிகளையும் அறியத்தாருங்கள். தங்களுக்கு எங்கள் சிவன் கோயில் குருக்கள் கிடைத்தது பெரும் பேறு. தங்கள் சுகத்திற்கு அடிக்கடி கடிதம் எழுதுங்கள் யாவும் சிவன் செயல்.

சிப்படிக்கு
அன்புள்ள சி.சரவணமுத்து-

காம்பாக் இதையும் கிடைக்க விரும்புகிறீர்கள்
வெ. கெ. கோபால் என்றெண்
16.12.2000
160 சூலை முதல் முறைக் கிழமீது

1-5-பக் கூறுவது தானால் குறிப்பாகத் தோற்றுவதும் அவ்வளவில் என்ன என்ற அமைந்திட்டதாக அமையுத்தில் முழுமொழியெடுத்தனவு பூர்த்தி செய்து நிறுவாத புதிதாக அமைப்பாக பிரத்துவதை இல்லை' என்று.

38.06.1990க், 100ஆவூத் திருவாசக முருகோட்டுக் கீழ்நாமலை விடுதாகவும் ஆய்வத்திற்கும் முன்னாய்த்-ஸ்பிளாஸ்டிக் அவர்களைத் தலைவரப்பீர் தமிழ்ப்பொரு துணை பிச் கேள்வியாக அவர்கள் பொதுக்காலம் பேர்க்குக் கிடையாத்துக்கூடியில் போது

ଶବ୍ଦିକା

“என்னால் சீவு என நினைவுப் போற்றி” எனவு இருப்பது முற்றாலும் வயத்தில் 160 ஆவது காலாக ஒரு ரோத்துவைப் பூர்த்தி செய்யும் நிலையில் கண்ணக்கும் போதுமான மூன்றாவது நினைவு என்று அடிக்கடி விடுவது வழக்கம் என்று அறியப்படுகிறது. அதைப் பொறுத்து விடுவது வழக்கம் என்று அறியப்படுகிறது.

நிறைபணி செய்மல் வை. செ. தேவராசா
- செயலாளர், கிந்து மாமன்றம்,

२
சிவப்பம்

இந்தி விநாயகர் ஆஸ்ய பிரதம குருக்கள் சிவாகம சிரியாத்திவகம், சிரியா
புஷ்டம், சிவாகம பானு, சிரியா கண்மன்

சிவநீ^१ ந. இராஜாராம் குருக்கள் அவர்களின் அசியும் வரம்த்தும்

“மேன்மைகாள் கைவ நீதி விளக்குக
உலகமெல்லாம்” என்ற வாக்குக்கணமைய
வவுனியாவில் இறைபணிச் செம்மல்
திருவாசகச் செல்வர் திரு. வெ. செ. தேவ
ராசா அவர்கள் திருவாசகம் முற்றோதும்
பணியைக் காலமெல்லாம் செய்து
வருவதோடு மார்கழி மாதத்தில் வவுனியா
சிவாலயத் தால் நடாத் தப்படுகின்ற
திருவாசக முற்றோதல் நடவடிக்கையை
முன்னின்று பல ஆண்டுகளாக செய்து
வருகின்றார்.

இவருடைய சொந்த ஊரான வேலனையைச் சேர்ந்த
காரணத்தால் இவருடைய தாயார், பெரிய தாயார், மாமனார்
எல்லோருமே சிவப்பணியைத் தமது காலமெல்லாம் செய்து
வந்தவர்கள். நான் இவரைக் குறுகிய காலத்தில் தான் அறிந்து
கொண்டேன். இவருடைய தொண்டு செய்து பணியை வெதுவாகப்
பாராட்டுகின்றேன். இவை ஆற்றிய திருவாசக முற்றோதல்களில்
நான் கலந்து கொண்டிருக்கின்றேன்.

திருவாசகத்தைத் தமது இனிமையான குரலில் பாடுவதை
நான் மனதாரக் கேட்டு மகிழ்ந்துள்ளேன். இம்முறை மார்கழி
முதலாம் திகதி ஏது ஆலயத்தில் நடைபெறும் திருவாசக
ஆர்த்தோ-ஈல் இவருடைய 160 ஆவது முற்றோதல் எனக் கேட்டுப்
சூத்துப் பூட்டுகின்றேன். யாரும் செய்யாத, செய்விக்காத அரும்
ஏன் எப் பீச் செட்டு வருகின்றார். மாணிக்கவாசகர் தமது
முதலமைகள் தடவிகை மறந்து சிவாச்சாரியராகத் தம்மை ஆட்ட
கொள்ளக் காத்திருந்த சிவனை ஆடைந்து தான் குதிரைவாங்கக்
கொண்டு வந்த பொன்னை அங்கு ஆலயம் அமைக்க செலவு
செய்தது போன்று இவரும் தனது தொழில்களையெல்லாம் மறந்து
திருமுறை ஒதுதல், திருவாசகம் ஒதுதல், ஆலயங்களில் சிவப்பணி
செய்தல் போன்றவற்றைச் செய்து வருகின்றார்.

இவருடைய தொண்டும் இவருடைய உயிர் நாடியான
திருவாசக முற்றோதல் நிகழ்வுகளும் பல ஆண்டுகள் நிலைத்து
வவுனியாவில் மட்டுமல்ல பல இடங்களிலும் கைவ மக்களைத்
திருவாசகம் பாட வைக்க வேண்டும் என மனதார ஆசீர்வதித்து
வாழ்த்துகின்றேன். இவரின் வழியைப் பின்பற்றி இவரைப்
போன்று பலர் கைவசமயப் பணியாற்ற முன்வரவேண்டும் எனவும்
வேண்டுகின்றேன்.

ஒது விநாயகர் ஆஸ்ய பிரதம குருக்கள்
சிவநீ^१ ந. இராஜாராம் குருக்கள்

வைரவர் புளியங்குளம் ஆகூடி வீஞாயகர் ஆலய
பரிபாலன சபைத் தலைவர் அவர்களின்
அசியும், வரம்த்தும்

16.12.2000 அன்று 160 ஆவது திருவாசக முற்றோதலைப் பூர்த்தி செய்யும் இறைபணிச் செம்மல் திருவாசகச் செல்வர் திரு. வை. செ. தேவராசா அவர்களுக்கு எமது பரிபாலன சபையின் சார்பாக வணக்கத்தையும், ஆசியையும் தெரிவிக்கின்றேன். திரு. வை. செ. தேவராசா அவர்கள் எமது ஆலயத்தில் பல தடவைகள் திருவாசக முற்றோதலை முன்னின்று நடத்தியும் தமது இனிமையான குரலில் சிறப்பாகப் பாடியும் வருகின்றார். எமது ஆலயத்தில் மட்டுமல்ல வவுனியாவில் பல ஆலயங்களில் மார்கழி மாதத்தில் தொடர்ச்சியாக திருவாசக முற்றோதல் செய்து வருவதும், கலந்து கொண்டு பாடுவதும் பல அடியார்களை. திருவாசகம் பாடத் தூண்டியுள்ளார். இலங்கையில் எங்கும் இல்லாத அளவு வவுனியாவில் திருவாசக முற்றோதல் நடைபெறுவது இவரின் தொடர்ச்சியான தூண்டுலாலும், முயற்சியினாலும் என்பதை மனதார வாழ்த்துகின்றோம்.

திருவாசகத்தைப் பாடுதல், பாடுவித்தல், ஒழுங்கு செய்தல் போன்ற விடயங்களை செய்வதால் இவருக்குத் திருவாசகச் செல்வர் என்னும் கௌரவ பட்டத்தினை கோவிற்குளம் சிவாலய அறங்காவலர்கள், சிவாலய கும்பாபிஷேகக் குழு, யாழ்ப்பாண அறநெறி தமிழிசைச் சங்கம், காரைநகர் கம்பன் கழகம் ஆகியன வழங்கியுள்ளார்.

இது மட்டுமல்ல இவ்வாலயத் திற்கு முதல் முதல் அத்திபாரக் கல்வைத்த போதும் இவர் சுத்தானந்த இந்து இளைஞர் சங்கத்தின் செயலாளராக இருந்து இதில் கலந்து கொண்டு அத்திபாரம் வைத்ததை ஞாபகப்படுத்துகின்றேன். இன்று 16.12.2000 ஆம் திகதி எமது ஆலயத்தில் திரு. வை. செ. தேவராசா அவர்களின் 160 ஆவது திருவாசக முற்றோதலையும் எமது ஆலயத்தில் பூர்த்தி செய்ய நடராஜப் பெருமான் திருவருள் பாலிக்க வேண்டும் என வாழ்த்துகின்றோம்.

தி. தில்லைநாதன் - தலைவர்.

சிவமயம்

வாய்வெப்புவியங்குளாம் ஆதூவிநாயகர் ஆலய செயலாளர் கோபாலசிங்கம் நடராசா அவர்களின் அசியும் வரமுத்தும்

திருவாசக முற்றோதும் இறைபணிச் செம்மல் வை. செ. தேவராசா என்றும் என் கண்முன் நிற்பதை உணர்கின்றேன். அன் பி ர் கு பி ய அண்ணன் தேவராசா அவர்கள் வழியாக்கு வந்த 40 வருடங்களாக எனக்கு நன்றாகத் தெரிந்தவர். அவருடைய சமயத் தொண்டுகள் அடாப்பியது. அவர் இல்லாத மரணங்களங்கள் இல்லை. அவர் இல்லாத ஆலய விழாக்கள் இல்லை. தான் அங்கம் வகைக்கும் நிறுவனங்கள், ஆலயங்கள் அல்லாத எல்லா இடங்களிலும் இறைபணிச் செம்மல் வை. செ. தேவராசா அவர்கள் தனது தொண்டினை மேள்கொள்ளார்.

திருவாசகம் ஒதுவதில் இவருடைய குரல் வளம் மனமுருக வைக்கும். தனது வாழ்க்கையோடு சமயப் பணியையும் முன்பு அரசியல் பணியையும் சமனாக ஏற்று வாழ்ந்தவர். விழுவிஸாவில் சத்தானந்த இந்து இளைஞர் சங்கம், இந்து மாமன்றம், கந்தகவாமி கோவில் போன்ற பல சமய நிறுவனங்களில் செயலாராக பணிபுரிந்து அந்த சமய நிறுவனங்களை வளர்த்தவர். இப்போதும் எமது ஆலயத்தின் போழகராகவும் இந்து மாமன்றத்தின் செயலாளராகவும் வெஸ்டெக் கம்பியூட்டர் கல்லூரியின் செயலாளராகவும் பணிபுரிந்து கொண்டு திருவாசகத்தை இதுவரை 159 நடவை முற்றோதல் செய்வதென்பது இவருக்கு இறைவன் கொடுத்த கொடை. இறை அதிசயங்களாகவே கருத வேண்டியுள்ளது.

ஒன்றைமட்டம் கூறி எனது ஆசியுரையை நிறைவ செய்கின்றேன். 1980 ஆம் ஆண்டு என நினைக்கின்றேன். இவருடைய கொந்த செலவில் திருக்கேதஸ்வரத்தில் இருந்து தேர் கொண்டு வந்து திருமுறைகளை ஏற்றி ச. இ. இ. சங்கத்தில் திருமுறை விழா செய்ததை இன்றும் மறக்க முடியவில்லை. அதனால் வழியிருப்பில் முதல் முதல் தேர் ஒடிய பெருமையுட் வழியாவக்குக் கிடைத்ததை நினைத்து மகிழ்ச்சியேன்.

இப்பொழுது 150 ஆவது திருவாசக முற்றோதல் பூத்தினையிலே மீது ஆலயத்தில் செய்வதில் நாமும் ஆலயமும் பெருமையடைகின்றோம். இவர் இன்றும் பல ஆண்டுகள் வாழ்ந்து இத் தொண்டினைச் செய்வதோடு 200ஆவது திருவாசக முற்றோதலும் எமது ஆலயத்தில் நிகழ விநாயகரை வேண்டுகின்றேன். எனது மனமார்ந்த வாழ்த்துக்களும் பாராட்டுக்களும் உரித்தாக்டும்.

- கோபாலசிங்கம் நடராசா

சிவமயம்
வாழ்க வை சமயம்

சிவநெரிச் செல்வர் வை. செ. தேவராசா அவர்கள் நிறைந்த சிவ பக்தர். சைவத் திருமுறைகள் ஒதுவதில் பேரன்பு கொண்டவர். இவர் தலைமையில் நடைபெறும் திருவாசக முற்றோதல் 160 ஆவது தடவையாக நடைபெறுவதைக் கண்டு மிகமிக உள்ளம் மகிழ்ச்சியின்றேன். வாழ்க வாழ்க என்று வாழ்த்துகின்றேன்.

ஓரு தடவை காசிப் பயணாத்தில் புகைவண்டியில் எங்கள் எல்லோரையும் திருவாசகம் 5 தடவைகள் ஒதச் செய்தவர் தேவராசா. மீண்டும் வாழ்க என்று வாழ்த்துகின்றேன்.

**தருமபுரம் ப. சுவாமிநாதன். “சீவனாருள்”
கலைமாமனி தமிழக அரசுக் கலைஞர்**

48, திருநாகேசவரர் மேற்கு மாட வீதி, குன்றத்தூர், சென்னை - 600 068.

ச'வமயம்
திருவ்யிசு ஸ்ரீ அங்காவர்டீஸ்வரி சுப்பிரமணிய ஸ்ரீ அங்காவன் பீடகர்
திருக்கோவில் ஆலய அறங்காவலர் சபையினர்கள்

அஶ்சியும் வாழ்த்தும்

திருத்தொண்டர் பூராணத்தில் கறுப்பட்டார் அவனும் பக்தர்களாகவும் தொண்டர்களாகவும் நலம்துவின்றார். அவர்கள் நம்கள் கடமைகளைச் சிவராச் செய்தவர்கள். கடமைகளை மறந்து பாய்க்கொண்டோ, தழுவ கொண்டோ, நந்தியாசம் கொண்டோ ஒரிடமும் ஒடலில்லை. இல்லறம் நடாத்திக்கொண்டே தம் கடமைகளைச் சரியாக மூற்கொண்டார்கள். சிவன் சேவையையிய உபிராகக் கருதினார்கள். சிவவேடம், சிவஞாயார், திருக்கோவில்கள் இவ்வாறு மதித்துப் போற்றிப் பணிந்து பக்த சிரோமனிகளாக விளங்கினார்கள். இவர்களைப் போற்றிப் பணிந்து அழயாக்கு அழயாராக அனைவர்க்கும் நல்லவராக வாழ்ந்து வருபவர் இறைப்பனிச் செம்மல் திருவாசகச் செல்வர் திரு. வெ. செ. தேவராசா அவர்கள்.

பண்பும், சைவமும் நிலைத்து ஒங்கும் வேலாணத் தவகத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். தனது வாற்றாளில் ஏற்குத்தறைய 35 ஆண்டுகளை விவரியா மன்னில் நிலைநிறுத்தியுள்ளார்.

இவர் ஒரு இல்லற ஞானி, இவரது பாக்கம் திருவாசகம் நான். அதன் மேல் ஒப்பறு பக்தி உண்டு. இதற்கு அவருது நியங்கையான குழுவைச் செருக்கடியது. ஒதும் தன்மை அனைவரையும் தன் விவை இழக்க வைக்கும். பொதுள்ளிலிரும், திருவாசகத்தில் ஏற்பட்ட அளவற்று பற்றினால் அதைத் திருப்பத் திரும்ப முற்றோதல் செய்ய வேண்டும் என்ற பெரு விருப்போடு இக்கையித்தை முன்னெடுத்துச் சென்றார்.

அவரது 75 ஆவது திருவாசக முற்றோதல் எமது ஆலய பெருஞ்சாந்தி விழாவின் முதல் நாள் இடம்பெற்றது. ஆலய கருவறையிலேயே ஒதும் பாக்கிபத்தையும் பெற்றார். நான் மேற்கொண்ட காசிப் புளித் யாத்திரையின் பொதும் திருவாசகத்தை ஒந்து தடவைகள் முற்றோதல் செய்துள்ளார்.

திருவாசக நூல் ஒவ்வொருவர் காங்களிலும் இருக்க வேண்டும் என்ற ஜெரு தோக்கு-ன் சிறங்க முறையில் திருவாசகத்தைப் பதிப்பித்து அனைவருக்கும் வழங்கினார். இதன் மூலம் திருவாசகத்தை அவர் கொண்ட புற்றை அறிந்துகொள்ளலாம்.

இன்றைய நன்னாளில் தனது 160 ஆவது திருவாசக முற்றோதலை விரைவிப்பிடியுள்ளும் அதி விநாயகர் ஆலயத்தில் நிறைவு செய்வதில் பெரு மகிழ்ச் சுடையின்றேன். அவரது பணி தொடர எம்பெறுமான் அவிலாண்டீகர் நன்ட் ஆயுளையும் கந்தியையும் நல்க வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்து நிறுவின்றேன்.

சீவாஜா குரந்தர் ஆ. நவாரீத்தினராசா

2
சிவம் படம்

160 அவரது திருவாசக முற்றோதல்

இறைப்பனிச் செம்மல் திருவாசக செல்வர் வெ. செ. தேவராசா அவர்கள் மனிவாசகப் பெருமகன் பாடிய திருவாசகத்தை வலுவியாவில் கடந்த 40 ஆண்டங்களாக பாடியும் பாடுவித்தும் வருகின்றார். வலுவியாவில் இவருடைய பணியினால் ஏராளமான பக்தர்கள் திருவாசகம் பாடும் வழக்கத்தை பற்றிக் கொண்டார்கள். இப்போது வலுவியாவில் பல ஆலயங்களில் திருவாசகம் மாதத்தில் முற்றோதல் செய்யப்படுவதற்கு இவருடைய ஊக்கம் காரணமாகிறது.

இவருடைய பணி சிறக்க இவருக்கு நன்ட ஆயுளையும் குரல் வளத்தையும் சிவன் வழங்க வாழ்ந்துகொயிறாம்.

நாஸ்கை நல்லூர் தமிழ்நாடு, அசோகன் குடும்பத்தீரன், நன்பர்கள், குபியிப்பிரகாஷ் குடும்பத்தீரன், நன்பர்கள் கீ. 1, 10 ஆவது தெரு, நாஸ்கைகுந்தலூர், சென்னை.

१
சிவமயம்

வர்மத்துச் செய்தி

திருவாசகச் செல்வர் திரு. வை. செ. தேவராசா அவர்கள், கடந்த பல ஆண்டுகளாகச் செய்துவரும் திருவாசக முற்றோதல் வழிபாட்டுன் விளையில் இன்று 16.12.2000 விழுவியா துவின்றாயன் ஆவயத்தில் நடைபெறும் திருவாசக முற்றோதல் 160 ஆவது இறைவழிபாட்டு நடைகளையாக அமைவதையிட்டு திரு. வை. செ. தேவராசா அவர்களுக்கு எங்கள் மனமார்ந்த நீல வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு, இறைவழிபாட்டு அவர்களுக்கு எங்கள் மனமார்ந்த வழிபாட்டுட் சேவை மேற்கூற மேற்கூற தொடர வேண்டும் என இறைவகையைப் பிரார்த்திக்கின்றோம். நமது சமயம் கடந்த பல நாற்றாண்டுகளில், எத்தனையோ காலங்களுக்கும், எதிர்ப்பு சக்திகளுக்கும் முகங்களாடுக் கொண்டிருந்தும் இன்றானியோ அது வலிமை குன்றாது தொடர்ந்து கணக்கற் தீவனங்களுக்கு உண்ணத் வாழ்க்கையை அளித்து வருகின்றதென்றால் அதன் பெறுங்கள் நமது குரைகளையே காரும். சமயத்தை தினாரி வாழ்க்கையிலே உண்ணத் பண்டுகளாக, செயல்களாக வெளிப்படுத்தி அருளிய நோத்திரப்பாக்கள் காலத்தால் ஆழிப்பாது நிற்கும் ஆஸ்மீக் கருவுலங்களாகும். அந்த நூல்கள் காப்பாற்றப்படும் அளவிற்கு இவ்வுலகில் தீர்மான நிலைத்து நிற்கும் என்பதை உணர்ந்த நமது முன்னோர்கள், திருமுறை முற்றோதல், திருவாசக முற்றோதல், கந்தப்பாளைப் படனம் போன்ற நிகழ்ச்சிகளை வகுத்துள்ளனர். இவை உயர்ந்த வழிபாடாகவே கருதப்படுகின்றன. திருவாசக முற்றோதல் நிகழ்ச்சியை தொடர்ந்து நடாத்தி இறையருளுக்குப் பாத்திரமான திரு. வை. செ. தேவராசா மற்றும் ஏனைய ஆத்திக அன்பர்கள் அமைவதெருப்பும் வாழ்த்துகிறோம்.

சுவாமி அத்துமகனானந்தா,
ராமச்ராண மிஷன், கொழும்பு.

२
சிவமயம்

அறி உரை

திருவாசகத்தை கேப்பவர்களுக்கு உள்ளம் கீந்து உருசி எய்விப்புமான் பால் தளராத பக்கி உருவாதும் வள்ளும் பொருள் உணர்ந்து இளிகொயான குரலில் பாடி எல்லோரையும் பரவகத்தில் ஆழ்த்துவதை நாம் உணர்ந்து திருக்கின்றோம்.

சமயகிரியைகள் நடக்கின்ற இடங்களிலும் திருப்பொருகண்ணத்தைப் பாடி பஸ் மணங்களையும் கவர்ந்துள்ளார். அத்துடன் சரியை தொண்டையும் நடைமுறையில் செய்து பரிசூலன குருவருளும், திருவருளும் நிறையெப்பற்றவந்தான் இறை பணிக் கெம்மல்.

160வது திருவாசக முற்றோதலை நிறைவு செய்கின்ற இறைபளி செம்மலின் இறைபளி மென்மேலும் தொடர என் ஆசிரியைப் பாராட்டையும் வழங்குகின்றேன்.

செய்யுதானுரந்தார், சைவக் குருமாணி, தம்பிரகுஷ்ணீகர்
செய்யி க.சிவராசக்குருக்கள்,
சைவகுருக்கள் இந்து மாமன்றும்
கிள. 2, பூங்காவித்-வவுனியா.

இல. 99, கட்சன் வீதி, வட்டக்கச்சி, கீர்த்தியாக்கி

500வது திருவாசக முற்றோதல்
இறைபணிச் செம்மல்,திருவாசகச்செல்வர்
வை.செ.தேவராசா அவர்களின்
500வது திருவாசக முற்றோதல் நிறைவு விழா.
சிந்தாமணி விநாயகர் ஆலயம். 11.02.2007

